

ညွန့်တော်

ဆယ်တော်

၂

ရွှေ့မျက်နှာဖုံးပုံ

ဘုန်းတော်ကြီးသော အရှင်ဘုရား များစွာကုန်
သော နတ်တို့သည်၎င်း၊ လူတို့သည်၎င်း၊ စင်ကြယ်
စွာသော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို လိုချင် တောင့်တကုန်
သည်ဖြစ်၍ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်
ကုန်သော မင်္ဂလာ တရားတော်တို့ကို တဆယ်
နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး ကြံကြကုန်၏။ ကြံကြကုန်
သော်လည်း မသိနိုင်ကုန်၊ ထိုမင်္ဂလာ တရားတော်
မြတ်ကို အရှင်ဘုရားသည် ဟောတော်မူပါလော့။

၁၁၄၅

ဘာသာရေးဆိုင်ရာစာပေ ခွင့်ပြုချက်

စာအမှတ် (၃၆၄၀) အရ

ပုံနှိပ်သူ

ဒေါ်ခင်ထွေး (မြဲ-၀၆၅၂)

သမာဓိပုံနှိပ်တိုက်၊

၃၅-အေလမ်း၊ မန္တလေး တွင်

ရိုက်နှိပ်သည်။

ထုတ်ဝေသူ

ဦးညွန့်ရင် (မြဲ-၀၇၂၄)

ညွန့်စာပေထုတ်ဝေရေး၊

အမှတ် (၇) ဈေးလမ်း၊ စစ်ကိုင်းမြို့။

၁၉၆၉-ခု၊ အောက်တိုဘာလတွင် ရိုက်နှိပ်ပြီးစီးသည်။

ဒုတိယအကြိမ် အုပ်ရေ (၅၀၀၀)

မင်းမှာ သစ္စာ

★ သတိ

လူမှာ ကတိ

ဆယ်စောင်တဲ့မှာ.... သမာဓိ

ရှေးမူလည်းမပျက် ခေတ်နှင့်လည်း ကိုက်ညီအောင်
အထူးတည်ထွင် ရိုက်နှိပ်လိုက်သော....

သမာဓိ - ဆယ်စောင်တွဲ စာအုပ်တွင်

အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ဆေးရောင်စုံရုပ်ပုံများ ဝေဝေဆာဆာ
အပြင် ကြည်လင်ပြတ်သားသော ခေတ်မှီ (၁၆)ပိုဒ်
မိန့်စာလုံးနှင့် ထွက်ပေါ်လာပါပြီ။

အမြဲမြဲဆိုင်တိုင်းမှာ ရနိုင်ပါသည်

တဦးတည်း ကိုယ်စားလှယ်

အမှတ် (၅၉ - ၆၀) ဘီရုံ

ဈေးချို - မန္တလေး။

- ၁။ အောင်ခြင်းရှစ်ပါး သရုပ်ပြပုံများ။
- ၂။ မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိ အနက်။
- ၃။ မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ် ရှစ်ပါး ဆရုပ်။
- ၄။ မင်္ဂလာသုတ် အမေး အဖြေ။
- ၅။ မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန်။
- ၆။ မင်္ဂလာသံပေါက်။
- ၇။ အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ အနက်။
- ၈။ အတွင်းအောင်ခြင်းရှစ်ပါး ပါဠိ အနက်။
- ၉။ ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ အနက်။
- ၁၀။ နမက္ကာရ ပါဠိ အနက်။
- ၁၁။ လောကနိတိ ပါဠိ အနက်။
- ၁၂။ ပရိတ်ကြီး ပါဠိ အနက်။
- ၁၃။ သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက် ကျင့်စဉ်။
- ၁၄။ ဓမ္မမဟာသီလင်္ဂသ ဆုံးမခန်း။
- ၁၅။ ဘိုးသူတော် ဦးနု စကားပုံ။
- ၁၆။ သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ။
- ၁၇။ ဘုရားရှိခိုးခြင်း ၏ အကျိုးကျေးဇူး။
- ၁၈။ အနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး။

ဘုရားဖြစ်တော်မူကာနီး ၌

မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်ဆီးနေပုံ။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် သုဇာတာ၏ ဃနာ နို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီး၍ နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်း၏ အေးချမ်း သာယာသော အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ နေအဘို့တွင် သန့်စင် နေထိုင်တော်မူကာ ညနေချမ်းမ ဗောဓိပင်သို့ အကြွတွင် မြက်ရိတ်ပုဏ္ဏားထံမှ မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အလှူခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုမြက်ပေါ်မှပင် “ ဘုရားမဖြစ်စေမည် ဤပလ္လင်ကို မဖျက် တော့အံ့” ဟု ခိဋ္ဌာန်လျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူရာ ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ နတ်အများသည် ထံပါးသို့ ရောက်လာ ကြလေသည်။

ထိုထိုင်နေပုံကိုမြင်ရ၍ ကေနံမုချ ဗုဒ္ဓဖြစ်တော့မည်ကို သိသော မာရ်နတ်မင်းသည် ထန်ပြင်းသော ဒေါသဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွား၍ စစ်သည်တပ်သား စုဆောင်းကာ မိမိ ကိုယ်တိုင်ကလည်း လက်နက်မျိုးဂုံကိုင်လျက် “တက်ကြလော့ စမ်းကြလော့” ဟု ဆော်အောခြမ်းချောက်လေရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ထောင်းလျှာသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်နေသော သားအပေါ် တွင် မိခင်၏မေတ္တာကဲ့သို့ ဘဝများစွာ အထုံပါသော မေတ္တာတော်အစွမ်းဖြင့် အေးချမ်းကြည်ဖြူ အောင်တော်မူ လေသည်။

မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်ခတ် ။

အာဠာဝက နတ်ဘီလူးအား

မေတ္တာဖြင့်ဆုံးမ၍ တရားပြတော်မူပုံ

အာဠာဝက၏ အနီး တဂါဝုတ်ခန့်ဝေးသော အရပ်၌
ညောင်ပင်ကြီး တပင်ရှိ၏။ ထိုညောင်ပင်၌ အာဠာဝက
နတ်ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်ရှိ၏။ တည၌ အာဠာဝကသည်
ဟိမဝန္တာ နတ်အစည်းအဝေးသို့ သွား၏။ ထိုအချိန်မှာပင်
ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အာဠာဝက နတ်ကြမ်းကို ဆုံးမဘို့ရာ
ဗိမာန်တိုင်းသို့ ပင်တော် မူလေရာ ဘုရားကို ကြည်ညိုနေ
သော တံခါးစောင့်နတ်သည် “အာဠာဝကထံ တိုင်ပါရစေ” ဟု
ခွင့်ပန်ကာ အစည်းအဝေးသို့ သွား၍ တိုင်ကြားလေသည်။

ထိုအချိန်က ဒေါသကို ချုပ်တည်းထားရသော
အာဠာဝကသည် အခြားနတ်မင်းတို့ထံမှ မိမိဗိမာန်၌ ဗုဒ္ဓ
ရောက်နေကြောင်းကို ကြားရပြန်သဖြင့် ချက်ခြင်း အစည်း
အဝေးမှထွက်၍ ကေလာသ တောင်ထူ၌ ခုန်တက်ကာ
“ငါဟု အာဠာဝကတံ” ဟု ကျုံးဝါးလေသည်။ ထို့နောက်
တညလုံး လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ပစ်ခတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏
မေတ္တာကြောင့် မထိနိုင်မှ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသော
အာဠာဝကအား တရားပြ၍ မြေစွာ ဆုံးမတော် မူလေသည်။

အာဠာဝက ဘီလူးကို ချွတ်တော်မူပုံ။

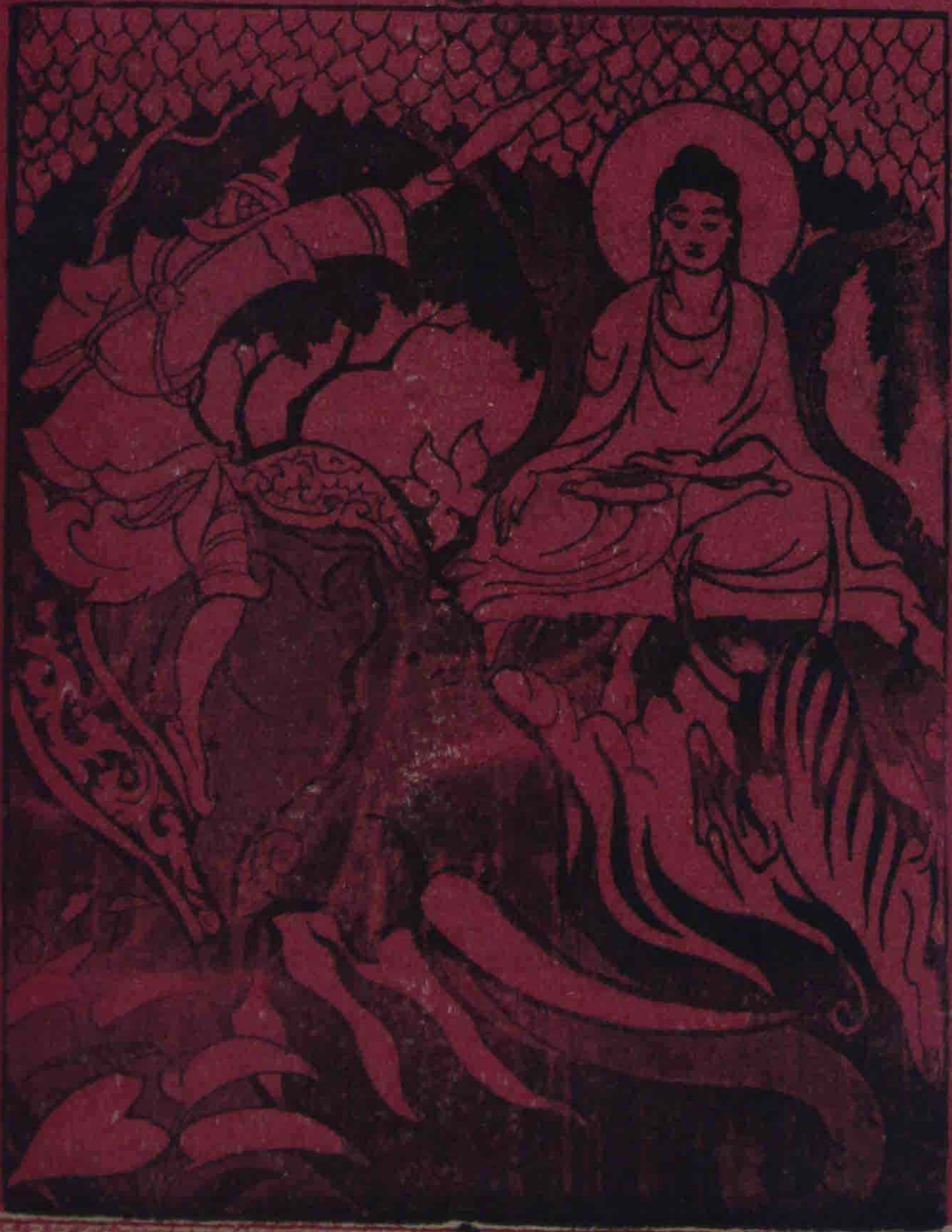
ဘုရားဖြစ်တော်မူကာနီး ၌

မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်ဆီးနေပုံ။

ဘုရားအလောင်းတော်သည် သုဇာတာ၏ ဃနာ နို့ဆွမ်းကို ဘုဉ်းပေးပြီး၍ နေရဉ္စရာမြစ်ကမ်း၏ အေးချမ်း သာယာသော အင်ကြင်းဥယျာဉ်၌ နေအဘို့တွင် သန့်စင် နေထိုင်တော်မူကာ ညနေချမ်းမု ဗောဓိပင်သို့ အကြွတွင် မြက်ရိတ်ပုဏ္ဏားထံမှ မြက်ရှစ်ဆုပ်ကို အလှူခံတော်မူပြီးလျှင် ထိုမြက်ပေါ်မှပင် “ ဘုရားမဖြစ်စေမူ ဤပလ္လင်ကို မဖျက် တော့အံ့” ဟု ခိဋ္ဌာန်လျက် ထက်ဝယ်ဖွဲ့ခွေ ထိုင်နေတော်မူရာ ဗြဟ္မာ၊ သိကြား၊ နတ်အများသည် ထံပါးသို့ ရောက်လာ ကြလေသည်။

ထိုထိုင်နေပုံကိုမြင်ရ၍ ကေနမုချ ဗုဒ္ဓဖြစ်တော့မည်ကို သိသော မာရ်နတ်မင်းသည် ထန်ပြင်းသော ဒေါသဖြင့် နတ်ပြည်သို့ ပြန်သွား၍ စစ်သည်တပ်သား စုဆောင်းကာ မိမိ ကိုယ်တိုင်ကလည်း လက်နက်မျိုးကိုကိုင်ငျက် “တက်ကြလော့ ဖမ်းကြလော့” ဟု ဆော်အောခြမ်းချောက်လေရာ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ထောင်းလျှာသည် ရက်စက်ကြမ်းကြုတ်နေသော သားအပေါ် တွင် မိခင်၏မေတ္တာကဲ့သို့ ဘဝများစွာ အထုံပါသော မေတ္တာတော်အစွမ်းဖြင့် အေးချမ်းကြည်ဖြူ အောင်တော်မူ လေသည်။

မာရ်နတ်လာ၍ ဖျက်ခတ် ။

အာဠာဝက နတ်ဘီလူးအား

မေတ္တာဖြင့်ဆုံးမ၍ တရားပြတော်မူမုံ

အာဠာဝက၏ အနီး တဂါဝုတ်ခန့်ဝေးသော အရပ်၌
 ညောင်ပင်ကြီး တပင်ရှိ၏။ ထိုညောင်ပင်၌ အာဠာဝက
 နတ်ဘီလူး၏ ဘုံဗိမာန်ရှိ၏။ တည၌သ၌ အာဠာဝကသည်
 ဟိမဝန္တာ နတ်အစည်းအဝေးသို့ သွား၏။ ထိုအချိန်မှာပင်
 ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် အာဠာဝက နတ်ကြမ်းကို ဆုံးမဘုံရာ
 ဗိမာန်တိုင်းသို့ ပင်တော် မူလေရာ ဘုရားကို ကြည်ညိုနေ
 သော တံခါးစောင့်နတ်သည် “အာဠာဝကထံ တိုင်ပါရစေ” ဟု
 ခွင့်ပန်ကာ အစည်းအဝေးသို့ သွား၍ တိုင်ကြားလေသည်။

ထိုအချိန်က ဒေါသကို ချုပ်တည်းထားရသော
 အာဠာဝကသည် အခြားနတ်မင်းတို့ထံမှ မိမိဗိမာန်၌ ဗုဒ္ဓ
 ရောက်နေကြောင်းကို ကြားရပြန်သဖြင့် ချက်ခြင်း အစည်း
 အဝေးမှထွက်၍ ကေလာသ တောင်ထွဋ်သို့ ခုန်တက်ကာ
 “ငါဟု အာဠာဝကတံ” ဟု ကျုံးဝါးလေသည်။ ထို့နောက်
 တညလုံး လက်နက်မျိုးစုံဖြင့် ပစ်ခတ်သော်လည်း ဗုဒ္ဓ၏
 မေတ္တာကြောင့် မထိနိုင်မှ အနားသို့ ချဉ်းကပ်လာသော
 အာဠာဝကအား တရားပြ၍ မြေစွာ ဆုံးမတော် မူလေသည်။

အာဠာဝက ဘီလူးကို ချွတ်တော်မူပုံ။

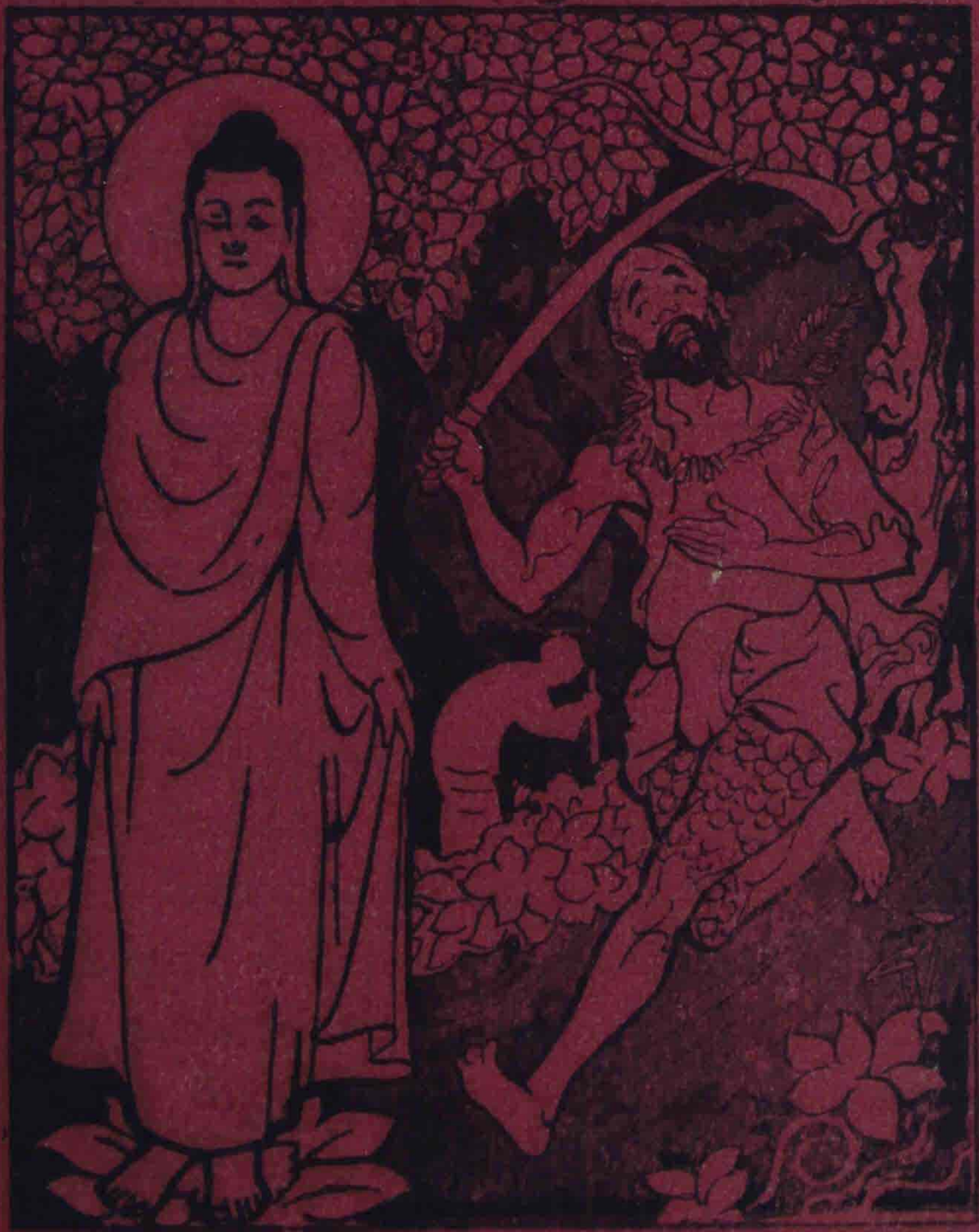
အင်္ဂုလိမာလ တောပုန်းခါးမြကို

ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ ချစ်တော်မူပုံ

အင်္ဂုလိမာလ ဆိုသူကား သာဝတ္ထိပြည် ပုရောဟိတ် အမတ်၏သား တက္ကသိုလ်ပညာတော်သင် လုလင်တယောက် ဖြစ်၏။ သူသည် ဉာဏ်ထက်၍ ဝတ်ကျေသူဖြစ်သောကြောင့် ဆရာကြီးနှင့် ဆရာကတော်ပါ လွန်စွာ အချစ်ခံရ သူတည်း။ သို့သော် တခြားကျောင်းသားတို့က ဆရာကြီး အား တိုက်ကြသောကြောင့် ဆရာကတော်နှင့် အထင်မှား ခံရရှာလေသည်။ ထို့ကြောင့် သူများသတ်၍ သေစေလို သော ဆရာကြီးသည် “လူတထောင်သတ်နိုင်မှ ပညာ အကျိုးရမည်” ဟု ပြောဆိုစေခိုင်းလေသည်။

သူသည် သာဝတ္ထိပြည်နယ်မှာ တောပုန်းခါးမြလုပ်၍ တောသို့လာသူ လူများကို သတ်ကာ လူတယောက်လျှင် လက်တချောင်းကျဖြတ်၍ ပန်းလို ကုံးထားသောကြောင့် “အင်္ဂုလိ + မာလ” ဟု ထင်ရှား၏။ တထောင်ပြည့်ဘို့ တယောက်သာ လိုသောနေ့၌ သားကိုတောင်းပန်ရန် ထွက် လာသော မိခင်ကိုပင် သတ်စရာမြင်သောကြောင့် တင်ကြို၍ ကြွတော်မူလာသော ဗုဒ္ဓကိုလည်း သတ်ဘိုလိုက်လေသော် တန်ခိုးကြောင့် မမိုနိုင်ဘဲ နောက်ဆုံး၌ တရားနာရ၍ ရဟန်းပြုရှာလေသည်။

အင်္ဂုလိမာလကို ချွတ်ဆေး။

ဘုရားနင်းဘို့ရန် လွတ်လိုက်သော နာဠာဂီရိဆင်ကို

ဘုရားရှင် ဆူးမတော်မူပုံ။

ဒေဇဒတ်သည် ဘုရားကျောင်းဒကာ ဗိမ္ဗိသာရာမင်း ကွယ်လွန်ပြီး၍ ဘုရားကို သတ်ဘို့ရန် အမျိုးမျိုး ကြံပါ သော်လည်း အထမမြောက်နိုင်ဘဲ ရှိလေရာ တနေ့သော အခါဝယ် ဆင်ထိန်းတို့ အထံသို့သွား၍ “မင်းအသိအမှတ် ပြုသော ဆရာတော်များဆိုတာ ရာထူးနိမ့်နေသူကို ရာထူး တိုးမြှင့်အောင် တတ်နိုင်ကြတယ်၊ ဒါ့ကြောင့် ငါစေခိုင်း တာကိုလုပ်ကြ ရှင်ဂေါတမ ဒီလမ်းလာတဲ့အခါ နာဠာဂီရိ ဆင်ပြောင်ကို လွတ်လိုက်ကြ” ဟု စေခိုင်းလေသည်။

နာဠာဂီရိ ဆင်ကြီးကား အလွန်ကြမ်း၍ လူကို ထိုးသတ်လေ့ရှိ၏။ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာသည် ရဟန်းတော်များနှင့် အတူ ရာဇပြိုဟ်မှိုသို့ ဆွမ်းခံဝင်လာသောအခါ ရာထူး တိုးလိုသော ဆင်ထိန်းတို့သည် ဆင်ကြီးကို ဘုရားဆီသို့ လွတ်ပေးကြလေသည်။ ဘုရားရှင်လည်း နင်းမည်ဟု ပြေး လာသော ဆင်ကြီးအပေါ်မှာ မေတ္တာဖြန့်လျက် တန်ခိုးရပ် တော်မူနေလေသော် ဆင်ကြီးသည် ဗုဒ္ဓရှေ့တော်၌ ငြိမ်သက် စွာ ရပ်ကာ အဆုံးအမကို နားစိုက်နေလေသည်။

နာဠာဂီရိဆင်ကို ဆုံးမတော်မူပုံ။

စိဉ္ဇမာဏဝိကာ ပရိဗ္ဗိဇ်မကလေး

ဘုရားကို စွပ်စွဲနေပုံ။

သာဝတ္ထိမြို့၌ စိဉ္ဇမာဏဝိကာ မည်သော ပရိဗ္ဗိဇ်မသည် နတ်သမီးလေးပမာ လွန်စွာလှ၏။ တိတ္ထိတို့သည် လာတ်မရသဖြင့် လာတ်ပေါသော ဗုဒ္ဓကို ချိုးနှိမ်ဘို့ရာ စိဉ္ဇာကို စွပ်စွဲ ဖျက်ဆီးခိုင်းကြလေသည်။ စိဉ္ဇာသည် ကြက်သွေးရောင် ခြုံထည်ကလေးကိုခြုံကာ နေဝင်ခါနီးမှာ ဇေတဝန်ကျောင်းကို သွားဟန်ဆောင်၍ တိတ္ထိတို့ကျောင်းမှ အိပ်ပြီးလျှင် နံနက်စောစော မြို့သို့ဝင်ကာ ဇေတဝန်ကျောင်းမှ ပြန်လာဟန် ဆောင်လေသည်။

ဤနည်းအားဖြင့် ညနေ-တရားနာ၍ ပြန်လာသူ နံနက်စောစော ဘုရားဖူးသွားသူတို့အား အထင်မှားစေပြီးလျှင် ၉ လလောက်ကြာသော် သစ်သားဗုဒ္ဓကို ဗိုက်မှာ ကပ်၍ အဝတ်ဖြင့်ပတ်ကာ ကိုယ်ဝန် ရှိဟန်ဆောင်လျက် ပရိသတ်အလယ်တွင် တရားဟောတော်မူနေသော ဘုရားအား “မီးနေဆောင် မပြင်ကောင်းလား” ဟု ဆဲဆို စွပ်စွဲလာသည်ကို နတ်သားတို့ ကြွက်ဟန်ဆောင်လျက် ကိုက်ဖြတ်ချမှ ရိုက်ပုတ်၍ နှင်ထုတ်လိုက်ကြလေသည်။

စိဉ္ဇမာဏဝိကာ ဘုရားကို စွပ်စွဲနေပုံ။

အယူဝါဒ ပြိုင်လာသော သစ္စကပရိပ္ပိုင်ကို

ဘုရားရှင် ချွတ်တော်မူပုံ ။

ဝေသာလီပြည်၌ သစ္စက မည်သော ပရိပ္ပိုင်သည်
 အယူဝါဒ အမျိုးမျိုးကို နားလည်၍ မင်းသားတို့အား
 အတတ်သင် ပေးနေသော ဆရာကြီးတည်း။ သူသည်
 တိတ္ထိဆရာ အမျိုးမျိုးကို နှိမ်ချိုးခဲ့ပေါင်း များလှပြီဖြစ်၍
 ဗုဒ္ဓကိုလည်း နှိမ်ချိုးမည်ဟု ကြံစိနေ၏။ တနေ့သ၌
 အရှင် အဿဇိ ထေရ်နှင့် တွေ့ရာမှ ဗုဒ္ဓအယူဝါဒကို သိရ
 သဖြင့် ဗုဒ္ဓနှင့် ဝါဒပြိုင်ဘို့ ထွက်လာလေရာ အရှုံးအနိုင်
 သိလိုသော လူအပေါင်းများစွာလည်း ပါလာလေသည်။

ဝါဒ စမ်းရာ၌ ရုပ်ခန္ဓာသည် အနတ္တ (စိမ့်နိုင်သော
 အတ္တ မရှိ) ဟူသော ဗုဒ္ဓစကားကို “အတ္တ”ဟု ငြင်း၏။
 “အတ္တရှိလျှင် ရုပ်ခန္ဓာကို လှအောင် စီမံပါစေလား”ဟု
 မိန့်တော်မူရာ မလှုပ်နိုင်၍ ငုတ်တုတ် ပေနေလေသည်။
 ၂-ကြိမ်မေးလည်းမလှုပ်ချေ။ ထိုအချိန်မှာ သိကြားမင်းက
 ဘီလူးကြီးယောင်ဆောင်၍ ဝရဇိန် လက်နက်ဖြင့် ခြိမ်း
 ချောက်နေ၏။ ဆို့ကြောင့် တတိယအကြိမ်၌ “ရုပ်ခန္ဓာ
 သည် အနတ္တဟု ဝန်ခံရလေတော့သည်။”

သစ္စကပရိတ္တိဇ်ကို ချစ်တော်မူပုံ။

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို

အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန် ဆုံးမတော်မူပုံ

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းသည် နတ်မင်းအလား
ကြီးကျယ်ခမ်းနားလှစွာသော စည်းစိမ်ဖြင့် မြင့်မိုရ်တောင်၌
နေ၏။ လွန်စွာလည်း ဒေါသကြီး၏။ တနေသ၌ ကခြေသည်
နဂါးမအပေါင်း ခြံရံကာ စည်းစိမ်ခံစားနေစဉ် ဘုရားရှင်
သည် တန်ခိုးကြီး ရဟန်းတော်များနှင့်အတူ နဂါးမင်း၏
အထက်ကောင်းကင်မှ တာဝတိံသာသို့ ကြွတော်မူလေ
သော် နဂါးမင်းသည် ပြင်းထန်စွာ ဒေါသဖြစ်၍ မြင့်မိုရ်
တောင်နှင့် တာဝတိံသာကို ရစ်ပတ် အုပ်ဖုံးထားလေသည်။

လမ်းခုလပ်သို့ ရောက်သောအခါ တာဝတိံသာကို
မမြင်ရသဖြင့် နဂါးမင်း ဖုံးအုပ်ထားကြောင်းကို သိကြသော
ရဟန်းတော်တို့သည် နဂါးကို ဆုံးမရန် ခွင့်တောင်းကြ
သော်လည်း ခွင့်မရဘဲ အရှင်မောဂ္ဂလ္လာန်တောင်းမှ ခွင့်ရ
လေသည်။ အရှင် မောဂ္ဂလ္လာန်သည် နဂါးထက်ကြီးသော
ကိုယ်ကိုဖန်ဆင်း၍ နဂါးအထက်က ရစ်ပတ် ဖုံးအုပ်ကာ
ဖိ၍ညှပ်ခြင်း စသည်ဖြင့် နှံ့နာအောင် ဆုံးမပြီးမှ ဘုရားထံ
ခေါ်လာ၍ ရတနာ ၃ - ပါးကို ကိုးကွယ် စေလေသည်။

နန္ဒောပနန္ဒ နဂါးမင်းကို ချွတ်ခင်း။

မိစ္ဆာအယူရှိနေသော ဗကဗြဟ္မာမင်းကို

ဘုရားရှင် ချစ်တော်မူပုံ။

ဗကမည်သော ဗြဟ္မာကြီးသည် ပဌမဈာန်ဘုံ၌ ဗြဟ္မာမင်းဖြစ်သူတည်း။ သူသည် အထက်၌ ဗြဟ္မာဘုံများ ရှိသေးကြောင်း မသိ၍ သူ့ဘုံကိုပင် ထိပ်ဆုံးဟု မှတ်ထင်ကာ သူနှင့်တကွ ဘုံဌာနကိုလည်း “နိစ္စ အမြဲတည်၏”ဟု အယူရှိနေ၏။ ဗုဒ္ဓသည် ဗြဟ္မာပြည်သို့ ကြွတော်မူ၍ ဗြဟ္မာ ပရိသတ်အလယ်၌ သူ့အား ဤဘုံဌာနထက် သာလွန်သော အထက်ဘုံတွေ ရှိသေးကြောင်း၊ ဤဘုံနှင့် ဗြဟ္မာတွေပါ မမြဲကြောင်းကို မိန့်တော်မူလေသည်။

ထို့နောက် ဗကဗြဟ္မာကိုပင် “သင်၏ ဖြစ်ပုံ သင်၏ တန်ခိုးကြီးပုံကို ငါသိသည်။ သင့်ထက် တန်ခိုးကြီးသော အထက်ဗြဟ္မာမင်းများရှိသေးသည်”ဟု မိန့်တော်မူရာ သူယူထားသမျှ အမှားချည်း ဖြစ်နေသောကြောင့် တန်ခိုးပြသည့် အနေဖြင့် “ကိုယ်ဖျောက်ပြမည်”ဟု ပြော၍ ကိုယ်ဖျောက်လေလျှင် မပျောက်နိုင်ဘဲ ဖြစ်နေသောကြောင့် ဘုရားက ကိုယ်ဖျောက်ပြပြန်ရာ ထိုနေရာမှာပင် ပျောက်သွား၍ တရားဟောတော်မူသည်။

ဗကဗြဟ္မာမင်းကို ဘုရားရှင် ချစ်တော်မူပုံ။

၁-မင်္ဂလာသုတ် ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟို၊ စိန္တယိံ သု သ-ဒေဝကာ။

သောတ္တာနံ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ အဋ္ဌတိံ သဉ္စ မင်္ဂလံ။

၂။ ဒေသိတံ ဒေဝဒေဝေန၊ သဗ္ဗပါပ ဝိနာသနံ။

သဗ္ဗလောက ဟိတုတ္ထာယ၊ မင်္ဂလံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၃။ ဧဝံ မေ သုတံ ဧကံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ

ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အ-နာထပိဏ္ဍိကဿ အာရာမေ၊

အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ အဘိက္ခန္ဓာယ ရတ္တိယာ

အဘိက္ခန္ဓဝဏ္ဏာ ဧကဝလကပ္ပံ ဇေတဝနံ ဩဘာသေတွာ။

၄။ ယေန ဘဂဝါ တေနုပသင်္ကမိ ဥပသင်္ကမိတွာ

ဘဂဝန္တ အဘိဝါဒေတွာ ဧကမန္တံ အဋ္ဌာသိ၊ ဧကမန္တံ ဌိတာ

ခေါ သာဒေဝတာ ဘဂဝန္တံ ဂါထာယ အဇ္ဈဘာသိ။

၅။ ဗဟူ ဒေဝါ မနုဿာစ၊ မင်္ဂလာနိ အစိန္တယံ။

အာကခံမာနာ သောတ္တာနံ၊ ပြုဟိ မင်္ဂလ မုတ္တမ။

၆။ အ-သေဝနာစ ဗာလာနံ၊ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ။

ပူဇာစ ပူဇနေယျာနံ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

ဆယ်စောင်တံ့

- ၇။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ၊ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ။
အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိစ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၈။ ဗာဟုဿစူဉ္စ သိပ္ပဉ္စ၊ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော။
သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၉။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ၊ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော။
အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၀။ ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ၊ ဥာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော။
အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မနိ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၁။ အာရတီ ဝိရတီ ပါပါ၊ မဇ္ဇပါနာစ သံယမော။
အပ္ပမဒဒေါစ ဓမ္မေသု၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၂။ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ၊ သန္တုဋ္ဌိစ ကတညုတာ။
ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၃။ ခန္တီစ သောဝစဿတာ၊ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ။
ကာလေန ဓမ္မသာကန္တာ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၄။ တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ။
နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာစ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ၊ စိတ္တ ယဿ န ကမ္ပတိ။
အ-သောက ဝိရဇ ခေမ၊ တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။
- ၁၆။ တောဒိသာနိ ကတွာန၊ သဗ္ဗတ္ထ မပရာဇိတာ။
သဗ္ဗတ္ထ သောက္ခိ ဂစ္ဆန္တိ၊ တံ တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလာသုတ် အနက်

၁။ သ-ဒေဝကာ၊ နတ်နှင့်တကွသော လူတို့သည်။ ယ
မင်္ဂလံ၊ အကြင်မင်္ဂလာ တရားတော်ကို။ ဒွါဒသဟံ၊ တဆယ်
နှစ်နှစ်ကို ကာလပတ်လုံး။ စိန္တယိံ သု၊ ကြံကြကုန်၏။
သောတ္တာနံ၊ စီးပွားချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းဖြစ်သော။
အဋ္ဌတိ သဗ္ဗ၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါး အပြားရှိသည်လည်း ဖြစ်
သော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထို မင်္ဂလာတရားတော်ကို။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ
န အဓိဂစ္ဆန္တိ ဧဝ၊ မသိနိုင်ကုန်သည် သာလျှင်ကတည်း။

၂။ ဒေဝဒေဝေန၊ နတ်တကာ တို့ထက် မြတ်သော
ဝိသုဒ္ဓိနတ်ဖြစ်တော်မူသော ဘုရားသခင်သည်။ သဗ္ဗလောက
ဟိတတ္ထာယ၊ အလုံးစုံသော သတ္တလောက၏ အစီးအပိုး
အလို့ငှာ။ ဒေသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော။ သဗ္ဗပါပ
ဝိနာသနံ၊ အလုံးစုံသော မကောင်းမှုကို ပယ်ဖျောက်ပေ
တတ်ထသော။ တံမင်္ဂလံ၊ ထိုမင်္ဂလာတရားတော်ကို။ ဟေ၊
အို သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊
ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၃။ ဘန္တေကဿပ၊ အရှင်မဟာကဿပ။ ဣဒံသုတ္တံ၊ ဤ
မဟာမင်္ဂလ သုတ်တော်ကို။ မေ-မယာ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊
အကျွန်ုပ် အာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာ
ဘုရား၏။ သမ္မုခါ၊ မျက်မှောက်တော်မူ။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ သုတံ၊
ကြားလိုက်ရ၏။ ဥပလက္ခိတံ၊ မှတ်လိုက်ရ၏။ ဥပဓာရိတံ၊
ဆောင်လိုက်ရ၏။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။
ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိပြည်၌။
အ-နာထပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သူဌေး၏။ အာရာမေ၊

ဆယ်စောင်တံ

နှလုံးမွေ့လျော် ပျော်ဘွယ်ရာ ဖြစ်သော။ ဇေတဝနေ၊
ဇေတဝန်ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏။ အထ
ခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌။ အညတရာ၊ အမျိုး
အမည်အားဖြင့် မထင်ရှားသော။ ဒေဝတာ၊ နတ်သား
သည်။ အဘိက္ခန္ဓာယ၊ ညဉ့်ဦးယာမ်လွန်ပြီးသော။ ရတ္တိယာ၊
သန်းခေါင်အခါ၌။ အဘိက္ခန္ဓဝဏ္ဏာ၊ အလွန်နှစ်လိုဘွယ်
သော အဆင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဧကဝလကပ္ပံ၊ အလုံးစုံသော။
ဇေတဝန်၊ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ကို။ သြဘာသေတွာ၊
ကိုယ်ရောင်ကိယ်ဝါဖြင့် ထွန်းလင်းစေဦး၍။

၄။ ယေန၊ အကြင်အရပ်၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရား
သခင်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိတော်မူ၏။ တေန၊ ထိုဘုရားရှိတော်
မူရာအရပ်သို့။ ဥပသင်္ကမံ၊ ကပ်လေ၏။ ဥပသင်္ကမိတွာ၊ ကပ်
လေပြီး၍။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင်ကို။ အဘိဝါဒေတွာ၊
အလွန်ရှိသေစွာရှိခိုးဦး၍။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်
သောအရပ်၌။ အဋ္ဌာသိ၊ ရပ်လေ၏။ ဧကမန္တံ၊ တင့်အပ်
လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌။ ဌိတာခေါ၊ ရပ်ပြီးသော။
သာဒေဝတာ၊ ထိုနတ်သားသည်။ ဘဂဝန္တံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
ဂါထာယ၊ ဂါထာဖြင့်။ အဇ္ဈဘာသိ၊ ဤသို့ နားတော်
လျှောက်ပေ၏။

၅။ ဘန္တေဘဂဝါ၊ ဘုန်းတော်ကြီးသော မြတ်စွာဘုရား။
ဗဟူ၊ များစွာကုန်သော။ ဒေဝါစ၊ နတ်တို့ သည်လည်း
ကောင်း။ မနုဿာစ၊ လူတို့သည်လည်းကောင်း။ သောတ္ထာနံ၊
စင်ကြယ်စွာသော။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ အာကခံ
မာနာ၊ လိုချင်တောင့်တကုန်သည် ဖြစ်၍။ မင်္ဂလာနိ၊ စီးပွား

ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ကုန်သော မင်္ဂလာတရား
တော်တို့ကို။ ဒွါဒသဟိတဆယ် နှစ်နှစ်တို့ ကာလပတ်လုံး။
အစိန္တယုံ၊ ကြံကြကုန်၏။ စိန္တယန္တာပိ၊ ကြံကြ ကုန်သော်
လည်း။ နာဓိဂစ္ဆန္တိ၊ မသိနိုင်ကုန်။ တံ၊ ထို မင်္ဂလာတရား
တော်မြတ်ကို။ တံ၊ အရှင်ဘုရားသည်။ ပြုဟိ၊ ဟောတော်
မူပါလော့။

၆။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ဗာလာနံ၊ သူမိုက်
တို့ကို။ ယာ အ-သေဝနာစ၊ အကြင်မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ပဏ္ဍိတာနံ၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို။
ယာသေဝနာစ၊ အကြင်မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းသည်လည်း
ကောင်း။ ပူဇနေယျာနံ၊ ပူဇော်ထိုက်သောသူတို့ကို။ ယာ
ပူဇာစ၊ အကြင် ပူဇော်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊
ရှိ၏။ ဧတံ၊ ဤသုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊
မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင်
နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၇။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို နတ်သား။ ပတိရူပဒေသဝါ
သောစ၊ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေရခြင်း
သည်လည်းကောင်း။ ပုဗ္ဗေ၊ ရှေးဘဝ၌။ ကတပုညတာစ၊
မိမိပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှုရှိသော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်း
ကောင်း။ အတ္တသမ္မာပဏ္ဍိတံ၊ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ
ဆောက်တည်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတံ၊
ဤ သုံးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။
မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင် နတ်သားသည်။
ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၈။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိ နတ်သား။ ဗာဟုဿစူဠ
 အကြားအမြင်များသော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။
 သိပ္ပဉ္စ၊ လက်မပညာ အစရှိသော အပြစ်မရှိသော အတတ်
 တို့ကို တတ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သုသိက္ခိတော၊
 ကောင်းစွာ သင်အပ်သော။ ဝိနယောစ၊ ဝိနည်းတရားသည်
 လည်းကောင်း။ သုဘာသိတာ၊ ကောင်းစွာ ဆိုအပ်သော။
 ယာဝါစာစ၊ အကြင်စကားသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
 တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ
 သော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင် နတ်သား
 သည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၉။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိ - နတ်သား။ မာတာပိတု၊ အမိ
 အဘတို့ကို။ ဥပဋ္ဌာနဉ္စ၊ လုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်း သည်လည်း
 ကောင်း။ ပုတ္တဒါရဿံ၊ သားမယားတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊
 သင်္ဂြိုဟ်ထောက်ပံ့ ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အနာကုလာ၊
 အနှောက်အရှက် မရှိကုန်သော။ ကမ္မန္တာစ၊ အမှုတို့ကို ပြုရ
 ခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤသုံးပါးသော
 တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ
 မည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေ
 လော့။

၁၀။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ ဒိဋ္ဌိ နတ်သား။ ဒါနဉ္စ၊ အလှူပေး
 ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မစရိယာစ၊ မြတ်သောအကျင့်
 ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ဥာတကာနံ၊ အဆွေ
 အမျိုးတို့အား။ သင်္ဂဟောစ၊ သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ရခြင်း
 သည်လည်းကောင်း။ အနုဝဇ္ဇာနိ၊ အပြစ် မရှိကုန်သော။

ကမ္မနိစ၊ အမူတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤ လေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၁။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို - နတ်သား။ ပါပါ၊ မကောင်းမူမူ။ အာရတီစ၊ ငဝးစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဝိရတီစ၊ အထူးသဖြင့် ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ မဇ္ဇပါနာ၊ သေရည်သေရက်တို့ကို သောက်ခြင်းမှ။ သံယမောစ၊ ကောင်းစွာ ရှောင်ကြဉ်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဓမ္မေသု၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့၌။ အပ္ပမာဒေါစ၊ မမေ့မလျော့ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင် - နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၂။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို - နတ်သား။ ဂါရဝေါစ၊ ရိုသေ ထိုက်သော သူတို့အား ရိုသေရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နိဝါတောစ၊ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သန္တုဠိစ၊ ရောင့်ရဲလွယ်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ ကဏှည၊ တာစ၊ သူပြုဘူးသော ကျေးဇူးကို သိရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့်လျောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မဝဿနဉ္စ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို နှာရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤငါးပါးသောတရား သည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင် - နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၃။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို - နတသား။ ခန္တီစ၊ သည်းခံရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ သောဝစသတော၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမအပ်သော စကားကို နာလွယ်သော သူ၏ အဖြစ်သည်လည်းကောင်း။ သမဏာနံ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့အား။ ဒဿနဉ္စ၊ ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ကာလေန၊ သင့်တင့် လျှောက်ပတ်သော အခါ၌။ ဓမ္မသာကစ္ဆာစ၊ တရားတော်ကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၄။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို-နတ်သား။ တပေါစ၊ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ၊ မြတ်သော အကျင့်ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်းကောင်း။ အရိယသစ္စာနံ၊ အရိယသစ္စာတို့ကို။ ဒဿနဉ္စ၊ သိမြင်ရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ နိဗ္ဗာနံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။ သစ္စိကိရိယာစ၊ မျက်မှောက် ပြုရခြင်း သည်လည်းကောင်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တေံ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၅။ ဘောဒေဝပုတ္တ၊ အို - နတ်သား။ လောကဓမ္မေဟိ၊ လောကဓတရားရှစ်ပါးတို့နှင့်။ ဖုဠဿ၊ တွေ့ထသော။ ယဿ၊ အကြင် ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်၏။ စိတ္တံ၊ စိတ်သည်။ န-ကမ္ပတိ၊ မတုန်မလှုပ်။ အ-သောကံ၊ စိုးရိမ်ခြင်းလည်း မရှိ။ ဝိရဇံ၊

ရမက်ဟူသော မြူလည်းမရှိ။ ခေမံ၊ ဘေးလည်းမရှိ။ အတ္တိ၊ ရှိ၏။ တေ၊ ဤလေးပါးသော တရားသည်လျှင်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာမည်၏ဟူ၍။ တံ၊ သင် နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

၁၆။ ဘောဒေဝပုတ္တာအို - နတ်သား။ ဘောဒိသာနိ၊ ဤသို့ သဘောရှိကုန်သော။ အဋ္ဌတိ သမင်္ဂလာနိ၊ သုံးဆယ် ရှစ်ပါး သော မင်္ဂလာတရားတော်တို့ကို။ ကတုာန၊ ပြုကျင့်ရသော ကြောင့်။ သဗ္ဗတ္ထ၊ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ အ-ပရာဇိတာ၊ ရန်သူတို့သည် မိမိအားမအောင်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သဗ္ဗတ္ထ အလုံးစုံသောအရပ်တို့၌။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသို့။ ဂစ္ဆန္တိ ရောက်ကုန်၏။ တံ၊ ထိုသုံးဆယ် ရှစ်ပါးသော - တရားသည် လျှင်။ တေသံ၊ ထိုနတ်၊ လူတို့အား။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ မင်္ဂလံ၊ မင်္ဂလာ မည်၏ ဟူ၍။ တံ၊ သင်နတ်သားသည်။ ဂဏှာဟိ၊ မှတ်လေလော့။

မင်္ဂလာသုတ် အနက် ပြီး၏။

.....O.....

မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ် ရှစ်ပါးသရုပ်

“အသေဝနာစ ဗာလာနံ” ဟူသောပုဒ်၌ (၃) ပါး

- ၁။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ပူဇော်ထိုက်နှောသူတို့ကို ပူဇော်ရခြင်းလည်းတပါး။

.....O.....

“ပတိရူပ ဒေသဝါစသာစ’ ဟူသောပုဒ်၌ (၃) ပါး

- ၁။ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သေအရပ်၌ နေရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ ရှေးရှေးသော ကိုယ်၏အဖြစ်၌ ပြုအပ်သော ကောင်းမှု ရှိသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။
- ၃။ မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ဆောက်တည်ရခြင်းလည်း တပါး။

“ဗာဟုဿစွဉ္စ သိပ္ပဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၁။ အကြားအမြင် များသောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း တပါး။
- ၂။ အပြစ်မရှိသောအတတ်ကို တတ်ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ကောင်းစွာသင်အပ်သော ဝိနည်းတရားလည်းတပါး။
- ၄။ ကောင်းစွာဆိုအပ်သော စကားလည်း တပါး။

“မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ” ဟူသောပုဒ်၌ (၃) ပါး

- ၁။ အမိအဘတို့ကို လှုပ်ကျွေးမွေးမြူရခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သား မယားတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အနှောက်အရှက်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

“ ဓါနုဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၁။ အလှူပေးခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ တရားတော်နှင့်အညီ ကျင့်ခြင်းလည်းတပါး။
- ၃။ အဆွေအမျိုးတို့အား သင်္ဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ ခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ အပြစ်မရှိသော အမှုလည်း တပါး။

.....၀ ..

“ အာရတံ ဝိရတံ ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၁။ မကောင်းမှုမှ ဝေးစွာကြဉ်ရှောင်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မကောင်းမှုကို အထူးသဖြင့် ကြဉ်ရှောင် ခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ သေအရက်ကို သောက်ခြင်းမှ ကောင်းစွာ ကြဉ် ရှောင် ခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ ကုသိုလ်တရားတို့၌ မမေ့မလျော့ ခြင်းလည်း တပါး။

၀

“ ဂါရဝေါစ နိဝါတောစ ” ဟူသောပုဒ်၌ (၅) ပါး

- ၁။ ရှိသေအပ်သောသူတို့ကို ရှိသေခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မိမိကိုယ်ကို နှိမ့်ချခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရောင့်ရဲလွယ်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ သူ့ ကျေးဇူးကို သိခြင်းလည်း တပါး။
- ၅။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားတော်ကို နှာခြင်း လည်း တပါး။

“ခန္တီစ သောဝစသတာ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၁။ သည်းခံခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ သူတော်ကောင်းတို့ ဆုံးမရာလိုက်နာလွယ်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ ရဟန်း ပုဏ္ဏားတို့အစား ဖူးမျှော်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ လျှောက်ပတ်သောအခါ၌ တရားစကားကို ဆွေးနွေး မေးမြန်းခြင်းလည်း တပါး။

.....O.....

“တပေါစ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၁။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၂။ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၃။ အရိယသစ္စာ တရားတို့ကို သိမြင်ခြင်းလည်း တပါး။
- ၄။ နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက်ပြုခြင်းလည်း တပါး။

.....O.....

“ဗုဒ္ဓဿ လောကဓမ္မေဟိ” ဟူသောပုဒ်၌ (၄) ပါး

- ၁။ လောကဓံတရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့ကြုံငြားသော်လည်း ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသည် လည်း တပါး။
- ၂။ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း တပါး။
- ၃။ ရမက်ဟူသော မြူကင်းခြင်းသည်လည်း တပါး။
- ၄။ ဘေးမရှိခြင်းလည်း တပါး။

.....O.....

မင်္ဂလာသုတ် အမေး · အဖြေ

- မေး။ ယခု အဘယ်စာကို သင်သနည်း။
- ဖြေ။ မင်္ဂလာသုတ်ကို သင်ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ မင်္ဂလာသုတ်၌ အပြားအဘယ်မျှ ရှိသနည်း။
- ဖြေ။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး အပြားရှိပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်ပါဌ်ကိုထောက်၍ သိရပါသနည်း။
- ဖြေ။ ဒေသနာ ပရိယောသာန နိဂုံး အဆုံးဖြစ်သော “တောဒိသာနိ အဋ္ဌတိ သဉ္ဇမင်္ဂလာနိ” ဟူသောပါဌ် ကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်မျှသောဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသနည်း။
- ဖြေ။ ဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ ဟောတော်မူသော ဂါထာကား အဘယ်ဂါထာ နည်း။
- ဖြေ။ အသေဝနာစ-လည်း တဂါထာ၊ ပတိရူပ-လည်း တဂါ ထာ၊ ဗာဟုဿစွဉ္ဇ-လည်း တဂါထာ၊ မာတာပိတု- လည်း တဂါထာ၊ ဒါနဉ္ဇ-လည်း တဂါထာ၊ အာရတိ- လည်း တဂါထာ၊ ဂါရဝေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ခန္တီ စ-လည်း တဂါထာ၊ တပေါစ-လည်း တဂါထာ၊ ဖုဋ္ဌဿ- လည်း တဂါထာ၊ ဤဆယ်ဂါထာဖြင့် ဟောတော်မူ ပါသည်ဘုရား။
- မေး။ အဘယ်အရပ်မှာ ဟောသနည်း။
- ဖြေ။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။
- မေး။ သာဝတ္ထိပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် တွင်သနည်း။
(ဆိုသနည်းဟုလည်းမေး။)

ဖြေ။ သဗ္ဗ ဓန မေတ္တ အတ္ထိတိ” ဟု ပါဠိရှိသောကြောင့် ခပ်သိမ်းသော လောကီစည်းစိမ် ချမ်းသာ ရှာနာ အပေါင်းတို့သည် လိုရာမတ ပြည့်စုံသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ သာဝတ္ထိပြည်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ဟောတော်မူ သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်၌ ဟောတော် မူပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ် သနည်း။

ဖြေ။ ဇေတမင်းသား၏ ဥယျာဉ်မြေကို ငွေအသပြာအတိ ခင်းပြီးလျှင် မြေဘိုးပေး၍ ဆောက်သောကြောင့် ဇေတဝန်ကျောင်းတော်ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ နှောက်သနည်း။

ဖြေ။ အနာထပိဏ်သူဌေး ဆောက်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အနာထပိဏ်သူဌေးဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါ သနည်း။

ဖြေ။ “အနာထာနံ ပိဏ္ဏံ ဒဒါတီတိ အနာထပိဏ္ဏိကော” ဟူသောပါဠိနှင့်အညီ ကိုးကွယ်ရာမရှိသော သူတို့ကို ထမင်းရေစာ ပေးတတ်သောကြောင့် အနာထပိဏ် သူဌေးဟု ခေါ်တွင်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ သုဒတ္တ ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် သာဝတ္ထိပြည်နှင့် နီးသလော-ဝေးသလော၊ အရှေ့၊ အနောက်၊ တောင်၊ မြောက်၊ စသည်တို့တွင် အဘယ်အရပ်မှာနည်း။

ဖြေ။ “ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ သာဝတ္ထိနဂရဿ အဝိဒ္ဓုရေ ဓနုပဉ္စသတမတ္တေ ဒက္ခိဏပဿေ” ဟူသော သာဓကပါဌ်ရှိသောကြောင့် သာဝတ္ထိပြည်၏ တောင် အရပ်ဖြစ်သော ကုလလေးတာ အပြန်ငါးရာ အရပ်တွင် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဇေတဝန် ကျောင်းတော်သည် လေးထောင့်လော စံပယ်ရုံလော၊ ဦးပြည်လော။

ဖြေ။ “တိဘုမ္မိကေသု ဂန္ဓကုဋီသု” ဟူ၍ သာဓကပါဌ်ရှိ သောကြောင့် စုလစ်မွန်ချွန်တို့ဖြင့် တင်တယ်ဆန်း ကြယ်စွာ တန်းဆာ ဆင်အပ်၍ ဘံသံဆင့် ရှိသော ဇေတဝန်ကျောင်းတော် ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်သူ တောင်းပန်၍ ဟောတော်မူသနည်း။

ဖြေ။ အမျိုးအမည်မထင်ရှားသော နတ်သားတောင်းပန် ၍ ဟောတော်မူပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် မထင်ရှားသော နတ်သားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ “အထခေါ အညတရာ ဒေဝတာ” ဟူသော ပါဌ်ကို ထောက်၍ ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသောနတ်သား အဘယ်သူဖြစ်သနည်း။

ဖြေ။ ဣန္ဒသက္က သိကြားဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်အခါ တောင်းပန်လနည်း။

ဖြေ။ သန်းခေါင်အခါ တောင်းပန်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ “အဘိက္ကန္တံယ ရတ္တိယာ” ဟူသော ပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ မထင်ရှားသော နတ်သားကို အဘယ် အကြောင်းကြောင့် သိကြားဟု ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ဘုရားသခင်၏ ခြေရင်းတော်၌ ညဉ့်ဦးယာမ်ကား စတုမဟာရာဇ်နတ်တို့သည် ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်ပူဇော် မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ သန်းခေါင်ယာမ် အခါ၌ တာဝတိံသာနတ်သိကြားတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါဖြစ်ပါသည်။ မိုးသောက်ယာမ်ကား ဗြဟ္မာတို့ ဆည်းကပ်ဖူးမျှော်မြဲ အချိန်အခါ ဖြစ်ပါသည်။ ထိုအချိန်ကာလ သုံးပါးတို့တွင် သန်းခေါင်ယာမ်အချိန်ဖြစ်သောကြောင့် သိကြားဟုဆိုပါသည်ဘုရား။

မေး။ သိကြား တောင်းပန်ကြောင်း အဘယ်သူ ကြားသနည်း။

ဖြေ။ အရှင် အာနန္ဒာ ကြားပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင် အာနန္ဒာကြားကြောင်းကို အဘယ်ကြောင့် သိရသနည်း။

ဖြေ။ “အာနန္ဒတ္ထေရေန သုတံ” ဟူသောပါဠိကိုထောက်၍ သိရပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်အာနန္ဒာ ကြားသော် အဘယ်သူကို ပြောသနည်း။

ဖြေ။ အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်ကို ပြောပါသည်ဘုရား။

မေး။ အရှင်မဟာ ကဿပ ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်သနည်း။

ဖြေ။ “ကဿကဿမ္မာဒိသ သံဝေဂံ ဖဋ္ဌိလဘိတာန ပဗ္ဗဇန တောတိ ကဿပေါ” ဟူသော ဝိဂြိုဟ်ပါဠိနှင့် အညီ လယ်လုပ်ခြင်း အစရှိသော အမှုတို့၌ ထိတ်လန့်ခြင်း တရားကိုရ၍ ရဟန်း ပြုသောကြောင့် ကဿပ ဟု ခေါ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ငယ်မည်ကို အဘယ်သူ ဆိုသနည်း။

ဖြေ။ ရွှေအဆင်းကဲ့သို့ ကိုယ်သားကိုယ်ရေတို့၏ တင့်တယ်ခြင်း ရှိသောကြောင့် ဝိပွလိလုလင်ဟု ဆိုပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာ သုံးဆယ် ရှစ်ပါး ဆိုသော် အဘယ်သည် တို့နည်း။

ဖြေ။ အသေဝနာစ၊ ပ ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပထမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ ပထိရူပ၊ ပ ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ၊ ပ ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး။ ။ မာတာပိတု၊ ပ ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော စတုတ္ထဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး။ ။ ဒါနဉ္စ၊ ပ ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ပဉ္စမဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ အာရတီ၊ ပ ၊ တေံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ

ဆယ်စောင်ဟဲ့

လေးပါး။ ။ ဂါရပေါစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမ ဟူသော
သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာငါးပါး။ ။ ခန္တီစ၊ ပ၊
ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ တပေါစ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ
ဟူသော နဝမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။
ဗုဋ္ဌဿ၊ ပ၊ ဧတံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ ဟူသော ဒသမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာလေးပါး။ ။ ဤသို့ အားဖြင့်
မင်္ဂလာသုံးဆယ် ရှစ်ပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။ သူမိုက်တို့ကို မမှီဝဲ မဆည်းကပ်ခြင်း သည်လည်း
မင်္ဂလာတပါး၊ ပညာရှိသော သူတို့ကို မှီဝဲ ဆည်းကပ်
နှိုးနှောခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဘုရား အစ
ရှိသော ရတနာသုံးပါးတို့အား အရိုအသေ အလေး
အမြတ် ပြုခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့
အားဖြင့် အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ။ အသေဝနာစ အစရှိသော ပထမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကို သိရပါပြီ။ ပတ်ဝန်းကျင်ပဒေသဝါသောစ
အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ။ တင့်အပ် လျှောက်ပတ်သော အရပ်၌ နေခြင်းသည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရှေးကပြုခဲ့ဘူးသော ကောင်းမှု
ရှိခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိ ကိုယ်ကို

ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်း စောင့်ရှောက်ခြင်း သည်
လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် ပတိရူပ
ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါး ရှိပါသည် ဘုရား။

မေး။ ပတိရူပ ဒေသဝါသောစ အစရှိသော ဒုတိယ ဒေသ
နာတော်၌ မင်္ဂလာ သုံးပါးကို သိရပါပြီ၊ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ
အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
လေးပါး ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကျမ်းဂန်တရား အကြားအမြင် များခြင်း သည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်ခပ်သိမ်း ကင်းသော
နုတ်မှုအတတ်တို့ကို တတ်ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ
တပါး၊ ကောင်းစွာ သိအပ်သော ဝိနည်းတရားတို့ကို
သင်ကြားခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အင်္ဂါ
လေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ပြောဆို
ခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့်
ဗာဟုဿစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာလေးပါး ရှိပါသည်ဘုရား။

မေး။ ဗာဟုဿစ္စဉ္စ အစရှိသော တတိယ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ မာတာပိတု
အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာသုံးပါး
ဆိုသော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အမိအဘတို့ကို လုပ်ကျွေး မွေးမြူခြင်းသည်လည်း
မင်္ဂလာ တပါး၊ သား - မယား တို့အား သြဂိုဟ်
ထောက်ပံ့ခြင်းသည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ အနှောက်

သမာဓိ ဆယ်စောင်တွဲ

အမျှက်မရှိသော လယ်လုပ်ခြင်း၊ ကုန်သွယ်ခြင်း
အမှုတို့ကို ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့
အားဖြင့် မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာ
တော်၌ မင်္ဂလာတရား သုံးပါး ဖြစ်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ မာတာပိတု အစရှိသော စတုတ္ထ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာသုံးပါးကို - သိရပါပြီ။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော
ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဆို
သော် အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ အလှူပေးရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ တရား
ကို ကျင့်ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အဆွေ
အမျိုးတို့အား သဂြိုဟ် ထောက်ပံ့ရခြင်း သည်
လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အပြစ်မရှိသော အကြင် အမှု
တို့ကို ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့
အားဖြင့် ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌
မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ ဒါနဉ္စ အစရှိသော ပဉ္စမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ
တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ အာရတီ အစရှိသော
ဆဋ္ဌ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ လေးပါး ဆိုသော်
အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ မကောင်းမှုကို မပြုမူ၍ ဝေးစွာ ကြဉ်ရှောင်ရခြင်း
သည်လည်းမင်္ဂလာတပါး၊ ကိုယ်၏အသက်ကို ငဲ့ကွက်
ခြင်းကင်းသောစိတ်ဖြင့် ငါသည် မကောင်းမှုကို
မပြုပြီ၊ ငါ၏ အသက် သေသော်လည်း သေပါစေ၊
သို့မဟုတ် အသက်ကို မသတ်မူ၍ သူ့ဥစ္စာကို ခိုးယူခြင်း

အစရှိသော အမှုကို မပြုပြီဟု အထူးသဖြင့် ကြည်
ရှောင်ခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

မေး။ သုရာ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပိဋသုရာ၊ မုညက်ဖြင့် ပြုသော သေ။ ပူဝသုရာ၊
မုံဖြင့် ပြုသောသေ။ သြဒနသုရာ၊ ထမင်းဖြင့်ပြုသော
သေ။ ကိဏ္ဍပက္ခိတ္တသုရာ၊ တဆေးထည့်၍ ပြုသော
သေ။ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ၊ များစွာသော အဆောက်
အဦတို့ဖြင့် ပြုသောသေ။ ဤသည်ကား သေငါးပါး
ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မေရယ ငါးပါးဆိုသည် အဘယ်နည်း။

ဖြေ။ ပုပ္ဖာသဝေါ၊ အပွင့်အရည် တို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။
ဖလာသဝေါ၊ သစ်မည်စည်သီး အစရှိသည် တို့ဖြင့်
ပြုသောအရက်။ မစ္ဆာသဝေါ၊ မုဒရက်သီး အစရှိသည်
တို့ဖြင့် ပြုသောအရက်။ ဂုဠာသဝေါ၊ ကြံရည်တို့ဖြင့်
ပြုသော အရက်။ သမ္ဘာရ သံယုတ္တာ၊ များစွာ
သော အဆောက်အဦတို့ဖြင့် ပြုသော အရက်။ ဤ
သည်တို့ကား မေရယငါးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။ ။
ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ယစ်မျိုး ငါးပါးကို သောက်စား
ခြင်းမှ စောင့်စည်းရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။
ဒါန သီလ - ဘာဝနာ - အပစာယန - ဝေယျာဝစ္စ -
ပတ္တိဒါန - ဖတ္တာနုမောဒန ဓမ္မဿဝန ဓမ္မဒေသနာ
ဒိဋ္ဌိဇနကမ္မ တည်းဟူသော ကုသိုလ်တရား ဆယ်ပါး
တို့၌ မမေ့မလျော့ရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး။

ဤသို့အားဖြင့် အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာ တော်၌ မင်္ဂလာတရားလေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အာရတီ အစရှိသော ဆဋ္ဌဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာ တရား လေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဂါရဝေါစ အစရှိသော သတ္တမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ဇာတ်ဂုဏ် ရှိသော သူတို့အား အရိုအသေ အလေး အမြတ် ပြုရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မိမိ ကိုယ်ကို နှိမ့်ချရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရာ သမ္ပုသော ပစ္စည်း အသုံးအဆောင် တို့ဖြင့် ရှောင်ရဲ လွယ်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သူတပါး ကျေးဇူးကို သိရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ လျှောက်ပတ်သော အခါ၌ တရားတော်ကို နာရခြင်းသည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် သတ္တမဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား ငါးပါး ဖြစ် ပါသည်ဘုရား။

မေး။ သတ္တမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ဂါရဝေါစ၌ မင်္ဂလာတရားငါးပါးကို သိရပါပြီ။ ခန္တီစ အစရှိသော အဋ္ဌမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ကိုယ်အောက် ယုတ်သော သူတို့ကို သည်းခံရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ သူတော်ကောင်းတို့ ဆိုလွယ်သောသူ၏ အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ရဟန်း ပုဏ္ဏား တို့အား ဖူးမြင်ရခြင်း သည်လည်း

မင်္ဂလာတပါး၊ လျှောက်ပတ်သော တရားစကားကို နှိုးနှေး ပြောဆို ဆွေးနွေး မေးမြန်းရခြင်း သည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် အဋ္ဌမဒေသနာ တော် ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ အဋ္ဌမ ဒေသနာတော် ဖြစ်သော ခန္တီစဉ် မင်္ဂလာ တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ တပေါစ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသည်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ခြိုးခြံစွာ ကျင့်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ မြတ်သော မေတ္တာ၊ ကရုဏာ၊ မုဒိတာ၊ ဥပေက္ခာ တည်းဟူသော ဗြဟ္မစိုရ်တရားကို ကျင့်ရခြင်း သည် လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရိယသစ္စာ တရားမှန် တို့ကို သိမြင်ရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ အရဟတ္တ ဖိုလ် နိဗ္ဗာန်ကို မျက်မှောက် ပြုရခြင်း သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့အားဖြင့် တပေါစ အစရှိသော နဝမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ နဝမ ဒေသနာတော်ဖြစ်သော တပေါစ၌ မင်္ဂလာ တရားလေးပါးကို သိရပါပြီ။ ဖုဋ္ဌဿ အစရှိသော ဒသမ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဟူသော်ကား အဘယ်သည်တို့နည်း။

ဖြေ။ ဟောတော၊ အလာတော၊ ယသော၊ အယသော၊ နိန္ဒာပသံသာ၊ သုခံ၊ ဒုက္ခံ တည်းဟူသော လောကဓံ

တရား ရှစ်ပါးတို့နှင့် တွေ့သော ရဟန္တာပုဂ္ဂိုလ်တို့၏ စိတ်သည် တုန်လှုပ်ခြင်းမရှိသော အဖြစ်သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ထို လောကဓံတရား ရှစ်ပါး တို့ကို တွေ့သောအခါ စိုးရိမ်ခြင်း မရှိသည်လည်း မင်္ဂလာ တပါး၊ ကိလေသာ ရမက် ဟူသော အညစ်အကြေး မတင် သန့်ရှင်း စင်သော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ကြောက်မက်ခြင်း ကင်းသော အဖြစ် သည်လည်း မင်္ဂလာတပါး၊ ဤသို့ အားဖြင့် ဒဿ ဒေသနာတော်၌ မင်္ဂလာတရား လေးပါး ဖြစ်ပါသည် ဘုရား။

မေး။ မင်္ဂလာတရားတော်ကို အရှင် အာနန္ဒာမထေရ်သည် အရှင်မဟာကဿပ မထေရ်အား ပြောသည်ဆိုသော် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မှာ ပြောပါသည် ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်ဟု အဘယ်ကြောင့် ခေါ်ပါသနည်း။

ဖြေ။ စကြာဝတေး အစရှိသော ဘုန်းကြီးသော မင်းတို့ သည် သိမ်းယူရာ ဖြစ်သောကြောင့် ရာဇဂြိုဟ်ဟု ခေါ်တွင်ပါသည်ဘုရား။

မေး။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည် မြို့တွင်းမှာလော၊ မြို့ပြင်မှာလော၊ အရှေ့-အနောက်-တောင်-မြောက် စသောအရပ်တွင် အဘယ်အရပ်မှာ ပြောသနည်း။

ဖြေ။ ရာဇဂြိုဟ်ပြည်မြို့ပြင် မြောက်ဘက်အရပ် ဝေဘာရ တောင်ဝှမ်း စရည်းပင်ရောက်သော ကျောက်ဂူ လိုက်ဝဋ် နတ်တို့ ဘုံဆောင်ဗိမာန်နှင့် တူသော

ရတနာမျိုးတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော ချော
 မော ပြေပြစ် ဆန်းကြယ်လှစွာသော ရတနာသ
 ဘင် မဏ္ဍပ်မှ ဣန္ဒနီလာ၊ မဿာရဂလ်၊ မနောမယ
 အစရှိသော ရတနာ မျိုးတို့ဖြင့် စီမံအပ်သော
 တေ့တေ့ဒီးဒီး ရွှေချောင်းစီးသကဲ့သို့ လျှံညှီး
 တောက်ပသော ပလ္လင်ထက်၌ အဘိုးအတိုင်းမသိ
 ထိုက်သော ခင်းနှီးနေရာပေါ်တွင် ဆင်စွယ်စီစေသ
 ယပ်ကိုကိုင်၍၊ အရှေ့စူးစူးသို့ မျက်နှာပြုလျက်
 နေတော်မူပြီးလျှင် ပဌမသင်္ဂါယနာကို အမှူးပြု၍
 ဆောင်ရွက်တော် မူသော အရှင် မဟာကဿပ
 ရဟန္တာကြီးက မေးတော်မူလျှင် အရှင်အာနန္ဒာက
 ဖြေလျှောက်ပါသည်ဘုရား။ နတ်သားတောင်းပန်၍
 ဟောတော်မူသောအခါ ကုဋေရှစ်သန်းမျှလောက်
 ကုန်သော နတ်သားတို့သည် ရဟန္တာဖြစ်ကုန်၏ဟု
 ဆိုပါသည်။ သောတာပန်၊ သကဒါဂါမ် အနာဂါမ်
 ဖြစ်သူ အနန္တဟု ဆိုပါသည်ဘုရား။

မင်္ဂလာသုတ် အမေး - အဖြေ ပြီး၏။

.....o.....

မင်္ဂလာသုတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်

မင်္ဂလာသုတ်၌ အဓိပ္ပါယ်ကို အထူးမှတ်သားရန်

အနည်းငယ်မျှ ထည့်သွင်းလိုက်ပါဦးအံ့။

ကေမန္တံအဋ္ဌာသိ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား...
 နီးလွန်းသောအရပ်၊ ဝေးလွန်းသောအရပ်၊ လေညာဖြစ်သော
 အရပ်၊ မြင့်သောအရပ်၊ ရွှေတူရူဖြစ်သောအရပ်၊ နောက်တူရူ

ဖြစ်သောအရပ်၊ ၎င်းခြောက်ရပ်မှ လွတ်သော အရပ်ကို ဆိုလိုသည်။

ပတိဇ္ဈပ ဒေသဝါသောစ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား...ရတနာသုံးပါး ထင်ရှားရှိသောအရပ်၌ နေရခြင်းကို ဆိုလိုသည်။

အတ္တသမ္မာ.ပဏီဓိစ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
ဒုစရိုက်ဆယ်ပါးမှ ရှောင်ကြဉ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား ပိသုဏဝါစာမှ ကြဉ်၍ဆိုသော သုဘာသိတာ စကား၊ ဖရုသဝါစာမှကြဉ်၍ ဆိုသော ပိယဝါစာစကား၊ သမ္မုပလာပမှကြဉ်၍ဆိုသော ဓမ္မစကား၊ မုသာဝါဒမှ ကြဉ်၍ ဆိုသော သစ္စာစကား၊ ဤအင်္ဂါလေးပါးနှင့် ပြည့်စုံသော စကားကို ဆိုလိုသည်။

ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်
ကား သရဏဂုံဆောက်တည်၍ ပဉ္စသီကို ထိန်းစောင့်၍ ကုသိုလ်ကောင်းမှုကိုပြု၍ တရားတော်နှင့်အညီ သားမယား မွေးရမည် ဆိုလိုသည်။

ဒါနဉ္စ ဓမ္မစရိယာ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပာယ်ကား
ဆွမ်း၊ အဖျော်၊ ကျောင်း၊ သင်္ကန်း၊ ယာဉ်၊ ပန်း၊ နံ့၊ သာပျောင်း၊ နံ့၊ သာအိပ်ရာနေရာ၊ ဆီမီး၊ ၎င်းဒါနဝတ္ထုဆယ်ပါး၊ သူနာတို့ ၏ အထောက်အပံ့ ဖြစ်သောဆေး၊ ဤဆယ် တပါးကို ဒါနဉ္စ ပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ ငါးပါးသီလ၊ ဆယ်ပါးသီလ၊ စတုပါရီသုဒ္ဓိ သီလတို့ကို ဓမ္မစရိယာပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။ အငှက်သီလက အနုဝဇ္ဇာနိကမ္မာနိ ဟူသောပုဒ်၌ သွင်းအပ်၏။

အာရတီ ဝိရတီ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား စိတ်နှလုံး
ဖြင့် ကြည်ခြင်းသည် အာရတီမည်၏။ ကိုယ် စိတ်နှစ်ပါးဖြင့်
ကြည်ခြင်းသည် ဝိရတီမည်၏။

မဇ္ဇပါနာ ပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား သုရာငါးပါး၊ မေရယ
ငါးပါးကို ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သန္တုဋ္ဌိံ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား . ကိလေ
သာတို့ကို ခေါင်းပါးစေခြင်းငှါ လောဘအာရုံသို့ မလိုက်မူ၍
ရရှိသမျှသော ပစ္စည်းတို့ဖြင့် ရောင်ရဲ၍ သုံးဆောင်ရမည်
ဆိုလိုသည်။

ကာလေန ဓမ္မဿ ဝနံ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား .
ကာမဝိတက်၊ ဗျာပါဒဝိတက် ဝိဟိံ သဝိတက် ဤမိစ္ဆာ
ဝိတက် မဝင်လာသောအခါသည် တရားတော်ကို နာခြင်း
ငှါ လျှောက်ပတ်သောအခါမည်၏။

သောဝစသတော ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား
သားတော်ရာဟုလားကို သြဝါဒ ပေးတော်မူသောအခါ၊
တခွန်းတည်းသောစကားဖြင့် နာယူလွယ်သကဲ့သို့ သူတော်
ကောင်းတို့ ဆုံးမစကားကို တခွန်းတည်းဖြင့် နားထောင်
နာယူလွယ်ရမည် ဆိုလိုသည်။

သမကာနဉ္စဒဿနံ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား
သီလဝန္တပုထုဇ္ဇန်ပုဂ္ဂိုလ်နှင့်တကွ၊ သေက္ခပုဂ္ဂိုလ် ခုနစ်ယောက်
တို့အား ဖူးမြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

တပေါစ ဟူသောပါဠိ၏ အဓိပ္ပါယ်ကား ဝီရိယကို
ဖြစ်စေ၍ ဣန္ဒြိယသံဝရာ သီလကို လုံခြုံအောင် ထိန်းသိမ်း
ရမည်ဆိုလိုသည်။

ဗြဟ္မစရိယဉ္စ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား မေထုန်
၇-ပါးမှ ကြည်ရှောင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

အရိယသစ္စာနဒဿနံ ဟူသောပါဌ်၏အဓိပ္ပါယ်ကား...
သစ္စာလေးပါးကို မဂ်ဉာဏ်ဖြင့် မြင်ရမည် ဆိုလိုသည်။

နိဗ္ဗာန သစ္စိကံရိယာစ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်
ကား အရဟတ္တဖိုလ်သို့ ရောက်ခြင်း ဆင်ခြင်ခြင်းကို
ဆိုလိုသည်။

လောကဓမ္မေဟိ ဟူသောပါဌ်၏ အဓိပ္ပါယ်ကား...
လာဘ်ရခြင်း၊ လာဘ်မရခြင်း၊ အခြံအရံရိုခြင်း၊ အခြံအရံ
မရိုခြင်း၊ ကဲ့ရဲ့ခြင်း၊ ချီးမွမ်းခြင်း၊ ချမ်းသာခြင်း၊ ဆင်းရဲခြင်း
ဤလောကဓံတရားရှစ်ပါးကို ဆိုလိုသည်။

မင်္ဂလာသတ်၌ အထူးမှတ်ရန် အဓိပ္ပါယ်ပြီး၏။

မင်္ဂလာသံပေါက်

- ၁။ ဧကာလာဟလ၊ ကြံကုန်ကြ၊ ဒေဝမနုဿာ။
- ၂။ သက္ကသိကြား၊ တောင်းပန်ငြား၊ ဟောထားဒေသနာ။
- ၃။ အသေဝနာစ၊ ဗာလာန၊ ရှောင်ကြ၊ ဝေးဝေးခွါ။
- ၄။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ၊ သေဝန၊ ပေါင်းကြမ္မိဝရာ။
- ၅။ ပူဇနိယ၊ ပူဇာစ၊ ပြုအပ်လှသည်သာ။
- ၆။ ပတိရူပ၊ တင့်အပ်လှ၊ ဒေသအရပ်မှာ။
- ၇။ ပုဗ္ဗေကတ၊ လှူဒါန၊ ရှေးကပြုသော်သာ။
- ၈။ ကိုယ်ကိုစောင်မ၊ ဆောက်တည်က၊ လားကြနိဗ္ဗူတာ။
- ၉။ အကြားအမြင်၊ များမြောက်ပင် ကြည်လင် အား
ထုတ်ပါ။

- ၁၀။ အပြစ်မရှိ၊ ကင်းလွတ်ဘိ၊ ကဝိမှထ်ကုန်ရာ။
- ၁၁။ ဝိနယောစ၊ သိက္ခိတ၊ သင်ကြမ္ပျိုးလေးဖြာ။
- ၁၂။ သုဘာသိတ၊ ယောဝါစ၊ ကောင်းလှဆိုအပ်စွာ။
- ၁၃။ မာတာပိတ၊ မိနှင့်ဘ၊ နိစ္စလုပ်ကျွေးပါ။
- ၁၄။ မယားသားအား၊ သဂြိုဟ်ငြား၊ တပါးမင်္ဂလာ။
- ၁၅။ အနာကုလ၊ ကမ္မန္တ၊ ပြုကြမ္ပကိစ္စာ။
- ၁၆။ အလှူဒါန၊ ပေးဝေငှ၊ ထက်လှစေတနာ။
- ၁၇။ အကျင့်ဓမ္မ၊ ကောင်းမြတ်လှ၊ မခွဲသုတော်စွာ။
- ၁၈။ ဥာတကာနဉ္စ၊ သင်္ဂဟ၊ မှစသဂြိုဟ်ပါ။
- ၁၉။ အနဝဇ္ဇ၊ ပြစ်မရ၊ ပြုကြအပ်သည်သာ။
- ၂၀။ အာရတီစ၊ အဓမ္မ၊ နေ့ညကြည်ကုန်ပါ။
- ၂၁။ ဝိရတီစ၊ ထူးထွေလှ၊ ကြည်ကြမ္ပပါပါ။
- ၂၂။ မဇ္ဇပါန၊ ယစ်မျိုးစ၊ ရောင်ကြလူတကာ။
- ၂၃။ ကုသိုလ်ဓမ္မ၊ အားထုတ်ကြ၊ နေ့ညမမေ့ရာ။
- ၂၄။ ဂါရဝေါစ၊ ရှိတုပ်ကွ၊ မြတ်လှဓမ္မတာ။
- ၂၅။ နိဝါတောစ ကိုယ့်နိမ့်ချ မာနမထောင်ရာ။
- ၂၆။ သန္တုဠီစ၊ ရောင့်ရဲကြ၊ နိစ္စအလွယ်သာ။
- ၂၇။ သူ၏ကျေးဇူး၊ မထိမ်မြူး၊ ကြည်နူးသိကုန်ပါ။
- ၂၈။ လျှောက်ပတ်ကာလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နာကြအပ်သည်သာ။
- ၂၉။ သည်းခံနှလုံး၊ သူတော်ထုံး၊ ရှင်ပြုံးကျင့်အပ်စွာ။
- ၃၀။ ကောင်းသည်စကား၊ ဆိုတတ်ငြား၊ အများကြည်
မေတ္တာ။
- ၃၁။ မကောင်းမှုအား၊ ဝေးစွာရှား၊ လားလားကြည်
ကုန်ပါ။

၃၂။ ရဟန်းသူမြတ်၊ ဖူးမြင်အပ်၊ ယွင်းချွတ်မရှိရာ။

၃၃။ သုံးခါတလ၊ မြတ်ဓမ္မ၊ နေ့ညဆွေးနှေးရာ။

၃၄။ ခြိုးခြံကျင့်ဝတ်၊ သူတော်မြတ်၊ မပြတ်အရိယာ။

၃၅။ ဗြဟ္မစရိယ၊ ဖြူစင်လှ၊ ကျင့်ကြံ ပဏ္ဍိတာ။

၃၆။ အရိယသစ္စ၊ ဒဿန၊ သိကြမ္မာမျိုးလေးဖြာ။

၃၇။ နိဗ္ဗာန်မျက်မှောက်၊ ပြုကုန်မြောက်၊ ထွန်းတောက်
မင်္ဂလာ။

၃၈။ လောကဓံတရား၊ တွေ့ကြုံငြား၊ လှုပ်ရှားမရှိရာ။

၃၉။ စိုးရိမ်သောကာ၊ စိတ်မခွ၊ ကင်းကြလွတ်သည်သာ။

၄၀။ ကိလေသာမျိုး၊ နှောင်ဖွဲ့ကြိုး၊ ဖြတ်ချိုးရှင်းရှင်းကွာ။

၄၁။ အဇ္ဈတ္တိကာ၊ ဗာဟိရ၊ ဘေးမှလွတ်သည်သာ။

၄၂။ သုံးဆယ်ရှစ်ပါး၊ ဤတရား၊ အများမှတ်ကုန်ပါ။

၄၃။ ကျွန်၍အရာ၊ ဆောင်လေကံ၊ ကြီးလှမင်္ဂလာ။

၄၄။ ကြက်သရေမျိုး၊ နေ့တိုင်းတိုး၊ ဟိုးဟိုးကျော်မည်သာ။

မင်္ဂလာသံပေါက် ပြီး၏။

၂-အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါးပါး

နပေ တဿ သဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ ဗဟုသုတဿ မဘိနိဗ္ဗိတ သာဝုဓန္တ၊
ဂိရိမေခလံ ဥဒိတဿောရံ သသေ န မာရံ။
ဒါနာဒိ ဓမ္မဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၂။ မာရာ တိရေက မဘိယုဇ္ဈိတ သဗ္ဗ ရတ္တိံ၊
ဃောရံ ပနာဠဝက မက္ခမ ထဒ္ဓ ယက္ခံ။
ဓန္တိ သုဒန္တ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၃။ နာဠာဂိရိံ ဂဇ ဝရံ အတိမဒ္ဒဘူတံ၊
ဒါဝဂ္ဂိ စက္က မသနီ ဝ သုဒါရုဏန္တံ။
မေတ္တဗျ သေက ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၄။ ဥက္ခိတ္တ ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထ သုဒါရုဏန္တံ၊
ခါဝံ တိ ယောဇန ပထဂ္ဂလိမာန လ ဝန္တံ။
ဣဒ္ဓိ ဘိသင်္ခတ မနော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

၅။ ကတွာန ကဋ္ဌ မုဒရံ ဣဝ ဂဗ္ဘိနိယံ၊
စိဉ္ဇာယ ဒုဋ္ဌ ဝစနံ ဇန ကာယ မရုဗ္ဗ။

ဆယ်စောင်တွဲ

- သန္တေန သောမ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၆။ သစ္စံဝိဟာယ အတိ သစ္စက ဝါဒကေတု၊
 ဝါဒါ ဘိရောပိတ မနံ အတိ အန္ဓ ဘူတံ။
 ပညာ ပဒီပ ဇလိတော ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၇။ နန္ဒောပနန္ဒ ဘုဇင်္ဂံ ဝိဝိဓံ မဟိဒ္ဓိံ ။
 ပုတ္တေန ထေရ ဘုဇဂေန ဓုနာပယန္တော။
 ဣဒ္ဓိ။ ပဒေသ ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။
- ၈။ ဒုဂ္ဂါဟ ဒိဋ္ဌိ ဘုဇဂေန သု ဒဋ္ဌ ဟတ္ထံ၊
 ဗြဟ္မံ သုတံ ဇုတိ မဟိဒ္ဓိံ ဗကာဘိဓါနံ။
 ဉာဏာ ဂဒေန ဝိဓိနာ ဇိတဝါ မုနိန္ဒော၊
 တံ တေဇသာ ဘဝတု မေ ဇယ မင်္ဂလဂုံ။

-----0-----

“အပြင်အောင်ခြင်းရှစ်ပါး အနက်”

၁။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဂိရိ
 မေခလံ၊ ဂိရိမေခလာအမည်ရှိသောဆင်ကို။ ဉဒိတံ၊ တက်စီး
 ထသော။ အဘိနိမ္မိတသာဝုဓန္တံ၊ အလွန် ဖန်ဆင်းအပ်သော
 လက်နက်နှင့်တကွ ဖြစ်သော။ ဗာဟံသဟဿံ၊ တထောင်
 သောလက်ရုံးရှိထသော။ ယောရံ၊ ကြမ်းတန်းစွာထသော။
 သသေနမာရံ၊ စစ်သည်နှင့်တကွသော မာရ်နတ်သားကို။
 ဒါနာဒိဓမ္မဝိဓိနာ၊ ဒါနပါရမီအစရှိသော တရားတည်းဟူသော

အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊
မာရ်နတ်သားကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။
ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၂။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။
မာရာတိရေကံ၊ မာရ်နတ်သားထက် အလွန်။ သဗ္ဗရတ္တိံ၊
ညဉ့်သုံးယာမ်ပတ်လုံး။ - အာဝိယုဇ္ဈိတံ၊ အလွန် စစ်ထိုးနိုင်
ထသော။ ယောရံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ် ရှိထသော။ အက္ခမံ၊
သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲ့ထသော။ ထဒ္ဓံ၊ ကြမ်းတန်း
ခက်မာစွာထသော။ အာဠာကံ၊ အာဠာက အမည်ရှိသော။
ယက္ခံပန၊ ဘီလူးကိုကား။ ခန္တိသုဒန္တဝိဓိနာ၊ သည်းခံတော်
မူခြင်း ကောင်းစွာ ယဉ်ကျေးစေတော်မူခြင်း တည်းဟူ
သော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ
တေဇသာ၊ အာဠာက ဘီလူးကို အောင်တော်မူသော ထို
မြတ်စွာဘုရား၏တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။
ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒါဝဂ္ဂိ
စက္ကမသနီဝ၊ တောမီး မိုးကြိုးစက်ကဲ့သို့။ သုဒါရုဏန္တံ၊
အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ အတိမဒ္ဓဘူတံ၊ အလွန်
မုန်ယစ်စွာထသော။ နာဠာဂိရိံ၊ နာဠာဂိရိ အမည်ရှိသော။
ဂဇဝရံ၊ မြတ်သော မင်းစီးဆင်ကို။ မေတ္တဗျသေကဝိဓိနာ၊

မေတ္တာတော်ရေကို သွန်းခြင်းတည်းဟူသောအစီအရင်ဖြင့်။
 ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသော၊ နာဠာဂံရီ
 ဆင်ကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုး
 တော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။
 ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။

၄။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥက္ခိတ္တ
 ခဂ္ဂ မဘိဟတ္ထသုဒါရုဏန္တံ၊ ချီအပ်သော သန်လျက် လက်၌
 ရှိသည်ဖြစ်၍ အလွန် ကြမ်းကြုတ်စွာထသော။ ဟိယောဇန
 ပထံ၊ သုံးယူဇနာရှိသောခရီးကို။ ဓါဝံ၊ တဟုန်တည်း ပြေးစွမ်း
 နိုင်ထသော။ အဂ္ဂုလိမာလဝန္တံ၊ လက်ညှိုး တည်းဟူသော
 ပန်းရှိသော ခိုးသူကို။ ဣဒ္ဓိဘိသင်္ခတမနော၊ တန်ခိုးတော်
 အားဖြင့် ဖန်ဆင်းအပ်သော နှလုံးတော် ရှိသည်ဖြစ်၍။
 ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။ တံတေဇသော၊ အဂ္ဂုလိမာလ
 အမည်ရှိသော ခိုးသူကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာ
 ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊
 မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၅။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဋ္ဌံ၊
 သစ်သားကို။ ဂပ္ပိနိယံ၊ ကိုယ်ဝန်ဆောင်သော။ ဥဒရိဏ္ဏဝါ
 ဝမ်းကဲ့သို့။ ကတွာနာ၊ ပြုလတ်၍။ ဇနကာယမဇ္ဈေ၊ တရားနာ
 ပရိသတ်ဖြစ်သော လူ့ ရဟန်းအပေါင်းတို့အလယ်၌။ စိဉ္ဇာယ၊
 စိဉ္ဇမာဏဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏။ ဒုဠဝစနံ၊ စုပ်စွဲ
 သောအားဖြင့် ဖျက်ဆီးသောစကားကို။ သန္ဓေန၊ ငြိမ်သက်

စွာသော။ သောမဝိဓိနာ၊ ဖြူစင်စွာသော အစီအရင်ဖြင့်။
 ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မှုလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ စိဉ္စမာဏ
 ဝိကာ အမည်ရှိသော မိန်းမညစ်၏ စွပ်စွဲသော အားဖြင့်
 ဖျက်ဆီးသော စကားကို အောင်တော်မှုသော ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊
 မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊
 ဖြစ်စေသတည်း။

၆။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္ပံ၊
 မှန်သောစကားကို။ ဝိဟာယ၊ စွန့်၍။ အဘိသစ္စကဝါဒကေဘံ၊
 မမှန်သည်ကို မှန်သည်ဟု ဆိုအပ်သော ဝါဒ တည်းဟူသော
 မှန်ကင်းရှိသော။ ဝါဒါဘိရောပိတမနံ၊ မိမိဝါဒဖြင့် သူတပါး
 တို့အား နှိပ်နင်းလိုသော စိတ်ရှိထသော။ အတိအန္တဘူတံ၊
 အလွန် မိုက်လှစွာသော ကုဋဒန္တ အမည်ရှိသော သစ္စက
 ပရိဗိုဇ်ကို။ ပညာပဒိပ ဇလိတော၊ ပညာတော် တည်းဟူ
 သော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို ညှိထွန်းတော် မူသည်ဖြစ်၍။
 ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မှုလေပြီ။ တံ တေဇသာ၊ ကုဋဒန္တ
 အမည်ရှိသော သစ္စက ပရိဗိုဇ်ကို အောင်တော်မှုသော ထို
 မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။
 ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၇။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝိဝိဓံ၊
 အထူးထူး အပြားပြားရှိသော။ မမိဒ္ဓိံ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
 ရှိသော။ နုန္ဒောပနန္တ ဘုဇင်္ဂံ၊ နုန္ဒောပနန္တ အမည်ရှိသော
 နဂါးမင်းကို။ ထေရဘုဇဂေနုး ကြီးမြတ်သော နဂါးမင်း ဖြစ်

တော်မူသော။ ပုတ္တောန၊ သားတော် အရှင်မောဂ္ဂလာန်ကို။
 ဓနာပယန္တော၊ အခိုးအလှူကို ထွက်စေလျက်။ ဣဒ္ဓုပဒေသ
 ဝိဓိနာ၊ တန်ခိုးတော် ဖန်ဆင်းခြင်း၌ နည်းညွှန် ဥပဒေကို
 ပေးသော အစီအရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊ အောင်တော်မူလေပြီ။
 တံ တေဇသ၊ နန္ဒောပနန္ဒ အမည်ရှိသော နဂါးမင်းကို
 အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏ တန်ခိုးတော်
 အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။ ဇယမင်္ဂလံ၊
 အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဂ။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒုဂ္ဂါဟ
 ဒိဋ္ဌိဘုဇဂေန၊ မကောင်းသော အယုမိစ္ဆာ တည်းဟူသော
 မြေသည်။ သုဒဋ္ဌဟတ္ထံ၊ ပြင်းစွာကိုက်အပ်သော လက်ရှိထ
 သော။ သုတံ၊ ကျော်စောစွာထသော။ ဇုတိမဟိဒ္ဓိံ၊
 တောက်ပသော ကြီးသော တန်ခိုးရှိထသော။ ဗကာဘိဓါနံ၊
 ဗက အမည်ရှိသော။ ဗြဟ္မံ၊ ဗြဟ္မာမင်းကို။ ဥာဏာဂဒေန၊
 ဥာဏ်တော် တည်းဟူသော အဆိပ်ကို ဖျောက်တတ်သော
 ဆေးဟု ဆိုအပ်သော။ ဝိဓိနာ၊ - အစီရင်ဖြင့်။ ဇိတဝါ၊
 အောင်တော်မူလေပြီ။ တံ တေဇသံ၊ ဗက အမည်ရှိသော
 ဗြဟ္မာမင်းကို အောင်တော်မူသော ထို မြတ်စွာဘုရား၏
 တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်သော။
 ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။

အပြင်အောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

၃-အတွင်းအောင်ခြင်းရှုစိပါးပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝဇတာ အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှ ကောသမ္ပိ၊ သတ္တေ တဏှာဇလာဗုဇေ။
တဗျာဠာနာ နိက္ခာမေသိ၊ ဒေသနာဥာဏ တေဇသာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၂။ မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ အဘိဘူတေ မဟာဇနေ။
ပညာစက္ခု လဘာပေသိ၊ ဥာဏာ လောကေန
သောဇိနော။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ
ဇယ မင်္ဂလံ။

၃။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိ ဇာလေဟိ၊ ဥစ္စု ကာယံ မဟာဇနံ။
နိဗ္ဗာပေသိ နရ နာထော၊ အဋ္ဌမဂ္ဂံ ဝါရိနာ။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၄။ စတုရောဃေဟိ ဝုယုန္တေ၊ ဂမ္ဘီရေ သံသာရဏ္ဏဝေ။
ဥတ္တာရေသိ မဟာဓီရော၊ ဓမ္မနာဝါယ နာယကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၅။ သံသာရ စာရကံ လောကံ၊ နိစ္စံ ဒုက္ခေန ပိဋ္ဌိတံ။
နိဗ္ဗာန ပုရံ ပါပေသိ၊ ယာနတ္တယေန သော ဇိနော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

၆။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပေဟိ၊ ဥဋ္ဌကာယံ မဟာဇနံ။ နိဗ္ဗာပေသိ
မဟာဓီရော၊ နာထော တိလောက ဝေဇ္ဇကော။
ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

- ၇။ ဘံသာရ ဒုက္ခကန္တာရာ၊ ကိလေသစောရ ပိဋိကံ။
 ခေမန္တဘူမိံ ကာရေသိ၊ သတ္တဝါဟော ဝိနာယကော ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။
- ၈။ ပဉ္စတာလီသ ဝဿာနိ၊ ဌတှာ လောကံ သဒေဝကံ။
 ပိဝယိတှာ ဓမ္မရသံ၊ နိဗ္ဗုတော သော သသာဝကော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဟောတု မေ ဇယ မင်္ဂလံ။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက်

၁။ အဝိဇ္ဇာအဏှကောသမ္ပိ၊ အဝိဇ္ဇာ တည်းဟူသော
 ဥဒ္ဓံတွင်း၌။ တဏှာဇလာဗုဇေ၊ တဏှာ တည်းဟူသော
 သားအိမ်၌ဖြစ်ကုန်သော။ သတ္တေ၊ သတ္တဝါတို့ကို။ ဒေသနာ
 ဥာဏတေဇယ၊ ဒေသနာဥာဏ် တည်းဟူသောတန်ခိုးဖြင့်။
 တမ္ဘာဌာနာ၊ ထို အဝိဇ္ဇာ ဥဒ္ဓံ တဏှာသားအိမ် အရပ်မှ။
 နိက္ခာမေသိ၊ ထွက်မြောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။
 ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
 သတည်း။

၂။ သောဇီနော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥာဏာ
 လောကေန၊ ဥာဏ်တော်တည်းဟူသော အလင်းရောင်ဖြင့်။
 မဟာမောဟန္ဓကာရေန၊ ကြီးစွာသော အမှိုက်တိုက် တည်း
 ဟူသော မောဟသည်။ အဘိဘူတေ၊ အလွန် နှိုင်းဝက်အပ်
 ကုန်သော။ မဟာဇနေသတ္တေ၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါ
 တို့ကို။ ပညာစက္ခု၊ ပညာ တည်းဟူသော စက္ခုကို။
 ဝာဘာပေသိ၊ ရစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့

သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ
မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေ
သတည်း။

၃။ နရနာထော၊ လူသုံးပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်
မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ရာဂါဒိ အဂ္ဂိဇာလေဟိ၊ ရာဂ
အစရှိသော မီးလျှံတို့ဖြင့်။ ဥစ္စုကာယံ၊ ပူလောင်သော
ကိုယ်ရှိသော။ မဟာဇနံ၊ များစွာသောသတ္တဝါကို။ အဋ္ဌမဂ္ဂင်
ဝါရိနာ၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါး တည်းဟူသောရေစင်ဖြင့်။ နိဗ္ဗာပေသိ၊
ငြိမ်းစေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာ
စကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊ အောင်
ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၄။ မဟာဝိရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော။
နာယကော၊ လူသုံးပါးတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ ပို့ဆောင်တော်
မူတတ်သော မြတ်စွာဘုရားသခင်သည်။ ဂမ္ဘီရေ၊ နက်စွာ
သော။ သံသာရဏ္ဏဝေ၊ သံသရာတည်းဟူသော သမုဒ္ဒရာ၌။
စတုရောဃေဟိ၊ လေးပါးသော အယဉ်တို့ဖြင့်။ ဝုယုန္တေ၊
မျောကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဓမ္မနာဝါယ၊ တရား တည်း
ဟူသောလေ့ဖြင့်။ ဥတ္တာရေသိ၊ ကယ်တင်တော်မူပြီ။ ဧတေန
သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၅။ သောဇိနော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ သံသာရ
စာရကံ၊ သံသရာ၌ ကျင်လည်ထသော။ ဒုက္ခေန၊ ဇာတိ
အစရှိသောဒုက္ခဖြင့်။ နိဗ္ဗိတံ၊ နိဗ္ဗိတံအဖြစ်။ ပိဋိတံ၊ နိဗ္ဗိတံအပ်ထသော

လောကံ၊ လူအပေါင်းကို။ ယာနတ္တယေန၊ ယာဉ်သုံးပါးတို့၏
 အပေါင်းဖြင့်။ နိဗ္ဗာနပုရံ၊ နိဗ္ဗာန်ပြည်မြတ်သို့။ ပါပေသိ၊
 ရောက်စေတော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော
 သစ္စာစကားကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊
 အောင်ခြင်းမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၆။ မဟာဓိရော၊ ကြီးမြတ်သော ပညာရှိတော် မူထ
 သော။ တိလောက ဝေဇ္ဇကော၊ လူသုံးပါး၏ ဆေးသမား
 သဘွယ် ဖြစ်တော်မူထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ကဋ္ဌမုခါဒိ သပေဟိ၊ ကဋ္ဌမုခ အစရှိသော မြေလေး
 စင်းတို့သည်။ ဥဋ္ဌကာယံ၊ ကိုက်အပ်သော ကိုယ်ရှိသော။
 မဟာဇနံ၊ များစွာသော သတ္တဝါကို။ နိဗ္ဗာပေသိ၊ ငြိမ်းစေ
 တော်မူပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား
 ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သတ္တဝါဟော၊ ယာဉ်မှူးသဘွယ် ဖြစ်တော်မူသော။
 ဝိနာယကော၊ သတ္တဝါတို့ကို နိဗ္ဗာန်သို့ပို့ဆောင်တော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကိလေသစောရပိဋိတံ၊ ကိလေ
 သာ တည်းဟူသော ခိုးသူတို့သည် နှိပ်စက်အပ်သော
 သတ္တဝါအပေါင်းကို။ သံသာရဒုက္ခကန္တာရာ၊ သံသရာ ဆင်းရဲ
 တည်းဟူသောခရီးခဲမှ။ ခေမန္တဘူမိ၊ တေးမရှိရာနိဗ္ဗာန်သို့။
 တာရေသိ၊ ပို့ဆောင်ထုတ်ချောက် ကူးမြောက်တော်
 မူစေပြီ။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား
 ကြောင့်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်အား။ ဇယ မင်္ဂလံ၊ အောင်ခြင်း
 မင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

၇။ သော၊ထိုဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့်
 ပြည့်စုံတော်မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပဉ္စတာလိသ
 ဝဿာနိ၊လေးဆယ့်ငါးဝါတို့ပတ်လုံး။ ငွေတွာ၊တည်တော်မူ၍။
 သဒေဝကံ၊နတ်နှင့်တကွသော။ လောက၊ လူ့အပေါင်းကို။
 ဓမ္မရသံ၊ဓာတ်တည်းဟူသောအခြိုက်အရသာကို။ မိဇယံတွာ
 သောက်စေတော်မူပြီး၍။ သသာဝကော၊ တပည့်သား
 သံဃာတော်အပေါင်းနှင့်တကွ။ နိဗ္ဗုတော၊ပရိနိဗ္ဗာန်ပြုတော်
 မူလေပြီ။ တေနေသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ဤသို့သော သစ္စာစကား
 ကြောင့်၊မေ၊အကျွန်ုပ်အား။ ဇယမင်္ဂလံ၊အောင်ခြင်းမင်္ဂလာ
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်ပါစေသတည်း။

အတွင်းအောင်ခြင်း ရှစ်ပါး အနက် ပြီး၏။

၄-ရတနာရွှေချိုင့် ပါဠိ

- နမော တဿ ဘဝဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။
- ၁။ ဇယာသနာ ဂတာ ဗုဒ္ဓါ၊ဇိတွာ မာရံ သဝါဟနံ။
 စတုသစ္စာ မတရသံ၊ ယေ ပီဝိ သု နရာသဘာ။
 - ၂။ တဏှက်ရာဒယော ဗုဒ္ဓါ၊အဋ္ဌဝီသတိ နာယကာ။
 သဗ္ဗေ ပတိဋ္ဌိတာ မယှံ၊ မတ္ထကေ တေ မုနိဿရာ။
 - ၃။ သီသေ ပတိဋ္ဌိတော နော သိ၊
 ဗုဒ္ဓေါ ဓမ္မော ဒ္ဓိလောစနေ။
 သံသော ပတိဋ္ဌိတော မယှံ၊
 ဥရေ သဗ္ဗဂုဏာကရာေ။
 - ၄။ ဟဒယေ မေ အနုရုဒ္ဓေါ၊
 သာရိပုတ္တောစ ဒက္ခိတော။

ကောဏ္ဍညော ပုစ္ဆာ ဘာကသ္မိံ
မောဂ္ဂလာနောစ ဝါမကော။

၅။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ မယျံ၊
အာသုံ န္ဗာနန္တ ရာဟုလ္လာ။
ကဿပေါစ မဟာနာမော၊
ဥဘောသုံ ဝါမသောတကော။

၆။ ဧကသန္တေ ပိဋ္ဌိဘာကသ္မိံ၊ သုရိယေံဝ ပဘံကရော။
နိသိန္တော သိရိသမ္ပန္တော၊ သောဘိတော မုနိပုဂံဝေါ။

၇။ ကုမာရကဿပေါနာမ၊ မဟေဓ် ဇိတြဝါစကော။
သော မယျံ ဝဒနေ နိစ္စံ၊ ပတိဋ္ဌာသိ ဂုဏာကရော။

၈။ ပုဏ္ဏော အင်္ဂုလိမာလောစ၊ ဥပါလိ နန္တ သိလိ။
ဣမေ ပဉ္စ မဟာထေရာ၊ နလာဋ္ဌေ တိလကာငိယ။

၉။ ဧဟိသေသာ မဟာထေရာ၊ ဇိတဝန္တောဇိနော
ရသာ၊ ဇလန္တောသိလတေဇေန၊ အဂ္ဂမဂ္ဂေသုသန္တိတာ။

၁၀။ ရတနံ ပုရတော၊ အာသိ၊ ဒက္ခိဏေ မေတ္တသုတ္တကံ။
ဇေဂ္ဂံ ပုစ္ဆတော အာသိ၊ ဝါမေ အင်္ဂုလိမာလကံ။

၁၁။ ခန္တ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ အာဋ္ဌာနာဋ္ဌိယ သုတ္တကံ။
အာကာသေဆဒနံအာသိ၊ အေသာပါကာရလကံတာ။

၁၂။ ဇိနာနံ ဗလသံယုတ္တေ၊ ဓမ္မပါကာရ လကံတေ၊
ဝသတော ဓမ အင်္ဂိစ္ဆေန၊ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓပဉ္စရေ။

၁၃။ ဝါတပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တပဒ္ဒဝါ၊
အသေသာ ဝိနာသံ ယန္တု၊ အနန္တဂုဏတေဇသာ။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမ္ပိ၊ ဝိဟရန္တံ မဟိတလေ။
သဒါပါလေန္တု မံ သဗ္ဗေ၊ တေ မဟာပုရိဏာသာတာ။

၅။ ဣစ္စေဝ မေ ကန္တ ကတော၊ သုရက္ခော ဇိနာနဘာ
ဝေ။

ဟတာရိ သံသောသံသဿ၊ တေဇေန ဂုဏာကရဿ။

.....O.....

ရတနာရွှေချိုင့် အနက်

၁။ ဇယာ သနာဂတာ၊ အောင်နေရာခွင် အပရာဇိတ
ပလ္လင်သို့ ရောက်တော်မူကုန်ထသော။ နရာသဘာ၊ လူ့နတ်
ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါတို့ထက်လည်း မြတ်တော်မူကုန်ထသော။
ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူ
ကုန်၏။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဝါဟနံ၊
စစ်သည်ဗိုလ်ပါနှင့် တကွဖြစ်သော။ မာရ၊ မာရ်နတ်သားကို။
ဇိတွာ၊ အောင်တော်မူလေကုန်သည်ဖြစ်၍။ စတုသစ္စာမတ
ရသံ၊ သစ္စာလေးဖြော မြိုက်ရသာကို။ ပိဝံ သု၊ သောကံတော်
မူလေကုန်ပြီ။

၂။ မုနိဿရာ၊ ရဘေ့ ရဟန်းအပေါင်းတို့ကို အစိုးရတော်
မူကုန်ထသော။ နာယကာ၊ လူ့နတ် ဗြဟ္မာ၊ သတ္တဝါအပေါင်း
တို့၏ ခရီးလမ်းညွှန်သဘာယ်လည်း ဖြစ်တော်မူကုန်ထသော။
အဋ္ဌဝိသတိ၊ နှစ်ကျိပ်ရှစ်ဆူကုန်သော။ တဏှကံရာဒယော၊
ဟဏှကံရာဘုရားအစရှိကုန်သော။ ယေ ဗုဒ္ဓါ၊ အကြင်မြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိတော်မူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်
သော။ တေ ဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ မယံ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ မတ္တကေ၊ ဦးခေါင်းထက်၌။ ပတိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်
သည်။ အဟေသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၃။ သဗ္ဗဂုဏာကရော၊ ခပ်သိမ်းသော ဂုဏ်ကျေးဇူးတော် အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။ နော၊ အကျွန်ုပ်တို့၏။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရားသည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ သံသော၊ ဦးခေါင်း၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ဓမ္မော၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ တရားတော်သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒွိလောစနေ၊ မျက်စိ နှစ်ဘက်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သံသော၊ မဂ္ဂဋ္ဌာန် လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန်လေးယောက်ဟု ဆိုအပ်သော ရှစ်ယောက်သော အရိယာ သင်္ခါတော် သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဥရော၊ ရင်၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၄။ အနုရုဒ္ဓေါ၊ အရှင် အနုရုဒ္ဓါသည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဟဒယေ၊ နှလုံး၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ သာရိပုတ္တော၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာသည်လည်း။ မေ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လက်ျာ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည် တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ ကောဏ္ဍညော၊ ကောဏ္ဍည အရှင်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္စာဘာဂသ္မိံ၊ နောက် အဘို့၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။ မောဂ္ဂလာနောစ၊ အရှင် မောဂ္ဂလာန် သည်လည်း။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမကေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော် မူသည်။ အသိ၊ ဖြစ်ပြီ။

၅။ အာနန္ဒ ရာဟုလာ၊ အရှင်အာနန္ဒာ၊ အရှင်ရာဟုလာ တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ သဝဏေ၊ လက်ျာ နား၌။ ပတိဋ္ဌိတော၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်ကုန်

ပြီ။ ကဿပေါစ၊ ကဿပ အရှင်သည်၎င်း။ မဟာနာ မောစ၊
မဟာနာမ် အရှင်သည်၎င်း။ ဥဘော၊ နှစ်ပါးသော အရှင်
တို့သည်။ မယှံ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမသောတကေ၊ လက်ဝဲနား၌။
ပဘိဋ္ဌိတာ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။ အာသံ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၆။ သူရိယောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ ပဘံကရော၊ အရောင်ကို
ပြုတတ်သော။ သိရိသမ္ပန္နော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံ
တော်မူသော။ မုနိပုဂံဝေါ၊ ရဟန်းတကာ တို့၏ အရှင်ဖြစ်
သော။ သောဟိဟော၊ သောဘိတ အရှင်သည်။ မယှံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ကေသန္တေ၊ ဆံ၏အဆုံးဖြစ်သော။ ပိဋ္ဌိဘာဂသ္မိံ
ကျောက်ကုန်းအဘို့၌။ နိသိန္နော၊ နေတော်မူသည်။ အသိ၊
ဖြစ်ပြီ။

၇။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓာ စသည်ကျေးဇူး၊ ဂုဏ်အထူးကို
ရှင်မြူးဝမ်းသာ ရှာတော်မူလေ့ ရှိထသော။ စိတြဝါစကော၊
ဆန်းကြယ်သော တရားစကားကို ဆိုတော်မူတတ်ထသော။
ဂုဏာကရော၊ ကျေးဇူးတော် အပေါင်း၏ တည်ရာဖြစ်တော်
မူထသော။ ကုမာရကဿပေါ နာမ၊ ကုမာရကဿပ မည်
တော်မူသော။ သော ထေရော၊ ထို မထေရ်သည်။ မယှံ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဇေနေ၊ နှုတ်ခမ်း၌။ နိစုံ၊ အမြဲ။ ပတ်ဋ္ဌာသိ၊
တည်တော်မူ၏။

၈။ ပုဏ္ဏောစ။ အရှင်ပုဏ္ဏ မထေရ်၎င်း။ အဂုံလိမာ
သလာစ၊ အရှင်အဂုံလိမာလ မထေရ်၎င်း။ ဥပါလိနန္ဒသီလိ
စ၊ အရှင် ဥပါလိထေရ်၊ အပူဇနန္ဒထေရ်၊ အရှင် သီဝင်
ထေရ်၎င်း။ ဣမေ ယုဗ္ဗမဟာထေရာ၊ ဤငါးပါးထော မဟာ

ထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ နာလာဋေ၊ နဖူးပြင်၌။ တိလ
ကာဝိယ၊ မှန်ကူသကဲ့သို့။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်တော်မူကုန်သည်။
အာသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၉။ တေဟိ၊ ထို အရှင်အနုရုဒ္ဓါ၊ အရှင်သာရိပုတ္တရာ အစ
ရှိသော အရှင်တို့မှ။ သေသာ၊ ကြွင်းကုန်သော၊ ဇိတဝန္တော၊
အောင်အပ် ပြီးသော ရမ္မက် ရှိကုန်သော။ ဇိနောရသာ၊
မြတ်စွာဘုရားသခင်၏ သားတော်ဖြစ်ကုန်သော။ သီလဇော
ဇေန၊ သီလတန်ခိုးအားဖြင့်။ ဇလန္တာ၊ ထွန်းတောက်ပကုန်
သော။ မဟာထေရာ၊ မဟာထေရ်တို့သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။
အဂ္ဂမဂ္ဂေသု၊ မြတ်သောအင်္ဂါတို့၌။ သဏ္ဍိတံ၊ ကောင်းစွာ
တည်ကုန်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်ကုန်ပြီ။

၁၀။ ရတနံ၊ ရတနသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်
၏။ ပုရတော၊ ရှေ့မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။
မေတ္တသုတ္တကံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်ကား။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ဒက္ခိဏေ၊ လကျော၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။
အာသိ၊ ဖြစ်၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ ဇေဂ္ဂသုတ်ပရိတ်တော်သည်။ မေ၊
အကျွန်ုပ်၏။ ပစ္ဆတော၊ နောက်မှ။ ပတိဋ္ဌိတံ၊ တည်သည်။
အာသိ၊ ဖြစ်၏။ အင်္ဂုလိမာလကံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ် ပရိတ်
တော်သည်။ မေ၊ အကျွန်ုပ်၏။ ဝါမေ၊ လက်ဝဲ၌။ ပတိဋ္ဌိတံ၊
တည်သည်။ အာသိ၊ ဖြစ်၏။

၁၁။ ခန္ဓ မောရ ပရိတ္တဉ္စ၊ ခန္ဓသုတ်၊ မောရသုတ် ပရိတ်
တော်သည်၎င်း။ အာဠာနာဠိယ သုတ္တကံ၊ အာဠာနာဠိယ
သုတ် ပရိတ်တော်သည်၎င်း။ အာကာသေ၊ ကောင်းကင်၌။

အပနဝိယ၊ထီးကဲ့သို့။ အာသိ၊ဖြစ်ပြီ။ သေအာ၊ ကြွင်းကုန်
သော ပရိတ်တော်တို့သည်ကား။ ပါကာရလက်တာဝိယ၊
တံတိုင်းကဲ့သို့ ကောင်းစွာ တည်ကုန်သည်။ အာသု၊ ဖြစ်
ကုန်၏။

၁၂။ ဇိနာနံ၊ ငါးပါးမာရ်အောင် မြတ်ဘုန်းခေါင်တို့၏။
ဗလသံယုတ္တေ၊ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ယှဉ်ထသော။
ဓမ္မပါကာရလက်တေ၊ တရားတော်တည်းဟူသော မြို့တံတိုင်း
ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်ထသော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓပဉ္စရေ၊ မြတ်စွာ
ဘုရားတည်းဟူသောရွှေချိုင့်၌။ အကိစ္ဆေန၊ မငြိုငြင်သဖြင့်။
ဝသတော၊ နေသော။ မေအကျွန်ုပ်အား။

၁၃။ ဝါတ ပိတ္တာဒိ သဉ္ဇာတာ၊ လေ သည်းခြေ စသည်
တို့ကြောင့်ဖြစ်ကုန်သော။ ဗာဟိရဇ္ဈတ္တ၊ ပဒ္ဒဝါ၊ အတွင်း အပ၌
ဖြစ်ကုန်သော ဘေးရန်တို့သည်။ အနန္တဂဏ ဟေဇသာ၊
အဆုံးမရှိသော ကျေးဇူးတော်ရှိသော ရတနာ သုံးပါး၏
တန်ခိုးတော်အားဖြင့်။ အသေသာ၊ အကြွင်းအကျန်မရှိကုန်
သည်ဖြစ်၍။ ဝိနာသံ၊ ပျောက်ပျက်ခြင်းသို့။ ယန္တု ပါပေန္တု၊
ရောက်စေကုန်သတည်း။

၁၄။ ဇိနပဉ္စရမဇ္ဈမိ၊ မြတ်စွာဘုရားသခင် တည်းဟူသော
ရွှေချိုင့်အလယ်၌။ ဝိဟရန္တိ၊ နေသော။ မံ၊ အကျွန်ုပ်ကို။ မဟီ
တလေ၊ မြေအပြင်၌။ အာသဘာ၊ ကြီးမြတ်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေမဟာပုရိသာ၊ ထို ယောကျ်ားမြတ်
တို့သည်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။ ပါလေန္တု၊ စောင့်ရှောက်
စေကုန်သတည်း။

၁၅။ ဣစ္စေဝံ ဣတိဝေံ ယထာ ဝုတ္တ ပကာရေန၊ အကြင်
 အကြင် ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ မေ-မယာ၊
 ငါသည်။ ကေန္တိ-ကေန္တေန၊ စင်စစ်အားဖြင့်။ သုရက္ခော၊
 ကောင်းသောအစောင့်အရှောက်ကို။ ကတော၊ ပြုအပ်ပြီ။
 ဇိနာနုဘာဝေ-ဇိနာနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
 တော်အားဖြင့်။ ဟတာရိသံသော၊ သတ်အပ်ပြီးသော ဘေး
 ရန်အပေါင်းရှိသည်။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။ ဂုဏာကရဿ၊
 သီလ၊ သမာဓိ အစရှိသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့၏ တည်ရာ
 ဖြစ်သော။ သံဃဿ၊ ပရမတ္ထသင်္ဘာတော်၏။ တေဇေန၊
 တန်ခိုးဖြင့်။ သုစိတ္တော၊ ကိုယ်စိတ်၏ ချမ်းသာခြင်းသည်။
 ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

ရတနာရွှေချိုင့် အနက် ပြီး၏။

၅-နိမက္ခာရပါဠိ

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

- ၁။ သုဂတံ သုဂတံ သေဋ္ဌံ၊ ကုသလံ ကုသလံ ဇဟံ။
 အ-မတံ အ-မတံ သန္တံ၊ အ-သမံ အ-သမံ ဒဒံ။
 သရဏံ သရဏံ လောကံ၊ အ-ရဏံ အ-ရဏံ ကရံ၊
 အ-ဘယံ အ-ဘယံ ဌာနံ၊ နာယကံ နာယကံ နမေ။
- ၂။ နေဉ္စ သုဘဂ ကာယဂံ၊ မဓုရဝရ သရောပေတံ။
 အမိတ ဂုဏ ဂဏာဓာရံ၊ ဒသဗလ-မတုလံ ဝန္တေ။

၃။ ယောဗုဒ္ဓေါ ဝိတိမာည ဓါရကော၊
သံသာဓရ အနုဘောသိ ကာယိကံ။
ဒုက္ခံ စေတသိကဉ္စ လောကတော၊
တံ ဝန္တေ နရဒေဝ မင်္ဂလံ။

၄။ ဗာတ္ထိံ သတိံ လက္ခဏ ဖိတြဒေဟံ၊
ဒေဟာ ဇုတိနိဂ္ဂတ ပဇ္ဇလန္တံ။
ပညာဝိတိံ သီလဂုဏော သဝိန္ဒံ၊
ဝန္တေ မုနိမန္တိမ ဇာတိယုတ္တံ။

၅။ ပါတောဒယံ ဗာလဒိဝါကရံ၊
မဇ္ဈေ ယတိနံ လလိတံ သိဗိဟိ။
ပုဏ္ဏိန္ဒု သင်္ကာသ မုခံ အနေဇံ၊
ဝန္တောမိ သဗ္ဗညု မဟံ မုနိန္ဒံ။

၆။ ဥပေတ ပုညော ဝရ ဗောဓိမူလေ၊
သသေနမာရံ သုဂတော ဇိနိတွာ။
အပောဇ္ဈိ ဗောဓိံ အရုဏောဒယမ္ပိ၊
နမာမိ တံ မာရ ဇိနံ အဘင်္ဂံ။

၇။ ရာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဥာဏခဂ္ဂံ၊
သတိသမညာဖလကာဘိဂါဟံ။
သီလောဗလင်္ကာရိဝိဘူသိတံ တံ၊
နမာမိ ဘိညာ ဝရမိဒ္ဓုပေတံ။

၇။ ဒယာလယ် သဗ္ဗဓိ ဒုက္ခရံကရံ၊
 ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမမဂ္ဂတံ ဂတံ။
 တိလောက နာထံ သုသမာဟိတံ ဟိတံ၊
 သမန္တစံက္ခု ပဏမာမိတံ မိတံ။

၉။ စာဟိံ တဟိံ ပါရမိ သဉ္ဇယံ စယံ၊
 ဂတံ ဂတံ သဗ္ဗိသုခပ္ပဒံ ပဒံ။
 နရာနရာနံ သုခသမ္ဘဝံ ဘဝ၊
 နမာနမာနံ ဇိနပုဂံ ဂဝံ။

၁၀။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ မုနိဒက္ခ နာဝိကော၊
 ဤဟာ ဖိယံ ဥာဏကရေန ဂါဟကော။
 အာရယု ယော တာယ ဗဟူ ဘဝဏ္ဏဝါ၊
 တာရေသိ တံ ဗုဒ္ဓမဿပဟံ နမေ။

၁၁။ သမတိံ သတိ ပါရမိ သမ္ဘရဏံ၊
 ဝရဗောဓိဒမေ စတုသစ္စ ဒသံ။
 ဝရမိဒ္ဓိ ဂတံ နရဒေဝ ဟိတံ၊
 တိဘဝုပသမံ ပ ဏမာမိ ဇိနံ။

၁၂။ သတ ပုညဇလက္ခဏိကံ ဝိရဇံ၊
 ဂဂန္နပမဓိံ ဓိတိ မေရု သမံ။
 ဇလဇူဇမ သိတလ သိလယုတံ၊
 ပထဝီသဟနံ ပ ဏမာမိ ဇိနံ။

၁၃။ ယော ဗုဒ္ဓေါ သုမတိ ဒိဝေ ဒိဝါ ကရောဝ၊
 သောဘန္တော ရတိ ဇနနေ သိလာသနမ္ပိ။

အာသိန္ဒော သိဝ သုခဒံ အဒေသိ ဓမ္မံ၊
ဒေဝါနံ တမသဒိသံ နမာမိ နိစ္စံ။

၁၄။ ယော ပါဒပဏ္ဍိတ မုဒုတ္တလ ရာဇိကေဟိ၊
လောကေဟိ တိဟိ ဝိကလေဟိ နိရာ ကုလေဟိ။
သမ္မာပုဏ္ဏေ နိရူပမေယျ တမေဝ နာထော၊
တံ သဗ္ဗလောက မဟိတံ အသမံ နမာမိ။

၁၅။ ဗုဒ္ဓံ နရာနရ သမောသရဏံ ဓိတတ္ထံ၊
ပညာပဒီပ ဇုတိယာ ဝိဟတန္ဓကာရံ။
အတ္ထဘိက္ခဝေ နရဒေဝ ဟိတာဝဟန္တံ၊
ဝန္ဓာမိ ကာရုဏိကမဂ္ဂမနန္တ ဥာဏံ။

၁၆။ အခိလ ဂုဏနိဓာနော ယော မုနိန္ဒော ပဂန္ဓာ၊
ဝနမိသိပတနာဝံ သညတနံ နိကေတံ။
တဟိ မကုသလ ဆေဒံ ဓမ္မစက္ကံ ပဝတ္တော၊
တမတုလမဘိက္ကန္တံ ဝန္ဓုနေယျ နမာမိ။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ သုရုစိရပ္ပဘာဟိ ရတ္တံ၊
သိရိဝိသယာလယံ ဂုပိတမိန္ဒြိယေ ဟပေတံ။
ရဝိသတိ မဏ္ဍလပ္ပဘုတိ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊
သုရနရ ပူဇိတံ သုဂတမာဒရံ နမာမိ။

၁၈။ မဂ္ဂေါ ဠုမ္ပေန မုဟပဋိသျာသဒိ ကုလ္လောလဝိစိ၊
သံသာဓောဃံ တရိတ မဘယံ ပါရပတ္တံ ပဇာနံ။
တာဏံ လေဏံ အသမသရဏံ ကေတိတ္ထံ ပတိဋ္ဌံ၊
ပုညက္ခေတ္တံ ပရမသုခဒံ ဓမ္မရာဇံ နမာမိ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၁၉။ ကဏ္ဍမ္မမူလေ ပရဟိတကရော၊
ယောမုနိန္ဒော နိသိန္ဒော။
အစ္ဆေရံ သိဿံ နယနသုဘကံ အာကုလဏ္ဍဂ္ဂိဇာလံ၊
ဒုဇ္ဇာလဒ္ဓံသံ မုနိဘိ ဇဟိတံ ပါဠိဟေရံ အကာသိ။
ဝန္ဒေ တံ သေဋ္ဌံ ပရမရတိဇံ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟု ပေတံ။

၂၀။ မုနိန္ဒကော ယေ ကောဒယုဒယ၊
ရုဏော ဥာဏဝိတ္တိဏ္ဍဗိဓမ္မော။
ဝိနေယျပ္ပါဏောသံ ကမလကထိတံဓမ္မရံသီဝရေဟိ၊
သုဗောဓေသီသုဒ္ဓေတိဘဝကုဟာရေ
ဗျာပိတက္ကိတ္တိနဉ္စ။
တိလောကေ ကစ္စက္ခု ဒုခမ၊
သဟနံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၁။ ယောဇိနော အနေက ဇာတိယံ၊
သပုတ္တဒါရ မင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ။
ဗောဓိပေမတော အလဂ္ဂမာနသော၊
အဒါသိယေဝ အတ္ထိကဿ။
ဒါနပါရမိံ တတောပရံ အပ္ပရိ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊
တာသမိဒ္ဓိယော ပယာတ မဂ္ဂတံ၊
တ မေက ဒီပကံ နမာမိ။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိဒေဝံ နိဓနဝပု ဓရံ မာရဘင်္ဂံ
အဘင်္ဂံ
ဒီပံဒီပံ ပဇာနံ ဇယဝရသယနေ ဗောဓိပတ္တိဓိပတ္တံ။
ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ ဝရဂိရကထိတံ ပါပဟိနံပဟိနံ။

လောကာ လောကာဘိရာမံ၊
သတတ မဘိနမေ တံ မုနိန္ဒံ မုနိန္ဒံ။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ နိဂြောဓ ဝိမ္ဗော မုဒုကရစရဏော၊
ဗြဟ္မာသောသေ ဣဇဿော။
ကောသန္တာဒင်္ဂဇာတော ပုနရပိ၊
သုဂတော သုပ္ပတိဋ္ဌိတ ပါဒေါ၊
မုဒေါ ဒါတဏ္ဍလောမော အဝဏမပိ၊
သုဂတော ဗြဟ္မုဇုဂ္ဂတ္တဘာဝေါ၊
နီလက္ခိ ဒိဿပဏှိ သုခုမ-မလ၊
ဆဝိ ထောမ္ပ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊

၂၄။ စတ္တာလိသဂ္ဂ-ဒန္တော သမက၊
လပနဇော အန္တရံသပ္ပပိဏော၊
စက္ကေနကံတပါဒေါ အဝိရဋ္ဌ၊
ဒသနော မာရဇုဿခံပါဒေါ။
တိဋ္ဌန္တော နောနမန္တောဘယ၊
ကရုမုဒုနာ ဇဏ္ဍကနာ မသန္တော၊
ဝဋ္ဋကဏ္ဍော ဇိနော ဂေါတရုဏ၊
ပခုမကော သိဟ ပုဗ္ဗု ကာယော။

၂၅။ သတ္တပိဏောစ ဒိဿဂံလိမထ သုဂတော၊
လောမ ကူပေက လောမော၊
သမ္ပန္တော ဒါတ ဒါဋ္ဌော ကနက၊
သမတစော နီလမုဒုဂ္ဂ လောမော။

သမ္ပုဒ္ဓေါ ထူလ ဝိဝေေါ အထ သိဟ၊
 ဟန့်ကော ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထော၊
 နာထေဒ ဥဏ္ဍိသ သိသော ဣတိ၊
 ဂုဏ္ဏ သဟိတံ တံ မဟေသိ နမာမိ။

၂၆။ ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော အတိဒုလ္လဘ၊
 တရော ကာကထာ ဗုဒ္ဓဘာဝေါ။
 လောကေ တသ္မာ ဝိဘာဝိ ဝိဝိဓ၊
 ဟိတသုခံ သာဓဝေါ ပတ္တယန္တော။
 ဣဒံ အတ္ထံ ဝဟန္တံ သုရ နရ၊
 မဟိတံ နိဗ္ဗိယံ ဒက္ခိဏေယျံ။
 လောကာနံ နန္ဒိ ဝစုံ ဒသ ဗလ၊
 မသမံ တံ နမဿန္တု နိစ္စံ။

၂၇။ ပုညေနတေန သောဟံ နိပုဏ၊
 မတိ သတော သမ္ပရာယေစ တိတ္ထော၊
 ဒက္ခော ဒိဋ္ဌုဇ္ဇု ပညော အ ဝိကလ၊
 ဝိရိယော ဘောဂဝါ သံဝိဘာဂိ။
 တိက္ခော သုရော ဓိတတ္ထော သ ပရ၊
 ဟိတ စရော ဒိဗံ ဇီဝိ အ ရောဂေါ၊
 ဓညော ဝဏ္ဏော ယဿဿိ အတိဗလဝ၊
 ဓရော ကိတ္တိမာ ခန္တုပေတော။

၂၈။ သဒ္ဓေါ ဒါတဂုံပေတော ပရမ၊
 သိရိ ဒယော ဒိဋ္ဌဓမ္မေ ဝိရတ္ထော၊
 လဇ္ဇိ ကလျာဏ မိတ္တော အဘိရုတ၊

ကုသလော ပဉ္စသီလာဘိ ရက္ခော။
အပ္ပိစ္ဆော အပ္ပ ကောဓေါ အတိဝုဇျ
ဟဒယော ဣဒ္ဓိမာ အပ္ပမေယျော၊
ပါသံသော ပေမ ဝါစော သုဇန ဂုဏ ဝိဒ္ဓု၊
မာမက္ခော သော ဘဝေယျံ ။

၂၉။ ဣတ္ထံ အ-သင်္ခယေ နာထ၊ဂုဏေ လက္ခဏဒီပိတေ။
ဂါထာသု သူစကာသေက၊ဂါထမ္ပိ သရတေ ဗုဓေါ။

၃၀။ စတုရာပါယ မုတ္တော သော၊ သာဓကတ္ထဒ္ဓယဿစ။
ဟတောပဒ္ဒဝ ဇာလော စ၊လာဘိဟိတ သုခဿ စ။

၃၁။ အဓိပေါ နရ ဒေဝါနံ၊ စတု ဒီပိဿရော ပိဝါ။
ဘဝေယျအန္တိမေ ဒေဟေ၊ဓါရညံ သေတ ဆတ္တကံ။

၃၂။ ဘာဝနာ ယာနမာရုယျ၊သမမေဿတိ သုဗ္ဗတော။
ဣမသ္မိံ အတ္တဘာဝေပိ၊အ၊ရောဂေါ ဒိဿ ဇီဝိကော။

၃၃။ ပူဇိတော သဗ္ဗ လောကေဟိ၊
ဘာဝနာဘိရတိ မန္တော။
ဇနပ္ပိယော မနာပေါ စ၊ကာ ကထာ ခိလ ဓါရဏေ။

ဆယ်စောင်တွဲ

နမက္ကာရ အနက်

၁။ သုဂတံ၊ ကောင်းသောစကားကိုလည်း ဆိုတော်မူ
 တတ်ထသော။ သံဂတံ၊ ကောင်းသော နိဗ္ဗာန်သို့လည်း
 ကြွသွားတော်မူတတ်ထသော။ သေဠိ၊ အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်း
 အပ်မြတ်တော်မူထသော။ ကုသလံ-ကုသလံ၊ ကုသိုလ်၊ အကု
 သိုလ်ကို။ ဇဟံ၊ စွန့်တော်မူပြီးထသော။ အမတံ၊ သေခြင်း
 လည်း ကင်းတော်မူထသော။ အမတံ၊ အမြိုက် အရသာနှင့်
 လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာထ
 သော။ အသမံ၊ အတုလည်း မရှိထသော။ အသမံ၊ အတုမရှိ
 သော မဂ်၊ ဖိုလ်၊ နိဗ္ဗာန်ကို။ ဒဒံ၊ ပေးတော်မူတတ်ထသော။
 သရဏံ၊ ကိုးကွယ်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လောကံ၊
 လောကကို။ သရဏံ၊ သိတော်မူတတ်ထသော။ အရဏံ၊
 ကိလေသာတည်းဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထ
 သော။ အရဏံ၊ ကိလေသာ မြူ၏ကင်းခြင်းကို။ ကရံ၊ ပြုတော်
 မူတတ်ထသော။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ အဘယံ၊
 ဘေးမရှိသော။ ဌာနံ၊ နိဗ္ဗာန်အရပ်သို့။ နာယကံ၊ ပို့ဆောင်
 တော်မူတတ်ထသော။ နာယကံ၊ လူသုံးဦးတို့၏ အမှူးဖြစ်
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
 နမေ-နမေ၊ မိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂။ နယနုသုဘဂကာယဂံ၊ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ
 သော ကိုယ်တော်၏ အစိတ်လည်း ရှိတော်မူထသော။
 မဓရဝရသရောပေတံ၊ သာယာစွာသော မြတ်သော အသံ
 တော်နှင့်လည်း ပြည့်စုံတော်မူထသော။ အမိတဂုဏဂဏာ

ဓာရုံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ကျေးဇူးတော်အပေါင်း၏တည်ရာ
လည်းဖြစ်တော်မူထသော။ အံတုလံ၊ သီလအစရှိသော ဂုဏ်
တို့ကြောင့် တစုံတယောက်သောသန့်နှင့် တတော်မမူထသော
ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသော အားတော်နှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ - ဝန္တုမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၃။ ဓိတိမာ၊ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်းရှိတော်မူထ
သော။ အညဓာရကော၊ အရဟတ္တဖိုလ်ကိုလည်းဆောင်တော်
မူတတ်ထသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။
လောကတော၊ လူသုံးပါးကြောင့်။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။
ကာယိကံ၊ ကိုယ်တော်ကို အမှီပြု၍ ဖြစ်သော။ ဒုက္ခဉာ၊ ဆင်းရဲ
ကို၎င်း။ အနုဘောသိ၊ အစဉ်ခံစားတော်မူလေပြီ။ နရဒေဝ
မင်္ဂလံ။ လူ့နတ်တို့၏ မင်္ဂလာ ဖြစ်တော်မူသော။ တံ ဗုဒ္ဓံ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ - ဝန္တုမိ၊ ရှိခိုး
ပါ၏။

၄။ ဗာတ္တိံ သတိ လက္ခဏ စိတြဒေဟံ၊ သုံးဆယ် နှစ်ပါး
သော ယောကျ်ားမြတ်တို့၏ လက္ခဏာတို့ဖြင့် ဆန်းကြယ်
သော ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဒေဟာဇတိ
နိဂ္ဂတပဇ္ဇလန္တံ၊ ကိုယ်တော်မှ ထွက်သော အရှောင်တို့ဖြင့်
ပြောင်ပြောင် ထွန်းတောက်ပတော် မူထသော။ ပညာဓိတိ
သီလဂုဏောဃဝိန္ဒံ၊ ပညာဂုဏ်၊ သမာဓိဂုဏ်၊ သီလဂုဏ်
အပေါင်းကိုလည်း ရတော်မူပြီးထသော။ အန္တိမဇာတိယုတ္တံ၊
အဆုံးစွန်သောဘဝနှင့်လည်းယှဉ်တော်မူပြီးထသော။ မုနိံ ၊

မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ-ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၅။ ပါတောဒယံ၊ နံနက်အခါ၌ တက်လတ်သော။ ဗာလဒိဝကရံ၊ တက်သစ်သော နေလုလင်ကဲ့သို့။ ယတီနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ သိရီဟံ၊ ကြက်သရေတို့ဖြင့်။ လလိကံ၊ တင့်တယ်တော်မူထသော။ ပုဏ္ဏိန္ဒြ၊ သက်သမုခံ၊ လပြည့်ဝန်းနှင့်တူသောမျက်နှာတော်လည်းရှိတော်မူထသော။ အနေဇံ၊ တဏှာလှည်း ကင်းစင်တော်မူပြီးထသော။ သဗ္ဗညု၊ ခပ်သိမ်းသော ဥေယျံ၊ ဓံတရားငါးပါးကိုလည်းသိတော်မူပြီးထသော။ မုနိန္ဒြ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၆။ ဥပေတပုညော၊ ပြည့်စုံသော ဘုန်းတော်လည်း ရှိတော်မူသော။ ယောသုဂတော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည် ဝရဗောဓိမူလေ၊ မြတ်သော ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ သသေနမာရံ၊ စစ်သည် ဗိုလ်ပါနှင့် တကွသော မာရ်နတ်သားကို။ ဇိနိတွာ၊ အောင်တော်မူပြီး၍။ အရုဏောဒယမိ၊ နေအရုဏ်တက်သောအခါ၌။ ဗောဓိံ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ အဗောဇ္ဈိ၊ သိတော်မူပြီး။ မာရဇိနံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်မူပြီးထသော။ အဘဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် မဖျက်ဆီးနိုင်ထသော။ တံသုဂတံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမောမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၇။ ဓာဂါဒိ ဆေဒါမလ ဉာဏခဂ္ဂံ၊ ဓာဂ အစရှိသော ကိလေသာတို့ကို ဖြတ်တတ်သောအညစ်အကြေးကင်းသော

အရဟတ္တ မဂ်ဉာဏ် သန်လျက်လည်း ရှိတော်မူထသော။
 သတိသမညာဖလကာဘိဂါဟံ၊ သမ္မာသတိ အမည်ရှိသော
 ကာကိုလည်း မြဲစွာ ကိုင်စွဲတော်မူထသော။ သီလောဃာ
 လင်္ကာရဝိဘူသိတံ၊ သီလအပေါင်း တည်းဟူသော ချုပ်
 တန်းဆာ တို့ဖြင့် တန်းဆာ ဆင်တော် မှုပြီးထသော။
 အဘိညာဝရမိဒ္ဓုပေတံ၊ အဘိညာဉ်တည်းဟူသော တန်ခိုးနှင့်
 လည်း ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၈။ ဒယာလယံ၊ မဟာကရုဏာ၏ တည်ရာ ဖြစ်တော်
 မူထသော။ သဗ္ဗဓိ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။
 ဒုက္ကရံ၊ ပြုနိုင်ခဲ့သောစွန့်ခြင်းကြီးငါးပါး အစရှိသောအမှုကို။
 တရံ၊ ပြုတော်မူတတ်ထသော။ ဘဝဏ္ဏဝါတိက္ကမံ၊ ဘဝ
 သုံးပါး တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဓရာမှ လွန်မြောက်တော်
 မှုပြီးထသော။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။ ဂတံ၊
 ရောက်တော်မူပြီးထသော။ တိလောကနာထံ၊ လူသုံးပါးတို့၏
 ကိုးကွယ်ရာ ဖြစ်တော်မူတတ်ထသော။ သုသမာဟိတံ၊
 ကောင်းစွာ တည်ကြည်သော သမာဓိလည်း ရှိတော်မူထ
 သော။ ဟိတံ၊ လူ နတ် ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ အစီးအပွားကို
 စည်း ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ သမန္တစက္ခု၊ ထက်
 ဝန်းကျင် မြင်စွမ်းနိုင်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်လည်း ရှိတော်
 မူထသော။ အမိတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သောဂုဏ်လည်း ရှိတော်
 မူထသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၉။ တဟိံတဟိံဘဝေ၊ ထိုထိုသို့သော ကိုယ်တော်၏ အဖြစ်၌။ ပါရမီသဉ္ဇယံ၊ ပါရမီအပေါင်းကို။ စယံ၊ ဆည်းပူး တော်မူတတ်ထသော။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဂတံ၊ ဆည်းကပ်အပ်ထသော။ သုခပဒံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အဘို့ကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ပဒံ၊ နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ နုရာနုရာနံ၊ လူ နတ် တို့၏။ သုခသမ္ဘဝံ၊ ချမ်းသာခြင်း၏ အကြောင်းကို။ ဘဝံ၊ ဖြစ်စေ တော်မူတတ်ထသော။ အနုမာနံ၊ မရှိညွတ်သော။ ဂဝံ၊ နွားနှင့်တူသော သူမိုက်ကို။ ဇိနပုဂံဝံ၊ အောင်တော်မူတတ် သော ယောက်ျားမြတ်ဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမေ - နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၀။ ဤဟာဖိယံ၊ ဝီရိယ တည်းဟူသော တက်မကို။ ဉာဏကရေန၊ ဉာဏ်တော် ဟည်းဟူသော လက်တော်ဖြင့်။ ဂါဟကော၊ ကိုင်စွဲတော်မူသော။ ယောမုနိ ဒက္ခနာဝိကော၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော လိမ်မာလှစွာသော သင်္ဘောလှေမှူးသည်။ မဂ္ဂင်္ဂနာဝံ၊ မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေထက်သို့။ အာရုယ၊ တက်စီးတော် မူပြီး၍။ တာယ၊ ထို မဂ္ဂင်္ဂရှစ်ပါး တည်းဟူသော သင်္ဘောလှေဖြင့်။ ဗဟု၊ များစွာကုန်သော သတ္တဝါတို့ကို။ ဘဝဏ္ဏဝါ၊ ဘဝသုံးပါး တည်းဟူသော မဟာသမုဒ္ဒရာမှ။ တာရေသိ၊ ကယ်တင် တော်မူလေပြီ။ အဿပ္ပဟံ၊ သတ္တဝါတို့၏ ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်တော်မူတတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိတော် မူတတ်ထသော။ တံ မုနိဒက္ခနာဝိကံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရား

တည် ဟူသော သင်္ဘောလှေမှူးကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
နမေ - နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁။ သမတိ သတိ ပါရမီသမ္ဘရဏံ၊ အမျှသုံးဆယ်သော
ပါရမီကိုဖြည့်တော်မူပြီးထသော။ ဝရဗောဓိဒုမောမြတ်သော
ဗောဓိပင်၏အနီး၌။ စဘုသစ္စဒသံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိမြင်
တော်မူပြီးထသော။ ဝရမိဒ္ဓိဂတံ၊ မြတ်သောတန်ခိုးသို့လည်း
ရောက်တော် မူပြီးထသော။ နရဒေဝဟိတံ၊ လူ့နတ် တို့၏
အစီးအပွား ကိုလည်း ဆောင်တော် မူတတ် ထသော။
တိဘဝပသမံ၊ ဘဝသုံးပါးမှလည်း ငြိမ်းတော် မူပြီးထသော။
ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ပဏမာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

၁၂။ သတပုညဇလက္ခဏံ၊ များစွာသော ဘုန်းကြောင့်
ဖြစ်သော လက္ခဏာတော်လည်း ရှိတော်မူပြီးထသော။
ဝိရဇံ၊ ရာဂဟူသော မြူလည်း ကင်းစင်တော် မူပြီးထသော။
ဂဂနူပမဓိံ၊ ကောင်းကင်နှင့် တူသော ပညာတော်လည်း
ရှိတော်မူထသော။ ဓိတိမေရုသမံ၊ မြင်းမိုရ်တောင်မင်းနှင့်
တူသော မတုန်မလှုပ်သောသမာဓိလည်းရှိတော်မူထသော။
ဇလဇူပမသီတလ သီလယုတံ၊ ကြာနှင့် တူသော ချမ်းမြေ့
စွာသော သီတင်းနှင့်လည်း ယှဉ်ထသော။ ပထဝီသဟနံ၊
မြေကြီးနှင့် တူသော သည်းခံသော နှလုံးတော်လည်း
ရှိတော်မူထသော။ ဇိနံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ပဏမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၃။ သုမတိ၊ ကောင်းသော ပညာတော်လည်း ရှိတော်
မူသော။ ယောဗုဒ္ဓေါ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဒိဝေ၊

နေ့၌။ ဒွါကရောဝ၊ နေမင်းကဲ့သို့။ သောဘန္တော၊ တာင်တယ်
 တော်မူသည်ဖြစ်၍။ ရတိဇနနေ၊ မွေ့လျော်ခြင်းကို ဖြစ်စေ
 တတ်သော။ သိလာသနမှ၊ ပဏ္ဍိကမ္မလာ ကျောက်နေရာ၌။
 အာသိန္နော၊ နေတော်မူလျက်။ သိဝသုခဒံ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို
 ပေးတော်မူတတ်သော။ ဓမ္မံ၊ အဘိဓမ္မာ တရားတော်ကို။
 ဒေဝါနံ၊ တာဝတိံသာ နတ်တို့အား။ အဒေသိ၊ ဝါတွင်း
 သုံးလပတ်လုံးဟောတော်မူလေပြီ။ အသဒိသံ၊ တုဘက်လည်း
 ကင်းတော်မူသော။ တံဗုဒ္ဓံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၄။ ယောနာထော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။
 အဝိကလေဟိ၊ မချို့တဲ့ကုန်သော။ နိရာကုလေဟိ၊ နောက်
 ရှက်ခြင်း ကင်းကုန်သော။ ပါဒပက်ဇမုဒုတ္တလရာဇိကေဟိ၊
 ခြေတော် တည်းဟူသော ကြွား၏နူးညံ့သောအပြင်၌ တရား
 ရှစ်ကွက် စက်လက္ခဏာတော် တည်းဟူသောအရေးတို့ဖြင့်။
 တိဟိလောကေဟိ၊ သုံးဘုံသို့နှင့်။ နိရူပမေယျတံ၊ မနှိုင်းယှဉ်
 အပ်သည်၏အဖြစ်သို့။ သမ္မာပုဏ္ဏေဝေ၊ ကောင်းစွာ ရောက်
 တော်မူသည်သာလျှင်တည်း။ သဗ္ဗလောကမဟိတံ၊ ခပ်သိမ်း
 သောလောကသည် ပူဇော်အပ်သော။ အသမံ၊ အတုမရှိ
 ထသော။ တံနာထံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
 သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၅။ နရာနရသမောသရဏံ၊ လူနတ်တို့၏ စုဝေးရာ ဖြစ်
 တော်မူထသော။ ဓိတတ္ထံ၊ တည်ကြည်သော စိတ်တော်လည်း
 ရှိတော် မူထသော။ ပညာပဒီပဇုတိယာ၊ ပညာတော်

တည်းဟူသောဆီမီးရောင်ဖြင့်။ ဝိဟတန္တကာရံ၊ ဖျောက်အပ်
 ပြီးသော အဝိဇ္ဇာတည်းဟူသော မှောင်လည်း ရှိတော်မူထ
 သော။ အတ္တာဘိကာမံ၊ လူနတ်တို့၏ အကျိုးစီးပွားကို အလွန်
 အလှိုရှိတော်မူထသော။ နရဒေဝဟိတာဝဟံ၊ လူနတ်တို့၏
 အကျိုးစီးပွားကိုလည်း ရွက်ဆောင်တော် မူတတ်ထသော။
 ကာရုဏိကံ၊ ကြီးမြတ်သော မဟာကရုဏာတော်နှင့် ယှဉ်ထ
 သော။ အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ အနန္တဉာဏံ၊ အဆုံးမရှိသော
 ဉာဏ်လည်းရှိတော်မူထသော။ တံဗဒ္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။
 အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၆။ အခိလဂုဏ နိခါနော၊ ခပ်သိမ်းသော လောကီ
 လောကုတ္တရာဂုဏ်တို့၏ သိုမှီးရာလည်း ဖြစ်တော်မူသော။
 ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ သညတာနံ၊
 ကိုယ်နှုတ်နှလုံးကို စောင့်ကုန်သော အရှင်မြတ် တို့၏။
 နိကေတံ၊ ကိန်းအောင်း မွေ့လျော်ရာ အစစ် ဖြစ်သော။
 ဣသိပတနဝံ၊ ဣသိပတနအမည်ရှိသော။ ဝနံ၊ မိဂဒါဝုန်
 စောသို့။ ဥပဂန္ဓာ၊ ကြွတော်မူ၍။ တဟိံ၊ ထိုမိဂဒါဝုန်
 တော၌။ အကုသလဆေဒံ၊ အကုသိုလ်ကို ဖြတ်တတ်သော။
 ဓမ္မစက္ကံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို။ ပုစတ္တော၊ ဟောတော်
 မူလေပြီ။ အတုလံ၊ အတုမရှိထသော။ အဘိက္ကန္တံ၊ အလွန်
 နှစ်လိုဘွယ်သောဂုဏ်လည်း ရှိတော်မူထသော။ ဝန္ဒနေယျံ၊
 ရှိခိုးခြင်းကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။ တံမုနိန္ဒံ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၇။ သုစိပရိဝါရိတံ၊ သန့်ရှင်းစင်ကြယ်သော အခြံအရံ
 လည်း ရှိတော်မူထသော။ သုရုစိရပူဘာဟိံ၊ ပြုံးပြုံးပြက်

နှစ်သက်ဘွယ်သော အရောင်တို့ဖြင့်။ ရတ္တံ၊ ဆိုးအပ်သော
 ကိုယ်တော်လည်းရှိထသော။ သိရိဝိသယာလယံ၊ ဘုန်းပညာ
 ကြက်သရေ အပေါင်းတို့၏ တည်ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထ
 သော။ ဂုပိတမိန္ဒြိယေဟံ၊ စောင့်ရှောက်အပ်သော စက္ခု
 အစရှိသော ဣန္ဒြေတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော် မူသော။
 ရဝိသသိမဏ္ဍလပွဘုဟံ လက္ခဏောပစိတ္တံ၊ နေဝန်း လဝန်း
 အစရှိသော စက်လက္ခဏာတော်တို့ဖြင့် များစွာ ဆန်းကြယ်
 ခြင်း ရှိတော်မူထသော။ သုရနရပူဇိတံ၊ နတ်လူတို့သည်
 ပူဇော်အပ်တော် မူထသော။ သုဂတံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
 အာဒရံ၊ ရှိသေစွာ။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၈။ ယောဓမ္မရာဇာ၊ အကြင် တရားမင်းဘုရားသည်။
 မုဟပဋိဃာသာဒိ ကုလ္လောလဝီစိ မောဟ၊ ပဋိဃာတ်၊
 လောဘအစရှိသော လောက်လက်လျှပ်ပေါ်သော ကြီးစွာ
 သောလှိုင်းတံပိုးတို့ဖြင့် မြှမ်းထသော။ သံသာရောဃံ၊
 သံသရာ တည်းဟူသော ပင်လယ်ရေအယဉ်ကို။ မဂ္ဂေါ
 ဠုမ္ပေန၊ မဂ္ဂင်ရှစ်ပါးတည်းဟူသော သင်္ဘောဖေါင်ဖြင့်။ တရံ၊
 ကူးတော်မူလေပြီ။ အဘယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။
 ပါရပတ္တံ၊ နိဗ္ဗာန် တည်းဟူသော ကမ်းတဘက်သို့ ရောက်
 တော်မူပြီးထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ တာဏံ၊ ကိုးကွယ်
 ရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ လေဏံ ပုန်းအောင်းရာ
 လည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ အသမသရဏံ အတမရှိ
 လည်းလျောင်းရာလည်း ဖြစ်တော်မူထသော။ ဧကတိတ္ထံ၊
 နိဗ္ဗာန်ပြည်သို့ ကူးတို့ကူးခတ် မြတ်သော ရေဆိပ်သဘွယ်
 ဖြစ်တော်မူထသော။ ပတိဋ္ဌံ၊ မှီခိုရာကျွန်းနှင့်လည်း တူတော်

မူထသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှုတည်းဟူသော မျိုးစေ့၏
စိုက်ပျိုးရာ လယ်မြေကောင်းသဖွယ် ဖြစ်တော် မူထသော။
ပရမသုခဒံ၊ မြတ်သော နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကိုလည်း ပေးတော်
မူတတ်ထသော။ တံဓမ္မရာဇံ၊ ထိုတရားမင်းဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၉။ ပရဟိတကဏေ၊ သူတပါး၏ အစီးအပွားကိုလည်း
ရွက်ဆောင်တော်မူတတ်ထသော။ ယောမုနိန္ဒော၊ အကြင်
မြတ်စွာဘုရားသည်။ ကဏ္ဍမူမူလေ၊ ကဏ္ဍ အမည်ရှိသော
ဥယျာဉ်စောင့်သည် စိုက်အပ်သောသရက်ဖြူပင်၏အနီး၌။
နိသိန္ဒော၊ နေတော်မူလျက်။ အစ္ဆေရံ၊ အံ့ဘွယ်ရှိထသော။
နယနသုဘဂံ၊ လူ နတ် တို့၏ မျက်စိအား တင့်တယ်စွာ
ထသော။ အာကုလဏ္ဏဂိုဏေ၊ ရောယှက်သော ရေအယဉ်
မီးအလျှံ ရှိထသော။ ဒုဇ္ဇောလဒ္ဓံ၊ မိစ္ဆာ တည်းဟူသော
ကွန်ရက်ကို ဖျက်ဆီးတတ်သောအလေ့ ရှိတော်မူထသော။
မုနိဘိ၊ ဘုရားရှင်တို့သည်။ အဇဟိတံ၊ မစွန့်အပ်ထသော။
ပါဠိပောရံ၊ ရေမီး အစုံ အစုံ အစရှိသော တန်ခိုး ပြာဠိဟာ
ကို။ သိဿံ၊ လျင်စွာ။ အံကာသိ၊ ပြုတော်မူလေပြီ။ ဧသဋ္ဌံ၊
အထူးသဖြင့် ချီးမွမ်းအပ် မြတ်စွာထသော။ ပရမရတိဇံ၊
မြတ်သော နှစ်လိုခြင်းကို ဖြစ်စေတတ်ထသော။ ဣဒ္ဓိဓမ္မေဟိ၊
တန်ခိုးကျေးဇူးတို့နှင့်။ ဥပေတံ၊ ပြည့်စုံတော်မူပြီးထသော။
တံမုနိန္ဒံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၀။ ဒယုဒယာရုံဏော၊ မဟာကရုဏာ သမာပတ်
 တည်းဟူသော တက်လတ်သောနေအိရုဏ်လည်းရှိထသော။
 ဥာဏဝိတ္တိဏ္ဍိဗိဓော၊ ဥာဏ်တော် တည်းဟူသော ကျယ်စွာ
 သော အဝန်းလည်း ရှိတော်မူထသော။ ကော၊ တုဘက်
 ကင်းမြောက် တံယောက်ထည်းသာ ဖြစ်တော်မူထသော။
 ယောမုနိန္ဒုက္ခော၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော
 နေမင်းသည်။ ကမလကထိတံ၊ ကြာဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
 ဝိနေယျပျာဏောသံ၊ ဝေနေယျ သတ္တဝါ အပေါင်းကို။
 ဓမ္မရံသိဝရေဟိ၊ မြတ်သော တရားတည်းဟူသော ရောင်ခြည်
 တို့ဖြင့်။ သုဗောဓေသိ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိစေသော အား
 ဖြင့် ပွင့်ခြင်းသို့ ရောက်စေတော်မူပြီ။ သုဒ္ဓေ၊ စင်ကြယ်စွာ
 သော။ တိဘဝကုဟာရေ၊ လောကသုံးပါး အတွင်း၌။
 ပျာပိဏ္ဍိတိနဉ္စ၊ အဆုံးမရှိ နှ့် သော ကျော်စောခြင်း
 ရှိတော်မူထသော။ တိလောကေကစ္စက္ခံ၊ ဘုံသုံးပါး တို့၏
 အထွတ်အမြတ် ဖြစ်သော မျက်စိ ဖြစ်တော် မူထသော။
 ဒုခမ သဟန္တံ၊ သူတပါးတို့သည် သည်းခံနိုင်ခဲသော အမှုကို
 သည်းခံခြင်း ရှိတော်မူထသော။ မဟေသိ၊ သီလက္ခန္ဓာ
 စသည်ကျေးဇူး ဂုဏ်အထူးကို ဆည်းပူး ရှာမှီးတော် မူပြီး
 ထသော။ တံ မုနိန္ဒုက္ခံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တည်းဟူသော
 နေမင်းကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၁။ ယောဇိနေသ အကြင် မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗောဓိ
 ပေမတော၊ သဗ္ဗညုတဥာဏ်ကို ချစ်တော်မူခြင်းကြောင့်။
 အလဂ္ဂမာနသော၊ ငြိတုယ်ခြင်းကင်းသော စိတ်ရှိသည်ဖြစ်
 ၍။ အံနေကဇာတိယံ၊ များစွာသော ကိုယ်တော်၏အဖြစ်၌။

သပုတ္တဒါရံ၊ သားမယားနှင့် တကွသော။ အင်္ဂဇိဝိတမ္ပိ၊
 အင်္ဂါကြီးငယ်၊ အသက်ကို စင်လျက်လည်း။ အတ္တိကသံ၊
 အလိုရှိသောသူအား။ အဒါသိယေဝ၊ ပေးလှူတော်မူသည်
 သာလျှင်ကတည်း။ ဒါနပါရမီ၊ ဒါနပါရမီကို၎င်း။ တတော၊
 ထိုဒါနပါရမီမှ။ ပရံ၊ တပါးသော။ သီလပါရမာဒိကမ္ပိ၊ သီလ
 ပါရမီ စသော ကိုးပါးသောပါရမီကို၎င်း။ အပူရိ၊ ဖြည့်တော်
 မူလေပြီ။ တာသံ၊ ထို ဆယ်ပါးသော ပါရမီတော်တို့၏။
 ဣဒ္ဓိယာ၊ ပြည့်စုံခြင်းကြောင့်။ အဂ္ဂတံ၊ မြတ်သောအဖြစ်သို့။
 ဥပယာဘံ၊ ရောက်တော်မူပြီးထသော။ ဧကဒီပကံ၊ လူနတ်
 တို့၏ ကိုးကွယ်မှီခိုရာ မြတ်သော ကိုင်းကျွန်း သဘွယ်လည်း
 ဖြစ်တော်မူထသော။ တံဇိနံ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ အပာံ၊
 အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၂။ ဒေဝါ ဒေဝါတိ ဒေဝံ၊ သမ္မုတိနတ်၊ ဥပပတ္တိနတ်၊
 တို့ထက် လွန်သော ဝိသုဒ္ဓိနတ် ဖြစ်တော် မူထသော။
 နိဓနာပုဓရံ၊ အဆုံးစွန်သော ကိုယ်တော်ကိုလည်း ဆောင်
 တော်မူထသော။ မာရဘင်္ဂံ၊ မာရ်ငါးပါးကို ဖျက်ဆီးတော်
 မူထသော။ အဘင်္ဂံ၊ မာရ်စစ်သည်တို့သည် ဖျက်ဆီးခြင်းငှါ
 မတတ်နိုင်ထသော။ ပဇာနံ၊ သတ္တဝါတို့၏။ ဒီပံ၊ ပညာ
 စာည်းဟူသော ဆီမီးတန်ဆောင်ကို။ ဒီပံ၊ ပြောင်ပြောင်
 တောက်အောင် ထွန်းညှိတော် မူပြီးထသော။ ဇယဝရသ
 ယနေ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်တော်မူ၍ မြတ်သော
 ဗောဓိပင်နေရာ၌။ ဗောဓိပတ္တံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့ ရောက်
 တော်မူပြီးထသော။ အဓိပတ္တံ၊ အရံဟတ္တိဖိုလ်သို့ ပို့တော်
 မူထသော။ ဗြဟ္မာဗြဟ္မာဂတာနံ၊ ဆည်းကပ်ရောက်လာ

ကုန်သော ဗြဟ္မာ လူ နတ် ပရိသတ်တို့အား။ ဝရဂိုရကထိတံ၊
 မြတ်သော တရားစကားကို ဟောတော် မှုတတ်ထသော။
 ပါပဟိနံ ပဟိနံ၊ ညစ်ညမ်းယုတ်မာ ကိလေသာကို ပယ်ခွါ
 တော် မှုပြီးထသော။ လောကာ လောကာဘိရာမံ လူနတ်
 ဗြဟ္မာ သတ္တဝါတို့၏ မွေ့လျော်ရာ ဖြစ်တော် မှုထသော။
 မုနိန္ဒု၊ ရဟန်းတကာတို့ကို အစိုးရတော်မှထသော။ တံ မုနိန္ဒု၊
 ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ သတတံ၊
 မချွတ်။ အဘိနမေ အဘိနမာမိ၊ ရှိသေစွာ ရှိခိုးပါ၏။

၂၃။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ နိဂြောဓဗိဓ္မော၊
 အရပ်နှင့် အလံမျှသဖြင့် ပညောင်ပင်၏ အဝန်းကဲ့သို့
 ဝန်းသော ကိုယ်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ မုဒုကာရ စရဏော၊
 အကြိမ်တရာ ဖတ်အပ်သော ဝါဂ္ဂမ်းလွှာကဲ့သို့ နူးညံ့သော
 လက်ဘဝါးတော် ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 ဗြဟ္မာသောသော၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ အသံထက် ကဲလွန်စွာ
 သာယာသော အင်္ဂါရှစ်ပါးနှင့် ပြည့်စုံသော အသံတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဧဏိဇဇေ၊ ဧဏိမည်သော သား၏
 မြင်းခေါင်းကဲ့သို့ ပြည့်ဖြိုးသော မြင်းခေါင်းတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ ကောသစ္စာဒဂ္ဂဇာတော၊ ရှေ့ပဒုမ္မာကြာချုပ်နှင့်
 တူသော အအိမ်ဖြင့် ဖုံးလွှမ်းအပ်သည်ဖြစ်၍ ကျစ်လစ်လှ
 စွာသော ယောကျ်ားမြတ်၏ နိမိတ်တော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ ပုနုရပိ၊ တဘန်လည်း။ သုဂတော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 သုမ္ပတိဋ္ဌိတပါဒေါ၊ ရှေ့ခြေနင်း အပြင်ကဲ့သို့ ညီညွတ်စွာ
 တည်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ မုဒေါဒေါ၊
 ကဏ္ဍလောမော၊ မျက်မှောင်နှက်ခုတို့၏ အလယ်၌ နူးညံ့ဖြူစင်

သော ဥဏ္ဍလုံမွေးရှင်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ အထမပိ၊ ထိုမှ
 တပါးလည်း။ သုဂတော၊ ကောင်းသောနိဗ္ဗာန်သို့ ကြွသွား
 တော် မှတ်သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဗြဟ္မာဇဂ္ဂတ္တ
 ဘာဝေါ၊ ဗြဟ္မာမင်း၏ ကိုယ်ကဲ့သို့ ဖြောင့်မတ်သော
 ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နီလက္ခိ၊ ညိုသော မျက်လုံး
 တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ ဒီဃပဏှိ၊ ရှည်သော ဖနောင့်တော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ သုခုမ မလဆဝီ၊ သိမ်မွေ့လှစွာသော
 အညစ်အကြေးမတင် သန့်ရှင်း စင်ကြယ်သော အရေတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ ထောမ္ပ ရသဂ္ဂသဂ္ဂိ၊ အနည်းငယ်သော
 အရသာကို သော်လည်း ဆောင်ယူခြင်းငှါ စွမ်းနိုင်သော
 ခုနစ်ထောင်သော ချီးမွမ်းအပ်မြတ်သော အကြောတော်
 တို့၏ အဖျားလည်း စုဝေးလျက် ရှိတော်မူ၏။

၂၄။ သောဇိနော၊ ထို မြတ်စွာဘုရားသည်။ စတ္တာလီ
 သဂ္ဂဒန္တော၊ လေးဆယ်စေ့ထ မှန်မြတ်လှသော သွားတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမကလပနဇော၊ လှနှင့် မြတ်သကဲ့သို့
 ညီညွတ်စွာသော သွားတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ အန္တရံ
 ဘပ္ပပိဏော၊ ရေစီးကြောင်း မထင် ပြည့်ဖြိုးစင်သော
 ကျောက်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ စက္ကေနက်ံ တပါဒေါ၊
 စက်ဖြင့် မှတ်အပ်သော မြတ်သော ခြေဘဝါးတော်လည်း
 ရှိတော်မူ၏။ အဝိရဋ္ဌ ဒဿနော၊ မကျဲသော သွားတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ မာရဇိ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်တော်
 မူပြီးသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဥဿခံပါဒေါ၊ မြူမံတင်
 လင့် မြင့်သော ဖမျက်တော်လည်းရှိတော်မူ၏။ တိဋ္ဌန္တော၊
 ရပ်တော် မူလျက်။ နောနမန္တော၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ။

ဥာယကရမုဒုနာ၊ သိမ်မွေ နူးညံ့စွာသော လက်တော်
 နှစ်ဘက်ဖြင့်။ ဇဏ္ဍကောနိ၊ ပုဆစ်ဒူးတော် နှစ်ဘက်တို့ကို။
 အာမသန္တော၊ ဆုံးသပ်တော်မူနိုင်၏။ ဝဋ္ဋကဏ္ဍော၊ ရွှေမုရိုး
 စည်ငယ် သဏ္ဍာန်ကဲ့သို့ လုံးသောလည်တော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ ဂေါတရုဏပခုမကော၊ ထို ခဏဖွားသော နွားငယ်၏
 မျက်မှေးနှင့် အတူ သိမ်မွေပျို ညိုသော မျက်မှေးတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ သိဟပုဗ္ဗစုကာယော၊ ခြင်္သေ့မင်း၏
 ရှေ့ထက်ဝက်သော ကိုယ်နှင့်အတူ ပြည့်ဖြိုးစွာသော
 ကိုယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။

၂၅။ သုဂတော၊ ကောင်းသောစကား ဆိုတော်မူတတ်
 သော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သတ္တိပုဏ္ဏော၊ ခုနစ်ပါးသော
 အရပ်တို့၌ ပြည့်ဖြိုးသော အသားတော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ ဒီသင်္ဂုလိ၊ ရှည်သော လက်ချောင်း ခြေချောင်းတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ လောမက္ခပေက
 လောမော၊ တခုတခုသော မွေးတိုင်းတော်၌ ကချောင်း၊
 တချောင်းစီသာရောက်သော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်
 မူ၏။ သမ္ပန္နောဒါတဒါဌော၊ ပြည့်ဖြိုး ဖြူစင်စွာသော
 စွယ်တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ကနကသမတစော၊ ဇမ္ဗူရာဇ်
 ရှေ့စင် ကဲ့သို့သော အရှေ့တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။
 နိလမုဒုဂ္ဂလောမော၊ မျက်နှာတော်ကို မျှော်ဘိ သကဲ့သို့
 အထက်သို့တက်သော လက်ျာရစ်လည်၍တည်သော အလွန်
 ညိုသော မွေးညှင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ သမ္ပုဒ္ဓေါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ထူလဇိဝေါ၊ ကြီးပြန့်သော လျှာတော်
 လည်း ရှိတော်မူ၏။ အထ၊ ထိုမှတပါး။ သိဟဟနုကော၊

နမက္ကာရ အနက်

ခြင်္သေ့ မင်း၏မေးနှင့်တူသော ပြည့်ဖြိုးစွာသော မေးတော်
လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဇာလိကပ္ပါဒဟတ္ထောစ၊ လေသွန်
တံခါး၌ လက်သမား တတ်စိထားအပ်သော ရှေ့ပုတ်တိုင်၊
ကဲ့သို့ တင့်တယ်စွာရှည်သော ခြေချောင်း လက်ချောင်း
တော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဥက္ကံသသိသော၊ နဖူးသင်းကျစ် ချယ်လယ်သဖြင့် တင့်တယ်
သော ဦးခေါင်းတော်လည်း ရှိတော်မူ၏။ ဣတိဂဏ သဟိတံ၊
ဤ ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော ကျေးဇူးအပေါင်းတို့နှင့် ပြည့်စုံတော်
မူသော။ တံ မဟေသိ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ နမာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၂၆။ လောကေ၊ လူ၌။ ယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ဗုဒ္ဓေါ
ဗုဒ္ဓေါတိ ယောသော၊ ဘုရား ဘုရား ဟူသော အသံကိုမျှ
လည်း။ အတိဒုလ္လဘတရော၊ အလွန်ကြားရခဲ့သေးတုံ၏ရှင်။
ဗုဒ္ဓဘာဝေါ၊ ဘုရား၏ အဖြစ်သည်ကား။ ကာ ကထာ၊
အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ ဝိဘာဝီ၊
ပညာရှိကုန်သော။ ဝိဝိဓဟိတသုခံ၊ အထူးထူး အပြားပြား
သော စီးပွားချမ်းသာကို။ ပတ္တယန္တာ၊ တောင့်တကုန်သော။
သာဓဝေါ၊ သူတော်ကောင်း တို့သည်။ ဣဋ္ဌံ၊ အလိုရှိအပ်
သော။ အတ္ထံ၊ အကျိုးစီးပွားကို။ ဝဟန္တံ၊ ရွက်ဆောင်တော်
မူတတ်ထသော။ သုရနရမဟိတံ၊ နက်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်
တော် မူထတော။ နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။
ဒက္ခိဏေယျံ၊ မြတ်သောအလှူကို ခံတော်မူထိုက်ထသော။
လောကာနံ၊ လူသုံးပါးတို့၏။ နန္ဒိဝနံ၊ နှစ်လိုခြင်းကို ပွားစေ
တတ်ထသော။ ဒသဗလံ၊ ဆယ်ပါးသောအားနှင့် ပြည့်စုံတော်

မူထသော။ အသမ္ဘာတုဘက်လည်းကင်းပြီးထသော။ တဗုဒ္ဓံ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ နမဿန္တု၊ ရှိခိုးစေကုန်
သတည်း။

၂၇။ ဧတေနပုညေန၊ ဤသို့ မြတ်စွာဘုရားအား ရှိခိုး
ရခြင်း တည်းဟူသော ကောင်းမှုစေတနာကြောင့်။ သော
အဟံ၊ ထိုငါသည်။ သမ္ပရာယေ၊ တမလွန်ဘဝ၌။ နိပုဏမတိ၊
သိမ်မွေ့သော ပညာရှိသည်၎င်း။ သတော၊ သတိနှင့် ပြည့်စုံ
သည်၎င်း။ တိတ္ထော၊ ရောင့်ရဲသည်၎င်း။ ဒက္ခော၊ လိမ်မာ
သည်၎င်း။ ဒိဋ္ဌုဇ္ဇ၊ ပညော၊ ပြောင့်မတ်သော အယူ ပညာ
ရှိသည်၎င်း။ အဝိကလဝီရိယော၊ မချို့တဲ့သော လုံ့လ
ရှိသည်၎င်း။ ဘောဂဝါ၊ စည်းစိမ်ဥစ္စာ ရှိသည်၎င်း။
သံဝိဘာဂီ၊ ခွဲခြမ်း ဝေဘန်တတ်သည်၎င်း။ တိက္ခော၊
ထက်မြက်သည်၎င်း။ သူရော၊ ရဲရင့်သည်၎င်း။ ဓိတတ္ထော၊
တည်ကြည်သော စိတ်ရှိသည်၎င်း။ သပရ ဟိတ၊ စရော၊
မိမိ၏ အကျိုးစီးပွား သူတပါး၏ အကျိုးစီးပွားကို ကျင့်
ဆောင် တတ်သည်၎င်း။ ဒိဃဇီဝိ၊ ရှည်သော အသက်
ရှိသည်၎င်း။ အရောဂေါ၊ အနာမရှိသည်၎င်း။ ညော၊
ဘုန်းရှိသည်၎င်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်း လှသည်၎င်း။
ယသသီ၊ များသော အခြံအရံ ရှိသည်၎င်း။ အတိဗလဝ
ဓရော၊ အလွန်သော အားကို ဆောင်နိုင်သည်၎င်း။
ကိတ္တိမာ၊ ကျေးဇူးသတင်း ကျော်စောခြင်း ရှိသည်၎င်း။
ခန္တုပေတော၊ သည်းခံခြင်းနှင့်ပြည့်စုံသည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊
ဖြစ်ရပါ၏။

၂၈။ သောအဟံ၊ ထို ငါသည်။ ဒိဋ္ဌဓမ္မော မျက်မှောက်
 သော ကိုယ်၏ အဖြစ်၌။ သဒ္ဓေါစ၊ သဒ္ဓါတရား ရှိသည်၎င်း။
 ဒါတကံပေတောစ၊ ပေးအပ်သောဝတ္ထုပစ္စည်းနှင့် ပြည့်စုံသည်
 ၎င်း။ ပရမသိရိစ၊ မြတ်သောဘုန်းကြွက်သရေ ရှိသည်၎င်း။
 ဒယောစ၊ သူတပါးကို သနားခြင်းရှိသည်၎င်း။ ဝိရတ္တောစ၊
 တပ်ခြင်းကင်းသည်၎င်း။ လဇ္ဇိစ၊ မကောင်းမှုမှ ရှက်တတ်
 သည်၎င်း။ ကလျာဏ မိတ္တောစ၊ ကောင်းသောအဆွေခင်ပွန်း
 ရှိသည်၎င်း။ အဘိရတ ကုသလောစ၊ ကုသိုလ်ကောင်းမှုတို့
 ၌ အလွန်မွေ့လျော်တတ်သည်၎င်း။ ပဉ္စသီလဘိ ရက္ခောစ၊
 ငါးပါးသော သီလကို အလွန် စောင့်ရှောက်နိုင်သည်၎င်း။
 အပ္ပိစ္ဆောစ၊ နည်းသော အလိုရှိသည်၎င်း။ အပ္ပကောဓောစ၊
 နည်းသောအမျက်ရှိသည်၎င်း။ အဘိဝုဇုဟဒယောစ၊ အလွန်
 ဖြောင့်မတ်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဣဒ္ဓိမာစ၊ တန်ခိုးနှင့်
 ပြည့်စုံသည်၎င်း။ အပ္ပဝေယျောစ၊ မနှိုင်းယှဉ်အပ်သော ဂုဏ်
 ရှိသည်၎င်း။ ပါသံသောစ၊ ချီးမွမ်းထိုက်သည်၎င်း။ ပေမ
 ဝါစောစ၊ ချစ်ဘွယ်သောစကားကို ဆိုတတ်သည်၎င်း။ သုဇန
 ဂုဏဝိဒ္ဓစ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို သိတတ်
 သည်၎င်း။ မာမကောစ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကို မြတ်နိုးတတ်
 သည်၎င်း။ ဘဝေယျံ၊ ဖြစ်ရပါလိမ့်။

၂၉။ ဣတ္ထံ-ဣမိနာ ယထာ ဝုတ္တပ္ပကာရေန၊ ဤ ဆိုအပ်
 ခဲ့ပြီးသော အပြားအားဖြင့်။ အသင်္ခယေ၊ ဤမျှ ဤ၍ ရှိ၏ဟု
 မရေမတွက်နိုင်ကုန်ထသော။ လက္ခဏဒီပိတေ၊ အစိတ်ဖြစ်
 သော ဥပလက္ခဏနည်းအားဖြင့် ပြအပ်ကုန်ထသော။ နာထ
 ဂုဏေ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ကျေးဇူးတော်တို့ကို။ သူစက္ခာသု၊

ပြတတ်ကုန်သော။ ဂါထာသုဂါထာတို့တွင်။ ဧကဂါထမ္ပိ၊
တဂါထာကိုမျှ သော်လည်း။ ဗဓော၊ ပညာရှိသော။ ယော
ကုလပုတ္တော၊ အကြင်အမျိုးကောင်းသားသည်။ သာရတေ၊
အောက်မေ့ရာ၏။

၃၀ ။ သော ကုလပုတ္တော၊ ထို အမျိုးကောင်းသားသည်။
စတုရာပါယမုတ္တောစ၊ အပါယ်လေးပါးမှ လွတ်သည်၏၎င်း။
အတ္တဗ္ဗယဿ၊ ပစ္စုပ္ပန်သီသရာ အကျိုးစီးပွား နှစ်ပါးကို။
လာဓကောစ၊ ပြီးစေခြင်းငှါ တတ်စွမ်းနိုင်သည်၎င်း။ ဟတော
ပဒ္ဒဝဇာလောစ၊ မျောက်အပ်ပြီးသော ဘေးရန်တည်းဟူ
သော ကွန်ရက်ရှိသည်၎င်း။ ဟိတသုခဿ၊ စီးပွားချမ်း
သာကို။ လာဘီစာရသည်၎င်း။

၃၁-၃၂။ နရဒေဝါနံ၊ လူ့ နတ်တို့ကို။ အဓိပေါစ၊ အစိုး
ရသော နတ်မင်း အဖြစ်သည်၎င်း။ စတုဒီပိဿရောပိဝါ၊
လေးကျွန်းလုံးကို အစိုးရသော စကြဝတေးမင်း၏ အဖြစ်
သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အန္တိမေဒေဟေ၊ အဆုံးစွန်
သော ကိုယ်၏အဖြစ်၌။ သုဗ္ဗတော၊ ကောင်းသော အကျင့်ရှိ
သည်။ ဟုတုာ၊ ဖြစ်၍။ ဘာဝနာယနံ၊ ဘာဝနာတည်းဟူ
သော ယာဉ်ထက်သို့။ အာရုယု၊ တက်စီး၍။ အညံ၊ အရဟတ္တ
ဖိုလ်ဟု ဆိုအပ်သော။ သေတဆတ္တကံ၊ မြတ်သောထီးဖြူကို။
ဓာရံဓာရေန္တော၊ ဆောင်းလျက်။ သမံ၊ ခပ်သိမ်းတို့၏ ငြိမ်းရာ
ဖြစ်သောနိဗ္ဗာန်သို့။ သေတိ၊ ရောက်လတ်သတည်း။ ဣမသ္မိံ
အတ္တဘာဝေပိ၊ ဤကိုယ်အဖြစ်၌လည်း။ အရောဂေါစ၊ အနာ
မရှိသည်၎င်း။ ဒိသဇီဝိကောစ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသည်၎င်း
ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၃၃။ သဗ္ဗလောကေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော လူတို့သည်။ ပူဇော်
 တောစ၊ ပူဇော်အပ်သည်၎င်း။ ဘာဝနာဘိရတိမနောစ၊
 ဘာဝနာ၌ အလွန်မွေ့လျော်သော နှလုံးရှိသည်၎င်း။ ဇနပိ
 ဇယောစ၊ သူခပ်သိမ်းတို့ ချစ်နှစ်လိုအပ်သည်၎င်း။ မနာပေါစ၊
 သူခပ်သိမ်းတို့ နှလုံးကို ပွားစေတတ်သည်၎င်း။ ဘဝေယျ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ အခိလ ဓာရဏေ၊ အလုံးစုံသော ဂါထာကို ဆောင်
 ခြင်း၌။ ကာကထာ၊ အဘယ်ဆိုဘွယ်ရာရှိအံ့နည်း။

နမက္ကာရ အနက် ပြီး၏။

၆-လောကနိတိပါဠိ

နမော.တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁-ပဏ္ဍိတကဏ္ဍ

- ၁။ လောကနိတိံ ပဝက္ခာမိ၊
 နာနာသတ္ထ-သမုဒ္ဓဋ္ဌံ။
 မာဂဓေနေဝ သံခေပံ၊
 ဝန္တိတွာ ရတနတ္ထယံ။
- ၂။ နိတိလောကေ ပုရိ သဿ သာရော၊
 မာတာ-ပိတာ အာစရိယောစ မိတ္တော။
 တဿ္မာဟိ နိတိံ ပုရိသော ဝိဇညာ၊
 ဉာဏိ မဟာ ဟောတိ ဗဟုဿုတောစ။
- ၃။ အ-လသဿ ကုတော သိပ္ပံ၊
 အ-သိပ္ပဿ ကုတော ဓနံ။
 အ-ဓနဿ ကုတော မိတ္တံ။
 အ-မိတ္တဿ ကုတော သုခံ။
 အ-သုခဿ ကုတော ပုညံ၊
 အ-ပုညဿ ကုတော ဝရံ။
- ၄။ သိပ္ပါ သမံ ဓနံ နတ္ထိ၊
 သိပ္ပံ စောရာ န ကဏ္ဍိ။
 ဣဓ-လောကေ သိပ္ပံ မိတ္တံ၊
 ပရ လောကေ သုခါဝဟံ။

လောကနိတိ ပါဠိ

- ၅။ အပ္ပကံ နာတိမညေယျ၊
စိတ္တေ သုတံ နိဗ္ဗာနယေ။
ဝမ္ဗိကောဒက ဗိန္ဒူဝ၊
စိရေန ပရိပူရတိ။
- ၆။ ခုဒ္ဒေါတိ နာတိမညေယျ။
ဝိဇ္ဇိဝါ သိပ္ပမထဝါ။
ကေမ္မိ ပရိယောဒါတံ၊
ဇိဝိတ ကပ္ပကာရဏံ။
- ၇။ သေလေ သေ... နမာဏိက္ကံ၊
ဂဇေ ဂဇေ န မုတ္တိကံ။
ဝနေ ဝနေ န စန္ဒနံ၊
ဌာနေ ဌာနေ နပဏ္ဍိတံ။
- ၈။ ပဏ္ဍိတော သုတ-သမ္ပန္နော၊
ယတ္ထ အတ္ထိဘိ ဝေသုတော။
မဟုဿာဟေန တံဌာနံ၊
ဂန္ထဗ္ဗံ သုတေသိနာ။
- ၉။ သိနေ သိပ္ပံ သိနေ ဓနံ၊
သိနေ ပဗ္ဗတမာရုဟံ။
သိနေ ကာမဿ ကောဓဿ၊
ဣမေ ပဉ္စ သိနေ သိနေ။
- ၁၀။ သုတိသမ္ပုတိ သင်္ချာစ၊
ယောဂါနိတိ ဝိသေ သကာ။
ဂန္ထဗ္ဗာ ဂဏိကာစေဝ၊
ဓနံဗေဒါစ ပူရဏာ။

- ၁၁။ တိကိစ္ဆာ ဣတိ ဟာသာစ၊
 ဇောတိ မာယာစ ဆန္ဒတိ။
 ကေတု မန္တာစ သဒ္ဓါစ၊
 သိပ္ပါ ဌာရသကာ ဣမေ။
- ၁၂။ အပုဋ္ဌော ပဏ္ဍိတော ဘေရီ၊
 ပဠုန္ဒော ဟောတိ ပုဏ္ဍိတော။
 ဗာလော ပုဋ္ဌော အပုဋ္ဌောပိ၊
 ဗဟံပိ ဘဏာတေ သဒါ။
- ၁၃။ ပေါတ္ထကေသုစ ယံ သိပ္ပံ၊
 ပရ ဟတ္ထေသု ယံဓနံ။
 ယထာကိစ္စေ သမပ္ပန္နော၊
 န တံသိပ္ပံ န တံဓနံ။
- ၁၄။ ဇလပ္ပမာဏံ ကုမုဒ္ဒမာလံ၊
 ကုလပ္ပမာဏံ ဝိနယော ပမာဏာ။
 ဗျတ္တိပမာဏံ ကထိတ ဝါကျိ၊
 ပထဝီ ပမာဏံ တိဏမိလာတံ။
- ၁၅။ အပ္ပဿတော သုတံ အပ္ပံ၊
 ဗဟံ မညတိ မာနဝါ။
 သိန္နုဒက မပဿန္တော၊
 ကူပေ တောယံဝ မဏ္ဍုကော။
- ၁၆။ ပဋ္ဌမံ န ပရာဇိတော သိပ္ပံ၊
 ဒုတိယံ န ပရာဇိတော ဓနံ။
 တတိယံ နပရာဇိတော ဓမ္မံ၊
 စတုတ္ထံ ကိံ ကာရိယတိ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၁၇။ ဗျတ္တာ ပုတြာ ကံ မာလသော၊
အဗျတ္တာ ဘာရ ဟာရိကော။
ဗျတ္တကော ပူဇတော သောဏော၊
ဗျတ္တာ ပုတြာ ဒိနေ ဒိနေ။

၁၈။ မာတာ သတြိ ပိတာ ဝေရိ၊
ဃေန ဗာလော န သိက္ခိတော။
သဘာ မဇ္ဈေ န သောဘာတိ၊
ဟ သ မဇ္ဈေ ဗကော ယထာ။

၁၉။ ကဏ ကာဂိရိ ကော တိက္ခတိ၊
ကော အဉ္ဇနံ မိဂက္ခိယံ။
ဥပ္ပလဿ ပလ္လလေ ကော သုဂန္ဓ၊
ကုလပုတ္တရူပေါ ပဝတ္တတိ သမတိသာဝေ။

၂၀။ န ရသံ အ ကောတဗျလံ၊
အ-ဓနဿာ လက်တမိ။
အ-လောဏကန္တ ဗျဉ္ဇနံ၊
ဗျာကရဏံ အ-သိပ္ပဿ။

၂၁။ သုဿုသာ သုတသမ္ပန္နော၊
သုတ ပညာယ ဝေဒတိ။
ပညာယ အတ္ထံ ဇာနာတိ၊
အတ္ထော ဉာတော သုခါဝဟော။

၂၂။ ဘောဇနံ မေထုနံ နိဒ္ဒါ၊
ဂေါဏေ ပေါသေပိ ဝိဇ္ဇတိ။
ဝိဇ္ဇာ ဝိသေသော ပေါသဿ၊
ဟိန္ဒော ဂေါဏ သမော ဘာဝေ။

၂၃။ နတ္ထိ ဝိဇ္ဇာ သမံ မိတ္တံ၊
 နှစ် ဗျာဓိ-သမော ရိပု။
 နှစ် အုတ္တ-သမံ ပေမံ၊
 နှစ် ကမ္မ-သမံ ဗလံ။

၂၄။ ဟံသော မဇ္ဈေ န ကာကာနံ၊
 သီဟော ဂုဇ္ဇံ န သောဘတေ။
 ဂန္ဒိတ မဇ္ဈေ တုရဂေါ၊
 ဗာလ မဇ္ဈေ စ ပဏ္ဍိတော။

၂၅။ ယာဝဇီဝံပိ စေ ဗာလော၊
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
 န သော ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊
 ဒဗ္ဗိ သူပ ရသံ ယထာ။

၂၆။ မုဟုတ္တ မပိ စေ ဝိညု။
 ပဏ္ဍိတံ ပယိရူပါသတိ။
 ခိပ္ပံ ဓမ္မံ ဝိဇ္ဇာနာတိ၊
 ဇိဝု ဝိ သူပ-ရသံ ယထာ။

၂၇။ ဝိနာ သတ္တံ န ဂစ္ဆေယျ၊
 သူရော သင်္ဂါမ-ဘူမိယံ။
 ပဏ္ဍိတုဒ္ဓဂု ဝါဏိဇော၊
 ဝိဒေသ ဂမနော တထာ။

၂၈။ ဓန နာသံ မနော တာပံ၊
 သရေ ဒုစ္စရိတာနိစ။
 ဝဉ္ဇနဉ္စ အဝမာနံ၊
 ပဏ္ဍိတော န ပကာသယေ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၂၉။ ပတ္တာ နုရူပကံ ဝါကျံ
သဘာဝ ရူပကံ ပိယံ။
အတ္တာ နုရူပကံ ကောဓံ၊
ယော ဇာနာတိ သ ပဏ္ဍိတော။

၃၀။ အ - ဓနဿ ရသံ ခါဒါ၊
အ - ဗလဿ ဟဏာ နရာ။
အပ္ပညဿ ဝါကျ ကထာ၊
ဥမ္ပတ္တာ သမာ ဣမေ။

၃၁။ အနုဂ္ဂိယံ ဂမယန္တော၊
အ - ပုစ္ဆာ ဗဟု ဘာသကော။
အတ္တ ဂုဏံ ပကာသေန္တော၊
တိဝိဓံ ဟိန လက္ခဏံ။

၃၂။ အပ္ပ ရူပေါ ဗဟံ ဘာသော၊
အပ္ပ ပညော ပကာသကော။
အပ္ပ ပူရော သဋ္ဌော ခေါဘော၊
အပ္ပ ခိရာ ဂိဝိ စလေ။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟော၊
ကာကဂ္ဂဟေ ပိယေ ပိယေ။
အ - ပဏ္ဍိပိ ပဏ္ဍိ ဟုတ္တာ၊
ခိရာ ပုဋ္ဌေ ငယေ ငယေ။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ ဥကြေ သိဟော၊
သုကာရေပိ ဥဟေ ဒိပေ။

ဗိဇ္ဇာရေ သဒိသေ ဗျဇ္ဇော။
သဗ္ဗဓိရေ သိပ္ပသမေ။

၃၅။ န တိတ္ထိံ ရာဇာ ဓနမ္ပိ၊
ပဏ္ဍိတောပိ သု - ဘာသိတေ။
စက္ခုပိ ပိယ ဒဿနေ၊
ဇလေ သခဂရော န တိတ္ထိံ။

၃၆။ ရှုပ ယောဗ္ဗန သမ္ပန္နသ
ဝိသာလ ကုလ သမ္ဘဝါ။
ဝိဇ္ဇာ ဟိနာ န သောဘန္တိ၊
နိဂန္ဓာ ဣဝ ကိ သုကာ။

၃၇။ ဟိန ပုဇ္ဇော ရာဇာ မစ္စော၊
ဗာလ ပုဇ္ဇောစ ပဏ္ဍိတော။
အ ဓနဿ ဓနံ ဗဟု၊
ပုရိသာနံ န မညထ။

၃၈။ ယော သိဿော သိပ္ပ လောဘောန၊
ဗဟံ ဂဏတိ တံသိပ္ပံ။
မူဂေါဝ သုပိနံ ပဿံ၊
ကထေတုမ္ပိ န ဥယျာဟေ။

၃၉။ န ဘိဇ္ဇေတံ ကုမ္ဘကာရော၊
သောဘေတံ ကုမ္ဘံ ဘဒ္ဒတိ။
န ခိပေတံ အပါယေသု၊
သိဿာနံ ဝုခိ ကာရဏာ။

၄၀။ တာဂ္ဂရဉ္စ ဗလှာသေန၊
 ယော နရော ဥပနယုတိ။
 ပတ္တာပိ သုရတိ ဝါယန္တိ၊
 ဝေ ဓီရုဝသေဝနာ။
 ဟန္တိတကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၂ - သုဇနကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ သမာသေထ၊
 သဗ္ဗိ ကုဗ္ဗေထ သန္တံ။
 သတံ သဒ္ဓမ္မ မညာယ၊
 သေယျော ဟောတိ န ပါပိယော။

၄၂။ စဇ ဒုဇန သံသဂ္ဂံ၊
 ဘဇ သာဓု သမာဂမံ။
 ကရ ပုည မဟောရတ္တိံ၊
 သရ နိစ္စ မနိစ္စတံ။

၄၃။ ယထာ ဥဒုဗ္ဗရ ပက္ခာ၊
 ဗဟိ ရတ္တကမေဝ။
 အန္တော ကိမိလ သမ္ပုဏ္ဏာ၊
 ဝေ ဒုဇန ဟဒ္ဓယာ။

၄၄။ ယထာပိ ပနသာ ပက္ခာ၊
 ဗဟိ ကဏ ကမေဝ။
 အန္တော အမတ သမ္ပန္နာ၊
 ဝေ သုဇန ဟဒ္ဓယာ။

၄၅။ သုက္ခောပိ စန္ဒန တရူ န ဇဟာတိ ဂန္ဓံ၊
 နာဂေါ ဂတော နရ မုခေ န ဇဟာတိ လိဋ္ဌံ။
 ယန္တာဂတော မဓုရသံ န ဇဟာတိ ဥစ္ဆါ၊
 ဒုက္ခောပိ ပဏ္ဍိတ ဇနော န ဇဟာတိ ဓမ္မံ။

၄၆။ သိဟော နာမ ဇိဃစ္ဆာပိ၊
 ပဏ္ဍာဒိနိ န ခါဒတိ။
 သိဟောနာမ ကိသောစာပိ၊
 နုဏ မံသံ န ခါဒတိ။

၄၇။ ကုလ ဇာတော ကုလ ပုတ္တော၊
 ကုလ ဝံသံ သုရက္ခတော။
 အတ္တနာ ဒုက္ခ ပတ္တောပိ၊
 ဟိနကမ္မံ န ကာရယေ။

၄၈။ စန္ဒနံ သိတလံ လောကော၊
 တတော စန္ဒံ သိတလံ။
 စန္ဒနု စန္ဒ သိတမ္ပာ၊
 သာဓု ဝါကျံ သုဘာသိတံ။

၄၉။ ဥဒေတိ ဘာဏု ပစ္ဆိမေ၊
 မေရုရာဇာပိ နမတိ။
 သိတလံ ယဒိ နရဂ္ဂိ၊
 ပဗ္ဗတဂ္ဂေစ ဥပ္ပလံ။
 ဝိကသေ န ဝိပရိတံ၊
 သာဓု ဝါစာ ကုဒါစနံ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၅၀။ သုခါ ဓုက္ခဿ ဆာယာဝ၊
တတော ဥာတိ မာတာ ပိတု။
တဘော အာစရိယော ရညော၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ နေကဓာ။

၅၁။ ဘမရာ ပုပ္ဖ မိစ္ဆန္တိ၊
ဂုဏ မိစ္ဆန္တိ သုဇနာ။
မက္ခိကာ ပုတိ မိစ္ဆန္တိ၊
ဒေါသ မိစ္ဆန္တိ ဒုဇနာ။

၅၂။ မာတာ ဟိနဿ ဒုဗ္ဘာသာ၊
ပိတာ ဟိနဿ ဒုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာ ပိတာ ဟိနာ၊
ဒုဗ္ဘာသာစ ဒုက္ခိရိယာ။

၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ သဘာသာ၊
ပိတာ ဧကေဋ္ဌဿ သုက္ခိရိယာ။
ဥဘော မာတာစ ပိတာ သေဋ္ဌာ၊
သဘာသာစ သုက္ခိရိယာ။

၅၄။ သင်္ဂါပေ သုရ မိစ္ဆန္တိ၊
မန္တိ သုခံ ကုတုဟလေ။
ပိယဉ္စ အနု ပါနေသ၊
အတ္ထ ကိစ္စေသု ပဏ္ဍိတံ။

၅၅။ သုနခေါ သုနခံ ဒိသ္မာ၊
ဒန္တံ ဒဿတိ ဟိ သိဗ္ဗံ၊
ဒုဋ္ဌနော သုဇနံ ဒိသ္မာ၊
ဧရာသယံ ဟိ သ မိစ္ဆန္တိ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၅၆။ မာစ ငဝဲင်ဂေန ကိစ္စာနိ၊
ကရောသိ ကာရာပေသိဝါ။
သဟသာ ကာရိတံ ကမ္ပံ၊
မန္တော ပစ္ဆာ နုတပ္ပတိ။

၅၇။ ကောဓံ ဝိဟိတော ကဒါစိ န သောစတိ၊
မက္ခပ္ပဟာနံ ဣသယော ဝဏ္ဏယန္တိ။
သဗ္ဗေသံ ဖရုသ ဝါစံ ခမထ၊
တေ ခန္တိ မုတ္တမ မာဟု သန္တော။

၅၈။ ဒုက္ခော နိဝါသော သမ္မာဓေ၊
ဌာနေ အသုစိ သင်္ကတေ။
တတော အရိမ္ပိ အပ္ပိယေ၊
တတောပိ အကတညုနာ။

၅၉။ သြဝဒေယျာ နုသာသေယျ၊
အသမ္မာစ နိဝါရယေ။
သတံ ဟိ သောပိယော ဟောတိ၊
အ သတံ ဟောတိ အပ္ပိယော။

၆၀။ ဥတ္တမတ္တ နိဝါတေန၊
သုရံ ဘေဒေန နိဇ္ဇယေ။
နိစံ အပ္ပက ဒါနေန၊
ဝါယာမေန သမံ ဇယေ။

၆၁။ န ဝိသံ ဝိသ မိစ္စာဟု၊
ဓနံ သံဃဿ ဥစ္စတေ။

ဝိသံ ကေံ ဝ ဟနတိ၊
သဗ္ဗံ သံဃဿ ဟနတိ။

၆၂။ ဇဝေန ဘန္တိံ ဇာနန္တိ၊
ဗလိဗဒ္ဓဉ္စ ဝါဟေန။
ဒုဟေန ဇေနံ ဇာနန္တိ၊
ဘာသမာနေန ပဏ္ဍိတံ။

၆၃။ ဓန မပ္ပမ္ပိ သာဓုနံ၊
ကုပေ ဝါရိဝ နိဿယော။
ဗဟံအပိ အ သာဓုနံ၊
နစ ဝါရိဝ အဏ္ဏဝေ။

၆၄။ အာသံ ပိဝန္တိ နော နုဇာ၊
ဓုက္ခာ ခါဒန္တိ နောဗလံ။
ဝဿန္တိ ကုစိ နော မေဃာ၊
ပရတ္တာယ သတံ ဓနံ။

၆၅။ အပ္ပတ္တေယျံ န ပတ္တေယျ၊
အစိန္တေယျံ န စိန္တယေ။
ဓမ္မမေဝ သုစိန္တေယျ၊
ကာလံ မောသံ န ဣစ္ဆယေ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ ဘဝတိ၊
စိန္တိတမ္ပိ ဝိနဿတိ။
နဟိ စိန္တာမယာ ဘောဂါ၊
ဣတ္တိယာ ပုရိသဿဝါ။

ဆယ်စောင်တွဲ

၆၇။ အ သန္တဿ ပိယော ဟောတိ၊
သန္တံ န ကုရုတေ ပိယံ။
အ သတံ ဓမ္မံ ရောစတိ၊
တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
သုဇနကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၃ - ဗာလဒုဋ္ဌနကဏ္ဍ

၆၈။ အတိပိယော န ကာတဗ္ဗော၊
ခလော ကောတုဟလံ ကရော။
သိရသံ ငဟမာနောပိ၊
အဗုပူရော သဋ္ဌော ယထာ။

၆၉။ သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌော ခလော ဒုဋ္ဌော၊
သပ္ပေါ ဒုဋ္ဌတရော ခလော။
မန္တော သဓေဟိ သော သပ္ပေါ၊
ခလော ကေနုပသမ္ပတိ။

၇၀။ ယော ဗာလော မညတိ ဗာလျံ၊
ပဏ္ဍိတော ဝါပိ တေနသော။
ဗာလောဝ ပဏ္ဍိတမာနိ၊
သဝေ ဗာလော တိ ဝုစ္စတိ။

၇၁။ မဇ္ဈံ မညတိ ဗာလော၊
ယာဝ ပါပံ န ပစ္စတိ။
ယဒါစ ပစ္စတိ ပါပံ၊
အထ ဒုက္ခံ နိဂစ္ဆတိ။

၇၂။ န သာဓု ဗလဝါ ဗာလော၊
သာဟသာ ဝိန္ဒတေ ဓနံ။
ကာယဿ ဘေဒါ ဒုပ္ပညော၊
နိရယံ သော ယပဇ္ဇတိ။

၇၃။ ယရေ ဒုဋ္ဌော မူသိကောစ၊
ဝနေ ဒုဋ္ဌောစ ဝါနရော။
သကုဏေ ဒုဋ္ဌောစ ကာကော၊
နရေ ဒုဋ္ဌောစ ပြာဟ္မဏော။

၇၄။ ဒိဿာ ဇာဂရတော ရတ္တိ၊
ဒိဿံ သန္တဿ ယောဇနံ။
ဒိဿော ဗာလာန သံသာရော၊
သဒ္ဓမ္ပံ အဝိဇာနတံ။

၇၅။ တိလမတ္တံ ပရေသံဝ၊
အပ္ပဒ္ဒေါသဉ္စ ပဿတိ။
နာဠိကေရမ္ပံ သဒေါသံ၊
ခလ ဇာတော န ပဿတိ။

၇၆။ နတ္တဒေါသံ ပရေ ဇညော၊
ဇညာ ဒေါသံ ပရဿ တု။
ဂုယေ ကုမ္ဘာဝ အင်္ဂါနိ၊
ပရ ဝေါသဉ္စ လက္ခယေ။

၇၇။ ပဏ္ဍိတဿ ပသံသာယ၊
ဒဏ္ဍော ဗာလေန ဒိယယုတေ။
ပဏ္ဍိတံ ပဏ္ဍိတေနေဝ၊
ဝဏ္ဍိတောဝ သုဝဏ္ဍိတံ။

၇၈။ လှိုင် အထွေအနု ဂဏ္ဍေယျ၊
 ထိုင် အညွှန် ကမ္မုနာ။
 ဆန္ဒာ နှုတ်တိယာ မဇ္ဇိ၊
 ယထာဘူတေန ပဏ္ဍိတံ။
 ဗာလဒုဇနကဏ္ဍံ နိဗ္ဗိတံ။
၀.....

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတ ကာရော ပရော ဗန္ဓု၊
 ဗန္ဓုပိ အ-ဟိတော ပရော။
 အ-ဟိတော ဒေဟာဇော ပျာဓိ၊
 ဟိတံ အရည မောသဓံ။

၈၀။ ပရောက္ခေ ဂုဏ် ဟန္တာရံ၊
 ပစ္စက္ခေ ပိယ ဝါဒိနံ။
 ဝဇ္ဇေယျ တာဒိသံ မိတ္တံ၊
 ဝိသကုမ္ဘေ ယထာ မဇ္ဇံ။

၈၁။ ဓန ဟိဓေန စဇေ မိတ္တော၊
 ပုတ္တ ဒါရာ သဟော ဒရာ။
 ဓနဝန္တေဝ သေဝန္တိ၊
 ဓနံ လောကေ မဟာ-သခါ။

၈၂။ ဇာနေယျ ပေသေန ဘစ္စံ၊
 ဗန္ဓုပိ ဘယာ ဂတေ။
 အပ္ပကာသု တထာ မိတ္တံ၊
 ဒါရဉ္စ ဝိဘဝက္ခယေ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၈၃။ သော ဗန္ဓု ယော ဟိတေ ယုတ္တော၊
ပိတရော ဟောတိ ပေါသကော။
တံ မိတ္တံ ယတ္ထ ဝိဿာသော၊
သာ ဘရိယာ စ နိဗ္ဗုတိ။

၈၄။ န ဝိဿသေ အ-မိတ္တဿ၊
မိတ္တဉ္ဇာပိ န ဝိဿသေ။
ကဒါစိ ကုပ္ပိတေ မိတ္တေ၊
သဗ္ဗ ဒေါသံ ပကာသတိ။

၈၅။ သကိံ ဒုဋ္ဌတိ ယော မိတျာ၊
ပုန သန္ဓိတု မိစ္ဆတိ။
သော မစ္စု ဥပဂဏှာတိ၊
ဝဗ္ဘော အဿတရိံ ယထာ။

၈၆။ ဝဟေ အ-မိတ္တံ ခန္ဓေန၊
ယာဝ ကာလံ အနာဂတံ။
တမေဝ အာဂတေ ကာလေ၊
သေလေ ဘိန္ဒေ ဃဋ္ဌိဏ္ဏံ။

၈၇။ ဣဏ သေသော အဂ္ဂိ သေသော၊
ရောဂ သေသော တထေဝစ။
ပုနပုနံ ဝိဝေဒန္တိ၊
တသ္မာ သေသံ န ဝာရယေ။

၈၈။ ပဒုမံ မုခံ ယဿ၊
ဝါစာ စန္ဒန သီတလာ။
တာဒိသံ နောပသေဝေယျ၊
ဟဒယေတု ဟလာဟလံ။

ဆယ်စောင်တို့

၈၉။ န သေဝေ ဖရသံ သာမိံ ၊
နစ သေဝေယျ မစ္ဆရိံ ။
တတော အ-ပဂ္ဂဏံ သာမိံ ၊
နေဝ နိဂ္ဂဟိတံ တတော။

၉၀။ သိဂီ ပညာသ ဟတ္ထေန၊
သတေန ဝါဇိနံ ဝဇ္ဇေ။
ဟတ္ထိံ ဒန္တိံ သဟသေနေ၊
ဒေသ စာဂေန ဒုဇ္ဇနံ။

၉၁။ ကုဒေသဉ္စ ကုမိတ္တဉ္စ၊
ကုကုလဉ္စ ကုဗန္ဓဝံ။
ကုဒါရဉ္စ ကုဒါသဉ္စ၊
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။

၉၂။ ရောဂါတုရေစ ဒုဗ္ဗိက္ခေ၊
ဗျသနေစ သတြျ ဂဟေ။
ရာဇ ဒွါရေ သုသာနေစ၊
သခါ တိဋ္ဌာ သုမိတ္တကာ။

၉၃။ သီတ ဝါစော ဗဟု မိတ္တော၊
ဖရသော အပ္ပ မိတ္တကော။
ဥပမံ တ္ထေ ဥာတဗ္ဗံ၊
သုရိယ စန္ဒ ရာဇနံ။ ။

မိတ္တကဏ္ဍော နိဋ္ဌိတော။

၅ ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ သဒ္ဓံ ရူပံ၊
နာရိ ရူပံ ပတိဗ္ဗတာ။
ဝိဇ္ဇာ ရူပံ အ ရူပါနံ၊
ခမာ ရူပံ ကပဿိနံ။

၉၅။ ဣတ္ထိနဉ္စ ဓနံ ရူပံ၊
ပုရိသာနံ ဝိဇ္ဇာ ဓနံ။
ဘိက္ခုနဉ္စ ဓနံ သီလံ၊
ရာဇာနဉ္စ ဓနံ ဗလံ။

၉၆။ ကိသာ သောဘာဝ တာပသာ၊
ထူလာ သောဘာ စတုပ္ပဒါ။
ပုရိသာစ ဝိဇ္ဇာ သောဘာ၊
ဣတ္ထိ သောဘာဝ ဝါမိကာ။

၉၇။ ပဉ္စ ရတျာ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊
သတ္တ ရတျာ ဓနုဂ္ဂဟာ။
ဧက ဘေသာ သုဘရိယာ၊
ဧာစု မာသာ သိဿာ မလာ။

၉၈။ ဟိံ ရမတိ ပဝိ၊
ဟင် ရမတိ ပေါက်။
ထိ ရမတိ ပု၊
ခု ရမတိ ဓံ။

၉၉။ ဇိဏ္ဏမန္တံ ပသံသေယျ၊
ဒါရဉ္စ ဂတယောဗ္ဗနံ။
ရဏ ပုနာ ဂတာ သူရံ၊
သဿဉ္စ ဂေဟမာဂတံ။

၁၀၀။ ဒွိ-တရိ-ပတိ နာရိစ၊
ဝိဟာရ ဒွိ-တရိ ဘိက္ခု။
သကုဏော ဒွိ-တြိ ပါသဉ္စ၊
ကတ မာယာ ဗဟတရံ။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ ပဟရာ ဒန္တိ၊
မိတ္တံ ဒန္တိ အ-ဘာဏိကာ။
ဣတ္တိနံ ဗျသနာ ဒန္တိ၊
ရာဂနံ အပ္ပ တောဇနံ။

၁၀၂။ ရတ္တိံ ဝိနာ န စဒ္ဒိမာ၊
ဝိစိ ဝိနာစ အဏ္ဏဝါ။
ဟံသ ဝိနာ ပေါက္ခရဏိ၊
ပတိ ဝိနာ ကညာ သောဘော။

၁၀၃။ ပတိနာ ဇနိတံ ဘောဂံ၊
ဣတ္တိယာဝ သံဂုတ္တနံ။
ပုရိသော ဟိ ပဓာနေဝ၊
ဣတ္တိ သူစိ သုတ္တံ ယထာ။

၁၀၄။ သဗ္ဗာ နဒီ ဝင်္ဂ် နဒီ၊
သဗ္ဗေ ကဋ္ဌမယာ ဝနာ။
သဗ္ဗိတ္တိယော ကရေ ပါပံ၊
လဘမာနေ နိဝါတကေ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၁၀၅။ ဝိဝါဒ သိလိ ဥဿယ၊
ဘာဏိနိ ပဿ တဏှိ ဗတုပါကတ္တနိ။
အဂ္ဂန္တုတ္တိ ပရဂေဟဝါသိ၊
နာရိ စတ္တာ ပုတ္တသတံပိ ပုမာ။

၁၀၆။ ဘုတ္တေသု မဏ္ဍေသု ဇနိ ကန္တိနိ၊
ဂုဟေသု ဌာနေသု ဘဂိနိဝ ဟိရိ။
ကမ္မေသု ပတ္တေသု ကရိ ဒါသိနိ၊
ဘယေသု မန္တိ သယနေသု ရမ္မတိ။
ရူပိသု သိက္ခိ ကုပ္ပနေသု၊
ခမနိ သာနာရိ သေဋ္ဌိတိ။
ဝဒန္တိ ပဏ္ဍိတာ ကာယဿ၊
ဘေဒါစ ဒိဝေ ဘဝေယျ သာ။

၁၀၇။ သာမာ မိကန္တိ တနု မဇ္ဈဂတ္တာ၊
သုရူ သုကေသိ သမပန္တိ ဒန္တိ။
ဂမ္ဘီရ နာဘိ ယုဝတိ သုသိလိ၊
ဟိန ကုလေသု ဇာတာပိ ဝိဝါဟေ။

၁၀၈။ သရဒံ ဥတု ကာလာနံ၊
ဘရိယာနံ ရူပဝတိ။
ဇေဋ္ဌ ပဓာနံ ပုတ္တာနံ၊
ဒိသာနံ ဥတြပုဓာနံ။

၁၀၉။ ယာ ဣစ္ဆေ ပုရိသံ နာရိ၊
ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
သာမိကံ အပစာယေယျ၊
ဣန္ဒြိယံ ပါရိစာရိကာ။

၁၁၀။ ယော ဣစ္ဆေ ပုရိသံ ပေါသော၊
 ဇာတိံ ဇာတိံ ပုနပ္ပုနံ။
 ပရ ဒါရံ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊
 ဓေါတ ပါဒေါ ကဒ္ဒမံ။

၁၁၁။ အတိမဟလ္လကော ပေါသော၊
 အာနေတိ တိမ္မရုတ္တနိံ။
 တဿာ ဣဿာ န သဒ္ဒဟတိ၊
 တံ ပရာဘဝတော မုခံ။
 ဣတ္ထိကဏှော နိဋ္ဌိတော။

၆ - ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ကော ယာမံ သယေ ရာဇာ-
 ဒ္ဒိယာမညေဝ ပဏ္ဍိတော။
 သရာဝါသော တိယာမောဝ၊
 စတုယာမော တု ယာစကော။

၁၁၃။ ဓနဝါ သုတိယော ရာဇာ၊
 နဒိ ဝဇ္ဇော တထာ ဣမေ။
 ပဉ္စ ယတ္ထ န ဝိဇ္ဇန္တိ၊
 န တတ္ထ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ န မာနော၊
 န ပေမံ နစ ဗဒ္ဒဝါ။
 နစ ဝိဇ္ဇာဂမော ကောစိ၊
 န တတြ ဒိဝသံ ဝသေ။

၁၁၅။ အပုတ္တကံ ဃာရံ သုညံ၊
ရဋ္ဌံ သုညံ အရာဇကံ။
အ - သိပ္ပဿ မုခံ သုညံ၊
သဗ္ဗ သုညံ ဒလိဒ္ဒတံ။

၁၁၆။ နေမိစ္ဆေ ဝါဏိဇ္ဇေယျ၊
ဝိဒြိမိစ္ဆေ ဘဇေ သုတံ။
ပုတ္တမိစ္ဆေ ဘရုဏိတ္ထိံ၊
ရာဇာမစ္စံ ဣစ္ဆာဂတေ။

၁၁၇။ နဋ္ဌော ယတိ အသန္တုဋ္ဌော၊
မဟိပတိစ သန္တုဋ္ဌော။
နဋ္ဌာ လဇ္ဇာစ ဂဏိကာ၊
နိလဇ္ဇာစ ကုလမိတာ။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ ဗလ မာကာသော၊
မစ္ဆာနမုဒကံ ဗလံ။
ဒုစ္စလဿ ဗလံ ရာဇာ၊
ကုမာရာနံ ရုဒံ ဗလံ။

၁၁၉။ ခမာ ဇာဂရိယုဋ္ဌာနံ၊
သံဝိဘာဂေါ ဒယိက္ခဏာ။
နာယကဿ ဂုဏာ ဇေတေ၊
ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ သတံ ဂုဏာ။

- ၁၂၀။ သင်္ကိံ ဝဒန္တိ ရာဇာနော၊
 သင်္ကိံ သမဏ ဗြဟ္မဏာ။
 သင်္ကိံ သပ္ပုရိသာ လောကော၊
 သေဓမ္မော သနန္တနော။
- ၁၂၁။ အလသော ဂိဟိံ ကာမဘောဂီ န သာဓု၊
 အသညတော ပဗ္ဗဇိတော န သာဓု။
 ရာဇာ အနိသမ္ဗကာရီ န သာဓု၊
 ပဏ္ဍိတော ကောဓနော တံပိ န သာဓု။
- ၁၂၂။ ဗဟဝေါ ယတ္ထ နေတ္တာရော၊
 သဗ္ဗေ ပဏ္ဍိတမာနိနော။
 သုဗ္ဗေ မဟတ္တမိစ္ဆန္တိ၊
 တေသံ ကမ္မံ ဝိနဿတိ။
- ၁၂၃။ အာယံ ခယံ သယံ ဇညာ။
 ကတာကတံ သယံ ဇညာ။
 နိဂ္ဂဟေ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
 ပဂ္ဂဟေ ပဂ္ဂဟာရဟံ။
- ၁၂၄။ ပိဋ္ဌိတောက္ကံ နိသေဝေယျ၊
 ကုစ္ဆိနာဝ ဟုတာသနံ။
 သာမိကံ သဗ္ဗ ဘာဂေန၊
 ပရလောကံ အမောဟံဝ။
- ၁၂၅။ အဂ္ဂိ အာပေါ ဣတ္ထိ မုဇ္ဇော၊
 သပ္ပေါ ရာဇ ကုလာနိစ။
 အပယန္တေန ဂန္တဗ္ဗော။
 အစွေက ပါဏဟရာနိ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၁၂၆။ ဒုဋ္ဌ ဘရိယ သံဝါသော၊
ဒေါသော စိတ္တရ ဒါသကော။
သသပေဓ သရေ ဝါသော၊
မစ္စ ဝေ န သံသယော။

၁၂၇။ သမ္ပုဋ္ဌ သိဿော ပဒေသေန၊
ကုနာရိ ဘရဏေန။
အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
ပဏ္ဍိတောပျ ဝသီဒတိ။

၁၂၈။ မာတာ ပုတ္တ ကရံ ပါပံ၊
သိဿ ပါပံ ဂုရူ တထာ။
ရာဇာ ရဿ ကရံ ပါပံ၊
ရာဇ ပါပံ ပုရောဟိတော။

၁၂၉။ အ-ကောဓေန ဇိနေ ကောမံ၊
အ-သာဓုံ သာဓုနာ ဇိနေ။
ဇိနေ ကဒရိယ ဒါနေန၊
သစ္စေနာလိက ဝါဒိနံ။

၁၃၀။ အဒန္တ ဒမန ဒါနံ၊
ဒါနံ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ။
ဒါနေန ပိယ ဝါစာယ၊
ဥန္တမန္တိ နမန္တိ။

၁၃၁။ ဒါနံသိနေဟ ဘောသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရ ဒေါသနောသဓံ။
ဒါနံ ယသဿိ ဘောသဇ္ဇံ၊
မစ္ဆေရ ကပဏောသဓံ။

၁၃၂။ ဗဟုနမပ္ပသာရာနံ၊
 သာမဂ္ဂိယာ ဇယံ ဇယေ
 တိဏေန ဝဋ္ဋတေ ယောတ္တံ၊
 တေန နာဂေါပံ ဗန္ဓတံ။

၁၃၃။ ဆဟာယော အသမတ္ထောပိ၊
 တေဇသာ ကိံ ကရိဿတိ။
 နိဝါတေ ဇလိတော အဂ္ဂိ၊
 သယမေ ဝူပသမ္ပတံ။

၁၃၄။ န ရညာ သမကံ ဘုဉ္ဇေ၊
 တာမ ဘောဂံ ကုဒါစနံ။
 အာကပ္ပံ ခုသ ဘုတ္တိံ ဝါ၊
 မာလာ ဂန္ဓ ဝိလေပနံ။
 ဝတ္တံ သဗ္ဗမလကာရံ၊
 န ရညာ သဒိသံ ကရေ။

၁၃၅။ နမေ ရာဇာ သခါ ဟောတိ၊
 န ရာဇာ ဟောတိ မေထုနော။
 သော သာမိကော မယုန္တိ၊
 စိတ္တေ နိဋ္ဌံ သုဌာပယေ။

၁၃၆။ နာတိဒ္ဓုရေ ဘဇေ ရညော၊
 နာစွာ သန္ဓော ပဝါတကေ။
 ဥဇကေနာတိ နိန္ဓေစ၊
 န ဘဇေ ဥစ္စမာသနေ။
 ဆဒေါသေ ဝဇ္ဇေ သေဝကော၊
 အဂ္ဂိစ သံယဇော တိဋ္ဌေ။

၁၃၇။ ဂုဏော သဗ္ဗညု တုလျောပိ၊
န သောဘတံ အနိဿယော။
အနုဋ္ဌမပိ မဏိနာ၊
ဟေမံ နိဿာယ သောဘတေ။

ရာဇကဏ္ဍံ နိဋ္ဌိတံ။

.....O.....

၇ - ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိ မိဿော ကုတော သိလံ၊
မံသ ဘက္ခော ကုတော ဒယာ။
သုရာ ပါနော ကုတော သစ္စံ၊
မဟာလောဘော ကုတော လဇ္ဇာ။
မဟာတန္ဒော ကုတော သိပ္ပံ၊
မဟာကောဓေါ ကုတော ဓနံ။

၁၃၉။ သုရာ ယောဂေါ ဝိကာလောစ၊
သမဇ္ဇ စရဏဂံတော။
ခိန္နာ ဓုတ္တော ပါပ မိတ္တော၊
ဘောဂါနံ အလသံ မုခံ။

၁၄၀။ ဒိဝါ နာဒိက္ခာ ဝတ္တဗ္ဗာ၊
ရတ္တော နာဝစနေနစ။
သဗ္ဗရတံ ဘယာ ဘိတော၊
ဝနေ ဝနစရိ ယထာ။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ မတံ ပဉ္စ၊
ဗျာသေန ပရိကိတ္တိတာ။

ဆယ်စောင်တွဲ

ဒုက္ခိတော ဗျာဓိတော မုဋ္ဌော၊
ဣဏဝါ နိဿျ သေ ဝကော။'

၁၄၂။ အနာဂတံ ဘယံ ဒိဿွာ။
ဒုရတော ပရိဝဇ္ဇယေ။
အာဂတဉ္စ ဘယံ ဒိဿွာ၊
အဘိတော ဟောတိ ပဏ္ဍိတော။

၁၄၃။ နိဒ္ဒါလုကော ပမာဒေါစ၊
သုခိတော ရောဂပါလသော။
ဣစ္ဆန္တော ကမ္မာရာမောစ၊
သတ္တေ တေ သတ္ထ ဝဇ္ဇိတာ။

၁၄၄။ ဒုဂ္ဂတံ ဂစ္ဆိ ဟေလာဘ၊
လာဘော လာဘေန ပူရတိ။
ထလေ ဝဿထ ပဇ္ဇန္တ၊
အာပေါ အာပေန ပူရတိ။
နတ္ထိဒံ ကမ္မပ္ပဓါနံ။

၁၄၅။ နဟိ ကောစိ ကတေ ကိစ္စေ၊
ကတ္တာရံ သမုပေက္ခတေ။
တဿွာ သဗ္ဗာနိ ကိစ္စာနိ၊
သာဝသေသေန ကာရယေ။

၁၄၆။ တူလံ သလ္လဟုကံ လောကေ၊
တတော စပလ ဇာတိကော။
တတော ဝုစ္စ မနောဝါဒေါ၊
ပမာဒေါ ဗုဒ္ဓသာသနေ။

လောကနိတိ ပါဠိ

၁၄၇။ ပါသာဏ ဆတ္တံ ဂရုကာ၊
တတော ဒေဝါန စိက္ခဏံ။
တတော ဝုဇ္ဈာနမောဝါဒေါ၊
တတော ဗုဒ္ဓဿ ဝါစန။

၁၄၈။ ကာယဿ ဒက္ခိဏ ဟတ္ထော၊
ဒါသော တ္ထေ ကဏိဋ္ဌကော။
ကဏ္ဍာသာနာနမက္ခိနံ၊
ဝါမ ဟတ္ထော ပါဒ ဒါသော။

၁၄၉။ တမ္ဗုလဿ မဇ္ဈေ ပတ္ထေ၊
ကုဝေရော ရက္ခတိ သဒါ။
မူလမ္ပိ ရက္ခတိ ယက္ခော၊
အဂ္ဂမ္ပိစ ကာလကဏ္ဍိ။
တာနိ ဘုဉ္ဇေယျ ဆိန္ဒုတော၊
သိရီဝေ ပဝစုတိ။

၁၅၀။ သမ္ဗုဏ္ဏ ရက္ခော ဗြဟ္မာဝ၊
အစ္စု ရက္ခောစ ဗိဿဏော။
တသ္မာဟိ တေ ပုဇယန္တု၊
သဒါ မာနေန္တိ တံ နရံ။

၁၅၁။ ဂေါဏာဟိ သဗ္ဗ ဂိဟိနံ၊
ပေါသကာ တောဂဒါယကာ။
တသ္မာဟိ မာတာ ပိတုဝ၊
မာနယေ သက္ကရေယျစ။

၁၅၂။ ယေစ ခါဒန္တိ ဂေါ မံသံ၊
 မာတု မသံဝ ခါဒယေ။
 မတေသု ယေသု ဂိဇ္ဈာနံ၊
 ဒဒေ သောတေစ ဝါဟယေ။

၁၅၃။ ဂုရူ သိဒ္ဓေါ သိပ္ပေါရမ္ဘော၊
 ရဝိ သောကြာစ မဇ္ဈိမော။
 န သိပ္ပေါ ဗုဒ္ဓ စန္ဒရော၊
 သောရိ အင်္ဂါစ မရဏံ။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ ဂုရူ ဟန္တိ၊
 သိဿံ ဟန္တိ စတုဒ္ဒသ။
 သိပ္ပံ ဟန္တိ ဒသသိပ္ပံ၊
 မာတာပိတာစ ပုဏ္ဏမိ။

၁၅၅။ နာဠိကံ သတ္တ န ဘုဇ္ဇေ၊
 န လာဗ နဝမ တထာ။
 ဒွါဒသပြိန္နံ တြိမိနံ၊
 ဘုဇ္ဇေ သိပ္ပံ ဝိနဿတိ။

၁၅၆။ စဇေ ကုလအတ္တံ ဧကံ၊
 စဇေ ကုလံ ဂါမ အတ္တံ။
 ဂိမံ ဇနပဒ အတ္တံ၊
 အတ္တတ္တံ ပထဝိံ စဇေ။

၁၅၇။ ဒေသံ ဩသဇ္ဇ ဂစ္ဆန္တိ၊
 သီဟော သပ္ပုရိသော ဂဇော။
 တတ္ထေဝ နိဓနံ ယန္တိ၊
 ကာကော ကာ ပုရိသော မိဂေါ။

၁၅၈။ ယမ္ပိ ပဒေသေ န မာနော၊
န ပေမံ နစ ဗန္ဓဝါ။
နစ ဝိဇ္ဇာဂါဟော ကောစိ၊
န တတ္ထ ဝသန ကရေ။

၁၅၉။ စရတျေကေန ပါဒေန၊
တိဋ္ဌတျေကေန ပဏ္ဍိတော၊
အ-နိသမ္ပ ပရံ ဌာနံ၊
န ပုဗ္ဗမာလယံ ဇဟေ။

၁၆၀။ ဓန ဓည ပယောဂေသု၊
တထာ ဝိဒျာဂမေသုစ။
ဒူဟေသု အပစာရေသု၊
စဇ္ဇာ လဇ္ဇာ တဒါဘဝေ။

၁၆၁။ ဒ္ဓံ ဂုဏော ထိနမာဟာရော၊
ဗုဒ္ဓိစာပိ စတုဂ္ဂုဏော။
ဆဂ္ဂုဏော ဟောတိ ဝါယာမော၊
ကာမောတုဋ္ဌ ဂုဏော ဘဝေ။

၁၆၂။ ပဗ္ဗေ ပဗ္ဗေ ကမေနိစ္ဆု၊
ဝိသေသ ရသဝါဂ္ဂတော။
တထာ သု မေတ္တိကော သာဓု၊
ဝိပရီတောဝ ဒုဇ္ဇေနော။

၁၆၃။ ကဿကော ဝါဏိဇော မစ္စော၊
သမဏော သုတ သီလဝါ။
တေသု ဝိပုလ ဇာတေသု၊
ရုဋ္ဌံပိ ဝိပုလံ သိယာ။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ မလာ မန္တာ၊
 အနုဋ္ဌာနံ မလာ သရာ။
 မလံ ဝဏ္ဏဿ ကောသဇ္ဇံ၊
 ပမာဒေါ ရက္ခတော မလံ။

၁၆၅။ ဟိနာနံ ဂစ္ဆတေ ဝိတ္တံ၊
 ဝီရာနံဝ သန္တကတ္တံ။
 ဝဒန္တိစ ဟိနာ ဇနာ၊
 ပုဗ္ဗ ကမ္မပုဗ္ဗါနာတံ။

၁၆၆။ နဝဒန္တိ စေဝံ ဓီရာ၊
 ဝါယမိံ သု သဗ္ဗကမ္မေ။
 နစေ သိဇ္ဈတိ တံကမ္မံ၊
 အ - ဖလံဝေ ကိံ ဒေါသော။

၁၆၇။ နိစ ကုလံ နိပ္ပညဝါ၊
 နိရူပံ နိဗလံ သမံ။
 ဣမံ ကာလံ ဆုဝ္ဂ ကာလံ၊
 ဓနမေဝ ဝိသေသကံ။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော နိဋ္ဌတော။

လောကနိတိ အနက်

၁ - ပဏ္ဍိတ ကဏ္ဍ

၁။ အဟံ၊ ငါသည်။ ရတနတ္ထယံ၊ ရတနာ သုံးပါးတို့၏ အပေါင်းကို။ ဝန္တိတု၊ ရှိခိုးပြီး၍။ နာနာသတ္ထသမုဒ္ဓု၊ အထူးထူးသောကျမ်းတို့မှ ထုတ်အပ်သော။ လောကနိတိ လောကနိတိအမည်ရှိသော ကျမ်းကို။ မာဂဓေနဝ၊ မာဂဓ ဘာသာဖြင့်လျှင်။ သံခေပံ သံခေပေန၊ အကျဉ်းအားဖြင့်။ ပဝက္ခာမိ၊ ဟောပေလတ္တံ့။ ။

၂။ ဟိ၊ ဂုဏ်အထူးကား။ နိတိ၊ နိတိကျမ်းသည်။ လောကော၊ လောက၌။ ပုရိသဿ၊ ယောက်ျား၏။ သာရော၊ အနှစ်လည်းမည်၏။ မာတာပိတာစ၊ အမိအဘလည်းမည်၏။ အာစရိယောစ၊ ဆရာလည်း မည်၏။ မိတ္တောစ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းလည်းမည်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ နိတိံ၊ နိတိကျမ်း ကို။ ဝိဇညာ၊ တတ်သော။ ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်။ ဗဟုဿုတော၊ များသော အကြားအမြင် ရှိသော။ မဟာ၊ မြတ်သော။ ဥာဏိ၊ ပညာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ။

၃။ အလသဿ၊ ပျင်းသောသူအား။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အတတ် အဘယ်မှာ တတ်အံ့နည်း။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိ သော သူအား။ ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာအဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အဓနဿ၊ ဥစ္စာမရှိသော သူအား။ ကုတောမိတ္တံ၊ အဆွေ ခင်ပွန်း အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။ အမိတ္တဿ၊ အဆွေခင်ပွန်း မရှိသောသူအား။ ကုတောသုခံ၊ ချမ်းသာ အဘယ်မှာ

ရအံ့နည်း။ အသုခဿ၊ ချမ်းသာမရှိသော သူအား။
ကုတောပညာ၊ ကောင်းမှုအဘယ်မှာပြုရအံ့နည်း။ အပူညဿ၊
ကောင်းမှုမရှိသောသူအား။ ကုတောဝရံ၊ နိဗ္ဗာန်ကို အဘယ်
မှာ ရနိုင်အံ့နည်း။

၄။ သိပ္ပံ၊ အတတ်နှင့်။ သမံ၊ တူသော။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
နတ္ထိ၊ မရှိ။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ စောရာ၊ ခိုးသတို့သည်။ နဂဏ္ဍိ၊
မယူနိုင်ကုန်။ ဣမလောဏ၊ ဤလောက၌။ သိပ္ပံ၊ အတတ်
သည်ကား။ မိတ္တံ၊ အဆွေပွန်း ဖြစ်၏။ ပရလောကော၊
တမလွန်ဘဝ၌။ သုခါဝဟံ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၅။ သုတံ၊ အကြားအမြင် ပညာကို။ အပ္ပကံ၊ နည်း၏
ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊ မအောက်မေ့ရာ။ စိတ္တော၊ စိတ်၌။
နိဝေပယေ၊ ထားရာသာလျှင်ကတည်း။ ဝမ္ဘိကော၊ တောင်ပို၌။
ဥဒကဗိန္ဒု၊ ရေပေါက်သည်။ စိရေန၊ ကျဖန်မျှသးစွာ ရှည်ကြာ
သဖြင့်။ ပရိပူရတိဣဝ၊ ပြည့်သကဲ့သို့တည်း။

၆။ ဝိဇ္ဇံဝါ၊ နှုတ်မှုပညာကို၎င်း။ အထ၊ ထိုမျှ။ သိပ္ပံဝါ၊
လက်မှုပညာကို၎င်း။ ခုဒ္ဒေါတိ၊ ငယ်၏ဟူ၍။ နာတိမညေယျ၊
မအောက်မေ့ရာ။ ပရိယောဒါတံ၊ ကုန်စင်အောင် တတ်မှု
ကား။ ဧကမ္ပိ၊ တခုသော အတတ်သည်လည်း။ ဇီဝိတကပ္ပ
ကာရဏံ၊ အသက်မွေးကြောင်း ဖြစ်ပါလျှင်ကတည်း။

၇။ သေလေ သေလေ၊ တောင် တောင် ဟူသမျှ၌။
နမာဏိက္ကံ၊ ပတ္တမြားမရှိ။ ဂဇဂဇေ၊ ဆင်ဆင် ဟူသမျှ၌။
နမ္ပတ္တိကံ၊ အမြုတေမရှိ။ ဝနေဝနေ၊ တောတော ဟူသမျှ၌။

နစန္ဒနံ၊ စန္ဒကူးမရှိ။ ဌာနေဌာနေ၊ အရပ်တိုင်းအရပ်တိုင်း၌။
နပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ သုခမိန်မရှိ။

၈။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့် ပြည့်စုံသော။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ အတ္ထိတိ၊ ရှိ၏ဟူ၍။
စေသုတော၊ အကယ်၍ ကြားငြားအံ့။ တံဌာနံ၊ ထိုအရပ်သို့။
သုတေသိနာ၊ သုတကိုရှာသော အမျိုးကောင်း သားသည်။
မဟုဿာဟေန၊ သည်းစွာ အားထုတ်သဖြင့်။ ဂန္ဓဗ္ဗံ၊ သွား
ရာသာလျှင်ကတည်း။

၉။ သိပ္ပံ၊ အတတ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း သင်ရာ၏။
ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းရှာရာ၏။ ပဗ္ဗတံ၊ တောင်ကို။
အာရဟံ-အာရဟန္တာ၊ တက်သောသူသည်။ သိနေ၊ ဖြည်း
ဖြည်း တက်ရာ၏။ ကာမဿ၊ ကာမဂုဏ်ကို။ သိနေ၊ ဖြည်း
ဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။ ဧကောဓဿ၊ အမျက်ကို။
သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်းထွက်ရာ၏။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့ကို။
သိနေ-သိနေ၊ ဖြည်းဖြည်း တစတစသာ အလိုရှိရာ၏။

၁၀။ သုတိစ၊ အကြားအမြင် အတတ်၎င်း။ သမ္မုတိစ၊
ဓမ္မသတ်အတတ်၎င်း။ သိပ္ပာစ၊ ဂဏန်းအတတ်၎င်း။ ယော
ဂါစ၊ တည်းစူးဆောက် အတတ်၎င်း။ နိတိစ၊ နိတိကျမ်း
အတတ်၎င်း။ ဝိသေ သကာစ၊ ယာယီ ယတြာစသော ဗျာက
ရိုဏ်းအတတ်၎င်း။ ဂန္ဓဗ္ဗာစ၊ စောင်းညှင်းစသော ကဗျာ
လင်္ကာအတတ်၎င်း။ ဂဏိကာစေ၊ လက်ပစ်အတတ်၎င်း။
ဓနုဗေဒါစ၊ ဓူးလေးလင်းလေး အတတ်၎င်း။ ပုရဏာစ၊
စကားဟောင်းအတတ်၎င်း။

၁၁။ တိကိစ္ဆာစ၊ ဆေးအတတ်၎င်း။ ဣတိဟာသာစ၊ ရယ်ရှင်မှ အတတ်၎င်း။ ဇောတိစ၊ ဗေဒင် အတတ်၎င်း။ မာယာစ၊ လှည့်ပတ်တတ်သော အတတ်၎င်း။ ဆန္ဒတိစ၊ ဆန်းကျမ်း အတတ်၎င်း။ ကေတုစ၊ သံတမန်အတတ်၎င်း။ မန္တာစ၊ မန္တာန်အတတ်၎င်း။ သဒ္ဒါစ၊ သဒ္ဒါကျမ်းအတတ်၎င်း။ ဣမေဣသညတို့ကား။ အဋ္ဌာရသကာ၊ တဆယ် ရှစ်ပါး ကုန်သော။ သိပ္ပါ၊ အတတ်တို့တည်း။

၁၂။ လောကော၊ လောက၌။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ အပုဋ္ဌော၊ သူမမေးမှုကား။ ဘေရီ၊ စည်ကြီးသဘာယ်။ ဟောတိ ဖြစ်၏။ ပုစ္ဆိတော၊ သူတည်းမေးမှုကား။ ပဇ္ဇေ၊ မှီခိုပြီး သဘာယ်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ပုဋ္ဌောပိ၊ မေးသော်၎င်း။ အပုဋ္ဌောပိ၊ မမေးသော်၎င်း။ သဒါ၊ အခါ ခပ်သိမ်း။ ဗဟုမ္ပိ၊ များစွာလည်း။ ဘဏတေ-ဘဏတေဝံ၊ ပြောဟောတတ်သာလျှင်ကတည်း။

၁၃။ လောကော၊ လောက၌။ ပေါတ္ထကေသု၊ ပေတို့၌။ ယံသိပ္ပဉ္စ၊ အကြင်အတတ်သည်၎င်း။ ပရဟတ္ထေသု၊ သူတပါး ၏လက်တို့၌။ ယံဓနုဉ္စ၊ အကြင် ဥစ္စာသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ယထာကံစေ၊ ပြုဘာယ်ကိစ္စသည်။ သမုပ္ပန္နော၊ ဖြစ်လတ်သော်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုပေ၌ရှိသောအတတ်သည်။ နသိပ္ပံ၊ အတတ်မမည်။ တံဓနုဉ္စ၊ ထိုသူတပါးတို့၏ လက်၌ရှိသော ဥစ္စာသည်လည်း။ န ဓနံ၊ ဥစ္စာမမည်။

၁၄။ လောကော၊ လောက၌။ ဇလပ္ပမာဏံ၊ ရေတိမ် ရေနက် ကိုကား။ ကုမုဒမာလံ၊ ကုမုဒုရာ ကြာကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။ ကုလပ္ပမာဏံ၊ အမျိုးယုတ်မြတ်ကိုကား။ ဝိနယော

ပမာဏံ၊ ကိုယ်အမှုအရာနှင့် နှုတ်အမှုအရာ အားဖြင့် သိ
အပ်၏။ (ထိုသူ၏ အကျင့်အားဖြင့် သိအပ်၏ သော်
လည်းဟူ) ဗျတ္တိပမာဏံ၊ ပညာရှိမရှိကိုကား။ ကထိတ ဝါကျံ၊
ဆိုသော စကားဖြင့် သိအပ်၏။ ပထဝိယာပမာဏံ၊ မြေ
ကောင်း မကောင်းကိုကား။ တိဏမိလာတံ၊ မြက်ညှိုး
မညှိုးကို မြင်သဖြင့် သိအပ်၏။

၁၅။ လောကော၊ လောက၌။ အပ္ပဿုတော၊ နည်းသော
သုတရှိသောသူသည်။ အပ္ပံ၊ အနည်းငယ်သော။ သုတံ၊
သုတကို။ ဗဟံမညတိ၊ အများအောက်မေ့တတ်၏။ မာနဝါ၊
မာန်ရှိတတ်၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း 'ဟူမူကား။
သိန္နုဒကံ၊ သမုဒ္ဒရာရေကို။ အပဿန္တော၊ မမြင်ဘူးသော။
အဏ္ဏုကော၊ ဘားသူငယ်သည်။ ကုပေ တွင်းဝ၌။ တောယံ၊
ရေကို။ ဗဟံမညတိဣဝ၊ အများထင်သကဲ့သို့တည်း။

၁၆။ လောကော၊ လောက၌။ ပဋ္ဌမံ၊ ပဋ္ဌမအရွယ်၌ကား။
နပရာဇိတောသိပ္ပံ၊ အတတ်မရတုံအံ။ ဒုတိယံ၊ ဒုတိယအရွယ်၌
ကား။ နပရာဇိတောဓနံ၊ ဥစ္စာမရတုံအံ။ တတိယံ၊ တတိယ
အရွယ်၌ကား။ နပရာဇိတောဓမ္မံ၊ တရားမရတုံအံ။ စတုတ္ထံ၊
စတုတ္ထ အရွယ်တိုင်မှကား။ ကိံ ကရိဿတိ၊ အဘယ်မှ
ရအံ့နည်း။

၁၇။ ပုတြော၊ ချစ်သားတို့။ ဗျတ္တာ၊ အတတ်ပညာသင်ကုန်
လော့။ ကိံ၊ အဘယ်ကြောင့်။ အလသော၊ ပျင်းဘိသနည်း။
ပုတြော၊ ချစ်သားတို့။ ဒီနေဒီနေ၊ နေ့တိုင်းနေ့တိုင်း။ ဗျတ္တာ၊
အတတ်ပညာ သင်ကုန်လော့။ အဗျတ္တော၊ အတတ်ပညာ
မရှိသော သူသည်။ ဘာရဟာရိကော၊ သူ၏ - ဝန်ထမ်း

ဖြစ်တတ်၏။ ဗျတ္တကော၊ အတတ်ပညာ ရှိသောသူကို။
လောကေးလောကဉ္စ။ ပူဇိတော၊ သူတပါးတို့ ပူဇော်အပ်၏။

၁၈။ ယာယ၊ အကြင်အမိသည်။ ဗာလော၊ သားငယ်ကို။
နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍ မပေး။ သာ မာတာ၊
ထိုအတတ်ပညာ သင်၍ မပေးသော အမိသည်။ သတြ၊
ရန်သူမည်၏။ ယေန၊ အကြင်အဘသည်။ ဗာလော၊ သား
ငယ်ကို။ နသိက္ခိတော၊ အတတ်ပညာ သင်၍ မပေး။
သောပိတာ၊ ထိုအတတ်ပညာ သင်၍ မပေးသော အဘသည်။
ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။ သော၊ ထို အတတ်ပညာ မရှိသော
သူသည်။ ဟံသမဇ္ဈေ၊ ဟင်္သာတို့၏ အလယ်၌။ ဗကျောယထာ၊
ဗျိုင်းကဲ့သို့။ သဘာမဇ္ဈေ၊ သံဘင်္ဂအလယ်၌။ နသောဘတိ၊
မတင့်တယ်။ တသ္မာ၊ ထိုသို့ အတတ်ကို မသင်စေသော
ကြောင့်။ ဝေရီ၊ ရန်သူမည်၏။

၁၉။ ကဏ၊ ကာဂိရီ၊ တောင်ချောက်ကြား၌ ရောက်သော
ဆူးကို။ ကောတိက္ခတိ၊ အသူ ထက်စိမ့်ချွန်သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာလျှင် ထက်ပချေ၏ရှင်။ မိဂက္ခိယံ၊
သမင်တို့၏ မျက်စိ၌။ ကောအဉ္စနံ၊ အသူ မျက်စဉ်းခပ်၍
ကြည်သနည်း။ သမတိဘာဝေါ၊ မိမိ အလိုလို သာလျှင်
ကြည်ပချေ၏ရှင်။ ပလ္လလော၊ ညွှန်၌။ ဥပ္ပလဿ၊ ကြာကို။
ကောသုဂန္ဓံ၊ အသူ အနံ့ ကောင်း ထည့်ပချေသနည်း။
သမတိဘာဝေါ၊ မိမိ အလိုလိုသာလျှင် အနံ့ ကောင်းတို့၏
ရှင်။ ကုလပုတ္တရူပေါ၊ အမျိုးကောင်းသားတို့၏ သဘော
သည်။ ကောပဝတ္တတိ၊ အသူပြု၍ ဖြစ်သနည်း။ သမတိ
ဘာဝေါ၊ မိမိအလိုလိုသာ ဖြစ်ပချေ၏ရှင်။

လောကနီတိ အနက်

၂၀။ အကောတဗျလံ၊ ထုံးမရှိသောကွမ်းသည်။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အစနံဿ၊ ဥစ္စာမရှိသော်လည်း။ အလက်တဓိ၊ တန်းဆာဆင်ခြင်း သည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာ မရှိ။ အလောဏကံ၊ ဆားမရှိသော။ ဗျဉ္ဇနံတု၊ စားဘွယ်သည် လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။ အသိပ္ပဿ၊ အတတ်မရှိသော သူ၏။ ဗျာကရဏံ၊ ပျို့ ကဗျာဘွဲ့ခြင်းသည်လည်း။ နရသံ၊ အရသာမရှိ။

၂၁။ သုဿုဿ၊ နာခြင်း မှတ်ခြင်း၌ ကောင်းစွာ အားထုတ်သောသူသည်။ သုတသမ္ပန္နော၊ သုတနှင့်ပြည့်စုံ၏။ သုတပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ ဝဇုတိ၊ ပွား၏။ ပညာယ၊ သုတပညာဖြင့်။ အတ္ထံ၊ အနက်ကို။ ဇာနာတိ၊ သိ၏။ ဥာတော၊ သိအပ်သော။ အတ္ထော၊ အနက်သည်။ သုခါဝဟော၊ ဓမ္မိမ်းသာကို ဆောင်တတ်၏။

၂၂။ လောကော၊ လောက၌။ ဘောဇနံ၊ အစာစားခြင်း သည်၎င်း။ မေထုနံ၊ မေထုနံမီဝခြင်း သည်၎င်း။ နိဒ္ဒါ၊ အိပ်ခြင်းသည်၎င်း။ ဂေါဏပိ၊ နွား၌၎င်း။ ပေါသေပိ၊ ယောက်ျား၌၎င်း။ ဝိဇ္ဇတိ၊ ရှိ၏။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာသည် ကား။ ပေါသဿ၊ ယောက်ျားအား။ ဝိသေသော၊ အထူး ပေတည်း။ ဟီနော၊ အတတ်ပညာမှ ယုတ်ခွဲမှုကား။ ဂေါဏသမော၊ နွားနှင့်တူသည်။ ဘပေ၊ ဖြစ်၏။

၂၃။ လောကော၊ လောက၌။ ဝိဇ္ဇာသမံ၊ အတတ်နှင့် တူသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်း မည်သည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ ဗျာဓိသမော၊ အနှာနှင့် တူသော။ ရိပု၊ ရန်သူမည်သည်။

နုစအတ္ထိ၊ မရိံ။ အတ္တသမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော။ ပေမံ၊
ချစ်ဆောသူ မည်သည်။ နုစအတ္ထိ၊ မရိံ။ ကမ္မသမံ၊ ကံနှင့်တူ
သော။ ဗလံ၊ အားမည်သည်။ နုစအတ္ထိ၊ မရိံ။

၂၄။ လောကော၊ လောက၌။ ဟံသော၊ ဟသံသည်။
ကာကာနံ၊ ကျီးတို့၏။ မဇ္ဈေ၊ အလယ်၌။ နသောဘတော၊
မတင့်တယ်။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်။ ဂုန္နံ၊ နွားတို့၏။ မဇ္ဈေ၊
အလယ်၌။ နသောဘတော၊ မတင့်တယ်။ တုရဂေါ၊ မြင်း
သည်။ ဂန္ဒြိယမဇ္ဈေ၊ မြည်းတို့၏ အလယ်၌။ နသောဘတော၊
မတင့်တယ်။ ဗာလမဇ္ဈေ၊ သူမိုက်တို့၏အလယ်၌။ ပဏ္ဍိတော၊
ပညာရှိသည်။ နသောဘတော၊ မတင့်တယ်။

၂၅။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝဇီဝံပိ၊ အသက်ထက်
ဆုံးလည်း။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရူပါသတိ၊ အကယ်၍
ဆည်းကပ်ငြားအံ့။ သော ဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ဓမ္မံ၊
တရားကို။ နဝိဇာနာတိ၊ မသိ။ ကိမိဝိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း
ဟူမကား။ ဒဗ္ဗိ၊ ယောက်မသည်။ သူပရသံ၊ ဟင်း၏
အရသာကို။ နဝိဇာနာတိယထာ၊ မသိသကဲ့သို့တည်း။

၂၆။ ဝိညု၊ ပညာရှိသည်။ မဟုတ္တုမပိ၊ တခဏမျှလည်း။
ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ စေပယိရူပါသတိ၊ အကယ်၍ဆည်းကပ်
ငြားအံ့။ ခိပ္ပံ၊ လျင်စွာ။ ဓမ္မံ၊ တရားကို။ ဝိဇာနာတိ၊ သိ၏။
ကိမိဝိ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟူမကား။ ဇိဝု၊ လျှာသည်။
သူပရသံ၊ ဟင်း၏အရသာကို။ ဝိဇာနာတိယထာ၊ သိသကဲ့
သို့တည်း။

၂၇။ သုရော၊ ရဲရင့်သောသူသည်။ သတ္တံ၊ လက်နက်ကို။
ဝိနာ၊ ကင်းရှို။ သင်္ဂါမဘူမိယံ၊ ဖြေအရပ်သို့။ နဂစ္ဆေယျ၊

မသွားရာ။ တထာ၊ ထို့အတူ။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။
 သတ္တံ၊ ကျမ်းဂန်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။ နဘာသေယျ၊ စကား
 မဆိုရာ။ အဒ္ဓဂူ၊ အခွန်ရှည်သော ခရီးသို့ သွားသော။
 ဝါဏိဇော၊ ကုန်သည်သည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
 နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။ ဝိဒေသဂမနော၊ အရပ်တပါးသို့
 သွားသော သူသည်။ သတ္တံ၊ အဖော်ကို။ ဝိနာ၊ ကင်း၍။
 နဂစ္ဆေယျ၊ မသွားရာ။

၂၇။ လောကော၊ လောက၌။ ဓနနာသဉ္စ၊ ဥစ္စာပျက်ခြင်း
 ကို၎င်း။ မနောဘာပဉ္စ၊ နှလုံး ပူပန်ခြင်းကို၎င်း။ ဃရော
 အိမ်၌။ ဒုစ္စရိတာနိစ၊ မကောင်းမှုကို ပြုကျင့်ခြင်းတို့ကို၎င်း။
 ဝဉ္စနဉ္စ၊ လျှပ်ပတ်ခြင်းကို၎င်း။ အဝမာနဉ္စ၊ မထေမဲ့မြင်
 ပြုခြင်းကို၎င်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသည်။ နပကာသဓယ၊
 ထင်ရှားမပြရာ။

၂၈။ လောကော၊ လောက၌။ ပတ္တာနုရူပကံ၊ အရေးအခွင့်
 ရောက်သည်နှင့် လျော်သော။ ဝါကျံ၊ စကားကို၎င်း။
 သဘာဝရူပကံ၊ ကိုယ်အား လျောက်ပတ်သော။ ပိယံ၊
 ချစ်အပ်သော သူကို၎င်း။ အတ္တဝနုရူပကံ၊ ကိုယ်နှင့် တန်ရှိ
 သော။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို၎င်း။ ယော၊ အကြင်သူသည်။
 ဇာနာတိ၊ သိတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိမည်၏။

၃၀။ အခနဿ၊ ဥစ္စာမရှိဘဲလျက်။ ရသံခါဒါ၊ အရသာ
 စားကြူးသောသူ။ အဗလဿ၊ ခွန်အား မရှိဘဲလျက်။
 ဟတာနရာ၊ အသတ် အပုတ် ကြိုက်တတ်သောသူ။
 အပညဿ၊ ပညာမရှိဘဲလျက်။ ဝါကျရတာ၊ စကားလိုလား

သောသု။ ဣမေ ဤသတို့ကား။ ဥမ္မတ္တကသမာ၊ သုရူးနှင့်
တူကုန်၏။

၃၁။ အနဂါယံ သူ မခေါ်ဘဲလျက်။ ဂမယန္တော၊
သုအိမ်သို့ သွားဖန်များသောသု။ အပုစ္ဆာ၊ သုမမေးဘဲ။
ဗဟုဘာသကော၊ များစွာ ဟောပြော တတ်သောသု။
အတ္တဂုဏ်မိမိဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ပကာသေန္တော၊ ပလွှားတတ်
သောသု။ ဣဒံတိဝိဓံ ဤ သုံးပါးသည်။ ဟိနုလက္ခဏံ၊
သုယုတ်၏လက္ခဏာတည်း။

၃၂။ အပ္ပရူပေါ၊ အဆင်းမလှသော သူသည်။ ဗဟုဘာ
သော၊ စကားများတတ်၏။ အပ္ပပညော၊ ပညာနည်းသော
သူသည်။ ယကာသကော၊ ထင်ရှားပြုတတ်၏။ အပ္ပပရော၊
ရေမပြည့်သော။ သဋ္ဌော၊ အိုးသည်။ ခေါဘော၊ ချောက်ချား
တတ်၏။ အပ္ပခီရာ၊ ခို့ ရည်မထွက်သော။ ဂါဝီ၊ နွားမသည်။
စလေ၊ ကြောက်ကန်တတ်၏။

၃၃။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊
ဆောင့်ကြောင့်ထိုင်တတ်ကာမူ။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ ဟုထင်၏။
ကာကဂ္ဂဟေ၊ ကျီးတည်းချီမှုကား။ ပိယေ ပိယေ၊ ချစ်ဆွေ
ချစ်ဆွေဟု မြည်တတ်၏။ အပဏ္ဍိပိ၊ ပညာမရှိသော သူမိက်
သည်လည်း။ ပဏ္ဍိဟုတ္တာ၊ မိမိကိုယ်ကို ပညာရှိ ထင်ခြင်း
ကြောင့်။ မိရာ၊ ပညာရှိတို့သည်။ ပုစ္ဆော၊ မေးလတ်သော်၊ ငယေ
ငယေ၊ ငါ့ရှင် ငါ့ရှင်ဟု ချစ်ဘွယ်သောစကားကိုဆိုတတ်၏။

၃၄။ မဏ္ဍုကေပိ၊ ဘားသူငယ် သည်လည်း။ ဥကြေ၊
ဆောင့်ကြောင့် ထိုင်ခြင်း တူမှုကား။ သီဟေ၊ ခြင်္သေ့ ဟု
ကောင်းအံ့လော။ သုကရေပိ၊ စက်သည်လည်း။ ဥဟေ၊

အုတ်အုတ် မြည်တတ်ကာမူ။ ဒီပေ၊ ကျားသစ်ဟု
ကောင်းအံ့လော။ ဗိဇ္ဇာရေပိ၊ ကြောင်သည်လည်း။ သဒိသေ၊
အဆင်းသဏ္ဍာန် တူကာမူ။ ဗျဇ္ဇေ၊ ကျားဟူ ကောင်းအံ့
လော။ သဗ္ဗဓိရေ၊ ခပ်သိမ်းသော ပညာရှိတို့ သည်လည်း။
သိပ္ပသမေ၊ အတတ်ချင်း တူကောင်းအံ့လော။

၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းတို့သဘော မည်သည်။ ဓနမ္ပိ၊ ဥစ္စာ၌။
နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ ပဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာရှိသည်လည်း။
သုဘာသိတေ၊ စကားကောင်း၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။
စက္ခုပိ၊ မျက်စိသည်လည်း။ ပိယဒဿနေ၊ ချစ်သောသူကို
မြင်ခြင်း၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။ သာဂရော၊ သမုဒ္ဒရာ
သည်။ ဇလေ၊ ရေ၌။ နတိတ္တိ၊ ရောင့်ရဲခြင်းမရှိ။

၃၆။ ရူပယောဗ္ဗနသမ္ပန္နာ၊ အဆင်း အရွယ်နှင့် ပြည့်စုံ
လျှင်းလည်း။ ဝိသာလကုလသမ္ဘဝါ၊ ပြန်ပြော ကြယ်ဝသော
အမျိုး၌ ဖြစ်လျှင်းမူလည်း။ ဝိဇ္ဇာဟိနာ၊ အတတ်ပညာမှ
ယုတ်ခဲမှုကား။ နသောဘန္တိ၊ မတင့်တယ်ကုန်။ ကိ သုကာ၊
ပေါက်ပန်းတို့သည်။ နိဂဇ္ဇာဏ္ဍဝ၊ အနံ့မှ ကင်းကုန်သကဲ့သို့
တည်း။

၃၇။ လောကေ၊ လောက၌။ ဟိနပုတ္တော၊ အမျိုးယုတ်
သောသူ၏ သားဖြစ်လျက်လည်း။ ရာဇာမစ္စော၊ မင်း၏
အမတ် ဖြစ်တတ်၏။ ဗာလပုတ္တောစ၊ သူမိုက်၏သား ဖြစ်
လျက်လည်း။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိဖြစ်တတ်၏။ အဓနဿ၊
ဥစ္စာမရှိသောသူ၏သား ဖြစ်လျက်လည်း။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
ဗဟု၊ များတတ်၏။ တသ္မာ၊ ထို့ ကြောင့်။ ပုရိသာနံ၊
ယောက်ျားတို့အား။ န မညထ၊ မထေမဲ့မြင် မပြုကုန်ရာ။

၃၈။ ယောသိယော၊ အကြင် တပည့်သည်။ သိပ္ပမ္ဘလော
 ဘေ၊ အတတ်ကိုလိုသဖြင့်။ ဗဟံ၊ အထူးထူး အပြားပြား
 များစွာ။ ဂဏှာတိ၊ သင်တတ်၏။ သောသိယော၊ ထို
 တပည့်သည်။ တံသိပ္ပံ၊ ထိုအတတ်ကို။ သုပိနံ၊ အိမ်မက်ကို။
 ပဿန္တော၊ မြင်သော။ မူဂေါ၊ သူ့အကဲ့သို့။ ကထေတုမ္ပိ၊
 ပြန်ဆိုခြင်းငှါလည်း။ န ဥဿာဟေ၊ မစွမ်းနိုင်ရာ။

၃၉။ ကုမ္ဘာရော၊ အိုးထိန်းသည်သည်။ ကုမ္ဘံ၊ အိုးကို။
 ဘိဇ္ဇေတံ၊ ကွဲစိမ့်သောငှါ။ နသန္တတိ၊ မခတ်။ သောဘေတံ၊
 တင့်တယ်စိမ့်သောငှါ။ သန္တတိ၊ ခတ်၏။ အာစရိယော၊
 ဆရာသည်။ သိဿာနံ၊ တပည့်တို့အား။ အပါယေသု၊
 အပါယ်ဆင်းရဲတို့သို့။ ခိပေတံ၊ ကျစေခြင်းငှါ။ နသန္တတိ၊
 မပုတ်ခတ်။ ဝုခိုကာရဏာ၊ အတတ်ပညာ အစီးအပွား
 ဟူသော အကြောင်းကြောင့်။ သန္တတိ၊ ပုတ်ခတ်၏။

၄၀။ ယောနရော၊ အကြင်သူသည်။ တဂရဉ္စ၊ တောင်
 ဇလပ်ပန်းကိုလျှင်။ ပလာသေန၊ ပေါက်ဖက်နှင့်။ ဥပနယုတိ၊
 ထုပ်၏။ တဿ၊ ထိုသူ၏။ တဂရောဝေ၊ တောင်ဇလပ်
 ပန်းသည် သာလျှင်။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို။
 ဝါယတိ၊ လှိုင်စေသည်ကား။ န၊ မဟုတ်။ ပတ္တာပိ၊ ပေါက်
 ဖက်တို့ သည်လည်း။ သုရဘိံ၊ ကောင်းသော အနံ့ကို။
 ဝါယန္တိ၊ လှိုင်စေကုန်၏။ ဧဝံတထာ၊ ထိုအတူ။ ဓိရူပ
 သေဝနာ၊ ပညာရှိနှင့် ပေါင်းဘက် မှီဝဲရသော သူတို့ကို။
 ဒဗ္ဗဗ္ဗာ၊ မှတ်အပ်ကုန်၏။

ပဏ္ဍိတကဏ္ဍံ၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအခဏ်းသည်
နိဗ္ဗတံ၊ ပြီးပြီ။

၂- သုဇန ကဏ္ဍ

၄၁။ သဗ္ဗိရေဝ၊ သူတော်ကောင်း တို့နှင့် သာလျှင်။
သမာသေထ၊ ပေါင်းဘက်ရာ၏။ သဗ္ဗိ၊ သူတော်ကောင်း
တို့နှင့်။ သန္တဝံ၊ ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။ ကုဗ္ဗေထ၊ ပြုရာ၏။
သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ တရားကို။ အညာယ၊
သိ၍။ သေယျော၊ မြတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပါပိယော၊
ယုတ်မာသည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။

၄၂။ ဒုဇ္ဇနသံဆက္ကံ၊ သူယုတ်တို့နှင့် ပေါင်းဘက်ခြင်းကို။
ဇဇ ဇဇာဟံ၊ စွန့်လော့။ သာဓုသမာဂမံ၊ ပေါင်းဘက်အပ်
သော သူတော်ကောင်းသို့။ ဘဇ ဘဇာဟံ၊ ဆည်းကပ်
လော့။ အဟောရတ္ထိံ၊ နေ့ညဉ့်ပတ်လုံး။ ပုညံ၊ ကောင်းမှုကို။
ကရ ကရောဟံ၊ ပြုလော့။ အနိစ္စတံ၊ သင်္ခါရ တရားတို့၏
မမြဲသောအဖြစ်ကို။ နိစ္စံ၊ အမြဲ။ သရ သရာဟံ၊ အောက်မေ့
လော့။

၄၃။ ဥဒုမ္မရပက္ကာ၊ ရေသယုန်းသီးမှည့် တို့သည်။ ဗဟံ၊
အပဉ္စ။ ရတ္တကမေဝ၊ နိစ္စာ သာလျှင်ကတည်း။ အန္တော၊
အတွင်း၌ကား။ ကိမိလသမ္ပုက္ကာ၊ ပိုးအတိ ပြည့်ကုန်သည်။
ဟောန္တိ ယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊ ထိုအတူ။
ဒုဇ္ဇနဟဒယာ၊ သူယုတ်တို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊
ဖြစ်ကုန်၏။

၄၄။ ပနသပက္ကာပိ၊ ပိန္နဲသီးမှည့်တို့ သည်ကား။ ဗဟံ၊
အပဉ္စ။ ကဏကမေဝ၊ ဆူးသာထင်ကုန်၏။ အန္တော၊
အတွင်း၌ကား။ အမတသမ္ပန္နာ၊ အမြှိုန်အရသာနှင့် ပြည့်စုံ
ကုန်သည်။ ဟောန္တိယထာ၊ ဖြစ်ကုန်သကဲ့သို့။ ဝေတထာ၊

တို့အတူ။ သုဇနဟဒယာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏ နှလုံးတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။

၄၅။ လောကော၊ လောက၌။ စန္ဒနဟရ၊ စန္ဒကူးပင်သည်။ သုက္ခောပိ၊ ခြောက်သွေ့သော်လည်း။ ဂန္ဓ၊ အနံ့ကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ နာဂေါ၊ ဆင်ပြောင်သည်။ ဂတောပိ၊ စစ်မြေပြင်သို့ ရောက်သော်လည်း။ နရမုခေ၊ လူတို့၏ မျက်မှောက်၌။ လိဋ္ဌ၊ တင့်တယ်ခြင်းကို။ နဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ဥစ္ဆ၊ ကြံသည်။ ယန္တာ ဂတောပိ၊ ယန္တာရားစက်၏ အဝသို့ ရောက်သော်လည်း။ မဓုရသံ၊ ချိုသော အရသာကို။ န ဇဟာတိ၊ မစွန့်။ ပဏ္ဍိတဇနော၊ ပညာရှိ သူတော်ကောင်းသည်။ ဒုက္ခောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဓမ္မံ၊ သူတော်ကောင်းတရားကို။ န ဇဟာတိဝေ၊ မစွန့်သလျှင် ကတည်း။

၄၆။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့ မည်သည်။ ဇိဗန္ဓုသိ၊ မှတ်သိပ်သော်ယည်း။ ပဏ္ဍာဒိနိ၊ သစ်ရွက် စသည်တို့ကို။ န ခါဒတိ၊ မစား။ သီဟောနာမ၊ ခြင်္သေ့ မည်သည်ကား။ ကိသောစာပိ၊ ကြုံလှီသော်လည်း။ နာဂမံသံ၊ ဆင်သားကို။ နခါဒတိ၊ မစား။

၄၇။ ကုလဇာတော၊ မြတ်သော အမျိုး၌ ဖြစ်ထသော်။ ကုလဝံသ သုရက္ခတော၊ အမျိုးအနွယ်ကို စောင့်တတ် ထသော။ ကုလပုတ္တော၊ အမျိုးကောင်း သားသည်။ အတ္တနာ၊ မိမိသည်။ ဒုက္ခပတ္တောပိ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်သော်လည်း။ ဟိနကမ္မံ၊ ယုတ်သောအမှုကို။ နကာရယေ၊ မပြုရာ။

၄၈။ လောကောလောကဉ္စ။ စန္ဒ နံ၊ စန္ဒကူးသည်။ သီတလံ၊
 ချမ်းမြေ့ စွာ၏။ တတော၊ ထိုစန္ဒကူးချမ်းမြေ့ သည်ထက်။
 စန္ဒောဝါလသည်သာလျှင်။ သီတလော၊ ချမ်းမြေ့၏။ စန္ဒန
 စန္ဒသီဘမ္ဘာ၊ စန္ဒကူး လ ချမ်းမြေ့သည်ထက်။ သုဘာသိတံ။
 ကောင်းစွာဆိုအပ်သော။ သာဓုဝါကျ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
 စကားသည်။ သီတလံ၊ ချမ်းမြေ့စွာ၏။

၄၉။ ဘာဏု၊ ရောင်ခြည်တထောင်ဆောင်သော နေမင်း
 သည်။ ပစ္စိမေ၊ အနောက်မျက်နှာဉ္စ။ ဥဒေတိ၊ တက်ရာ၏။
 မေရုရာဇာပိ၊ မြင့်မိုရ်တောင်မင်းသည်လည်း။ နမတိ၊ ညွတ်
 ရာ၏။ ယဒိ၊ အကယ်မလွဲ၊ နရဂ္ဂိ၊ ငရဲမီးသည်။ သီတလံ၊
 ချမ်းမြေ့ရာ၏။ ပဗ္ဗတဂ္ဂေ၊ တောင်ထိပ်၌လည်း။ ဥပ္ပလံ၊ ကြာ
 သည်။ ဝိကသေ၊ ပွင့်ရာ၏။ သာဓုဝါစာ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏
 စကားသည်။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ၊ နဝိပရီတံ၊ မဖျောက်
 ပြန်ရာ။

၅၀။ ရုက္ခဿ၊ သစ်ပင်၏။ ဆာယာဝ၊ အရိပ်သည်လျှင်။
 သုခံ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုသစ်ပင်ရိပ် ချမ်းသာသည်
 ထက်။ ဥာတိမာတာပိတု၊ ဆွေမျိုးမိဘ၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်
 သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆွေမျိုးမိဘ၏အရိပ်
 ချမ်းသာသည်ထက်။ အာစရိယော၊ ဆရာသမား၏ အရိပ်
 သည်။ သုခေါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုဆရာသမားတို့၏အ
 ရိပ်ချမ်းသာသည်ထက်။ ရညော၊ မင်း၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်
 သည်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။ တတော၊ ထိုမင်း၏အရိပ်ချမ်းသာ
 သည်ထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဆာယာ၊ အရိပ်ဟု

ဆိုအပ်သော တရားတော်သည်။ အနေကဓာ၊ များစွာသော အပြားအားဖြင့်။ သုခါ၊ ချမ်းသာ၏။

၅၁။ ဘမရာ၊ ပိတုန်းတို့သည်။ ပုပ္ဖံ၊ ပန်းကို။ ဣစ္ဆတံ၊ အလိဂ္ဂိကုန်၏။ သုဇနာ၊ သူတော်ကောင်းတို့သည်။ ဂုဏံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးကို။ ဣစ္ဆတံ၊ အလိဂ္ဂိကုန်၏။ မက္ခိကာယင်တို့ သည်။ ပုတံ၊ အပုပ်ကို။ ဣစ္ဆတံ၊ အလိဂ္ဂိကုန်၏။ ဒုဇနာ၊ သူယုတ်တို့သည်။ ဒေါသံ၊ အမျက်ကို။ ဣစ္ဆတံ၊ အလိဂ္ဂိရာ ကုန်၏။

၅၂။ မာတာဟီနဿ၊ အမိယုတ်သောသူအား။ ဒုဗ္ဘာသာ၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ပိတာဟီ နဿ၊ အဘ ယုတ်သောသူအား။ ဒုက္ခိရိယာ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဥဘော မာတာပိတာ ဟီနာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံယုတ်မူကား။ ဒုဗ္ဘာသာစ၊ မကောင်းသော စကားရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ဒုက္ခိရိယာစ၊ မကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိသည်လည်း။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၅၃။ မာတာ သေဋ္ဌဿ၊ အမိမြတ်သောသူအား။ သုဘာ သာ၊ ကောင်းသော စကားရှိ၏။ ပိတာသေဋ္ဌဿ၊ အဘမြတ် သောသူအား။ သုက္ခိရိယာ၊ ကောင်းသော အမူအကျင့်ရှိ၏။ ဥဘော မာတာပိတာ သေဋ္ဌာ၊ မိဘနှစ်ပါးစုံ မြတ်မူကား။ သုဘာသာစ၊ ကောင်းသော စကားလည်းရှိ၏။ သုက္ခိရိယာစ ကောင်းသော အမူအကျင့်လည်း ရှိ၏။

၅၄။ သင်္ဂါမေ၊ စစ်မြေပြင်အရပ်၌။ သုရံ၊ ရဲရင့်သောသူ ကို။ ဣစ္ဆတံ၊ အလိဂ္ဂိကုန်၏။ ကုတုဟလေ၊ ခိုက်ရန်ဖြစ်သော အခါ၌။ မန္တိသုခံ၊ စကား၌ လိမ်မာသော သူကို။ ဣစ္ဆတံ၊

အလိဂိုကုန်၏။ အနုပါနေသူ၊ ထမင်း အဖျော်ကောင်း စား
သောက်သောအခါတို့၌။ ပီယံ၊ ချစ်သောသူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိ
ဂိုကုန်၏။ အတ္တကိစ္စေသု၊ အနက်သဒ္ဓါ ခဲခက်စွာသော အရေး
အရာ အမှုကိစ္စရှိသော ကာလတို့၌။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိသော
သူကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိဂိုကုန်၏။

၅၅။ သုနခေါ၊ ခွေးတကောင်သည်။ သုနခံ၊ ခွေးတ
ကောင်ကို။ ဒိသု၊ မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။
ဟိံ သိတံ၊ ညည်းဆဲအံ့သောငှါ။ ဒန္တံ၊ သွားကို။ ဒသေတိ၊ ပြ၏။
ဒဇ္ဇေနော၊ သူယုတ်သည်။ သုဇနံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ဒိသု၊
မြင်၍။ ရောသယံ၊ ချုတ်ချယ်လျက်။ ဟိံ သံ၊ ညည်းဆဲခြင်း
အမှုကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ ပြုခြင်းငှါ အလိဂို၏။

၅၆။ ဝေဂေန၊ လျင်စွာ။ ကိစ္စာနိ၊ အမှုကိစ္စ ဟူသမျှတို့
ကို။ မာစကရောသိ၊ မိမိလည်းမပြုလင့်။ မာစ ကာရာပေ
သိဝါ၊ သူတပါးကိုလည်း မပြုစေလင့်။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ သာဟ
သာ၊ အဆောတလျှင်။ ကာရိတံ၊ ပြုမှုကား။ မန္တော၊ ပညာ
နည်းသောသူသည်။ ပစ္ဆံ၊ နောက်မှ။ အနုတပ္ပတိ၊ ပူပန်ရ
တတ်၏။

၅၇။ လောကော၊ လောက၌။ ကောဓံ၊ အမျက်ကို။ ဝိဟိတုာ၊
ဖျောက်နိုင်မှုကား။ ကဒါစိ၊ တရံတဆစ်မျှလျှင်။ နသော
စတံ၊ မစိုးရိမ်။ မက္ခပ္ပဟာနံ၊ သူ့ကျေးဇူးကို ဆိုတတ်သောသူ
ကို။ ဣသယော၊ ဘုရား စသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။
ဝဏ္ဏယန္တိ၊ ချီးမွမ်း ကုန်၏။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော
သူတို့၏။ ဖရုသဝါစံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော စကားကို။ ခမထ၊
သည်းခံကုန်လော့။ ဧတံခန္တိ၊ ဤသို့သော သည်းခံခြင်းကို။

ဥတ္တမံ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ သန္တော၊ ဘုရားစသော သူတော်ကောင်း
တို့သည်။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ လောကော၊ လောက၌။ အသုစိသင်္ကတေ။ မစင်အတိ
ပြည့်သော။ သမ္မာဓေ၊ ကျဉ်းမြောင်းသော။ ဌာနေ၊ အရပ်၌။
နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။ တတော၊ ထို
ထက်။ အပ္ပိယေ၊ မချစ် မနှစ်သက်လိုသော။ အပိမ္ပိ၊ ရန်သူ
ထံ၌။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊ ဆင်းရဲ၏။
တတောပိ၊ ထိုထက်လည်း။ အကတညုနာ၊ သူ့ကျေးဇူးကို
မသိတတ်သောသူနှင့်။ နိဝါသော၊ နေရခြင်းသည်။ ဒုက္ခော၊
ဆင်းရဲ၏။

၅၈။ သြဝဒေယျ၊ ဆုံးမသင့်သောအရာ၌ ဆုံးမရာ၏။
အနုသာသေယျ၊ မပြတ်ဆုံးမရာ၏။ အသပ္ပါစ၊ ယုတ်မာသော
အကျင့်မှလည်း။ နိဝါရယေ၊ တားမြစ်ရာ၏။ ဟိ၊ ထိုစကား
သင့်စွ။ သော၊ ထိုဆုံးမတတ်သောသူကို။ သတံ၊ သူတော်
ကောင်းတို့သည်။ ပိယော၊ ချစ်ခင်အပ်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်
၏။ အသတံ၊ သူတော်မဟုတ် သူယုတ်တို့သည်။ အပ္ပိယော၊
မချစ်ခင်အပ်သည်။ တောတံ၊ ဖြစ်၏။

၆၀။ ဥတ္တမံ၊ ကိုယ်ထက်မြတ်သောသူကို။ အတ္တနိဝါတေန၊
ကိုယ်ကိုနှိမ်ချသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သူရံ၊ ရဲရင့်
သောသူကို။ ဘေဒေန၊ သင်းခွဲသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။
နိစံ၊ ကိုယ်အောက်နှိမ်သောသူကို။ အပ္ပကဒါနေန၊ တစိုးတစီ
ပေးသဖြင့်။ နိဇ္ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။ သမံ၊ ကိုယ်နှင့်တူသော
သူကို။ ဝါယာမေန၊ လုံ့လပြုသဖြင့်။ ဇယေ၊ အောင်ရာ၏။

၆၁။ လောကောလောကဉ္စ။ ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို၊ ဝိသဏ္ဍတံ၊
အဆိပ်ဟူ၍။ နုအာဟ၊ မဆိပ်ကုန်။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။
ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဝိသံဏ္ဍတံ၊ အဆိပ်ဟူ၍။ ဥစ္စတေ၊ ဆိုအပ်၏။
ဝိသံ၊ အဆိပ်သည်။ ကေဝဟနတံ၊ တကြိမ်သာလျှင် သတ်
တတ်၏။ သံဃဿ၊ သင်္ဃာ၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်ကား။ သဗ္ဗံ
အကြိမ်ကြိမ် အဖန်ဖန်။ ဟနတံ၊ သတ်တတ်၏။

၆၂။ ဇဝေန၊ လျှင်မြန်ခြင်းဖြင့်။ အဿဘန္တံ၊ မြင်းကောင်း
ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။ ဝါဟေန၊ လေးသောဝန်ကို
ရွက်ဆောင်သဖြင့်။ ဗလိဗဒ္ဓံ၊ နွားကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊
သိကုန်၏။ ဒုဟေန၊ နို့ညှစ်ခြင်းဖြင့်။ ဓေနံ၊ နို့ထွက်သော
နွားမ၏ ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။ ဘာသမာနေန၊
ကြံစည်လျှိုဝှက်ရာ၌ ပြောဆိုနိုင်ခြင်းဖြင့်။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိ
ကျေးဇူးကို။ ဇာနန္တံ၊ သိကုန်၏။

၆၃။ သာဓုနံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
အပ္ပမ္ပိ၊ အနည်းငယ်သော်မှလည်း။ ကပေ၊ တောင်း၌။ ဝါရိဝ၊
ရေကဲ့သို့။ နိဿယော၊ သူတပါးတို့ မှီခိုရာရ၏။ အသာဓုနံ၊
သူတော်ကောင်း မဟုတ်သောသူတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်။
ဗဟံအပိ၊ များသော်လည်း။ အဏ္ဍဝေ၊ သမုဒ္ဒရာ၌။ ဝါရိဝ၊
ရေကဲ့သို့။ နုစနိဿယော၊ သောက်ချိုးရာ မှီရာမရ။

၆၄။ အာပံ၊ ရေကို။ နုဇ္ဇာ၊ မြစ်တို့သည်။ နောပိဝန္တံ၊
မသောက်ကုန်။ ရုက္ခဗျသစ်ပင်တို့သည်။ ဖလံ၊ အသီးကို။
နောခါဒန္တံ၊ မစားကုန်။ မေဃာ၊ မိုးတို့သည်လည်း။ ကုစိ၊
အချို့သော အရပ်၌။ နော ဝဿန္တံ၊ မရွာကုန်။ သတံ၊

သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်လည်း။ ပရတ္ထာယ၊
သူတပါးတို့၏ အကျိုးငှါသာတည်း။

၆၅။ အပတ္ထေယျံ၊ မတောင့်တအပ်သည်ကို။ နပတ္ထေယျ၊
မတောင့်တရာ။ အစိန္တေယျံ၊ မကြံအပ်သည်ကို။ နစိန္တေယျ၊
မကြံရာ။ ဓမ္မမေဝ၊ တရားသဘောနှင့် စပ်ယှဉ်သည် ကိုသာ
လျှင်။ သုစိန္တေယျ၊ ကောင်းစွာကြံရာ၏။ မောဿံ၊ အချည်း
နှီးသော။ ကာလံ၊ ကာလကို။ နုဣစ္ဆယေ၊ အလိုမရှိရာ။

၆၆။ အစိန္တိတမ္ပိ၊ မကြံဘဲ လျက်လည်း။ ဘဝတံ၊ ဖြစ်
တတ်၏။ စိန္တိတမ္ပိ၊ ကြံသော်လည်း။ ဝိနဿတံ၊ ပျက်တတ်၏။
ဟိ၊ ထိုစကားသင့်စွာ။ ဣတ္ထိယာဝါ၊ မိန်းမ၊ အား၎င်း။ ပုရိ
သဿဝါ၊ ယောက်ျားအား၎င်း။ ဧဘာဂါ၊ စည်းစိမ်တို့သည်။
နစိန္တာမယာ၊ ကြံတိုင်းလည်း မပြီးကုန်။

၆၇။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ အသန္တဿ၊ သူတော်မဟုတ်
သောသူအား။ ပိယော၊ ချစ်အပ်သည်။ ဟောတံ၊ ဖြစ်၏။
သန္တံ၊ သူတော်ကောင်းကို။ ပိယံ၊ ချစ်ခြင်းကို၊ န ကုရုတေ၊
မပြု၊ အသတံ၊ မသူတော်တို့၏။ ဓမ္မံ၊ တရားကိုသာလျှင်။
ပရာစတံ၊ နှစ်သက်၏။ တာသာ၊ ထိုသူ၏။ တံ၊ ထိုအမှုအကျင့်
သည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီးအံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်း
တည်း။

သုဇနကဏ္ဍံ၊ သူတော်ကောင်းတို့ကိုဆိုရာ အခဏ်းသည်၊
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

၃ - ဗာလဒုဇ္ဈန ကဏ္ဍ

၆၈။ ခလော၊ သူယုတ်ကို။ အတိပိယော၊ အလွန်ချစ်အပ်
သည်ကို။ န တာတဗ္ဗော၊ မပြုအပ်။ သိရသာ၊ ဦးခေါင်းဖြင့်။
ဝဟမာနောပိ၊ ရှက်ဆောင် အပ်သော်လည်း။ အစုပူရော၊
မပြည့်သော ရေရှိသော။ ဗဒ္ဓောယထာ၊ အိုးကဲ့သို့။ ကောတု
ဟလံ၊ အုတ်အုတ် ကျက်ကျက်ကို။ ကရော၊ ပြုတတ်၏။

၆၉။ သပေါ၊ မြေသည်၊ ဒုဇ္ဈော၊ အမျက်လွန်၏။ ခလော။
သူယုတ်သည်လည်း။ ဒုဇ္ဈော၊ အမျက်လွန်၏။ သပ္ပ၊ မြေ
ထက်။ ခလော၊ သူယုတ်သည်ကား။ ဒုဋ္ဌတရော၊ အမျက်
လွန်၏။ သောသပေါ၊ ထိုမြေကိုကား။ မန္တောသဓေဟိ၊
မန္တရား ဆေးဝါးတို့ဖြင့်။ သမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်၏။ -ခလော၊
သူယုတ်ကိုကား။ ကေန၊ အဘယ်မည်သော ဆေးဖြင့်။
ဥပသမ္မတိ၊ ငြိမ်းစေနိုင်အံ့နည်း။

၇၀။ ယော ဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်သည်။ ဗာလျံ၊
မိမိမိုက်သောအဖြစ်ကို။ မညတိ၊ သိ၏။ တေန၊ ထိုသူ့သိခြင်း
ကြောင့်။ သောဝါပိ၊ ထိုသူ့ မိုက်သောသူ ဖြစ်လျက်လည်း။
ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိမည်၏။ ယောဗာလော၊ အကြင်သူမိုက်
သည်ကား။ ဗာလောဝိ၊ မိုက်လျက်လျှင်။ ပဏ္ဍိတမာနိ၊ မိမိ
ကိုယ်ကို ပညာရှိဟုထင်၏။ သ သော၊ ထိုသူကိုသာလျှင်။
ဝေ၊ စင်စစ်။ ဗာလောတိ၊ သူမိုက်ဟူ၍။ ဝုစ္စတိ၊ ဆိုအပ်၏။

၇၁။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ယာဝိ၊ အကြင်မျှလောက်။
ပါပိ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ န ပစ္စတိ၊ အကျိုး

မပေးသေး။ တာဝ၊ ထိုမျှလောက်။ မဇ္ဈ၊ ပျားရည်ကဲ့သို့။
မညတိ၊ အောက်မေ့တတ်၏။ ယဒါစ၊ အကြင်အခါ၌ကား။
ပါပံ၊ မိမိပြုသော မကောင်းမှုသည်။ ပစ္စတိ၊ အကျိုးပေး၏။
အထထိုအခါ၌။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့။ နိဂစ္ဆတိ၊ ရောက်၏။

၇၂။ ဗာလော၊ သူမိုက်သည်။ ဗလဝါ၊ ကိုယ်အားရှိမှု။
န သာဓု၊ မကောင်း။ သာဟသ၊ အနိုင်အထက်။ ဓနံ၊ သူ၏
ဥစ္စာကို။ ဝိန္ဒတော၊ ရအောင်ယူတတ်၏။ ဒုပ္ပညော၊ ပညာ
နည်းသော။ သောဗာလော၊ ထိုသူမိုက်သည်။ ကာယဿ၊
ကိုယ်ခန္ဓာ၏။ ဘေဒါ၊ ပျက်သည်မှ။ ပရံ၊ နောက်၌။ နိရယံ၊
ရေသို့။ ဥပပဇ္ဇတိ၊ ရောက်တတ်၏။

၇၃။ ဃရေ၊ အိမ်၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။
မူသိကော၊ ကြွက်တည်း။ ဝနေ၊ တော၌။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီး
တတ်သည်ကား။ ဝါနရော၊ မျောက်တည်း။ သကုဏော၊ ငှက်၌။
ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ကာကော၊ ကျီးတည်း။
နရောလ္လုဋ္ဌံ။ ဒုဋ္ဌောစ၊ ဖျက်ဆီးတတ်သည်ကား။ ပြာဟ္မဏော၊
ပုဏ္ဏားတည်း။

၇၄။ ဇာဂရတော၊ နိုးကြားသောသူအား။ ရတ္တိံ၊ ည၌
သည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သန္တံဿ၊ ခရီးပန်းသောသူအား။ ယော
ဇနံ၊ တယူဇနာခရီးသည်။ ဒီဃာ၊ ရှည်၏။ သဒ္ဓမ္မံ၊ သူတော်
ကောင်းတရားကို။ အဝိဇာနတံ၊ မသိကုန်သော။ ဗာလာနံ၊
သူမိုက်တို့အား။ သံသာဓော၊ သံသရာသည်။ ဒီဃော၊ ရှည်၏။

၇၅။ ခလဇာဘော၊ ယုတ်သောသဘောရှိသောသူသည်။
ပရေသံ၊ သူတပါးတို့၏။ တိလမက္ကံဓေ၊ နှမ်းစေ့ခန့်မျှသာ

ရှိသော။ အပ္ပဒေါသဉ္စ အပ္ပဒေါသံ ဝေ၊ အနည်းငယ်သော
အပြစ်ကိုလျှင်။ ပဿတိ၊ မြင်တတ်၏။ နာဠိကေရံ၊ အုန်းသီး
လောက်ရှိသော။ သဒေါသံပိ၊ မိမိ၏ အပြစ်ကိုကား။
နပဿတိ၊ မမြင်တတ်။

၇၆။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသော သူသည်။ အတ္တဒေါသံ၊
မိမိအပြစ်ကို။ ပရော၊ သူတပါးတို့ကို။ န ဇညာ၊ မသိစေရာ။
ပရဿ၊ သူတပါး၏။ ဒေါသံတု၊ အပြစ်ကိုကား။ ဇညာ၊
သိအောင်ပြုရာ၏။ ကိမိဝ၊ အဘယ်ကဲ့သို့နည်း ဟုမကား။
ကုမ္မာ၊ လိပ်တို့သည်။ အင်္ဂါနိ၊ လက် ခြေ ဦးခေါင်းတို့ကို။
ဂုယန္တိဣ၊ လျှို့ဝှက်ကုန် သကဲ့သို့။ အတ္တဒေါသံ၊ မိမိ
အပြစ်ကို။ ဂုယေ၊ လျှို့ဝှက်ရာ၏။ ပရဒေါသဉ္စ၊ သူတပါး
တို့၏ အပြစ်ကိုလည်း။ လက္ခယေ၊ မှတ်ရာ၏။

၇၇။ ဗာလေန၊ သူမိုက်သည်။ ပဏ္ဍိတဿ၊ ပညာရှိသူ
အား။ ပသံသာယ၊ ချီးမွမ်းခြင်းဖြင့်။ ဒဏ္ဍော၊ ဒဏ်ကို။
ဒိယတေ၊ ပေးသည်မည်၏။ ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ပဏ္ဍိတေ
နေဝ၊ ပညာရှိသည်သာလျှင်။ ဝဏ္ဏိတော၊ ချီးမွမ်းခြင်းသည်။
သုဝဏ္ဏိတံ၊ ကောင်းစွာ ချီးမွမ်းခြင်းမည်၏။

၇၈။ လုဒ္ဓံ၊ လိုချင် တပ်မက်မောခြင်း ရှိသောသူကို။
အတ္ထေန၊ တံစိုးလက်ဆောင်ပေးသဖြင့်။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ၏။
ထဒ္ဓံ၊ မာန်ခက်ထန်သောသူကို။ အဗ္ဗလိကမ္ပုနာ၊ လက်အုပ်
ချီသဖြင့်။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ၏။ ပုဠံ၊ သူမိုက်ကိုကား။
ဆန္ဒာနုဝတ္တိယာ၊ အလိုသို့လိုက်သဖြင့်။ ဂဏ္ဍေယျ၊ ယူရာ၏။

ပဏ္ဍိတံ၊ ပညာရှိကို။ ယဿာဘူတေန၊ အဟုတ်အမှန်
ဆိုသဖြင့်။ ဂဏေယျ၊ ယူရာ၏။

ဗာလဒုဇနကဏ္ဍံ၊ သူမိုက် သူယုတ်တို့ကို ဆိုသော
အခဏ်းသည်။ နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....O.....

၄ - မိတ္တကဏ္ဍ

၇၉။ ဟိတကာရော၊ စီးပွားကို ဆောင်သည် ရှိသော်။
ပရောပိ၊ သူတပါးသည်လည်း။ ဗန္ဓု၊ အဆွေမည်၏။
အဟိတော၊ စီးပွားကိုမဆောင်မူ။ ဗန္ဓုပိ၊ အဆွေသည်လည်း။
ပရော၊ သူတပါးမည်၏။ ဗျာဓိ၊ အနာသည်။ ဒေဟာဇော၊
ကိုယ်၌ ဖြစ်လျက်။ အဟိတော၊ စီးပွားကို မဆောင်လေ။
ဩသဓံ၊ ဆေးကား။ အရညံ၊ တော၌ဖြစ်လျက်။ ဟိတံ၊
စီးပွားကို ဆောင်လေသလျှင်ကတည်း။

၈၀။ ပရောက္ခော၊ မျက်ကွယ်၌။ ဂုဏဟန္တာရံ၊ ကျေးဇူးကို
ချေတတ်သော။ ပစ္စက္ခော၊ မျက်မှောက်၌။ ပိယဝါဒိနံ၊
ချစ်ဖွယ်သော စကားကို ဆိုတတ်သော။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့
သဘောရှိသော။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ ဝိသကုမ္ဘော၊
အဆိပ်အိုး၌။ မဓံ၊ ပျားကို။ ဝဇ္ဇေယျယထာ၊ ကြည်ရာသကဲ့သို့။
ဝဇ္ဇေယျ၊ ကြည်ရာ၏။

၈၁။ ဓနဟိနေ၊ ဥစ္စာတည်း ယုတ်မှုကား။ မိတ္တော၊
အဆွေခင်ပွန်းသည်။ စဇေ၊ စွန့်တတ်၏။ ပုတ္တဒါရာ၊ သား
မယားတို့သည်၎င်း။ သဟောဒရာ၊ ညီ သား အကို တို့သည်
၎င်း။ စဇန္တိ၊ စွန့်တတ်ကုန်၏။ ဓနဝန္တေ၊ ဥစ္စာရှိသော
သူတို့ကိုသာလျှင်။ သေဝန္တိ၊ မှီဝဲကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။

ဓနံ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင်။ လောကော၊ လောက၌။ မဟာသခါ၊
ခင်ပွန်းကြီးတည်း။

၈၂။ လောကော၊ လောက၌။ ဘစ္စံ၊ ကျွန် သူခစားကို။
ပေသေန၊ စေပါးခိုင်းခန့်မှသာလျှင်။ ဇာနေယျ၊ ကောင်း
မကောင်းကို သိရာ၏။ ဗန္ဓဝါပိ၊ ဆွေမျိုး တို့ကိုလည်း။
အာယာဂတေ၊ ဘေးရောက်သောအခါ၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။
တထာ၊ ထိုမျှ။ မိတ္တံ၊ အဆွေခင်ပွန်းကို။ အပ္ပကာသု၊
ဥစ္စာနည်းသော အခါတို့၌။ ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။ ဒါရုဉ္စ၊
မယားကိုလည်း။ ဝိဘဝက္ခယေ၊ စည်းစိမ်ကုန်မှ သာလျှင်။
ဇာနေယျ၊ သိရာ၏။

၈၃။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ဟိတေ၊ အစီးအပွား၌။
ယုတ္တော၊ ယှဉ်စေတတ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဗန္ဓု၊ အဆွေ
ခင်ပွန်းမည်၏။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ ပေါသကော၊
ကျွေးမွေးတတ်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သော၊ ထိုသူသည်။
ပိတရော၊ မိဘမည်၏။ ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ ဝိဿာသော၊
ချစ်ကျမ်းဝင်၏။ တံ၊ ထိုသူသည်။ မိတ္တံ၊ ခင်ပွန်းမည်၏။
ယတ္ထ၊ အကြင်သူ၌။ နိဗ္ဗုတိ၊ နှလုံးငြိမ်း၏။ သာ၊ ထိုသူ
ငြိမ်းစေထုတ်သောသူသည်။ ဘရိယာ၊ မယားမည်၏။

၈၄။ အမိတ္တဿ၊ ရန်သူနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊ အကျမ်း
မဝင်ရာ။ မိတ္တဉ္စာပိ၊ အဆွေ ခင်ပွန်းနှင့်လည်း။ နဝိဿသေ၊
အကျမ်းမဝင်ရာ။ ကဒါစိ၊ တရံတခါ။ မိတ္တေ၊ အဆွေခင်ပွန်း
သည်။ ကုပိတေ၊ အမျက်ထွက်လတ်သော်။ သဗ္ဗဒေါသံ၊
ခပ်သိမ်းသော အပြစ်ကို။ ပကာသတိ၊ ထင်ရှားပြတတ်၏။

၈၅။ ယော၊ အကြင်သူသည်။ မိတျာ၊ ခင်ပွန်းနှင့်။ သင်္ကံ၊ တကြိမ်။ ဒုဠတိ၊ အမျက်ထွက်ဘူး၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ပုန၊ တဖန်။ သန္တိတံ၊ စေ့စပ်ခြင်းငှါ။ ဣစ္ဆတိ၊ အလိုရှိငြားအံ့။ ဂဗ္ဘော၊ ကိုယ်ဝန်သည်။ အဿတရိယထာ၊ အဿခိရ် မြင်းကို မှီးအံ့သော မြင်းမကိုကဲ့သို့။ မစ္စု၊ သေမင်းနိုင်ငံသို့။ ဥပဂဏှာတိ၊ ဆောင်၏။

၈၆။ ယာဝ၊ အကြင်မျှလောက်။ ကာလံ၊ မိမိ၏ အကြံ ကာလသည်။ အနာဂတံ၊ မရောက်သေး။ တာဝ၊ ထိုရွှေ့ လောက်။ အမိတ္တံ၊ ရန်သူကိုလျှင်။ ခန္ဓေန၊ ပခုံးဖြင့်။ ဝဟေ ရွက်ဆောင်ရာ၏။ ကာလေ၊ မိမိ အကြံ ကာလသည်။ အာဂတေ၊ ပြည့်စုံခြင်းသို့ ရောက်လေပြီးသော်။ တမေ၊ ထိုရန်သူကိုလျှင်။ သေလေ၊ ကျောက်၌။ ဃဋ္ဌံ၊ ရွက်ဆောင် သော အိုးကို။ ဘိန္ဒေဣဝ၊ ခွံသကဲ့သို့။ ဘိန္ဒေ၊ ဖျက်ရာ၏။

၈၇။ ဣဏသေသော၊ မြီကြွင်း၎င်း။ အဂ္ဂိသေသော၊ မီးကြွင်း၎င်း။ တထေဝစ၊ ထိုအတူလျှင်။ ရောဂသေသော၊ ရောဂါကြွင်း၎င်း။ ပုနပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ဝိဝဗ္ဗန္တိ၊ ပြီးတတ် ကုန်၏။ တသ္မာ၊ ထိုကြောင့်။ သေသံ၊ အကြွင်းကို။ န ကာရယေ၊ မပြုရာ။

၈၈။ ယဿ၊ အကြင်သူ၏။ မုခံ၊ မျက်နှာကား။ ပဒုမ ပဒုမံဣဝ၊ ပဒုမာကြာကဲ့သို့ ရှင်၏။ ဝါစာ၊ ဆိုသောစကား သည်လည်း။ စန္ဒနသီတလာ၊ စန္ဒကူးကဲ့သို့ ချမ်းဇွေး၏။ ဟဒယေတု၊ နှလုံး၌ကား။ ဟလာဟလံ၊ လျင်စွာ သေစေ တတ်သော အဆိပ်ကဲ့သို့ ရှိ၏။ တာဒိသံ၊ ထိုသို့ သဘော ရှိသောသူကို။ နောပသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။

၇၉။ ဖရသံ၊ ကြမ်းကြုတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။
 နသေဝေ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ မစ္ဆရိံ၊ ဝန်တိုသော။
 သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။
 အပဂ္ဂဏံ၊ မချီးမြှင့်တတ်သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နသေဝေ
 ယျ၊ မမှီဝဲရာ။ တတော၊ ထိုထက်။ နိဂ္ဂဟိတံ၊ နှိပ်စက်တတ်
 သော။ သာမိ၊ အရှင်ကို။ နေဝသေဝေယျ၊ မမှီဝဲရာသလျှင်
 ကတည်း။

၈၀။ သိင်္ဂါဦးချိုရှိသောသတ္တဝါတို့ကို။ ဖညာသဟတ္ထေန၊
 အတောင်ငါးဆယ် ရှိသောအရပ်မှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။ ဝါဇီ
 နံ၊ မြင်းကိုကား။ သတေန၊ အတောင်တရာမှ။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ
 ၏။ ဟတ္ထိံ၊ ဒန္တိံ၊ အစွယ်ရှိသောဆင်ကိုကား။ သဟသေန၊
 အတောင် တထောင်ကသာလျှင်။ ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။ ဒုဇ္ဇနံ၊
 သူမကောင်းကိုကား။ ဒေသစာဂေန၊ အရပ်ကိုစွန့်သဖြင့်။
 ဝဇ္ဇေ၊ ကြည်ရာ၏။

၈၁။ ကုဒေသဉ္စ၊ မကောင်းသောအရပ်ကို၎င်း။ ကုမိတ္တဉ္စ၊
 မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို၎င်း။ ကုကုလဉ္စ၊ မကောင်းသော
 အမျိုးကို၎င်း။ ကုဗန္ဓုဉ္စ၊ မကောင်းသော ဒုအဆွေခင်ပွန်းကို
 ၎င်း။ ကုဒါရဉ္စ၊ မကောင်းသော ဖယားကို၎င်း။ ကုဒါသဉ္စ၊
 မကောင်းသောကျွန်ကို၎င်း။ ဒုရတော၊ ဝေးစွာ။ ပရိဝဇ္ဇယေ၊
 ကြည်ရာ၏။

၈၂။ ယေသခါ၊ အကြင် ခင်ပွန်းတို့သည်။ ရောဂါတု
 ရေစ၊ အနာနှိပ်စက်သောကာလ၌၎င်း။ ဒုဗ္ဗိက္ခေစ၊ ငတ်မှတ်
 ခေါင်းပါးသော ကာလ၌၎င်း။ ဗျသနေစ၊ စည်းစိမ် ပျက်စီး

သောကာလ၌၎င်း။ သကြာဂဟေ၊ ရန်သူမိသော ကာလ၌
 ၎င်း။ ရာဇဒွါရေစ၊ မင်းအိမ် တံခါး၌၎င်း။ သုသာနေစ၊
 သုသာန် တစ်ပြင်၌၎င်း။ တိဋ္ဌာ၊ တည်ရပ်ပေကုန်၏။
 တေသခါ၊ ထိုခင်ပွန်းတို့သည်သာလျှင်။ သုမိတ္တကာ၊ ခင်ပွန်း
 ကောင်း မည်ကုန်၏။

၉၃။ သီတဝါစော၊ နှုတ်ခွန်းချိုသော စကားရှိသောသူ
 သည်။ ဗဟုမိတ္တော၊ များသောအဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ ဖရုသော၊
 ကြမ်းကြုတ်သော သူသည်။ အပ္ပမိတ္တကာ၊ နည်းသော
 အဆွေခင်ပွန်းရှိ၏။ သူရိယ စန္ဒရာဇုနံ၊ နေမင်း၊ လမင်းတို့၏။
 ဥပမာဥပမာကို။ နတ္ထ၊ ဤအရာ၌။ ဥာတဗ္ဗံ၊ သိအပ်၏။

မိတ္တကဏ္ဍော၊ ခင်ပွန်းကို ဆိုရာအခင်းသည်။
 နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

၅ - ဣတ္ထိကဏ္ဍ

၉၄။ ကောကိလာနံ၊ ဥဩတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ သဒ္ဓံ၊
 အသံလျှင်တည်း။ နာရိရူပံ၊ မိန်းမတို့၏အဆင်းကား။ ယတိဗ္ဗ
 တာ၊ လင်ကို မြတ်နိုးခြင်းတည်း။ အရူပါနံ၊ ရုပ်သဏ္ဍာန်
 မကောင်းသောသူတို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်
 တည်း။ တပဿိနံ၊ ရသေ့တို့၏။ ရူပံ၊ အဆင်းကား။ ခမာ၊
 သည်းခံခြင်းတည်း။

၉၅။ ဣတ္ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ရူပံ၊ အဆင်း
 တည်း။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝိဇ္ဇာ၊

အတတ်လျှင်တည်း။ ဘိက္ခုနံ၊ ရဟန်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
သီလံ၊ သီလတည်း။ ရာဇာနံ၊ မင်းတို့၏။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကား။
ဗလံ၊ ရဲမက်ဗိုလ်ပါတည်း။

၉၆။ တာပသာ၊ ရသေ့ ရဟန်းတို့သည်ကား။ ကိသာဝ၊
ကြံ့ကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ စံတုပ္ပဒါ၊
အခြေလေးခု ရှိသော သတ္တဝါတို့ သည်ကား။ ထူလာဝ၊
ဆူကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ပုရိသာစ၊
ယောက်ျားတို့သည်ကား။ ဝိဇ္ဇာ၊ အတတ်ပညာရှိမှသာလျှင်။
သောဘာ၊ တင့်တယ်ကုန်၏။ ဣတ္ထိစ၊ မိန်းမတို့သည်ကား။
သာမိကာဝ၊ လင်ရှိကုန်မှသာလျှင်။ သောဘာ၊ တင့်တယ်
ကုန်၏။

၉၇။ သုဂန္ဓဗ္ဗာ၊ တတ်လှစွာသော စောင်းသမားသည်။
ပဉ္စရတျာ၊ ငါးရက်မျှ စောင်းနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။
ဓနုဂ္ဂဟာ၊ တတ်လှစွာသော လေးသမားသည်။ သတ္တရတျာ၊
ခုနစ်ရက်မျှ လေးနှင့် ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သုဘရိယာ၊
တော်မှန်လှစွာသော မယားဖြစ်လျှင်မူလည်း။ ဧကမာသာ၊
လင်နှင့်တလကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။ သိဿာ၊ တပည့်တို့
ကား။ အခုမာသာ၊ လခွဲမျှ ဆရာနှင့်ကင်းမှု။ မလာ၊ ပျက်၏။

၉၈။ ဟိံ၊ ကျွဲကား။ ပင်၊ ညွှန်ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊
မွေ့လျော်၏။ ဟင်၊ ဟင်္သာငှက်ကား။ ပေါက်၊ ရေကန်ရှိမှသာ
လျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ထိ၊ မိန်းမကား။ ပု၊ ယောက်ျား
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။ ခု၊ ရဟန်းကား။ မံ၊ တရား
ရှိမှသာလျှင်။ ရမတိ၊ မွေ့လျော်၏။

၉၉။ ဒေန္တံ၊ ထမင်းကိုကား။ ဇိဏ္ဏံ၊ အစာကြေမှု။ ပသံ
 သေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ ဒါရဉ္စ၊ မယားကိုလည်း။ ဂတယောဗ္ဗနံ၊
 အရွယ်လွန်မှု။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။ သူရံ၊ ရဲမက်ကို
 ကား။ ရဏပုနာဂကာ၊ စစ်အောင်၍ ပြန်မှ။ ပသံသေယျ၊
 ချီးမွမ်းရာ၏။ သဿံ၊ ကောက်ကို။ ဂေဟမာဂတံ၊ အိမ်သို့
 ရောက်မှ။ ပသံသေယျ၊ ချီးမွမ်းရာ၏။

၁၀၀။ ဒွိတရိပတိ၊ နှစ်လင်သုံးလင်ကွာပြီးသော။ နာရီစ၊
 မိန်းမသည်၎င်း။ ဝိဟာရဒွိတရိ၊ နှစ်ကျောင်း သုံးကျောင်း
 ပြောင်းပြီးသော။ ဘိက္ခုစ၊ ရဟန်းသည်၎င်း။ ဒွိတရိပါသံ၊
 ကျော့ကွင်းမှ နှစ်ကြိမ် သုံးကြိမ် လွတ်ပြီးသော။ သကု
 ဏောစ၊ ငှက်သည်၎င်း။ ကတမာယာဗဟူတရံ၊ ပြုအပ်သော
 မာယာ များသလျှင်ကတည်း။

၁၀၁။ ဒုဇ္ဇနံ၊ သူယုတ်ကို၊ ပဟရာ၊ ပုတ်ခတ်သဖြင့်။ ဒန္တိ
 ယဉ်စေရာ၏။ အမိတ္တံ၊ မကောင်းသော ခင်ပွန်းကို။ အဘာဏံ
 ကာ၊ စကားဆိုမြဲ မဆိုသဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ဣတ္တိနံ၊
 မကောင်းသောမိန်းမတို့ကို။ ဗျသနာ၊ စည်းစိမ်ကို မအပ်နှင်း
 သဖြင့်။ ဒန္တိ၊ ယဉ်စေရာ၏။ ရာဂိနံ၊ အစာ၌တပ်မက်မောတတ်
 သောသူကို။ အပ္ပဘောဇနာ၊ အစာကို ယုတ်စေသဖြင့်။ ဒန္တိ၊
 ယဉ်စေရာ၏။

၁၀၂။ စန္ဒိမာ၊ လမု။ ဝိနာ၊ ကင်းသော။ ရတ္တိ၊ ညဉ့်သည်။
 နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ဝိစိဝိနာ၊ လျှိုင်းတံပိုးမှ ကင်း
 သော။ အဏ္ဏဝါစ၊ သမုဒ္ဒရာသည်လည်း။ န သောဘတေ၊
 မတင့်တယ်ရာ။ ဟံသဝိနာ၊ ဟင်္သာမှ ကင်းသော။ ပေါက္ခရဏံ

ရေကန်သည်။ နသောဘတေ၊ မတင့်တယ်ရာ။ ပတိဝိနာ၊
လင်မှကင်းသော။ ကညာ၊ သတို့သွီးသည်။ နသောဘတေ၊
မတင့်တယ်ရာ။

၁၀၃။ ပတိနာ၊ ဇာတ်သည်သာလျှင်။ ဘောဂံ၊ စည်းစိမ်
ဥစ္စာကို။ ဇနိတံ၊ ဖြစ်စေအပ်၏။ ဣတ္ထိယာ၊ မိန်းမမူကား။
သံဂုတ္တနံ၊ လုံစေသည်သာတည်း။ ဟိ၊ ထိုစကား သင့်စွာ။
ပုရိသော၊ ယောက်ျားသည်သာလျှင်။ ပဓာနော၊ ပဓာန
တည်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကား။ သူစိသုတ္တံယထာ၊ အပ်၌ ချည်
နှင့်သာ တူပါသတည်း။

၁၀၄။ သဗ္ဗာနဒီ၊ ခပ်သိမ်းသော မြစ်တို့သည်။ ဝင်္ကနဒီ၊
မြစ်ကောက်သာရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေဝနာ၊ ခပ်သိမ်းသော
တောတို့သည်။ ကဋ္ဌမယာ၊ ထင်းဖြင့်သာ ပြီးကုန်၏။ သဗ္ဗိတ္ထိ
ယော၊ ခပ်သိမ်းသော မိန်းမတို့သည်။ နိဝါတကေ၊ ဆိတ်ငြိမ်
သော အရပ်ကို။ လဘမာနေ၊ ရသည်ရှိသော်။ ပါပံ၊
မကောင်းမှုကို။ ကရေ၊ ပြုမြဲတည်း။

၁၀၅။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဝိဝါဒသီလီ၊
ငြင်းခုံတတ်သော အလေ့ရှိ၏။ ဥဿယဘာဏိနီ၊ ငြူစု
စောင်းမြောင်း၍ ပြောဆိုလေ့ရှိ၏။ ပဿတဏှိ၊ မြင်တိုင်း
ကိုလည်း တပ်၏။ ဗဟုပါကတ္တနီ၊ များစွာလည်း ချက်၍
စားတတ်၏။ အဂ္ဂန္ဓဘုတ္တိ၊ လင်၏ အဦးစားတတ်သော
အလေ့ရှိ၏။ ပရဂေဟဝါသီ၊ သူ့အိမ်သို့ သွားတတ် နေတတ်
သော အလေ့ရှိ၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ ပုတ္တသတံပိ၊
သားတရာပင် မြင်ငြားသော်လည်း။ ပုမာ၊ ယောက်ျား
သည်။ စတ္တာ၊ စွန့်အပ်၏။

၁၀၆။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဘုတော့သုစ၊
 စားသောအခါတို့၌၎င်း။ မဏ္ဍေသုစ၊ အဝတ်တန်းဆာ ပြုပြင်
 ဆင်ယင်သောအခါတို့၌၎င်း။ ဇနီဝ၊ အမိကဲ့သို့။ ကန္တီနီ၊
 နှစ်သက်ဘွယ် ပြုပြင်တတ်၏။ ဂုယေသု၊ လျှိုဝှက်အပ်ကုန်
 သော။ ဌာနေသု၊ မကျစ်မလစ်သော အရာတို့၌။ ဘဂိနီဝ၊
 နှမကဲ့သို့။ ဟိရီ၊ လွန်စွာ ရှက်တတ်၏။ ကမ္မေသု၊ အမူ
 လုပ်သော အခါတို့၌၎င်း။ ပတ္တေသု၊ လင်၏အပါးသို့
 သွားသော အခါတို့၌၎င်း။ ဒါသိနီဝ၊ ကျွန်မကဲ့သို့။ ကရီ၊
 ရိုသေစွာပြုတတ်၏။ ဘယေသု၊ ဘေးရှိသော အခါတို့၌။
 မန္တီ၊ တိုင်ပင်ဘက်ရ၏။ သယနေသု၊ အိပ်သောအခါတို့၌။
 ရမတီ၊ မွေ့လျော်စေတတ်၏။ ရူပီသု၊ အရောင်အဆင်းကို
 ပြုပြင်ခြင်းတို့၌။ သိက္ခိ၊ တင့်တယ်စွာ၏။ ကပ္ပုနေသု၊
 အမျက် ထွက်သော အခါတို့၌။ ခမနီ၊ သည်းခံတတ်၏။
 သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမကို။ သေဠိတိ၊ မြတ်၏ဟူ၍။ ပဏ္ဍိတာ၊
 ပညာရှိတို့သည်။ ဝဒန္တီ၊ ဆိုကုန်၏။ သာနာရီ၊ ထိုမိန်းမ
 သည်။ ကာယဿဘေဒါစ၊ သေသည်၏အခြားမဲ့၌လည်း။
 ဒိဝေ၊ နတ်ပြည်၌။ ဘဝေယျ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၀၇။ ယာ ယုဝတီ၊ အကြင်မိန်းမငယ်သည်။ သာမာ၊
 ရှေ့သော အသားအရေလည်းရှိ၏။ မိဂက္ခိ၊ သမင်မျက်စိ
 ကဲ့သို့ ညိုသော မျက်စိလည်းရှိ၏။ တနုမဇ္ဈဂတ္တာ၊ ခါးစည်း
 တင်ကျယ် ငယ်သောဝမ်းလည်းရှိ၏။ သူရူ၊ ဆင်နွားမောင်း
 ကဲ့သို့ အရင်းမှသည် အဖျားတိုင်အောင် သွယ်သောပေါင်
 ရှိ၏။ သုကေသီ၊ ဖြေ၍ နောက်သို့လှန်သော် ရှည်သော
 အဖျား ကော့တက်သော ဆံလည်းရှိ၏။ သမပန္နိဒန္တိ၊

ကြီးငယ်မထင် ညီညွတ်သော သွားအစဉ်လည်းရှိ၏။ ဂမ္ဘီ
ရနာဘိ၊ နက်သောချက်လည်းရှိ၏။ သုသီလီ၊ ကောင်းသော
အလေ့အကျင့်လည်းရှိ၏။ သာယုဝတီ၊ ထိုသို့သော မိန်းမ
ငယ်ကို။ ဟိနကုလေသု၊ ယုတ်သောအမျိုးတို့၌။ ဇာတာပိ၊
ဖြစ်သော်လည်း။ တံ၊ ထိုမိန်းမပျိုကို။ ဝါဟော၊ ဆက်ဆံ
ထိမ်းမြားရာ၏။

၁၀၈။ ကာလာနံ၊ ကာလတို့တွင်။ သရဒဉ္စတု၊ တန်ဆောင်
မုန်းလ သရဒဉ္စတုသည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဘရိယာနံ၊
မယားတို့တွင်။ ရူပဝတီ၊ အဆင်းလှသော မိန်းမသည်။
ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ပုတ္တာနံ၊ သားတို့တွင်။ ဇေဋ္ဌော၊ သားကြီး
သည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။ ဒိသာနံ၊ အရပ်မျက်နှာတို့တွင်။
ဥတ္တရာဒိသာ၊ မြောက်အရပ်သည်။ ပဓာနံ၊ မြတ်၏။

၁၀၉။ ယာနာရီ၊ အကြင်မိန်းမသည်။ ဇာတိံ ဇာတိံ၊
ဖြစ်တိုင်း ဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။ ပေါရိသံ၊
ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလို့ရှိငြားအံ့။ သာနာရီ၊
ထိုမိန်းမသည်။ ပါရိစာရိကာ၊ သိကြားမင်း၏မယားသည်။
ဣန္ဒံ၊ သိကြားမင်းကို။ အပစာယတိ ဣဝ၊ အရိုအသေ
လုပ်ကျွေးသကဲ့သို့။ သာမိကံ၊ လင်ကို။ အပစာယေယျ၊
အရိုအသေ လုပ်ကျွေးရာ၏။

၁၁၀။ ယောပေါသော၊ အကြင် ယောက်ျားသည်။
ဇာတိံ ဇာတိံ၊ ဖြစ်တိုင်းဖြစ်တိုင်း။ ပုနပ္ပုနံ၊ အဖန်တလဲလဲ။
ပေါရိသံ၊ ယောက်ျား၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလို့ရှိငြားအံ့။
သော ပေါသော၊ ထိုယောက်ျားသည်။ ပရဒါရံ၊ သူတပါး၏
မယားကို။ ဓောတပါဒေါ၊ ခြေဆေးပြီးသော။ ပေါသော၊

ယောကျ်ားသည်။ ကဒ္ဒမံ၊ ညွန်ကို။ ဝိဝဇ္ဇေတိယထာ၊
ရှောင်ကြဉ်သကဲ့သို့။ ဝိဝဇ္ဇေယျ၊ ရှောင်ကြဉ်ရာ၏။

၁၁၁။ အတိတယေဒဗ္ဗနော၊ အရွယ် လွန်ပြီးသော။
ပေါသော၊ ယောကျ်ားသည်။ တိမ္မရုတ္တနိံ၊ တည်သီးမျှ
ငယ်သော သားမြတ်ရှိသော။ ယုဝတိံ၊ မိန်းမပျိုကို။
အာနေတိ၊ ယူဆောင်သိမ်းဆည်း၏။ တဿာ၊ ထိုမိန်းမ
မျှအား။ ဣဿာ၊ တပါးသူနှင့် ပျော်မွေ့မည်ကို မနာလို
ခြင်းကြောင့်။ နသုပတိ၊ မအိပ်နိုင်။ တံ၊ ထိုငယ်သော
မယားကို သိမ်းဆည်းခြင်းသည်။ ပရာဘဝတော၊ ပျက်စီး
အံ့သည်၏။ မုခံ၊ အကြောင်းတည်း။

ဣတ္ထိကဏ္ဍော၊ မိန်းမကိုဆိုရာဖြစ်သော အခံကံးသည်။
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၆ ရာဇကဏ္ဍ

၁၁၂။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ ဧကယာမံ၊ တယာမ်သာ။
သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိကား။ ဒွိယာ
မညေဝ၊ နှစ်ယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ သရာ
ဝါသော၊ အိမ်ရာထောင်သော လူအပေါင်းကား။ တိယာ
မောဝ၊ သုံးယာမ်သာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။ ယာစ
ကောတု၊ ဖုန်းတောင်း ယာစကာကား။ စတုယာမောဝ၊
လေးယာမ်လုံးသာလျှင်။ သယေ၊ အိပ်ရာ၏။

၁၁၃။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ ခေနဝါ၊ ဥစ္စာရှိသော
သူ၎င်း။ သုတိယောဝါ၊ အကြားအမြင်များသော ပညာရှိ
၎င်း။ ရာဇသ မင်း၎င်း။ နဒါ၊ မြစ်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမြို့။

ဝေဇ္ဇော၊ စေးသမား၎င်း။ ဣမေပဉ္စ၊ ဤငါးပါးတို့သည်။
နဝိဇ္ဇန္တိ၊ မရှိကုန်။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။
နဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၄။ ယသ္မိံ ပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ န မာနော၊
မြတ်နိုးခြင်းလည်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစ
ဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်
မျှ။ နစဝိဇ္ဇာဂမော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်း
မရှိ။ တတြ ပဒေသေ၊ ထိုအရပ်၌။ ဒိဝသံ၊ တနေ့တရက်မျှ။
န ဝသေ၊ မနေရာ။

၁၁၅။ လောကော၊ လောက၌။ အပုတ္တကံ၊ သားမရှိ
သော။ ဃရံ၊ အိမ်သည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ အရာဇကံ၊
မင်းမရှိသော။ ရဋ္ဌံ၊ တိုင်းသည်။ သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။
အသိပ္ပဿ၊ အကတ်မရှိသောသူ၏။ မုခံ၊ ခံတွင်းသည်။
သုညံ၊ ဆိတ်ငြိမ်၏။ ဒလိဒ္ဒတံ၊ ဆင်းရဲခြင်းကား။ သဗ္ဗ
သုညံ၊ အလုံးစုံ ဆိတ်ငြိမ်၏။

၁၁၆။ လောကော၊ လောက၌။ ဓနံ၊ ဥစ္စာကို။ ဣစ္ဆေ၊
အလိုရှိငြားအံ့။ ဝါဏိဇေယျ၊ ကုန်သွယ်ရာ၏။ ဝိဒျံ၊
အတတ်ကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ သုတံ၊ အကြားအမြင်
ရှိသော ပုဂ္ဂိုလ်ကို။ ဘဇေ၊ ဆည်းကပ်ရာ၏။ ပုတ္တံ၊ သားကို။
ဣစ္ဆေ၊ အလိုရှိမှုကား။ တရုဏိတ္ထိံ၊ မိန်းမငယ်ကို။ ဝသေ၊
နေရာ၏။ ရာဇာမစ္စံ၊ မင်းအမတ်ဖြစ်ခြင်းကို။ ဣစ္ဆေ၊ အလို
ရှိမှုကား။ ဣစ္ဆာဂတေ၊ မင်း၏အလိုသို့ လိုက်ရာ၏။

၁၁၇။ ယတံ၊ ရဟန်းသည်။ အသန္တုဋ္ဌော၊ မရောင့်
ရဲမှု။ နဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ မဟိပတိစ၊ မြေကြီးသင့်နှင်း

ပြည့်ရှင်မင်းသည်လည်း၊ သန္တုဋ္ဌော၊ ရောင့်ရဲဗတ်မူ။ နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ဂဏိကာ၊ ပြည့်တန်ဆာမသည်။ လဇ္ဇော၊ ရှက်တတ်မူ။ နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။ ကုလဓိတာ၊ အမျိုးကောင်းသမီးသည်။ နိလဇ္ဇော၊ မရှက်တတ်မူ။ နုဋ္ဌော၊ ပျက်၏။

၁၁၈။ ပက္ခိနံ၊ ငှက်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ အာကာသော၊ ကောင်းကင်တည်း။ မစ္ဆာနံ၊ ငါးတို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ဥဒကံ၊ ရေတည်း။ ဒုဗ္ဗလဿ၊ အားနည်းသောသူ၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရာဇော၊ မင်းတည်း။ ကုမာရာနံ၊ သူငယ်တို့၏။ ဗလံ၊ အားကား။ ရုဒံ၊ ငိုခြင်းတည်း။

၁၁၉။ ခမာ၊ သည်းခံခြင်း၎င်း။ ဇာဂရိယံ၊ နိုးကြားခြင်း၎င်း။ ဥဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လရှိခြင်း၎င်း။ သံဝိဘာဂေါ၊ ဝေဘန်ပေးကမ်းခြင်း၎င်း။ ဒယာ၊ သနားခြင်း၎င်း။ ဣက္ခဏာ၊ မြော်မြင်ခြင်း၎င်း။ ဧတေ၊ ဤခြောက်ပါးတို့ကား။ နာယကဿ၊ မင်းစသော လူကြီးမိဘ၏။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။ သတံ၊ သူတော်ကောင်းတို့၏။ ဣစ္ဆိတဗ္ဗာ၊ အလိုရှိအပ်ကုန်သော။ ဂုဏာ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးတို့တည်း။

၁၂၀။ လောကော၊ လောက၌။ ရာဇာနော၊ မင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သမဏဗြဟ္မဏာ၊ ရဟန်းပုဏ္ဏားတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သပ္ပုရိသာ၊ ဘုရားအစရှိသော သူတော်ကောင်းတို့သည်။ သကိံ၊ တကြိမ်သာ။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ သေဓေသောဓမ္မော၊ ဤသို့သော သဘောတရားသည်။ သနန္တနော၊ ရှေးသူတော်ကောင်းတို့၏ အကျင့်တည်း။

၁၂၁။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ အလသော၊ ပျင်းသော။
 ကာမဘောဂီ၊ အိမ်ရာထောင်သော။ ဂိဟိ၊ လူသည်။
 နသာဓု၊ မကောင်း။ အသညတော၊ ကိုယ်နှုတ်နှလုံး
 မစောင့်သော။ ပဗ္ဗဇိတော၊ ရဟန်းသည်။ နသာဓု၊
 မကောင်း။ အနိသမ္ဗကာရီ၊ မဆင်မခြင် ပြုလေ့ရှိသော။
 ရာဇာ၊ မင်းသည်။ နသာဓု၊ မကောင်း။ ပဏ္ဍိတော၊
 ပညာရှိသည်။ ကောဓနော၊ အမျက်ထွက်တတ်၏။ တံပိ၊
 ထိုအမျက် ထွက်သော ပညာရှိသည်လည်း။ နသာဓု၊
 မကောင်း။

၁၂၂။ ယတ္ထ၊ အကြင်အရပ်၌။ နေတ္တာရော၊ အကြီး
 အကဲတို့သည်။ ဗဟပေါ၊ များကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း
 ကုန်သောသူတို့သည်။ ပဏ္ဍိတ မာနိနော၊ ပညာရှိသာ
 ပြုလိုကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။
 မဟတ္တံ၊ အကြီးအမြတ်၏ အဖြစ်ကို။ ဣစ္ဆန္တိ၊ အလိုရှိ
 ကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုသူတို့၏။ ကမ္မံ၊ အမှုသည်။ ဝိနယတံ၊
 ပျက်တတ်၏။

၁၂၃။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ အာယံ၊ အခွန်
 အတုတ်၏ ထွက်မထွက်ကို၎င်း။ ခယံ၊ မျိုးရိက္ခာ ကုန်မကုန်
 ကို၎င်း။ သယံ၊ ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။
 ကတာကတံ၊ အမှုထမ်းသည် မထမ်းသည်ကိုလည်း။ သယံ
 ကိုယ်တိုင်။ ဇညာ၊ သိအောင်ပြုရာ၏။ နိဂ္ဂဟာရဟံ၊
 နှိပ်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ နိဂ္ဂဟေ၊ နှိပ်ရာ၏။ ပဂ္ဂဟာ
 ရဟံ၊ ချီးမြှောက်ခြင်းငှါ ထိုက်သောသူကို။ ပဂ္ဂဟေ၊
 ချီးမြှောက်ရာ၏။

၁၂၄။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ အက္ကံ၊ နေမင်းကို။ ပိဋိ
 တောဝ၊ ကျောက်ဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျံ၊ ကပ်ရာ၏။
 ဟု တာသနံ၊ မီးကို။ ကုစ္ဆိနာဝ၊ ဝမ်းဖြင့်သာလျှင်။ နိသေ
 ဝေယျံ၊ ကပ်ရာ၏။ သာမိကံ၊ အရှင်ကိုကား။ သဗ္ဗဘာ
 ဂေန၊ အလုံးစုံသောအဘို့ဖြင့်။ နိသေဝေယျံ၊ ကပ်ရာ၏။
 ဗရလောကံ၊ တမလွန်ဘဝကိုကား။ အမောဟံဝ၊ မမှိုက်
 သဖြင့်သာလျှင်။ နိသေဝေယျံ၊ ကပ်ရာ၏။

၁၂၅။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ အဂ္ဂိ၊ မီးကို၎င်း။
 အာပေါ၊ ရေကို၎င်း။ ဣတ္ထိ၊ မိန်းမကို၎င်း။ မုဋ္ဌော၊
 ဘုရားကို၎င်း။ သပ္ပေါ၊ မြေကို၎င်း။ ရာဇကုလာနိစ၊
 မင်းပျိုးဟိုကို၎င်း။ အပယန္တေန၊ မထိမပါး ရှောင်ရှား
 သဖြင့်။ ဂန္ထဗ္ဗော၊ သွားအပ်၏။ အစွေကပါဏဟရာနိ၊
 လတ်တလော အသက်ကိုချုတ်တတ်ကုန်၏။

၁၂၆။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဒုဋ္ဌဘရိယသံဝါသော၊
 မကောင်းသော မယားနှင့် ပေါင်းဖော်သော သူ၎င်း။
 ဒေါသော စိတ္တရဒါသကော၊ ကြမ်းလှစွာသော စိတ်ရှိသော
 ကျွန်ကို စေသောသူ၎င်း။ သသပ္ပေါ၊ မြေရှိသော။ သရေ၊
 အိမ်၌။ ဝါသောစ၊ နေသောသူ၎င်း။ မစ္စု - ဧဝ၊ သေအံ့
 သည့်လျှင် အမှန်တည်း။ န သံသယော၊ ယံမှားမရှိရာ။

၁၂၇။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ သမ္မုဋ္ဌသိသော၊ ပဒေ
 သေန၊ မှိုက်လှစွာသောတပည့်ကို အတတ်ပညာ သင်ကြား
 သဖြင့်၎င်း။ ကုနာရိဘရဏေနစ၊ ယုတ်စွာသော မိန်းမကို
 အိပ်ထောင်ဘက် ပြုသဖြင့်၎င်း။ အသတံ သမ္ပယောဂေန၊
 မသုတော်နှင့် ပေါင်းဖော်သဖြင့်၎င်း။ ဟဏ္ဍိတောပိ၊ ပညာ

ရှိသောသူပင် ဖြစ်သော်လည်း။ အဝသီဒတိ၊ နှစ်တတ်
ချောသလျှင် ကတည်း။

၁၂၇။ လောကော၊ လောက၌။ ပါပံ၊ ယုတ်မာသော
အမှုကို။ ပုတ္တကရံ၊ သားတည်း ပြုလေမှုကား။ မာတာ၊
အမိပြုသည် မည်၏။ တထာ၊ ထိုအတူ။ သိဿပါပံ၊
တပည့်တည်း မကောင်းမှုပြုမှုကား။ ဂုရု၊ ဆရာပြုသည်
မည်၏။ ပါပံ၊ မကောင်းမှုကို၊ ရဋ္ဌကရံ၊ တိုင်းသူပြည်သား
တည်း ပြုမှုကား။ ရာဇာ၊ မင်းပြုသည်မည်၏။ ရာဇပါပံ၊
မင်းတည်း မကောင်းမှု ပြုမှုကား။ ပုရောဟိတော၊ ပုရော
ဟိတ် မကောင်းမှု ပြုသည်မည်၏။

၁၂၉။ ရာဇာနာမ၊ မင်းမည်သည်ကား။ ကောဓံ၊
အမျက်မာန်စောင် ကြီးလှသောသူကို။ အကောဓေန၊
အမျက်နည်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ အသာဓံ၊
မတော် မမှန်သောသူကို။ သာဓုနာပိ၊ မိမိက သူတော်
ကောင်းလုပ်သဖြင့်လည်း။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။ ကဒရိယဉ္ဇ၊
ဝန်တိုသောသူကိုလည်း။ ဒါနေန၊ ပေးကမ်းသဖြင့်။ ဇိနေ၊
အောင်ရာ၏။ အလိက ဝါဒိနံ၊ စကားမမှန်သောသူကို။
သစ္စေန၊ အမှန်ဆိုသဖြင့်။ ဇိနေ၊ အောင်ရာ၏။

၁၃၀။ လောကော၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်း
သည်။ အဒန္တံ၊ မယဉ်ကျေးသောသူကို။ ဒမနံ၊ ယဉ်ကျေး
စေတတ်၏။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းသည်။ သဗ္ဗတ္ထ သာဓကံ၊
ခပ်သိမ်းသော အကျိုးကို ပြီးစေတတ်၏။ ဒါနေန၊ ပေး
ကမ်းခြင်းကြောင့်၎င်း။ ပိယဝါစာယ၊ ချစ်ဘွယ်သော

စကားကြောင့်၎င်း။ ဥန္တုမန္တိ၊ မိမိကလည်း သူ့အပေါ်
မိုမောက်နိုင်ကုန်၏။ နမန္တိစ၊ မိမိသို့လည်း ရိုညွတ်ကုန်၏။

၁၃၁။ လောကေ၊ လောက၌။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်း
သည်။ သိနေဟဘေသဇ္ဇံ၊ ချစ်စေတတ်သောဆေးတည်း။
မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တိုခြင်းကား။ ဒေါသနောသမံ၊ မုန်းစေတတ်
သော ဆေးတည်း။ ဒါနံ၊ ပေးကမ်းခြင်းကား။ ယသသိ
ဘေသဇ္ဇံ၊ အခြံအရံများသော ဆေးတည်း။ မစ္ဆေရံ၊ ဝန်တို
ခြင်းကား။ ကပဏောသမံ၊ အထီးကျန်သော ဆေးတည်း။

၁၃၂။ လောကေ၊ လောက၌။ ဗဟုနံ၊ များစွာကုန်
သော။ အပ္ပသာရာနံ၊ ဂုဏ်ကျေးဇူးမှ ကင်းကုန်သော သူတို့
အား။ သာမဂ္ဂိယာ၊ ညီညွတ်သည်ရှိသော်။ ဇယံ၊ အောင်
အပ်သောရန်ကို။ ဇယေ၊ အောင်နိုင်၏။ တိဇောနံ၊ မြက်ဖြင့်။
ယောတ္တံ၊ လွန်ကို။ ဝဋ္ဋတေ၊ ကျစ်အပ်၏။ တေန၊
ထိုလွန်ဖြင့်။ နာဂေါပိ၊ ဆင်ပြောင်ကိုလည်း။ ဗန္ဓတိ၊
ဖွဲ့နိုင်သလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ သဟာယောပိ၊ ဗိုလ်ပါသူရဲ သဟဲအဖော် ပြည့်စုံ
ညီညွတ်လျက်လည်း။ အသမတ္ထော၊ ရန်ကို မအောင်စွမ်း
နိုင်သော မင်းကား။ တေဇသာ၊ တန်ခိုးဖြင့်။ ကိံ ကရိဿတိ၊
အဘယ်ပြုအံ့နည်း။ နိဝါတေ၊ လေးထောင့်သော အရပ်၌။
ဇလိတော၊ ညှိအပ်သော။ အဂ္ဂိ၊ မီးသည်။ သယမေဝ၊
အလိုလိုသာလျှင်။ ဥပသမ္ပတိ၊ ငြိမ်းချေ သလျှင်ကတည်း။

၁၃၄။ ကာမဘောဂံ၊ ကာမစည်းစိမ်ကို။ ရညာ၊ မင်းနှင့်။
သမကံ၊ အတူ။ ကုဒါစနံ၊ တရံတဆစ်မျှ။ နဘုဇ္ဇေ၊ မခံ
စားရာ။ အာကပ္ပံ၊ အသွင်ကို၎င်း။ ရသဘုတ္တိံ၊ အရသာ

စားခြင်းကို၎င်း။ မာလာဂန္ဓ ဝိလေပနံ၊ ပန်းပန်ခြင်း၊ နံ့သာ
ထုံခြင်းကို၎င်း။ ဝတ္ထံ၊ ပုဆိုးအဝတ်ကို၎င်း။ အလင်္ကာရံ၊
တန်းဆာဆင်ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗံ၊ အလုံးစုံကို၊ ရညာ၊ မင်းနှင့်။
သဒိသံ၊ အတူ။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၃၅။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေ၊ ငါ၏။ သခါ၊ ခင်ပွန်း
သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။ ရာဇာ၊ မင်းကား။ မေထုနော၊
ဂုဏ်ရည်တူသော အပေါင်းအဖော်သည်။ နဟောတိ၊ မဖြစ်။
သေဝါ၊ ဤမင်းကား။ မယံ၊ ငါ၏။ သာမိကော၊ အရှင်
တည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ စိတ္တေ၊ စိတ်၌။ နိဋ္ဌံ၊ အပြီး။ သုဌာ
ပယေ၊ ကောင်းစွာ ထားရာ၏။

၁၃၆။ သေဝကော၊ မင်းခ ယောက်ျားသည်။ ရညော၊
မင်းအား။ အတိဒ္ဓရေ၊ အလွန်ဝေးသောအရပ်၌။ နဘဇေ၊
မခစားရာ။ အစွာသန္ဓေ၊ အလွန်နီးသည်၌။ နဘဇေ၊
မခစားရာ။ ဥပဝါတကော၊ လေညာ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။
ဥဇုကော၊ ရွှေရ၌။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ အတိနိန္ဒေစ၊
အလွန်နိမ့်ရာ အရပ်၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။ ဥစ္စမာ
သနေစ၊ မြင့်သော နေရာ၌လည်း။ နဘဇေ၊ မခစားရာ။
ဣတိ၊ ဤသို့။ ဆဒေါသေ၊ ခြောက်ပါးသော အပြစ်တို့ကို။
ဝဇ္ဇေ၊ ကြည့်ရာ၏။ အဂ္ဂိဝါ၊ မီးကဲ့သို့။ သံယတော၊ စောင့်
စည်းလျက်။ တိဋ္ဌေ၊ တည်ရာ၏။

၁၃၇။ သဗ္ဗညုတုလျော၊ သဗ္ဗညု မြတ်စွာဘုရားနှင့်
တူသော။ ဂုဏောပိ၊ ကျေးဇူးရှိသောသူ ဖြစ်လင့်ကစား။
ဇာနိဿယော၊ မင်းတည်းဟူသော မှီရာမရမှု။ နသောဘတိ၊
ဇာတိတယ်။ မဏိနာ၊ ပတ္တမြားသည်။ အနုဋ္ဌမပိ၊ အဘိုး

အတိုင်းမသိ ထိုက်သော်လည်း။ ဟေမံ၊ ရွှေကို။ နိဿာယ၊
မှီမှသာလျှင်။ သောဘတေ၊ တင့်တယ်၏။

ရာဇကဏ္ဍံ၊ မင်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းသည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....O.....

၇ - ပုဂံဏ္ဍက ကဏ္ဍ

၁၃၈။ ဣတ္ထိမိဿေ၊ မိန်းမနှင့် နှီးနှောသော။ ဘိက္ခုမ္ပိ၊
ရဟန်း၌။ ကုတောသီလံ၊ အဘယ်မှာ သီလရှိအံ့နည်း။
မံသဘက္ခေ၊ အသားစားကြူးသောသူ၌။ ကုတောဒယာ၊
အဘယ်မှာ သနားခြင်း ရှိအံ့နည်း။ သုရာပါနေ၊ သေသောက်
ကြူးသောသူ၌။ ကုတောသစ္စံ၊ အဘယ်မှာ စကားမှန်အံ့
နည်း။ မဟာလောဘေ၊ အလိုရမက် ကြီးသောသူ၌။
ကုတောလဇ္ဇာ၊ အဘယ်မှာ အရှက်ရှိအံ့နည်း။ မဟာတန္ဒေ၊
အပျင်းကြီးသောသူ၌။ ကုတောသိပ္ပံ၊ အဘယ်မှာ အတတ်
တတ်အံ့နည်း။ မဟာကောဓေ၊ အမျက်ကြီးသောသူ၌။
ကုတောဓနံ၊ ဥစ္စာ အဘယ်မှာ ရအံ့နည်း။

၁၃၉။ သုရာယောဂေါစ၊ သေသောက် ကြူးသောသူ
သည်၎င်း။ ဝိကာလောစ၊ အခါမဟုတ်သည်၌ သွားလေ့
ရှိသောသူသည်၎င်း။ သမဇ္ဇစရဏကံတောစ၊ သဘင်အသွား
များသောသူသည်၎င်း။ ခိန္နာဓုတ္တောစ၊ ကြွေအန် အစရှိသော
လောင်းတန်းကစားကြူးသောသူသည်၎င်း။ ပါပမိတ္တောစ၊
မကောင်းသော အဆွေခင်ပွန်း ရှိသောသူသည်၎င်း။
အလသံ၊ ပျင်းရိဖင်နဲ့ သောသူသည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူ

တို့ကား။ ဘောဂါနံ၊ စည်းစိမ်တို့၏။ မုခံ၊ ပျက်စီးအံ့သော အကြောင်းတည်း။

၁၄၀။ ဒိဝါ၊ နေအခါ၌။ အဒိက္ခာ၊ မရှုဦးဘဲ၊ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆို့အပ်။ ရတ္တောစ၊ ညဉ့်၌လည်း။ အဝစနေန၊ မမေးဦးဘဲ။ နဝတ္တဗ္ဗာ၊ မဆို့အပ်။ ဘယာ၊ ဘေးမှ။ ဘီတော၊ ကြောက်သော။ ဝနစရီ၊ တောမုဆိုးသည်။ ဝနေ၊ တော၌။ သဉ္ဇရတိ ယထာ၊ ရှေ့နောက် ရှုလျက် သွားသကဲ့သို့။ သဉ္ဇရတိ၊ ကျင့်အပ်၏။

၁၄၁။ ဇီဝန္တောပိ၊ အသက်ရှင်လျက်လည်း။ မတံ၊ သေသူဟူ၍။ ပဉ္စ၊ ငါးယောက်သော သူတို့ကို။ ဗျာသေန၊ ဗျာသ ဆရာသည်။ ပရိ ကိတ္တိတာ၊ ကြားအပ်ကုန်၏။ ဒုက္ခိတော၊ ဆင်းရဲသောသူ။ ဗျာဓိတော၊ အနာနိပိဏက် သောသူ။ မုဇ္ဇော၊ မိုက်မဲသောသူ။ ဣဏဝါ၊ မြီများသောသူ။ နိသျသေဝကော၊ မင်းဝယ် ကိုယ်ကြပ် ခစားသောသူ။ ဣမေ၊ ဤသူတို့တည်း။

၁၄၂။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိတို့ သဘောကား။ အနာဂတံ၊ မရောက် သေးသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်သည်ရှိသော်၊ ဒုရတော၊ အဝေးကလျှင်။ ပရိဝဇ္ဇေယ၊ ကြဉ်ရာ၏။ အာဂတံ၊ ရောက်ပြီး ရောက်ဆဲသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ဒိသ္မာ၊ မြင်မှုကား။ အဘီတော၊ ကြောက်ရွံ့ တတ်သော သဘောမရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။

၁၄၃။ လောကော၊ လောက၌။ နိဒ္ဒါလုကော၊ အအိပ် ကြူးသော သူ၎င်း။ ပမာဒေါစ၊ မေ့လျော့သော သူ၎င်း။ သုခိတောစ၊ ချမ်းသာစွာ နေတတ်သောသူ၎င်း။ ဧကဝါ၊

အနာရီသောသူ၎င်း၊ အလသော၊ ပျင်းသောသူ၎င်း။
 ကုစန္ဒော၊ အလိုကြီးသောသူ၎င်း။ ကမ္မာရာမောစ၊
 အမှုသစ်၌ မွေ့လျော်သောသူ၎င်း၊ တေသတ္တ၊ ဤခုနစ်
 ယောက်သော သူတို့သည်။ သတ္တဝဇ္ဇိတာ၊ ကျမ်းဂန်မှ
 ကင်းကုန်၏။

၁၄၄။ ဟေလဘာ၊ အိုလာဘ်။ ဒုဂ္ဂတံ၊ သူဆင်းရဲသို့။
 ဂစ္ဆ၊ သွားပါလေ။ လာဘော၊ လာဘ်များသောသူသည်။
 လာဘေန၊ လာဘ်ဖြင့်။ ပုရတံ၊ ပြည့်၏။ ဟေပဇ္ဇန္န၊
 အိုပဇ္ဇန် နတ်။ ထလေ၊ ကြည်း၌။ ဝဿထ၊ ရွာလေကုန်။
 အာပေါ၊ သမုဒ္ဒရာသည်။ အာပေန၊ ရေဖြင့်။ ပုရတံ၊
 ပြည့်၏။ ဣဒံဓမ္မဇာတံ၊ ဤသဘောတရားသည်။ နတ္ထိ၊
 မရှိ။ ကမ္မပ္ပဓာနံ၊ ကံသာလျှင် ပဓာနတည်း။

၁၄၅။ လောကော၊ လောက၌။ ကိစ္စေ၊ ပြုဘွယ်ကိစ္စ
 သည်။ ကတေ၊ ပြုပြီးသည်ရှိသော်။ ကတ္တာရံ၊ ပြုတတ်
 စောသူကို။ ကောစိ၊ တစုံတယောက်သော သူသည်။
 နဟိသမုပေက္ခတေ၊ တဖန်မရှိမကြည့်တတ်။ တသ္မာ၊
 ထိုကြောင့်။ သဗ္ဗာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ကိစ္စာနံ၊ အမှု
 တို့ကို။ သာဝသေဒသန၊ အကြွင်းအားဖြင့်။ ကာရယေ၊
 ပြုရာ၏။

၁၄၆။ လောကော၊ လောက၌။ တူလံ၊ လဲဝါသည်။
 သလ္လဟုကံ၊ ပေါ၏။ တတော၊ ထိုထက်။ စပလံဇာတိ
 ကော၊ လျှပ်ပေါ်သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ၏။
 တတော၊ ထိုထက်။ ဝုစ္ဆမနောဝါဒေါ၊ ဆရာမိဘတို့၏
 အဆုံးအမှုကို မခံသောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊ ပေါ၏။

တတော၊ ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာ
တော်၌။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့သောသူသည်။ သလ္လဟုကံ၊
ပေါ၏။

၁၄၇။ လောကော၊ လောက၌။ ပါသာဏဆတ္တံ၊ ကျောက်
ထီးသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဒေဝါနံ၊
နတ်တို့၏။ အာစိက္ခဏံ၊ ပြောကြားခြင်းသည်။ ဂရုကံ၊
လေး၏။ တတော၊ ထိုထက်။ ဝုဇ္ဇာနံ၊ ဆရာမိဘတို့၏။
ဩဝါဒေါ၊ အဆုံးအမသည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။ တတော၊
ထိုထက်။ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဝစနံ၊ စကားတော်
သည်။ ဂရုကံ၊ လေး၏။

၁၄၈။ လောကော၊ လောက၌။ ဒက္ခိဏဟတ္ထော၊ လက်ျာ
လက်ကား။ ကာယဿ၊ ကိုယ်၏။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။
တ္ထော၊ ဤလက်ျာလက်၌၊ ကဏိဋ္ဌကော၊ လက်သန်းကား။
ကဏ္ဍဿာနာနံ၊ နား၊ နှာခေါင်းတို့၏၎င်း။ အက္ခိနံ၊ မျက်စိ
တို့၏၎င်း။ ဒါသော၊ ကျွန်မည်၏။ ဝါမဟတ္ထော၊ လက်ဝဲ
လက်သည်ကား။ ပါဒဒါသော၊ ခြေတို့၏။ ကျွန်မည်၏။

၁၄၉။ တမ္ပုလဿ၊ ကွမ်း၏။ မဇ္ဈော၊ အလယ်ဖြစ်သော။
ပတ္ထော၊ အရွက်၌။ ကုဝေရော၊ ကုဝေရနတ်သည်။ သဒါ၊
အခါခပ်သိမ်း။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ မူလမှိ၊ အရင်း၌။
ယက္ခော၊ ဘီလူးသည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ အဂ္ဂမှိစ၊
အဖျား၌လည်း။ ကာလကဏ္ဍိ၊ ဒေဝမိစ္ဆာ နတ်ယုတ်မာ
သည်။ ရက္ခတိ၊ စောင့်၏။ တဿ၊ ထိုကြောင့်။ တာနိ၊
ထိုအရင်းအဖျားတို့ကို။ ဆိန္ဒိတု၊ ပြတ်၍။ ဘုဇ္ဇေယျ၊ စားငြား
အံ့။ သိရီဝေ၊ ကြက်သရေသည်သာလျှင်။ ပဝစုတိ၊ ပွား၏။

၁၅၀။ ဗြဟ္မာဝ၊ ဗြဟ္မာသည်သာလျှင်။ သမ္ဗုဏ္ဏရက္ခော၊
 သင်ပုဏ်းကိုစောင့်၏။ ဗိသဏောစ၊ ဗိသဏ်းနတ်သည်၊
 လည်း။ အစ္စုရက္ခော။ ကမ္မလော့ကို စောင့်၏။ တသ္မာဟိ
 တသ္မာဝေ၊ ထို့ကြောင့်သာလျှင်။ သိပ္ပါရမ္ဘာ၊ အတတ်သင်
 သော သူတို့သည်။ တေ၊ ထိုဗြဟ္မာ ဗိသဏ်းတို့ကို။
 ပူဇယန္တ၊ ပူဇော်စေကုန်သတည်း။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 တံနရံ၊ ထိုပူဇော်တတ်သောသူကို။ မာနေန္တ၊ မြတ်နိုးတတ်
 ကုန်၏။

၁၅၁။ ဂေါဏာ၊ နွားတို့သည်။ သဗ္ဗဂိဟိနံ၊ ခပ်သိမ်း
 သော လူတို့အား။ ဟိယသ္မာ၊ အကြင်ကြောင့်။ ပေါသကာ၊
 မွေးကျွေးတတ်ကုန်၏။ ဘောဂဒါယကာ၊ စည်းစိမ်ကို ပေး
 တတ်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ-တသ္မာဝေ၊ ထိုကြောင့်သာလျှင်။
 မာတာ ပိတုဝ၊ အမိအဘကဲ့သို့။ တေ၊ ထိုနွားတို့ကို။
 မာနယေ၊ မြတ်နိုးရာ၏။ သက္ကရေယျစ၊ အရိုအသေလည်း
 ပြုရာ၏။

၁၅၂။ ယေစ၊ အကြင်သူတို့သည်လည်း။ ဂေါမံသံ၊
 နွားတို့၏ အသားကို။ ခါဒန္တံ၊ စားကုန်၏။ တေ၊ ထိုသူတို့
 သည်။ မာတုမံသံ၊ အမိ၏ အသားကိုသာလျှင်။
 ခါဒယေ၊ စားသည်မည်ရာ၏။ တေသု၊ ထိုနွားတို့သည်။
 မတေသု၊ သေကုန်သည်ရှိသော်။ ဂိဇ္ဈာနံ၊ လင်းတတို့အား။
 ဒဒေ၊ ပေးရာ၏။ သောတေစ၊ ရေအယဉ်၌သော်လည်း။
 ဝါဟယေ၊ မျှောရာ၏။

၁၅၃။ ဂုရု၊ ကြာသပတေးနေ့၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်
 ပညာစံ၍ သင်မှုကား။ သိဒ္ဓေါ၊ ပြီးစီး၏။ ရဝိသောကြာစ၊

တနင်္ဂနွေနေ့-သောကြာနေ့၌ သင်မှုကား။ မဇ္ဈိမော၊ လျှစ်
လျူရီ၏။ ဗုဒ္ဓစန္ဒရော၊ ဗုဒ္ဓဟူးနေ့-တနင်းလာနေ့၌ သင်မှု
ကား။ နသိပေါ၊ အတတ်မတတ်ရာ။ သောရီ အင်္ဂါ၊
စနေနေ့ အင်္ဂါနေ့၌တည်း သင်မှုကား။ မရဏံ၊ သေရာ၏။

၁၅၄။ အဋ္ဌမိယံ၊ လဆန်းရှစ်ရက် လဆုတ်ရှစ်ရက်နေ့၌
အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ ဂုရူဟန္တိ၊ ဆရာကိုသတ်သည်
မည်၏။ စတုဒ္ဒသ၊ လဆန်းတဆယ်လေးရက်၊ လဆုတ်
တဆယ်လေးရက်နေ့၌ အတတ်သင်မှုကား။ သိဿံဟန္တိ၊
တပည့်ကိုသတ်သည်မည်၏။ ဒသသိပ္ပံ၊ လဆန်းဆယ်ရက်၊
လဆုတ်ဆယ်ရက်နေ့၌ အတတ်ပညာ သင်မှုကား။ သိပ္ပံ
ဟန္တိ၊ အတတ်ကိုသတ်သည်မည်၏။ ပုဏ္ဏမီ၊ လပြည့်နေ့၌
အတတ်ပညာသင်မှုကား။ မာတာပိတာဟန္တိ၊ အမိအဘကို
သတ်သည်မည်၏။

၁၅၅။ လောကော၊ လောက၌။ သိပ္ပါရမ္ဘော၊ အတတ်
ပညာသင်သောသူသည်။ သတ္တ၊ လဆန်းခုနစ်ရက်၊ လဆုတ်
ခုနစ်ရက်၌။ နာဠိကံ၊ အုန်းသီးကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။
နဝမံ၊ ကိုးရက်မြောက်၌။ လာဗု၊ အိမ်ဗူးကို။ တထာ၊
ထိုအတူ။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ ဒွါဒသ၊ တဆယ်နှစ်ရက်
မြောက်၌။ ပြိန္နံ၊ ကင်းပိန်ကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။ တြိ၊
သုံးရက်မြောက်၌။ မိနံ၊ ဟင်းမျိုးကို။ နဘုဇ္ဇေ၊ မစားရာ။
ဘုဇ္ဇေ၊ စားမိငြားအံ့။ သိပ္ပံ၊ အတတ်သည်။ ဝိနဿတိ၊
ပျောက်၏။

၁၅၆။ လောကော၊ လောက၌။ ကုလအတ္ထံ၊ အမျိုး၏
အကျိုးငှာ။ ဧကံ၊ တယောက်သောသူကို။ စဇေ၊ စွန့်ရာ၏။

ဂါမအတ္ထံ၊ ရွာ၏အကျိုးငှာ။ ကုလံ၊ အမျိုးကို။ စလေ၊ စွန့်ရာ၏။ ဇနပဒအတ္ထံ၊ ဇနပုဒ်၏အကျိုးငှာ။ ဂါမံ၊ ရွာကို။ စလေ၊ စွန့်ရာ၏။ အတ္တတ္ထံ၊ မိမိ၏အကျိုးငှာ။ ပထဝီ၊ မြေအလုံးကို။ စလေ၊ စွန့်ရာ၏။

၁၅၇။ လောဇော၊ လောက၌။ သီဟော၊ ခြင်္သေ့သည်၎င်း။ သပ္ပုရိသော၊ သူတော်ကောင်းသည်၎င်း။ စလေ၊ ဆင်သည်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသူတို့သည်။ ဒေသံ၊ အကျိုးမရှိသောအရပ်ကို။ သြသဇ္ဇ၊ စွန့်၍။ ဂစ္ဆန္တိ၊ သွားကုန်၏။ ကာကော၊ ကျိုး၎င်း။ ကာပုရိသော၊ ယုတ်မာသော ယောကျ်ား၎င်း။ မိဂေါ၊ သမင်၎င်း။ ဣမေ၊ ဤသတ္တဝါတို့သည်။ တတ္ထေဝ၊ ထိုမိမိကျင်လည်ရာ အရပ်၌ သာလျှင်။ နိဓနံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ယန္တိ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၅၈။ ယမှိပဒေသေ၊ အကြင်အရပ်၌။ နမာနော၊ မြတ်နိုးခြင်းမရှိ။ နပေမံ၊ ချစ်ခြင်းလည်းမရှိ။ နစဗန္ဓဝါ၊ အဆွေခင်ပွန်းလည်းမရှိ။ ကောစိ၊ တစ်တယောက်သော။ နစဝိဇ္ဇာဂါဟော၊ အတတ်ပညာ သင်စိမ့်သောသူလည်းမရှိ။ တတ္ထ၊ ထိုအရပ်၌။ ဝသနံ၊ နေခြင်းကို။ နကရေ၊ မပြုရာ။

၁၅၉။ ပဏ္ဍိတော၊ ပညာရှိသဘောကား။ ဧကေန ပါဒေန၊ လှမ်းသော ခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်သစ်ကို မျှော်တင်းသော စိတ်ဖြင့်။ စရတံ၊ သွား၏။ ဧကေန ပါဒေန၊ ရပ်သေးခြေတဘက်နှင့်တူသော အရပ်ဟောင်းကို မခွါသောစိတ်ဖြင့်။ တိဋ္ဌတိ၊ ရပ်၏။ ပရိဋ္ဌာနံ၊ အရပ်သစ်ကို။ အနိသမ္ဗ၊ မစူးစမ်းဘဲ။ ပုဗ္ဗမာလယံ၊ နေရပ်ဟောင်းကို။ စဟေ၊ မစွန့်တည့်ရာ။

၁၆၀။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဓနဓည ပယောဂေသု၊ ဥစ္စာစပါး ရောင်းဝယ်သောအခါတို့၌၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှ တပါး။ ဝိဒျာဂမေသုစ၊ အတတ်သင်သော အခါတို့၌၎င်း။ ဒုတေသု၊ တမန်အစေအပါးခံသော အခါတို့၌၎င်း။ အပစာ ရေသု၊ မေထုန်မှီဝဲသော အခါတို့၌၎င်း။ တဒါတေသု ကာလေသု၊ ထိုအခါတို့၌။ လဇ္ဇာ၊ အရှက်အကြောက်ကို။ စဇ္ဇာ၊ စွန့်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၁။ ထိနံ၊ မိန်းမတို့၏။ အာဟာရော၊ အစာ စားခြင်းကား။ ပုရိသာနံ၊ ယောက်ျားတို့ထက်။ ဒွိဂုဏော၊ နှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။ ဗုဒ္ဓိစာပိ၊ ပညာသည်လည်း။ စတုဂ္ဂုဏော၊ လေးဆလွန်၏။ ဝါယာမော၊ လုံ့လကား။ ဆဂ္ဂုဏော၊ ခြောက်ဆလွန်သည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ ကာမောတု၊ ကာမဂုဏ်ကိုတပ်မက်ခြင်းကား။ အဋ္ဌဂုဏော၊ ရှစ်ဆလွန်သည်။ ဘဝေ၊ ဖြစ်၏။

၁၆၂။ လောကော၊ လောကဉ္စ။ ဥစ္စု၊ ကြံသည်။ အဂ္ဂတော၊ အဖျားမှ။ ကမေန၊ အစဉ်သဖြင့်၊ ပဗ္ဗေပဗ္ဗေ၊ အဆစ်တိုင်း အဆစ်တိုင်း။ ဝိသေသရသဝါ၊ လွန်သော ထူးသောအရသာရှိသည်။ ဟောတိ၊ ဖြစ်၏။ သုမေတ္တိကော၊ ခင်ပွန်းကောင်းဖြစ်သော။ သာဓု၊ သူတော်သူမြတ်သည် လည်း။ တထာ၊ ထိုကြံ၏အဖျားမှ အရင်းတိုင်အောင် လွန်၍လွန်၍ ချိုသည်နှင့်တူ၏။ ဒုဇ္ဇေနော၊ ယုတ်မာသော အဆွေခင်ပွန်းကား။ ဝိပရိတောဝါ၊ အရင်းအစသာချို၍ အဖျားတိုင်လတ်သော် မချိုသော ကြံ၏သဘောနှင့် တူ၏။

၁၆၃။ ကဿကော၊ လယ်လုပ်သောသူ၎င်း။ ဝါဏီဇော၊ ကုန်သည်၎င်း။ အမစ္စော၊ အမတ်၎င်း။ သုတသီလဝါ၊ အကြားအမြင် သီတင်းသီလနှင့်ပြည့်စုံသော။ သမဏော၊ ရဟန်း၎င်း။ တေသု၊ ထိုလေးပါးတို့သည်။ ဝိပုလဇာတေသု၊ ပြန်ပြောစွာ ဖြစ်ကုန်လတ်သော်။ ရဋ္ဌံပိ၊ တိုင်းနိုင်ငံသော် လည်း။ ဝိပုလံ၊ ပြန်ပြောသည်။ သိယာ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၁၆၄။ အသဇ္ဈာယ၊ မသရဇ္ဈာယ်သောသူအား။ မန္တံ၊ ပညာသည်။ မလာ၊ ပျက်၏။ အနုဋ္ဌာနံ၊ ထကြွလုံ့လ ဝီရိယမရှိသောသူ၏။ ဃရာ၊ အိမ်သည်။ မလာ၊ ညစ်နွမ်း ပျက်စီး၏။ ဝဏ္ဏဿ၊ အဆင်းလှသောသူအား။ ဧကာသဇ္ဇံ၊ ပျင်းရိခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။ ရက္ခတော၊ ဣန္ဒြေကိုစောင့်ရှောက်သော ရဟန်းအား။ ပမာဒေါ၊ မေ့လျော့ခြင်းသည်။ မလံ၊ အညစ်အကြေးတည်း။

၁၆၅။ လောကော၊ လောက၌။ ဟိနာနံ၊ ချို့သော လုံ့လရှိကုန်သော။ ဇနာနံ၊ လူတို့၏။ ဝိတ္တံ၊ ဥစ္စာကား။ ဝီရာနံ၊ ကြီးသောလုံ့လ ရှိကုန်သော သူတို့၏သာလျှင်။ သန္တကတ္တံ၊ ဥစ္စာ၏အဖြစ်သို့။ ဂစ္ဆတော၊ ရောက်တတ်၏။ ဟိနာဇနာ၊ ယုတ်မာသောသူတို့သည်။ ပုဗ္ဗကမ္မပုဗ္ဗာနာတိ၊ ရှေးကံသာ ပဓာနဟု။ ဝဒန္တိ၊ ဆိုကုန်သလျှင်ကတည်း။

၁၆၆။ ဇီရာ၊ ပညာရှိတို့ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ နဝဒန္တိ၊ မဆိုကုန်။ သဗ္ဗကမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော အမှုကိစ္စတို့ကို။ ဝါယမိံ သု၊ လုံ့လပြုကုန်သည် သာလျှင်တည်း။ ဧ

လောကနိတိအနက်

အကယ်၍ ။ တံကမ္မ၊ ထိုအမှုသည် ။ နသိဇ္ဈတိ၊ မပြီးခဲ့အံ့ ။
အဖလံဝေ၊ ရည်တိုင်း အကျိုးမဖြစ်ရုံ သည်သာလျှင်
ကတည်း ။ ကိံဒေါသော၊ အဘယ်အပြစ် ရှိအံ့နည်း ။

၁၆၇။ ယောနရော၊ အကြင်ယောကျ်ား မိန်းမသည် ။
နိစကုလံ၊ နိမ့်သောအမျိုး၌လည်းဖြစ်၏ ။ နိပ္ပညဝါ၊ နှုတ်
ပညာ လက်ပညာအတတ်လည်းမရှိ ။ နိရူပံ၊ အရုပ်အရည်
လည်း မတင့်တယ် ။ နိဗလံသမံ၊ အစွမ်းအားလည်းမရှိ ။
တထာပိ၊ ထိုသို့ အပြစ်ထင်သော်လည်း ။ ဣမံကာလံ၊
ဤကာလကား ။ ဆုတ္တကာလံ၊ ကာလဆုတ်တည်း ။ ဓန
မေဝ၊ ဥစ္စာသည်သာလျှင် ။ ဝိသေသကံ၊ အထူးပြုသော
ကာလတည်း ။

ပကိဏ္ဍက ကဏ္ဍော၊ ပြုံးမြမ်းကိုဆိုရာဖြစ်သော အခဏ်းကား
နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးပြီ ။

.....O.....

နိဂုံး

ပဏ္ဍိတော သုဇနော ကဏ္ဍော၊
ဒုဇနော မိတ္တ ဣတ္ထိစ ။
ရာဇ ပကိဏ္ဍကော စာတိ၊
သတ္တကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော ။
စက္ကန္ဒာဘိ သိရိနာယံ၊
သောဓိတော ကာသိကေ သတေ ။
ဆနောတျ ဒုတိယာသဋ္ဌေ၊
ကာလသတ္တမ အာဒိဟေ ။

ပဏ္ဍိတောကဏ္ဍော၊ ပညာရှိကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
 သုဇနောကဏ္ဍော၊ သီတော်ကောင်းကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။
 ဒုဇနော၊ သူယုတ်ကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ မိတ္တ ဣတ္ထိစ၊ အဆွေ
 ခင်ပွန်းကို ဆိုရာအပိုင်း၊ မိန်းမကို ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ ရာဇ
 ပကိဏ္ဍကောစ၊ မင်းကိုဆိုရာအပိုင်း၊ ပြုံးပြမ်းသောစကားကို
 ဆိုရာအပိုင်း၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သတ္တ ကဏ္ဍ ဝိဘူသိနော၊
 ခုနစ်ပိုင်းတို့ဖြင့် တန်းဆာဆင်အပ်သော လောကနီတိ
 ကျမ်း၏။ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိနာ၊ စက္ကိန္ဒာဘိ သိရိသဒ္ဓမ္မဇေ
 မဟာဓမ္မ ရာဇာဓိ ရာဇဂုရု အမည်တော်ရှိသော မဟာ
 အောင်မြေဘုံစံ အုတ်ကျောင်းဆရာတော်သည်။ သောဓိ
 တော၊ သုတ်သင်အပ်သော။ အယံ လောကနီတိ နိဿယော၊
 ဤလောကနီတိ နိဿယသည်။ ကာသိကေ သတေဆ
 နောကျ ၁၁၉၆ - ခု။ ဒုတိယာသဠေ၊ ဒုတိယဝါဆိုလ၌။
 ကာလ သတ္တ မ အာ ဒိ ဟေ၊ လပြည့်ကျော် ခုနစ်ရက်
 တနင်္ဂနွေနေ့၌။ နိဋ္ဌိတော၊ ပြီးခြင်းသို့ ရောက်ပြီ။

လောကနီတိ ပါဠိ အနက် ပြီး၏။

၇ - ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၁။ သမန္တာ စက္ကဝါဠေယု၊
အဗြာ-ဂစ္ဆန္တိ ဒေဝတာ။
သဒ္ဓမ္မံ မုနိရာဇဿ၊
သုဏန္တိ သဂ္ဂ မောက္ခဒံ။

၂။ ဓမ္မဿဝဏ - ကာလော အယံ ဘဒ္ဒန္တံ။

၃။ နမော တဿ ဘဂဝတော အရဟတော
သမ္ဗုဒ္ဓဿ။

၄။ ယေ သန္တာ သန္တ စိတ္တာ
တိ - သရဏ - သရဏံ
ဧတ္ထ လောကန္တရေဝါ၊
ဘုမ္မာ ဘုမ္မာစ ဒေဝါ
ဂုဏ ဂဏ ဂဟဏ
ဗျာဝဋ္ဋာ သဗ္ဗကာလံ။
ဧတေ အာယန္တိ ဒေဝါ
ဝရ ကနက မယေ
မေရုရာဇေ ဝသန္တော၊
သန္တော သန္တော သဟေတုံ
မုနိဝရ ဝစနံ
သောတု မဂ္ဂံ သမဂ္ဂါ။

၅။ သဗ္ဗေသု စက္ကဝါဠေယု၊
ယက္ခာ ဒေဝါစ ပြာဟ္မဏော။

ယံ အမေဟိ ကတံ ပုညံ၊
သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိံ သာဓကံ။

၆။ သဗ္ဗေ တံ အနုမောဒိတံ၊
သမဂ္ဂါ သာသနေ ရတာ။
ပမာဒ ရဟိတာ ဟောန္တု၊
အာရက္ခာသု ဝိသေသတော။

၇။ သာသနဿ စ လောကဿ၊
ဝုဗ္ဗိ ဘဝတု သဗ္ဗဒါ။
သာသနမ္ပိ စ လောကဉ္စ၊
ဒေဝါ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။

၈။ သဒ္ဓိံ ဟောန္တု သုခိသဗ္ဗေ၊
ပရိဝါရေဟိ အတ္တနော။
အနိဿာ သုမနာ ဟောန္တု၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ညာတိဘိ။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ စောရတောဝါ၊ မနုဿတောဝါ၊
အမနုဿတောဝါ၊ အဂ္ဂိတောဝါ၊ ဥဒကတောဝါ၊ ပိသာစ
တောဝါ၊ ခါဏုကတောဝါ၊ ကဏ ကတောဝါ၊ နက္ခတ္တတောဝါ၊
ဇနပဒ-ရောဂတောဝါ၊ အ-သဒ္ဓမ္မတောဝါ၊ အ-သန္နိဋ္ဌိတောဝါ၊
အသပ္ပုရိသတောဝါ၊ စဏ္ဍ - ဟတ္ထိ - အဿ - မိဂ - ဂေါဏ
ကုက္ကုရ - အဟိ - ဝိစ္ဆိက - မဏိသပ္ပ - ဒီပိ - အစ္ဆ တရစ္ဆ
သုကရ မဟိ သ - ယက္ခ - ယက္ခာသာ - ဒီဟိ နာနာဘံယံ
တောဝါ၊ နာနာရောဂတောဝါ၊ နာနာဥပ္ပဒ္ဒဝတောဝါ၊
ဘရက္ခံ ဂဏ္ဍန္တု။

၁ - မင်္ဂလသုတ်

၁၀။ ယံ မင်္ဂလံ ဒွါဒသဟိ (ပ) တေ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

၂၄။ တောဒိသာနိ ကတွာန (ပ) တေသံ မင်္ဂလ မုတ္တမံ။

မင်္ဂလသုတ္တံ နိဠိတံ။

..... ၀

၂ - ရတနသုတ်

၂၅။ ပဏိဓာနတော ပဋ္ဌာယ တထာဂတဿ ဒသပါ
ရမိယော ဒသ ဥပပါရမိယော ဒသ ပရမတ္ထပါရမိယောတိ
သမတိံ သ ပါရမိယော ပဉ္စ မဟာ ပရိစ္စာဂေ လောကတ္ထ
စရိယံ ဥာတတ္ထစရိယံ ဗုဒ္ဓတ္ထ စရိယန္တိ တိဿော စရိယာ
ယော ပစ္စိမဘဝေ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တိံ ဇာတိံ အဘိနိက္ခမနံ
ပဓာန စရိယံ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ မာရဝိဇယံ သဗ္ဗညုတဉာဏ
ပဋိဝေဓံ ဓမ္မစက္ကပ္ပဝတ္တနံ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေတိံ သဗ္ဗေပိ
မေ ဗုဒ္ဓဂုဏေ အာဝဇ္ဇေတွာ ဝေသာလိယာ တိသု ပါကာ
ရန္တေသု တိယာမရတ္တိံ ပရိတ္တံ ကရောန္တော အာယသ္မာ
အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယ ကာရုညစိတ္တံ ဥပဋ္ဌပေတွာ။

၂၆။ ကောဋီသတ သဟဿေသု၊
စက္ကဝါဠေသု ဒေဝတာ။
ယဿာဏံ ပတိဂဏ္ဍန္တိ၊
ယဉ္စဝေသာလိယာ ပုရေ။

၂၇။ ရောဂါ မနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခ၊
 သမ္ဘူတံ တိဝိဓံ ဘယံ။
 ခိပ္ပ မန္တရဓာပေသိ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၂၈။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာ ဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 သဗ္ဗေဝ ဘူတာ သုမနာ ဘဝန္တိ၊
 အထေဝံ သက္ကစ္စ သုဏန္တိ ဘာသိတံ။

၂၉။ တသ္မာဟိ ဘူတာ နိသာမေထ သဗ္ဗော
 မေတ္တံ ကရေထ မာနုသိယာ ပဇာယ။
 ဒိဝါစ ရတ္တောစ ဟရန္တိ ယေ ဗလိံ၊
 တသ္မာဟိ နေ ရက္ခထ အပ္ပမတ္တာ။

၃၀။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏိတံ။
 နနောသမံ အတ္ထိံ တထာဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။

၃၁။ ခယံ ဝိရာဂံ အမတံ ပဏိတံ၊
 ယဒဗျဂါ သကျမုနိ သမာဟိတော။
 နတေန ဓမ္မေန သမတ္ထိံ ကိဉ္စိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။

၃၂။ ယံ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော ပရိဝဏ္ဏယံ သုစိံ၊
 သမာဓိ မာနန္တရိံ ကည မာဟု။
 သမာဓိနာ တေန သမော နဝိဇ္ဇတိ၊
 ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။

၃၃။ ယေ ပုဂ္ဂလာ အဋ္ဌသတံ ပသတ္တာ၊
 စတ္တာရိံ တောနိ ယုဂါနိ ဟောန္တိ။
 တေ ဒက္ခိဏေယျာ သုဂဏာယ သာဝကာ၊
 ဧတေသု ဒိန္နာနိ မဟပ္ပုလာနိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။

၃၄။ ယေ သုပ္ပယုတ္တာ မနသာ ဒဋ္ဌေန၊
 နိက္ကာမိနော ဂေါတမ သာသနာမှိ၊
 ဧတ ပတ္တိံ ပတ္တာ အမတံ ဝိဂယ၊
 လဒ္ဓါ မုဓာ နိဗ္ဗုတံ ဘူမ္မာမာနာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။

၃၅။ ယထိန္ဒ ဒီလော ပထဝီသိတော သိယာ၊
 တေဉ္စိ ဝါတေဟိ အသမ္ပကမ္ပိယော။
 တထူပမံ သပ္ပုရိသံ ဝဒါမိ၊
 ယောအရိယသစ္စာနိ အာဝေစ္စပဿတိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိံ ဟောတု။

၃၆။ ယေအရိယသစ္စာနိ ဝိဘာဝယန္တိ၊
 ဂမ္ဘိရပညေန သုဒေသိတာနိ၊
 ကိဉ္ဇာပိ တေ ဟောန္တိ ဘုသံ ပမတ္တာ၊
 နတေဘဝံ အဋ္ဌမ မာဒိယန္တိ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၇။ သဟာဝဿ ဒဿန သမ္ပဒါယ၊
 တယဿုဓမ္မာ ဇဟိတာ ဘဝန္တိ။
 သက္ကာယဒိဋ္ဌိ ဝိစိကိစ္ဆိ တဉ္ဇ၊
 သီလဗ္ဗတံ ဝါပိ ယဒတ္ထိ ကိဉ္ဇ၊

၃၈။ စတူဟ ပါယေဟိစ ဝိပုမုတ္တော၊
 ဆစ္စာဘိ ဌာနာနိ အဘဗ္ဗကာတု။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၃၉။ ကိဉ္ဇာပိ သော ကမ္မကရေတိ ပါပကံ၊
 ကာယေန ဝါစာ ဥဒစေတသာဝါ၊
 အဘဗ္ဗသော တဿပဋိစ္ဆဒါယ၊
 အဘဗ္ဗတာ ဒိဋ္ဌပဒဿ ဝုတ္တာ။
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏိတံ၊
 ဇေတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၀။ ဝနပ္ပဂုဓမ္မ ယထာ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊
 ဂိမ္မာန မာသေ ပဋ္ဌမသ္မိ ဂိမ္မေ။

တထူပမံ ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ၊
နိဗ္ဗာန ဂါမိံ ပရမံ ဟိတာယ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၁။ ဝရာ ဝရည။ ဝရဒေါ ဝရာဟရာ၊
အနုတ္တရာ ဓမ္မဝရံ အဒေသယံ။
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၂။ သိဏံ ပုရာဏံ နဝနတ္ထိ သမ္ဘဝံ၊
ဝိရတ္တ စိတ္တံ ယတိကေ ဘဝသ္မိံ။
တေခိဏ ဗီဇာ အဝိရုဠိ ဆန္ဒာ၊
နိဗ္ဗန္တိ ဓီရာ ယထာယံ ပဒီပေါ၊
ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ၊
တောန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၃။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာ ဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
ဗုဒ္ဓံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၄။ ယာနိဓ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
ဓမ္မံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၄၅။ ယာနိမ ဘူတာနိ သမာဂတာနိ၊
 ဘုမ္မာနိဝါ ယာနိဝ အန္တလိက္ခေ။
 တထာဂတံ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
 သံဃံ နမဿာမ သုဝတ္ထိ ဟောတု။
 ရတနသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၃ - မေတ္တသုတ်

၄၆။ ယဿာ နုဘာဝတော ယက္ခာ၊
 နေဝ ဒဿေန္တိ ဘိသနံ။
 ယမိစေဝါ နုယုဉ္ဇန္တော၊
 ရတ္တိန္တိဝ မတန္တိတော။

၄၇။ သုခံ သုပတိ သုတ္တောစ၊
 ပါပံ ကိဉ္စ နပဿတိ၊
 ဝေမာဒိ ဂုဏပေတံ၊
 ပရိတ္တံ တံဘဏာမ ဟေ။

၄၈။ ကရဏိယမတ္ထ ကုသလေန၊
 ယန္တသန္တံ ပဒိ အဘိသမေစ္စ။
 သက္ခော ဥဇ္ဇေ သုဟုဇ္ဇေ၊
 သုဝစော စဿ မုဒု အနတိမာနိ။

၄၉။ သန္တုဿကောစ သုဘရောစ၊
 အပ္ပကိစ္စောစ သလ္လဟုကဝုတ္တိ။
 သန္တိန္ဒြိယောက နိပကောမ၊
 အပ္ပဂဗ္ဘော ကုလေသု နနဂိဒ္ဓေါ။

၅၀။ နှစ် ခုဒ္ဒ မာစရေ ကိဉ္စိ၊
ယေန ဝိညာဉ် ပရေ ဥပဝဒေယျ၊
သုခိနောဝ ခေမိနော ဟောန္တ၊
သဗ္ဗ သတ္တာ ဘဝန္တ သုခိတတ္တာ။

၅၁။ ယေကေစိ ပါဏဘူတတ္ထိ၊
တသာဝါ ထာဝရာဝ နဝသေသာ။
ဒိဃာဝါ ယေဝ မဟန္တ၊
မဇ္ဈိမာ ရဿကာ အဏုက ထူလာ။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ ဝါ ယေဝ အဒိဋ္ဌာ၊
ယေဝ ဒူရေ ဝသန္တိ အဝိဒူရေ။
ဘူတာဝါ သမ္ဘဝေ သိဝ၊
သဗ္ဗသတ္တာ ဘဝန္တ သုခိတတ္တာ။

၅၃။ နပရောပရံ နိက္ခပေထ၊
နာတိမညေထ ကတ္ထစိ န ကိဉ္စိ။
ဗျာဓရောသနာ ပဋိဃ သညာ၊
နာည မညဿ ဒုက္ခမိစ္ဆေယျ။

၅၄။ မာတာ ယထာ နိယံ ပုတ္တ၊
မာယုသာ ဧက ပုတ္တ မနုရက္ခေ။
ဝေမ္ပိ သဗ္ဗဘူတေသု၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။

၅၅။ မေတ္တဉ္စ သဗ္ဗ လောကသ္မိ၊
မာနသံ ဘာဝယေ အပရိမာဏံ။
ဥဒ္ဓံ အခေါစ တိရိယဉ္စ၊
အသမ္မာဓံ အဝေရာမ သပတ္တံ။

- ၅၆။ တိဋ္ဌံ စရံ နိသိန္နောဝ၊
သယာနော ယာဝတဿ ဝိတမိဒ္ဓေါ။
တေံ သတိံ အဓိဋ္ဌေယျ၊
ဗြဟ္မမေတံ ဝိဟာရ မိမ မာဟု။
- ၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္စ အနုပက္ကမ္မ သီလဝါ ဒဿနေန သမ္ပန္နော၊
ကာမေသု ဝိနယ ဂေဓံ၊
နဟိဇာတုဂ္ဂဗ္ဗ သေယျ ပုနရေတိ။

မေတ္တ သုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၄ - ဓန္ဒသုတ်

- ၅၈။ သဗ္ဗာ သီဝိသ ဇာတိနံ၊
ဒိဗ္ဗ မန္တာ ဂဒဝိယ။
ယံနာသေတိ ဝိသံဇောရံ၊
သေသဉ္စာပိ ပရိဿယံ။
- ၅၉။ အာဏာ ခေတ္တမ္ပိ သဗ္ဗတ္ထ၊
သဗ္ဗဒါ သဗ္ဗပါဏနံ။
သဗ္ဗသောပိ နိဝါရေတိ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။
- ၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ရောပထေဟိ မေ။
ဆပျာပုတ္တေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ကဏှာဂေါတမကေဟိ။

၆၀။ အ - ပါဒကောဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဒွိပါဒကောဟိ မေ။
စတုပ္ပဒေဟိ မေ မေတ္တံ၊
မေတ္တံ ဗဟုပ္ပဒေဟိ မေ။

၆၂။ မာ မံ အ - ပါဒကော ဟိံ သိ၊
မာ မံ ဟိံ သိ ဒွိပါဒကော။
မာမံ စတုပ္ပဒေဟိ ဟိံ သိ၊
မာ မံ ဟိံ သိ ဗဟုပ္ပဒေဟိ။

၆၃။ သဗ္ဗေ သတ္တာ သဗ္ဗေ ပါဏာ၊
သဗ္ဗေ ဘူတာစ ကေဝလာ။
သဗ္ဗေ ဘဒြာနိ ပဿန္တု၊
မာ ကိဉ္စိ ပါပ မာဂမာ။

၆၄။ အပ္ပမာဏော ဗုဒ္ဓေါ၊
အပ္ပမာဏော ဓမ္မော။
အပ္ပမာဏော သံသော၊
ပမာဏဝန္တာနိ သရီသပါနိ။
အဟိ - ဝိစ္ဆိကာ သတပဒီ၊
ဥဏ္ဏနာဘိ သရဗု မုသိကာ။

၆၅။ ကတာ မေ ရက္ခာ ကတံ မေ ပရိတ္တံ၊
ပဋိကမန္တု ဘူတာနိ။
သောဟံ နမော ဘဂဝတော၊
နမော သတ္တန္တံ သမ္မာ သမ္ဗုဒ္ဓါနံ။

ခန္ဓသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ ...

ဆယ်စောင်တွဲ

၅ - မောရသုတ်

၆၆။ ပူရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ၊
နိဗ္ဗတ္တံ မောရ ယောနိယံ။
ယေန သံဝိဟိတာ ရက္ခံ၊
မဟာသတ္တံ ဝနေ စရာ။

၆၇။ စိရဿံ ဝါယ မန္တောပိ၊
နေဝသက္ခိံ သု ဂဏ္ဍိတုံ။
ဗြဟ္မ မန္တန္တိ အက္ခာတံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၆၈။ ဥဒေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေ မုဒိဝသံ၊

၆၉။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂူ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတ္တာ၊
မောရော စရတိံ သေနာ။

၇၀။ အပေတယံ စက္ခုမာ ဧကရာဇာ၊
ဟရိဿ ဝဏ္ဏော ပထဝိပ္ပဘာသော။
တံတံ နမဿာမိ ဟရိဿဝဏ္ဏံ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊
တယာဇ္ဇ ဂုတ္တာ ဝိဟာရေ မုရိတ္တိံ။

၇၁။ ယေ ဗြာဟ္မဏာ ဝေဒဂ္ဂ သဗ္ဗဓမ္မေ၊
 တေ မေ နမော တေစ မံ ပါလယန္တု။
 နမတ္ထု ဗုဒ္ဓါနံ နမတ္ထု ဗောဓိယာ၊
 နမော ဝိမုတ္တာနံ နမော ဝိမုတ္တိယာ။
 ဣမံ သော ပရိတ္တံ ကတံ၊
 မောရော ဝါသ မကပ္ပယံ။

မောရသုတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၆ - ဝဋ္ဋသုတ်

၇၂။ ပုရေန္တံ ဗောဓိ သမ္ဘာရေ၊
 နိဗ္ဗုတ္တံ ဝဋ္ဋ ဇာတိယံ။
 ယဿ တေဇေန ဒါဝဂ္ဂိ၊
 မဟာသတ္တံ ဝိဝဇ္ဇယိ။

၇၃။ ထေရဿ သာရိပုတ္တဿ၊
 လောက နာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဋ္ဌာယိံ မဟာတေဇံ၊
 ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၇၄။ အတ္တိံ လောကေ သီလဂုဏော၊
 သစ္စံ သောစေယျ နုဒ္ဒယာ။
 တေန သစ္စေန ကာဟာမိ၊
 သစ္စကိရိယ မနုတ္တရံ။

၇၅။ အာဝဇ္ဇေတွာ ဓမ္မဗလံ၊
 သရိတွာ ပုပ္ဖကေ ဇိနေ။
 သစ္စဗလ မဝဿာယ၊
 သစ္စကိရိယ မကာသဟံ။

၇၆။ သန္တိံ ပက္ခာ အပတနာ၊
 သန္တိံ ပါဒါ အဝဉ္ဇနာ။
 မာတာ ပိတာစ နိက္ခန္တဘ၊
 ဇာတဝေဒ ပဋိက္ကမ။

၇၇။ သဟ သစ္စေ ကတေ မယျံ၊
 မဟာ ပဇ္ဇလိတော သိခီ။
 ဝဇ္ဇေသိ သောဠသ ကရိသာနိ၊
 ဥဒကံ ပတွာ ယထာ သိခီ။
 သစ္စေန မေ သမော နတ္ထိ၊
 သော မေ သစ္စ ပါရမီ။
 ဝဋ္ဋသတ္တံ နိဋ္ဌိတံ။

.....၀.....

၇-ဇေဂ္ဂသုတ်

၇၈။ ယဿာနုဿရဏေနာပိ၊
 အန္တလိက္ခေပိ ပါဏိနော။
 ပတိဋ္ဌ မဓိ ဂစ္ဆန္တိ၊
 ဘူမိယံ ဝိယ သဗ္ဗထာ။

၇၉။ သဗ္ဗပဒ္ဒဝ - ဇာလမှာ၊
ယက္ခစောရာဒိ သမ္ဘဝါ။
ဂဏနာနစ မုတ္တာနံ၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၈၀။ ဧဝံ မေ သုတံ ကေံ သမယံ ဘဂဝါ သာဝတ္ထိယံ
ဝိဟရတိ ဇေတဝနေ အ နာထ ပိဏ္ဍိကဿ
အာရာမေ။

၈၁။ တတြခေါဘဂဝါ ဘိက္ခု အာမန္တေသိ ဘိက္ခုဝေါ
တိ။ ဘဒ္ဒန္တတိ တေ ဘိက္ခု ဘဂဝတော ပစ္စယောသံ၊
အဂဝါ တေဒဝေါစ၊ ဘူတပုဗ္ဗံ ဘိက္ခုဝေ ဒေဝါ သုရသင်္ဂံ၊
မော သမုပ ဗျူဠော အဟောသိ။ အထခေါ ဘိက္ခုဝေ
သက္ကော ဒေဝါနမိန္ဒော ဒေဝေ တာဝတိံသေ အာမန္တေ
သိ၊ သစေဝေါ မာရိသာ ဒေဝါနံ သင်္ဂါ မဂတာနံ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ ဟံသော ဝါ၊ မမေဝ
တသ္မိံ သမယေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ မမံ ဟိ ဝေါ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကယတံ ယံဘဝိဿတိ ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိ တတ္တံဝါ
လောမ ဟံသောဝါ သော ပဟိယိဿတိ။

၈၂။ နော စေ မေ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ
ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ။ ပဇာ
ပတိဿဟိ ဝေါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကယတံ ယံ
ဘဝိဿတိ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမဟံသောဝါ
သော ပဟိယိဿတိ။

၈၃။ နော စေ ပဇာပတိဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ
ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ

ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဝရုဏဿ ဟိ ဝေါဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ ယံ ဘဝိဿတံ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ ၊ သော ပဟိယိဿတံ။

၈၄။ နော စေ ဝရုဏဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ အထ ဤသာနဿ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ဤသာနဿဟိ ဝေါဒေဝ ရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ ယံ ဘဝိဿတံ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယိဿတံ။

၈၅။ တံ ခေါပ န ဘိက္ခဝေ သက္ကဿ ဝါ ဒေဝါန မိန္ဒဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ပဇာပတိဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ဝရုဏဿဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ၊ ဤသာနဿ ဝါ ဒေဝရာဇဿ ဇေဂ္ဂံ ဥလ္လောကဿတံ ယံ ဘဝိဿတံ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိ တတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သော ပဟိယေထာပိ၊ နော ပဟိယေထ။

၈၆။ တံ ကိဿ ဟေတု သက္ကော ဟိ ဘိက္ခဝေ ဒေဝါန မိန္ဒော အ ဝိတ ရာဂေါ အ ဝိတဒေါသော အ ဝိတမော ဟော ဘိရုဆမ္ဘိ ဥတြာသိ ပလာယိတံ။

၈၇။ အဟဉ္စ ခေါ ဘိက္ခဝေ ဝေံ ဝဒါမိ သစေ တုမ္ဟာကံ ဘိက္ခဝေ အရည ဂတာနံဝါ ရုက္ခမူလ ဂတာနံဝါ သုညာ ဂါရ ဂတာနံဝါ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ မမေဝ တသ္မိ သမယေ အနံဿရေယျာထ။

၈၈။ ဣတိပိ သော ဘဂဝါ အရဟံ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊
ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နော၊ သဂ္ဂတော၊ လောကဝိဒ္ဓါ၊ အနုတ္တရော
ပုရိသ ဒမ္မသာရဏိ၊ သတ္တာဒေဝ မနုဿာနံ၊ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဘဂ
ဝါတိ။

၈၉။ မမံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံ ဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သောပဟိ
ယိဿတိ။

၉၀။ နော စေ မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ။

၉၁။ သွာက္ခာတော ဘဂဝတော ဓမ္မော၊ သန္တိဋ္ဌိကော၊
အကာလိကော၊ ဟိံပဿိကော၊ ဩပနေယျိကော၊ ပစ္စတ္တံ
ဝေဒိတဗ္ဗော ဝိညုဟိတိ။

၉၂။ ဓမ္မံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတိ
ဘယံဝါ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ လောမ ဟံသောဝါ၊ သောပဟိ
ယိဿတိ။

၉၃။ နော စေ ဓမ္မံ အနုဿရေယျာထ၊
အထ သံဃံ အနုဿရေယျာထ။

၉၄။ သုပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊
ဥပ္ပဋိပန္နော ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ဥာယပ္ပဋိ
ပန္နော ဘဂဝတော သာဝကသံဃော၊ သာမိစိပ္ပဋိပန္နော
ဘဂဝတော သာဝက သံဃော၊ ယဒိဒံစတ္တာရိ ပုရိသယုဂါနိ
အဋ္ဌ ပုရိသပုဂ္ဂလာ သေဘဂဝတော သာဝက သံဃော အာ
ဟုနေယျော၊ ပါဟုနေယျော၊ ဒက္ခိဏေယျော၊ အဗ္ဗလိကာရဏီ
ယော၊ အနုတ္တရံ ပုညခေတ္တံ လောကဿာတိ။

၉၅။ သံသံ ဟိ ဝေါ ဘိက္ခုဝေ အနုဿရတံ ယံ ဘဝိဿတံ
ဘယံ၊ ဆမ္ဘိတတ္ထံဂါ လောမ ဟံသော ဝါ သောဗဟိ
ယိဿတံ။

၉၆။ တံ ကိဿဟေတု၊ တထာဂတော ဟိ ဘိက္ခုဝေ
အရဟံ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ ဝိတ ဓာဂေါ ဝိတ ဒေါသော ဝိတ
မောဟော အဘိရူ အဆမ္ဘိ အနုတြာသိ အ ပလာယိတံ။

၉၇။ ဣဒ မဝေါစ ဘဂဝါ၊
ဣဒံ ဝတံန သုဂတော၊
အထာပရံ တေဒဝေါ စ သတ္ထာ။

၉၈။ အရညေ ရုက္ခ မူလေဝါ၊
သုညာဂါရော ဘိက္ခုဝေါ။
အနုဿရေထ သမ္ဗုဒ္ဓံ၊
ဘယံ တုမ္ဘာက နောသိယာ။

၉၉။ နောစေ ဗုဒ္ဓံ သရေယျာထ၊
လောက ဇေဋ္ဌံ နရာသတံ။
အထ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သု ဒေသိတံ။

၁၀၀။ နော စေ ဓမ္မံ သရေယျာထ၊
နိယျာနိကံ သုဒေသိတံ၊
အထ သဃံ သရေယျာထ။
ပုညက္ခေတ္တံ အနုတ္တရံ၊

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

၁၀၀။ ဝေံ ဗုဒ္ဓံ သရန္တာနံ၊
ဓမ္မံ သံယုဉ္ဇံ ဘိက္ခုဝေါ။
ဘယံဝါ ဆပ္ပိတတ္ထံ ဝါ၊
လောမ ဟံသော န ဟေဿတိ။

ဇေဂ္ဂသတ္တံ နိဠိတံ။

၈ - စာဠာနာဒိယသုတ်

၁၀၂။ အပ္ပသန္ဓေဟိ နာထဿ၊
သာသနေ သာဓု သမ္ပတေ။
အ မနုဿေဟိ စက္ခေဟိ၊
သဒါ ကိဗ္ဗိသ ကာရိဘိ။

၁၀၃။ ပရိသာနံ စတသန္ဓံ၊
အဟိံ သာယစ ဂုတ္တိယာ။
ယံ ဒေသေသိ မဟာ ဝီရော၊
ပရိတ္တံ တံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၀၄။ ဝိပဿိဿ စ နမတ္ထု၊
စက္ခုမန္တဿ သိရိမတော။
သိခိဿာပိစ နမတ္ထု၊
သဗ္ဗ ဘူတာ နုကမ္ပိနော။

၁၀၅။ ဝေဿဘူဿစ နမတ္ထု၊
နာတဏဿ တပဿိနော။
နမတ္ထု ကကုသန္ဓဿ၊
မာရ သေနာ ပမဒ္ဒိနော။

- ၁၀၆။ ကောဏာဂမနဿ နမတ္ထု၊
 ဗြာဟ္မဏဿ ဝုသီမတော။
 ကဿပဿ စ နမတ္ထု၊
 ဝိပ္ပ မုတ္တဿ သဗ္ဗဓိ။
- ၁၀၇။ အင်္ဂီ ရသဿ နမတ္ထု၊
 သကျုပ္ပုတ္တဿ သိရီမတော။
 ယော ဣမံ မွေံ ဒေသေသိ၊
 သဗ္ဗ ဒုက္ခာ ပနုဒနံ။
- ၁၀၈။ ယေစာပိ နိဗ္ဗုတာ လောကေ၊
 ယထာ-ဘူတံ ဝိပဿိသုံ။
 တေ ဇနာ အပိသုဏာထ၊
 မဟန္တာ ဝိတသာရဒါ။
- ၁၀၉။ ဟိတံ ဒေဝမနုဿာနံ၊
 ယံ နမဿန္တိ ဂေါတမံ။
 ဝိဇ္ဇာ-စရဏ-သမ္ပန္နံ၊
 မဟန္တံ ဝိတသာရဒံ။
- ၁၁၀။ ဧတေ စညေ စ သမ္ပုဒ္ဓါ၊
 အနေက သတ ကောဋီယော။
 သံဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ သမသမာ၊
 သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ မဟိဒ္ဓိကာ။
- ၁၁၁။ သဗ္ဗေ ဒသ ဗလူပေတာ၊
 ဝေသာရဇ္ဇေ ဟူပါကတာ။
 သဗ္ဗေ တေ ပဋိဇာနန္တိ၊
 အာသဘံ ဌာနမတ္ထမံ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော်

၁၁၂။ သိဟနာဒံ နဒန္တေ တေ၊
ပရိသာသု ဝိသာရဒါ။
ဗြဟ္မစက္ကံ ပဝတ္တေန္တိ၊
လောကေ အပ္ပုဋ္ဌိဝတ္တိယံ။

၁၁၃။ ဥပေတာ ဗုဒ္ဓဓမ္မေဟံ၊
အဋ္ဌာရသဟံ နာယကာ။
ဗာတ္ထိံ သ လက္ခဏပေတာ၊
သိတာ နိဗျဉ္ဇနာ ဓရာ။

၁၁၄။ ဗျာမပ္ပဘာယ သပ္ပဘာ၊
သဗ္ဗေ တေ မုနိက္ခရာ။
ဗုဒ္ဓါ သဗ္ဗညုနော ဧတေ၊
သဗ္ဗေ ခိဏာသဝါ ဇိနာ။

၁၁၅။ မဟာပဘာ မဟာတေဇာ၊
မဟာပညာ မဟာဗ္ဗလာ။
မဟာကာရုဏိကာ ဓီရာ၊
သဗ္ဗေသာနံ သုခါဝဟာ။

၁၁၆။ ဒီပါနာထာ ပတိဋ္ဌာစ၊
တာဏာ လောဏာ စ ပါဏိနံ။
ဂတီ ဗန္ဓုမဟေဿာသာ၊
သရဏာ စ ဟိတေသိနော။

၁၁၇။ သဒေဝကဿ လောကဿ၊
သဗ္ဗေ ဧတေ ပရာယဏာ။
တေသာဟံ သိရသာ ပါဒေ၊
ဝန္တာမိ ပုရိသုတ္တမေ။

ဆယ်စောင်တို့

၁၁၈။ ဝစသာ မနသာ စေဝ၊
ဝန္ဒာမေ တေ တထာဂတေ။
သယနေ အာသနေ ဌာနေ၊
ဂမနေ စာပိ သဗ္ဗဒါ။

၁၁၉။ သဒါ သုခေန ရက္ခန္တု၊
ဗုဒ္ဓါ သန္တိ ကရာ တုဝံ။
တေဟိ တံ ရက္ခိတော သန္တော၊
မုတ္တော သဗ္ဗ ဘယေဟိ စ။

၁၂၀။ သဗ္ဗ ရောဂါ ဝိနိမုတ္တော၊
သဗ္ဗ သန္တာပ ဝဇ္ဇိတော။
သဗ္ဗ ဝေရ မတိက္ကန္တော၊
နိဗ္ဗူတောစ တုဝံ ဘဝ။

၁၂၁။ တေသံ သစ္စေန သီလေန၊
ခန္တိ မေတ္တာ ဗလေနစ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၂။ ပုရုတ္တိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိဘူတာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာ ဘာဂေ၊
သန္တိဒေဝါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တု၊
အ ရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၄။ ပစ္စိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊
သန္တိယက္ခာ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန ဓတရဋ္ဌော၊
ဒက္ခိဏေန ဝိရုဠကော။
ပစ္စိမေန ဝိရူပက္ခော၊
ကုဝေရော ဥတ္တရံ ဒိသံ။

၁၂၇။ စတ္တာရော တေ မဟာရာဇာ၊
လောကပါလာ ယသသိနော။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ စ ဘူမဋ္ဌာ၊
ဒေဝါနာဂါ မဟိဒ္ဓိကာ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ ယေ ဒေဝါ၊
ဝသန္တာ ဣဓ ယာသနေ။
တေပိ အမေ နုရက္ခန္တိ၊
အရောဂေန သုခေနစ။

၁၃၀။ သဗ္ဗိ တိယော ဝိဝဇ္ဇန္တု။
 သောကော ရောဂေါ ဝိနဿတု။
 မာတေ ဘဝန္တန္တရာယာ၊
 သုခိ ဒီဃာ ယုဒကာ ဘဝ။

၁၃၁။ အဘိဝါဒန သီလိဿ၊
 နိစ္စံ ဝုဇ္ဈာ ပစာယိနော။
 စတ္တာရော ဓမ္မာ ဝဗ္ဗန္တိ၊
 အာယု ဝဏ္ဏော သုခံ ဗလံ၊
 အာဠာနာဠိယသုတ္တံ နိဗ္ဗိတံ။

.....O.....

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ်

၁၃၂။ ပရိတ္တံ ယံ ဘဏန္တဿ၊
 နိသိန္နဠာန ဓေါဝနံ။
 ဥဒကမ္ပိ ဝိနာသေတိ၊
 သဗ္ဗမေဝ ပရိဿယံ။

၁၃၃။ သောတ္တိနာ ဂဗ္ဘိ ဝုဠာနံ၊
 ယဉ္ဇ သာဓေတိ တာခဏေ။
 ထေရဿင်္ဂုလိမာလဿ၊
 လောကနာထေန ဘာသိတံ။
 ကပ္ပဠာယိ မဟာ တေဇံ၊
 ပရိတ္တံ ထံ ဘဏာမ ဟေ။

၁၃၄။ ယတော ဟံ ဘဂိနိ အရိယာယ ဇာတိယာ
ဇာတော နာဘိဇာနာမိ သဉ္စိစ္စ ပါဏံ ဇီဝိတာ ဝေါဇ္ဇေ
ပေတာ။ တေန သစ္စေန သောတ္ထိ တေ ဟောတု သောတ္ထိ
ဂဗ္ဘဿ။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ နိဠိတံ။

.....O.....

၁၀ - ဗောဇ္ဈင်သုတ်

- ၁၃၅။ သံသာရေ သံသရန္တာနံ။
သဗ္ဗ ဒုက္ခ ဝိနာသနေ။
သတ္တ ဓမ္မေစ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊
မာရ သေနာ ပမဒ္ဒနေ။
- ၁၃၆။ ဗုဇ္ဈိတော ယေစိ မေ သတ္ထာ၊
တိဘဝါ မုတ္တ ကုတ္တမာ။
အဇာတိ မဇရာ ဗျာဓိံ၊
အ မတံ နိဗ္ဗယံ ဂတာ။
- ၁၃၇။ ဝေ မာဒိ ဂုဏူပေတံ၊
အနေက ဂုဏ သင်္ဂဟံ။
ဩသဓဉ္စ ဣမံ မန္တံ၊
ဗောဇ္ဈင်္ဂေ ဘဏာမ ဟေ။
- ၁၃၈။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ သတိ သင်္ခါတော၊
ဓံမ္မာနံ ဝိစယော တထာ။
ဝိရိယံ ပီတိ ပဿဒ္ဓိ။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ တထာ ပရေ။

၁၃၉။ သမာဓု ယေက္ခာ ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊
 သတ္တေ တေ သဗ္ဗဒဿိနာ။
 မုနိနာ သမ္ပ ဒက္ခာတာ၊
 ဘာဝိတာ ဗဟုလိကတာ။

၁၄၀။ သံဝတ္တန္တိ အဘိညာယ၊
 နိဗ္ဗာနာယစ ဗောဓိယာ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္တိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၁။ ကေသ္မိံ သမယေ နာထော၊
 မောဂ္ဂလာနဉ္စ ကာသပံ။
 ဂိလာနေ ဒုက္ခိတေ ဒိသ္မာ၊
 ဗောဇ္ဈင်္ဂေ သတ္တ ဒေသယိ။

၁၄၂။ တေစ တံ အဘိနန္ဒိတာ၊
 ရောဂါ မုစ္စိံ သု တခံဏေ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္တိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၃။ ကေဒါ ဓမ္မရာဇာပိ၊
 ဂေလညေနာဘိ ပိဋိတော။
 စန္ဒတ္ထေရေန တံယေဝ၊
 ဘဏာပေတွာန သာဒရံ။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန အာဗာဓာ၊
 တမ္ပာ ဝုဠာသိ ဌာနသော။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္တိံ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

၁၄၅။ ပဟိနာ တေ စ အာဗာဓာ၊
 တိဏ္ဍန္နမ္ပိ မဟေသိနံ။
 မဂ္ဂဟတာ ကိလေသာဝ၊
 ပတ္တာ နုပုတ္တိ ဓမ္မတံ။
 ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိတေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂသုတ္တံ နိဠိတံ။

.....O.....

၁၁ . ပုဗ္ဗဏှသုတ်

၁၄၆။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
 ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 ဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။

၁၄၇။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
 ယောစာမနာပေါသကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 ဓမ္မာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။

၁၄၈။ ယံ ဒုန္နိမိတ္တံ အဝမင်္ဂလဉ္စ၊
 ယောစာမနာပေါ သကုဏဿ သဒ္ဓေါ။
 ပါပဂ္ဂဟော ဒုဿုပိနံ အကန္တံ၊
 သံဃာ နုဘာဝေန ဝိနာသမေန္တု။

၁၄၉။ ဒုက္ခပုတ္တာစ နိဒ္ဒါက္ခာ၊
 ဘယပုတ္တာ စ နိဗ္ဗိယာ။

သောကပတ္တာစ နိဿောကာ၊
ဟောန္တု သဗ္ဗေပိ ပါဏိနော။

၁၅၀။ တောဝတာစ အမေဟိ၊
သမ္ဘတံ ပုညသမ္ပဒံ။
သဗ္ဗေ ဒေဝါ နုမောဒန္တု၊
သဗ္ဗသမ္ပတ္တိ သိဒ္ဓိယာ။

၁၅၁။ ဒါနံ ဒဒန္တု သဒ္ဓါယ၊
သီလံ ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒါ။
ဘာဝနာ ဘိရတာ ဟောန္တု၊
ဂစ္ဆန္တု ဒေဝတာ ဂတာ။

၁၅၂။ သဗ္ဗေ ဗုဒ္ဓါ ဗလပုတ္တာ၊
ပစ္စေကာနဉ္စ ယံ ဗလံ။
အရဟန္တာနဉ္စ တေဇေန၊
ရက္ခံ ဗန္ဓာမိ သဗ္ဗသော။

၁၅၃။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏိတံ၊
နနော သမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဗုဒ္ဓေ ရတနံ ပဏိတံ၊
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၄။ ယံကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ။
သဂ္ဂေသုဝါ ယံရတနံ ပဏိတံ။
နနောသမံ အတ္ထိ တထာဂတေန၊
ဣဒမ္ပိ ဓမ္မေ ရတနံ ပဏိတံ။
ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၅။ ယံ ကိဉ္စိ ဝိတ္တံ ဣဓဝါ ဟုရံဝါ၊
 သဂ္ဂေသုဝါ ယံ ရတနံ ပဏီတံ။
 နနောသမံ အတ္ထိ တထာ ဂတေန၊
 ဣဒမ္ပိ သံဃေ ရတနံ ပဏီတံ။
 ဧတေန သစ္စေန သုဝတ္ထိ ဟောတု။

၁၅၆။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗဗုဒ္ဓါ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၇။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗဓမ္မာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၈။ ဘဝတု သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊
 ရက္ခန္တု သဗ္ဗဒေဝတာ။
 သဗ္ဗသံဃာ နုဘာဝေန၊
 သဒါ သုခီ ဘဝန္တု တေ။

၁၅၉။ မဟာကာရုဏီကော နာထော၊
 ဟိတာယ သဗ္ဗပါဏီနံ။
 ပူရေတွာ ပါရမီ သဗ္ဗာ၊
 ပတ္တော သမ္မောဓိ မုတ္တမံ။
 ဧတေန သဗ္ဗပဇ္ဇေန၊
 သောတ္ထိ တေ ဟောတု သဗ္ဗဒါ။

ဆယ်စောင်တံ

၁၆၀။ ဇယန္တော ဗောဓိယာ မူလေ။
သံကျာနံ နန္ဒိ ဝစုနော။
ဇဝမေဝ ဇယော ဟောတု၊
ဇယဿ ဇယမင်္ဂလေ။

၁၆၁။ အပရာဇိတ ပလ္လကော၊
သီသေ ပုထုဝိပုက္ခလေ။
အဘိသေကေ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနံ၊
အဂ္ဂပတ္တော ပမောဒတိ။

၁၆၂။ သုနက္ခတ္တံ သုမင်္ဂလံ၊
သုပဘာတံ သုဟုဋ္ဌိတံ၊
သုခဏော သုမုဟုတ္တောစ၊
သုယိဋ္ဌံ ဗြဟ္မစာရိသု။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ ကာယကမ္ပံ၊ ဝါစာကမ္ပံ ပဒက္ခိဏံ။
ပဒက္ခိဏံ မနောကမ္ပံ၊ ပဏိဓိတေ ပဒက္ခိဏေ။

၁၆၄။ ပဒက္ခိဏာနိ ကတုာန၊
လဘန္တတ္ထေ ပဒက္ခိဏေ။
တေ အတ္ထ လဒ္ဓါ သုခိတာ၊
ဝိရုဋ္ဌာ ဗုဒ္ဓသာသနေ။
အရောဂါ သုခိတာ ဟောထ၊
သဟ သဗ္ဗေဟိ ဉာတိဘိ။

ပုဗ္ဗဏသုတ္တံ နိဇ္ဇိတံ။

ပရိတ်ကြီး ပါဠိတော် ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးအနက်

၁။ သမန္တာ၊ ဤစကြဝဠာ၏ ထက်ဝန်းကျင်မှ။ စက္ကဝါ
ဇ္ဇေယျ၊ တသောဇာတော စကြဝဠာတို့၌။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့
သည်။ မုနိရာဇဿ၊ ရဟန်းတို့၏ မင်းဖြစ်တော်မူသော
မြတ်စွာဘုရား၏။ သဂ္ဂမောက္ခဒံ၊ နတ်ရွာနိဗ္ဗာန်ကို
ပေးတော်မူတတ်သော။ သဒ္ဓမ္မံ၊ ချီးမွမ်းအပ်သော တရား
တော်ကို။ သောတံ၊ နာအံ့သောငှါ။ အတြ၊ ဤအရပ်သို့။
အာဂစ္ဆန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။ သုဏန္တု၊ နာလင့်ကုန်လော့။

၂။ ဘဒ္ဒန္တာ၊ အိုနတ်များတို့။ အယံ၊ ဤအခါကား။
ဓမ္မဿဝဏကာလော၊ တရားတော်ကို နာအံ့သောအခါတည်း။

၃။ အရဟတော၊ ပစ္စည်း လေးပါးကို ခံတော်မူထိုက်
ထသော။ အရဟတော၊ ဆိတ်ကွယ်ရာအရပ်၌ မကောင်းမှုကို
ပြုခြင်းငှါ ထိုက်တော်မမူထသော။ အရဟတော၊ သံသရာ
စက်၏ အကန်ဖြင့်သော အဘိသင်္ခါရကို ပယ်တော်မူပြီး
ထသော။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓဿ၊ ပယ်အပ်ပြီးသော ကိလေသာ
တို့သည် မဖြစ်ပြန်သဖြင့် ကောင်းစွာမိမိအလိုလို သစ္စာ
လေးပါးတရားတို့ကို သိတော်မူပြီးထသော။ တဿဘဂဝ
တော၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

၄။ ဧတ္ထဝါ၊ ဤစကြဝဠာ၌၎င်း။ လောကန္တရေဝါ၊
စကြဝဠာတပါး၌၎င်း။ သန္တာ၊ ငြိမ်သက်ကုန်ထသော။
သန္တစိတ္တာ၊ ငြိမ်သက်သောစိတ်ရှိကုန်ထသော။ တိသရဏ
သရဏာ၊ ရတနာသုံးပါးလျှင် ကိုးကွယ်ရာရှိကုန်ထသော။

ဘုမ္မာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်ထသော။ ယေဒေါစ၊ အကြင်
 နတ်တို့သည်၎င်း။ အဘုမ္မာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်ထ
 သော။ ယေဒေါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗကာလံ၊
 အခါခပ်သိမ်း။ ဂုဏဂဏ ဂဟဏ ဗျာဝဋ္ဌာ၊ လောကီကျေးဇူး၊
 လောကုတ္တရာ ကျေးဇူးတို့၏ အပေါင်းကို ယူခြင်း၌ ကြောင့်
 ကြကုန်၏။ ဒေတ ဒေါစ၊ ထိုနတ်တို့သည်၎င်း။ ဝရကနက
 မယေ၊ မြတ်သော ရွှေစိုင် အတိဖြင့် ပြီးသော။ မေရုရာဇေ၊
 မြင်းမိုရ်တောင်မင်း၌။ ဝသန္တော၊ နေကုန်သော။ သန္တော၊
 သူတော်ကောင်း ဖြစ်ကုန်သော နတ်တို့သည်၎င်း။ သန္တော
 သဟေတု၊ ရောင့်ရဲ လွယ်ခြင်း၏ အကြောင်း ဖြစ်ထသော။
 အဂ္ဂံ၊ မြတ်ထသော။ မုနိဝရဝစနံ၊ မြတ်စွာဘုရား စကား
 တော်ကို။ သောတု၊ နာအံ့သောငှါ။ သမဂ္ဂါ၊ အညီအညွတ်။
 အာယန္တု၊ လာလတ်ကုန်လော့။

၅-၆။ သဗ္ဗေသု၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊
 စကြဝဠာတို့၌။ ယက္ခာစ၊ ဘီလူးတို့သည်၎င်း။ ဒေါစ၊
 နတ်တို့သည်၎င်း။ ဗြာဟ္မဏောစ၊ ဗြဟ္မာတို့သည်၎င်း။ သန္တိ၊
 ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော ဘီလူး၊ နတ်၊
 ဗြဟ္မာ တို့သည်။ သဗ္ဗ သမ္ပတ္တိ သာဓကံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 စည်းစိမ်ကို ပြီးစေတတ်ထသော။ ယံပုညံ၊ အကြင်ကောင်း
 မှုကို။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ တံပုညံ၊
 ထိုကောင်းမှုကို။ အနုမောဒိတွာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်
 ဖြစ်၍။ သမဂ္ဂါ၊ ညီညွတ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သာသနေ၊
 သာသနာတော်၌။ ရဝာ၊ မွေ့လျော်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊
 ပြန်စေကုန်လော့။ အာရက္ခာသု၊ စောက်ရှောက်ခြင်းတို့၌။

ဝိသေသတော၊ အထူးသဖြင့်။ ပမာဒရဟိတာ၊ မေ့လျော့
ခြင်းမှ ကင်းကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်လော့။

၇။ သာသနဿစ၊ သာသနာတော်၏၎င်း။ လောကဿစ၊
လူအများ၏၎င်း။ ဝုခါ၊ စီးပွားခြင်းသည်။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သာသနမ္ပိစ၊ သာသနာတော်ကို၎င်း။ လောကဉ္စ၊ လူအများ
ကို၎င်း။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော
အခါ၌။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၈။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ အတ္တနော၊
မိမိ၏။ ပရိဝါရေဟိ၊ အခြံအရံတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ သုခါ၊
ချမ်းသာကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။
သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သူတို့သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်သိမ်း
ကုန်သော။ ဥာတိဘိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊ တကွ။
အနိဿ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်
သတည်း။ သုမနာ၊ ဝမ်းမြောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တု၊
ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၉။ ရာဇတောဝါ၊ မင်းဘေးမှ၎င်း။ စောရတောဝါ၊
ခိုးသူဘေးမှ၎င်း။ မနုဿတောဝါ၊ လူဘေးမှ၎င်း။ အမနုဿ
တောဝါ၊ လူမဟုတ်သော ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ အဂ္ဂိတောဝါ၊
မီးဘေးမှ၎င်း။ ဥဒကတောဝါ၊ ရေဘေးမှ၎င်း။ ပိဿာစ
တောဝါ၊ မြေဘုတ်ဘီလူးဘေးမှ၎င်း။ ခါဏုကတောဝါ၊ သစ်
ငုတ်ဘေးမှ၎င်း။ ကဏ္ဍကတောဝါ၊ ဆူးပြောင့်ဘေးမှ၎င်း။
နက္ခတ္တတောဝါ၊ မကောင်းသော နက္ခတ်ဘေးမှ၎င်း။ ဇနပဒ
ရောဂတောဝါ၊ ဇနပုဒ်၌ဖြစ်သော အနာဘေးမှ၎င်း။ အသဒ္ဓမ္ပ

တောဝါ၊မသုတော်တို့၏ တရားဘေးမှိုင်း။ အသန္တိတောဝါ၊
 မှားသောအယူဘေးမှိုင်း။ အသပ္ပင်္ဂိသတောဝါ၊ မသုတော်
 ဘေးမှိုင်း။ စက္ခုဟတ္ထိ အဿ မိဂ ဂေါဏ ကုက္ကုရ အဟိ
 ဝိစ္ဆိက မဏိသပ္ပ ဒီပိ အန္တ တရစ္ဆ သူကရ မဟိ သ ယက္ခ
 ရက္ခသဒီဟိ၊ ကြမ်းသောဆင်၊ ကြမ်းသောမြင်း၊ ကြမ်း
 သောသား၊ ကြမ်းသောနှား၊ ကြမ်းသောခွေး၊ ကြမ်းသော
 မြွေ၊ ကြမ်းသော ကင်းသန်း၊ ကြမ်းသောမြေစိမ်း၊ ကြမ်းသော
 သစ်၊ ကြမ်းသောဝံ၊ ကြမ်းသော အောင်း။ ကြမ်းသော
 စက်၊ ကြမ်းသော ကျဲ၊ ကြမ်းသော ဘီလူး၊ ကြမ်းသော
 ရေစောင့်ဘီလူး စသည်တို့ကြောင့် ဖြစ်ကုန်သော၊ နာနာ
 ဘယတောဝါ၊ အထူးထူးသော အနာဘေးတို့မှိုင်း။ နာနာ
 ရောဂတောဝါ၊ အထူးထူးသော ရောဂါ ဘေးတို့မှိုင်း။
 နာနာဥပ္ပဒ္ဒဝတောဝါ၊ အထူးထူးသောဥပ္ပဒ္ဒဝေါဘေးတို့မှိုင်း။
 အာရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဂဏ္ဍန္တု၊ ယူကုန်လော့။

* (မင်္ဂလသုတ်အနက်-ရှေးကဆိုခဲ့ပြီ)

၂- ရတနသုတ် အနက်

၂၅။ ပဏိဓါနတော၊ ဒီပင်္ကရာ မြတ်စွာဘုရား၏ ခြေ
 ရင်းတော်၌ ဘုရားဆုကို တောင်းသည်မှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။
 တထာဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ ဒေသပါရမိယော၊ ဆယ်ပါး
 သော ပါရမီတို့ကိုိုင်း။ ဒေသဥပပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ဥပပါရမီတို့ကိုိုင်း။ ဒေသပရမတ္ထပါရမိယော၊ ဆယ်ပါးသော
 ပရမတ္ထပါရမီတို့ကိုိုင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့သော အပြားရှိကုန်

သော။ သမတိံ သ ပါရမိယော၊ အမျှသုံးဆယ်သော ပါရမိ
 တို့ကို၎င်း။ ပဉ္စမဟာပရိစ္စာဂေါ၊ ငါးပါးသော စွန့်ခြင်းကြီးတို့
 ကို၎င်း။ လောကတ္ထစရိယံ၊ လောကသုံးပါး၏ အကျိုးစီးပွား
 အလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဥာတတ္ထစရိယံ၊ ဆွေတော် မျိုးတော်
 တို့၏ အကျိုးစီးပွားအလို့ငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဗုဒ္ဓတ္ထစရိယံ၊ ဘုရား
 ဖြစ်ခြင်းအကျိုးငှါ ကျင့်ခြင်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ တိဿောစရိ
 ယာယော၊ သုံးပါးသော အကျင့်ကိုကို၎င်း။ ပစ္ဆိမဘာပေါ
 အဆုံးစွန့်သော ဘဝ၌။ ဂဗ္ဘဝေါက္ကန္တံ၊ အမိဝမ်း၌ ပဋိသန္ဓေ
 နေခြင်းကို၎င်း။ ဇာတိံ၊ မွေးခြင်းကို၎င်း။ အဘိနိက္ခမနံ၊ မြတ်
 သော တောထွက်ခြင်းကို၎င်း။ ပဓာနစရိယံ၊ ပြင်းစွာသော
 လုံ့လဖြင့် ကျင့်ခြင်းကို၎င်း။ ဗောဓိပလ္လင်္ဂေ၊ ဗောဓိပလ္လင်၌။
 မာရဝိဇယံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ခြင်းကို၎င်း။ သဗ္ဗညုတ
 ဥာဏပုဋိဝေဓံ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို သိတော်မူခြင်းကို၎င်း။
 ဓမ္မစက္ကပဝတ္တနံ၊ ဓမ္မစကြာတရားတော်ကို ဟောတော်မူခြင်း
 ကို၎င်း။ နဝလောကုတ္တရဓမ္မေ၊ ကိုးပါးသော လောကုတ္တရာ
 တရားတို့ကို၎င်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း
 ဖြစ်ကုန်သော။ ဣမေ ဗုဒ္ဓဂုဏော၊ ဤဘုရားသခင်၏ ကျေးဇူး
 တော်တို့ကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊ ဆင်ခြင်၍။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေ
 သာလိပြည်၏။ တီသု၊ သုံးထပ်ကုန်သော။ ပါကာရန္တရေသု၊
 မြို့တံတိုင်း၏ အကြားတို့၌။ တိယာမရတ္တိံ၊ ညဉ့်သုံးယာမ
 ဝတ်လုံး။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။ ကရောန္တော၊ ပြုသော။ အာ
 ယသ္မံ၊ ရှည်သော အသက်ရှိသော။ အာနန္ဒတ္ထေရောဝိယံ၊
 အာနန္ဒာထေရ်ကဲ့သို့။ ကာရုညစိတ္တံ၊ သနားခြင်းနှင့် ယှဉ်သော
 စိတ်ကို။ ဥပဋ္ဌပေတွာ၊ ဖြစ်စေဦး၍။

၂၆ - ၂၇။ ကောဋိသတ သဟဿေသု၊ ကုဋေ တသိန်းမျှလောက်ကုန်သော။ စက္ကဝါဠေသု၊ စကြဝဠာ တိုက်တိုဉ်။ ဒေဝတာ၊ နတ်တို့သည်။ ယဿ၊ အကြင် ရတန သုတ် ပရိတ်တော်၏။ အာဏံ၊ အာဏာစက်ကို။ ပတိဂဏန္တိ၊ ခံကုန်၏။ ဝေသာလိယာ၊ ဝေသာလီ အမည်ရှိသော။ ပုရေ၊ ပြည်၌။ ရောဂါမနုဿ ဒုဗ္ဗိက္ခသမ္ဘူတံ၊ အနာ၊ ဘီလူး၊ မှတ် သိပ်ခြင်းကြောင့် ဖြစ်သော။ တိဝံခံသုံးပါးအပြားရှိသော။ ဘယံ၊ ဘေးကို။ ယဉ္ဇ၊ ယံဝေပရိတ္တံ၊ အကြင် ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်လျှင်။ ခိပ္ပံလျှင်စွာ။ အန္တရဓာပေသိ၊ ကွယ် စေတတ်၏။ တံပရိတ္တံ၊ ထို ရတနသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွှေကြေးကုန်အုံး။

၂၈။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။ ယာနိ ဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝ တိံသာ နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊ ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာ မာစသော နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာ ဂတာနိ၊ အညီအညွတ် လာကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန် သော။ ဘူတာဝေ၊ နတ်တို့သည်သာလျှင်။ သုမနာ၊ ဝမ်း မြောက်သော နှလုံးရှိကုန်သည်။ ဘဝန္တု၊ ဖြစ်ကုန်လော့။ အထောပိ၊ ထိုမြို့လည်း။ ဘာသိတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော တရားတော်ကို။ သက္ကစ္စံ၊ ရှိသေစွာ။ သုဏန္တု၊ နာကုန်လော့။

၂၉။ ဘူတာနိ၊ ဒို့ နတ်တို့။ ယသ္မာ၊ အကြင် ကြောင့်။ သမာဂတာနိ၊ အညီအညွတ် စည်းဝေးလာကုန်၏။ တသ္မာဟိံတသ္မာဝေ၊ ထိုသို့ စည်းဝေးလာကုန်သောကြောင့်

သာလျှင်။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တုမေ၊ သင်တို့သည်။
 နိသာမေထ၊ နာကုန်လော့။ မာနုသိယာ၊ လူဖြစ်သော၊ ပဇာ
 ယ၊ သတ္တဝါ၌။ မေတ္တာ၊ ချစ်ခြင်းကို။ ကရောထ၊ ပြုကုန်လော့။
 ဒိဝါစ၊ နေ၌၎င်း။ ရက္ခောစ၊ ည၌၎င်း။ ယေ၊ အကြင် သူတို့
 သည်။ တုမှာကံ၊ သင်တို့အား။ ဗလိံ၊ ပူဇော်သက္ကာရကို။
 ဟရန္တိ၊ ဆောင်ကုန်၏။ တသ္မာဟိ - တသ္မာဇေ၊ ထိုသို့ဆောင်
 ကုန်သောကြောင့်သာလျှင်။ အပ္ပမတ္တာ၊ မမေ့မလျော့ကုန်
 သည်ဖြစ်၍။ နေ၊ ထိုသူတို့ကို။ ရက္ခထ၊ စောင့်ကုန်လော့။

၃၀။ ဣဝါ၊ ဤ လူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရံဝါ၊ နဂါး
 ပြည် ကဋ္ဌုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌၎င်း။
 ယံကိဉ္စိ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ယံဝိတ္တံဝါ၊ အကြင် သုံးဆောင်အပ်
 သော ဥစ္စာသည်၎င်း။ ယံရတနံဝါ၊ အကြင် အလေးအမြတ်
 သို့ထားအပ်သော ရတနာသည်၎င်း။ ပဏိတံ၊ မြတ်၏။ တံ၊
 ထို ရတနာသည်။ တထာဂတေန၊ မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊
 တူသော ရတနာသည်။ နနောအတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်
 ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိ
 ရတနဘာဝေါ၊ ဤ အရဟံစသော ကျေးဇူးတို့နှင့် ပြည့်စုံ
 သော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိတော၊
 မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။
 ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၁။ သက္ခုမုနိ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏ အထွတ် ဖြစ်
 တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမာဟိတော၊ တည်
 ကြည်သော နှလုံးရှိတော်မူသည်ဖြစ်၍။ ခယံ၊ ရာဂစသော

ကိလေသာတို့၏ ကုန်ရာလည်း ဖြစ်ထသော၊ ဝိရာဂံ၊ ရာဂ၏
 ကင်းရာလည်းဖြစ်ထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းကင်းထသော။
 ပဏီတံ၊ မြတ်ထသော။ ယံ၊ အကြင်နိဗ္ဗာန်ကို။ အဇ္ဈဂါ၊
 သိတော်မူ၏။ တေနဓမ္မေန၊ ထို နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော တရားနှင့်။
 သမံ၊ တူသော။ ကိဉ္စိ၊ တစုံတခုသောရတနာသည်။ န အတ္ထံ၊
 မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊ နိဗ္ဗာန်ဖြစ်သော
 တရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ- အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤဓယတာ
 စသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ- ပဏီတော၊
 မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကားကြောင့်။
 ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထံ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်း
 သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၂။ ဗုဒ္ဓသေဋ္ဌော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အညံ၊
 သောကာပတ္တိမဂ် သိသော အပိုင်းအခြားကို မလွန်ဘဲ
 သိတတ်ထသော။ သုစိံ၊ စင်ကြယ်စွာထသော။ ယံသမာဓိံ၊
 အကြင် အရဟတ္တမဂ်နှင့် ယှဉ်သော သမာဓိကို။ ပရိဝဏ္ဏယီ၊
 ချီးမွမ်းတော်မူ၏။ အာနန္တရိကံ၊ မဂ်၏ အခြားမဲ့၌ အကျိုးကို
 ပေးတတ်၏ ဟူ၍။ အာဟု၊ ဟောတော်မူပြီ။ တေနသမာ
 ဓိနာ၊ ထို အရဟတ္တမဂ် သမာဓိနှင့်။ သမော၊ တူသော သမာ
 ဓိသည်။ နဝိဇ္ဇတိ၊ မရှိ။ ဓမ္မေ ဓမ္မဿ၊ မဂ်နှင့် ယှဉ်သော
 သမာဓိ တရား၏။ ဣဒမ္ပိ ရတနံ အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊
 ဤ စင်ကြယ်ခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
 ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်
 သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထံ၊
 ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၃။ အဋ္ဌ၊ ရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊
 အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်တို့ကို။ သတံ၊ ဘုရားစသော သူတို့သည်။
 ပသတ္တာ၊ ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။ တနည်းကား။ အဋ္ဌသတံ၊
 ကရောရှစ်ယောက်ကုန်သော။ ယေပုဂ္ဂလာ၊ အကြင် ပုဂ္ဂိုလ်
 တို့ကို။ ပသတ္တာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည် ချီးမွမ်းအပ်ကုန်၏။
 ဧတာနိ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်ကား။ စတ္တာရိ
 ယုဂါနိ၊ လေးပါးသော အစုံတို့သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သုဂတဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကာ၊ တပည့် ဖြစ်ကုန်
 သော။ တေ၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့ သည်ကား။
 တနည်းကား။ တေ၊ ထိုတရော့ ရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့
 သည်ကား။ ဒက္ခိဏေယျာ၊ မြတ်သော အလှူကို ခံထိုက်
 ကုန်၏။ ဧတေသု၊ ထိုရှစ်ယောက်သော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။
 ဒိန္နာနိ၊ ပေးလှူအပ်သော ဝတ္ထုတို့သည်။ မဟာပုလ္လာနိ၊
 များသောအကျိုး ရှိကုန်၏။ သံဃေ - သံဃဿ၊ သင်္ဃာ
 တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့မြတ်စွာ
 ဘုရား ချီးမွမ်းတော်မူခြင်းစသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်
 လည်း။ ပဏိတံ - ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သဇ္ဇေန၊
 ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။
 သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
 သတည်း။

၃၄။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ ဂေါတမ သာသ
 နှိ၊ ဂေါတမမြတ်စွာဘုရား၏ သာသနာတော်၌။ ဒဇ္ဇေန၊
 ပြင်းစွာသော။ မနသာ၊ နှလုံးဖြင့်။ သပ္ပယုတ္တာ၊ ကောင်း
 စွာ လုံ့လပြုကုန်သည် ဖြစ်၍။ နိက္ကာမိနော၊ ဝဋ်ဒုက္ခမှ
 ထွက်မြောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အမတံ၊

နိဗ္ဗာန်ကို။ ဝိဂယ၊ အာရုံပြု၍။ လဒ္ဓါ၊ ရသည်ဖြစ်၍။ မုဓ။
 ကံလေသာ ကင်းကုန်လျက်။ နိဗ္ဗုတံ ၊ နိဗ္ဗာန်ချမ်းသာကို။
 ဘုဉ္ဇမာနာ၊ ခံစားကုန်သည်ဖြစ်၍။ ပတ္တိ ၊ အရဟတ္တဖိုလ်
 သို့။ ပတ္တာ၊ ရောက်ကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။
 သံဃေ - သံဃဿ၊ ရဟန္တာ ဖြစ်သော သင်္ဃာတော်၏။
 ဣဒမ္ပိရတနံ - အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤအရဟတ္တဖလ
 သမာပတ် ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ
 ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
 စကားကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ၃၅။ ပထဝိဿိတော၊ မြေ၌ မြုပ်သော။ ဣန္ဒြိလော၊
 ကျောက်စာတိုင်သည်။ စတုတ္ထိ၊ အရပ်လေးမျက်နှာမှ လာ
 ကုန်သော။ ဝါတေဟိ၊ လေတို့သည်။ အသမ္ပကမ္ပိယော၊
 မတုန်မလှုပ်စေနိုင်သည်။ သိယာ ယထာ၊ ဖြစ်သကဲ့သို့။
 ဗယာ၊ အကြင်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါး
 သော အရိယသစ္စာတို့ကို။ အဝေစ္စ၊ သောတာပတ္တိမဂ်ဖြင့်
 သက်ဝင်၍။ ပဿတိ၊ မြင်၏။ တံသပ္ပုရိသံ၊ ထိုသောတာ
 ပတ္တိမဂ်ဖြင့် အရိယသစ္စာတို့ကို မြင်ပြီးသော သုံးပါးအပြား
 ရှိသော သောတာပန်ဖြစ်သော သူတော်ကောင်းကို။
 တထူပမံ၊ ထိုကျောက်စာတိုင်နှင့် တူ၏ဟူ၍။ ဝဒါမိ၊ ငါ
 ဘုရားသခင် ဟောတော်မူ၏။ သံဃေ သံဃဿ၊ သုံးပါး
 သော သောတာပန် သင်္ဃာ၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဤသို့ မတုန်မလှုပ်သောသူ၏ အဖြစ်တည်း
 ဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊
 မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သော စကားကြောင့်။

ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၆။ ဂမ္ဘီရပညေန၊ နက်နဲသော ပညာရှိသော မြတ်စွာ
ဘုရားသည်။ သုဒေသိတာနိ၊ ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်
ကုန်သော။ အရိယသစ္စာနိ၊ လေးပါးသော အရိယသစ္စာတို့
ကို။ ယေ၊ ။ အကြင် သတ္တကုတ္တု ပရမ သောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဝိဘာဝယန္တိ၊ သိတုန်၏။ ။ တေ၊
ထိုသတ္တကုတ္တု ပရမ သောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ ဘုသံ
ပမတ္တာ၊ ဘာဝနာ၌ အလွန်မေ့လျော့ကုန်သည်။ ကိဉ္ဇာပိ
ဟောန္တိ၊ အကယ်၍ဖြစ်ကုန်အံ့။ ဟထာပိ၊ ထိုသို့ မေ့လျော့
ကုန်သော်လည်း။ တေ၊ ထိုသတ္တကုတ္တု ပရမ သောတာပန်
ပုဂ္ဂိုလ်တို့သည်။ အဋ္ဌမံ၊ ရှစ်ကြိမ်မြောက်သော။ ဘဝံ၊
ဘဝကို။ နအာဒိယန္တိ၊ မယူကုန်။ သံဃေ-သံဃဿ၊
သတ္တကုတ္တု ပရမဖြစ်သော သောတာပန် သံဃာ၏။ ဣဒမ္ပိ
ရတနံ-အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤရှစ်ကြိမ်မြောက်ဘဝကို မယူ
ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ
ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေနသစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကား
ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၃၇။ သက္ကာယဒိဋ္ဌိစ၊ အတ္တဟူသော မိမိကိုယ်ရှိ၏
ဟူသော အယူ၎င်း။ ဝိစိကိစ္ဆိတဿ၊ ရှစ်ပါးသော ဌာန၌
ယုံမှားခြင်း၎င်း။ သီလဗ္ဗတံဝါပိ၊ နှား၏ သီတင်းအကျင့်
ခွေး၏ သီတင်းအကျင့် စသည်ဖြင့် သံသရာမှ ထွက်မြောက်၏
ဟူသော အယူ၎င်း။ တယော၊ သုံးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊

သဘောတရားတို့ကို။ အဿ၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်၏။
 ဒဿနသမ္ပဒါယ၊ သောတာပတ္တိမဂ်၏ ပြည့်စုံခြင်းနှင့်။
 သဟာဝ၊ တကုလျှင်။ ဇဟိတာ၊ စွန့်အပ်ကုန်သည်။ အဿု
 ဘဝန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ကိဉ္စ၊ တစုံတခုသော။ ယံ၊ အကြင်မှား
 သော အယူသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပိ၊ ထိုမှားသော
 အယူကိုလည်း။ ဇဟိတံ၊ စွန့်အပ်၏။

၃၈။ သော - သောတာပဇ္ဇော၊ ထိုသောတာပန် ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ စတူဟိ၊ လေးပါးကုန်သော။ အပါယေဟိ၊ အပါယ်
 တို့မှ။ ဝိပုမုတ္တော၊ လွတ်၏။ ဆ၊ ခြောက်ပါးကုန်သော။
 အဘိဋ္ဌာနာနိစ၊ လွန်စွာသော အကြောင်းတို့ကိုလည်း။
 ကာတု၊ ပြုအံ့သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်။ သံဗော
 သံဗဿ၊ သုံးပါးသော သောတာပန် ဖြစ်သော သင်္ဃာ
 တော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ အယမ္ပိရတန ဘာဝေါ၊ ဤသုံးပါး
 သော သံယောဇဉ်တို့ကို ပယ်ခြင်းအစရှိသော ရတနာ၏
 အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ - ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန
 သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု
 ဖြစ်စေသတည်း။

၃၉။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်သည်။ ကာယေန
 ဝါ၊ ကာယဒွါရဖြင့်၎င်း။ ဝါစာ - ဝါကာယဝါ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်
 ၎င်း။ ဥဒ၊ ထိုမြို့။ စေတသ ဝါ၊ မနောဒွါရဖြင့်၎င်း။
 ပါပကံ၊ မကောင်းသော။ ကမ္မံ၊ အမှုကို။ ကိဉ္စာပိ၊ အကယ်
 ရှိလည်း။ ကရောတိ၊ ပြုမိ၏။ သော၊ ထိုသောတာပန်ပုဂ္ဂိုလ်
 သည်။ ဝဿ၊ ထိုမကောင်းမှုကို။ ပဋိစ္ဆဒါယ၊ ဖုံးလွှမ်းအံ့

သောငှါ။ အဘဗ္ဗော၊ မထိုက်ပြီ။ ဒိဋ္ဌပဒဿ၊ မဂ်ဖြင့်
 မြင်အပ်ပြီးသော နိဗ္ဗာန်ရှိသောသောတာပန်၏။ အဘဗ္ဗတာ၊
 မကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်သောအဖြစ်ကို။
 ဝုတ္တာ၊ ဟောတော်မူအပ်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊ သုံးပါးသော
 သောတာပန်သင်္ခါ၏။ ဣဒမ္ပိရတနာ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊
 ဤသို့ပြုပြီးသောမကောင်းမှုကို ဖုံးလွှမ်းခြင်းငှါ မထိုက်ခြင်း
 တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိ
 တော၊ မြတ်၏။ ဇတေန သစ္စေန၊ ဤသို့ မှန်သောစကား
 ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
 စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၀။ ဂိမ္မာနမာသေ၊ နွေလေးလအတွင်း၌။ ပဌမသ္မိံ
 ဂိမ္မေ၊ အစတွာသော နွေလ၌။ ဖုဿိတဂ္ဂေ၊ ပွင့်သောအဖျား
 ရှိသော။ ဝနပ္ပဂုမ္မေ၊ တောအုပ်သည်။ သိရိကောယထာ၊
 အသရေ ရှိသကဲ့သို့။ ပရမံဟိတာယ၊ မြတ်သော လောကုတ္တရာ
 စီးပွားအလို့ငှါ။ တထူမပံ၊ ထိုတောအုပ်နှင့်တူသော။ နိဗ္ဗာန
 ဂါမိံ ၊ နိဗ္ဗာန်သို့ ရောက်စေတတ်ထသော။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိ
 ယတ္ထိ တရားတော်မြတ်ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူ၏။
 ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတန
 ဘာဝေါ၊ ဤဒေသနာဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။
 ပဏိတံ-ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဇတေန သစ္စေန၊ ဤသို့
 မှန်သောစကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၁။ ဝရော၊ မြတ်ထသော။ ဝရည။ မြတ်သောတရား
 ကိုလည်း သိတော်မူတတ်ထသော။ ဝရဒေါ၊ မြတ်သော

လောကုတ္တရာ တရားကိုလည်း ပေးတော်မူတတ်ထသော။
 ရာဟုရော၊ မြတ်သောစီးပွားကိုလည်း ဆောင်တော်မူတတ်
 ထသော။ အနုတ္တရော၊ လွန်သောသူမရှိသော မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဓမ္မဝရံ၊ ပရိယတ္တိ တရားတော်မြတ်ကို။
 အဒေသယံ၊ ဟောတော်မူ၏။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ-အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤသို့ ဣဒ္ဓိယ
 ပရော ပရိယတ္တိဉာဏ်ရှေးရှိသည်ဖြစ်၍ ပရိယတ္တိဓမ္မကို ဟော
 ခြင်းတည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ
 ပဏိတော၊ မြတ်၏။ ဧတေန သစ္စေန၊ ဤသို့မှန်သော
 စကားကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
 ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၂။ ယေ၊ အကြင် ရဟန္တာတို့သည်။ အာယတိကေ၊
 လာလတ္တံ့သော။ ဘဝသ္မိံ၊ ဘဝ၌။ ဝိရတ္တံစိတ္တာ၊ တပ်ခြင်း
 ကင်းသောစိတ် ရှိကုန်၏။ တေသံ၊ ထိုရဟန္တာတို့အား။
 ပုရာဏံ၊ ရှေး၌ဖြစ်သောကံသည်။ ဝိဇီဏံ၊ ကုန်ပြီ။ နဝသမ္ဘဝံ၊
 ဘဝသစ်၌ ဖြစ်လတ္တံ့သော ကံသည်လည်း။ နတ္ထိ၊ မရှိ။
 ဝိဇီဏဗိဇာ၊ ကုန်ပြီးသော ကံဟူသော မျိုးစေ့ ရှိကုန်ထသော။
 အဝိရုဠိဆန္ဒာ၊ ဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်လိုသော ဆန္ဒလည်း
 ရှိကုန်ထသော။ ဓီရာ၊ ပညာလည်း ရှိကုန်ထသော။ တေ၊
 ထိုရဟန္တာတို့သည်။ အယံပဒီပေါ၊ ဤဆီမီးသည်။ နိဗ္ဗာ
 ယတိ ယတ၊ ငြိမ်းသကဲ့သို့။ နိဗ္ဗာယန္တိ၊ ငြိမ်းကုန်၏။
 သံစေ-သံဃဿ၊ ရဟန္တာဖြစ်သော သံဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိ
 ရတနံ-အယမ္ပိ ရတနဘာဝေါ၊ ဤဘဝသစ်၌ မဖြစ်ပြန်ခြင်း
 တည်းဟူသော ရတနာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏိတံ-ပဏိ

တော၊ မြတ်၏။ တေတေ သဗ္ဗေ၊ ဤသို့ မှန်သောစကား
ကြောင့်။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော
စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၃။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာ
နိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့လာကုန်သော နတ်
အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား
တို့ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရားကို။
နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၄၄။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာ
နိဝါ၊ အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣမ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေမယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်းဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရားတို့
ကဲ့သို့ လာခြင်း ကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿပူဇိတံ၊
နတ်လူတို့သည် ပူဇော်အပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်ကို။

နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား၊ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသောစီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၄၅။ ဘုမ္မာနိ၊ မြေ၌တည်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊
အကြင် ဘုမ္မစိုး၊ ရုက္ခစိုး၊ စတုမဟာရာဇ်၊ တာဝတိံသာ
နတ်တို့သည်၎င်း။ အန္တလိက္ခေ၊ ကောင်းကင်၌။ နိဗ္ဗတ္တာနိ၊
ဖြစ်ကုန်သော။ ယာနိဘူတာနိဝါ၊ အကြင် ယာမာစသော
နတ်တို့သည်၎င်း။ ဣဓ၊ ဤအရပ်၌။ သမာဂတာနိ၊ အညီ
အညွတ် လာကုန်၏။ တေ မယံ၊ ထိုသို့ လာကုန်သော နတ်
အပေါင်း ဖြစ်ကုန်သော ငါတို့သည်။ တထာဂတံ၊ ရှေးဘုရား
တို့ကဲ့သို့ လာခြင်းကောင်းထသော။ ဒေဝမနုဿ ပူဇိတံ၊
နတ်လူတို့သည်ပူဇော်အပ်ထသော။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ကို။
နမဿာမ၊ ရှိခိုးကုန်၏။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါတို့အား။ သုဝတ္ထိ၊
ကောင်းသော စီးပွားခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ရတနသုတ္တံ၊ ရတနသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဗ္ဗိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၃ - မေတ္တသုတ် အနက်

၄၆။ ယဿ၊ အကြင် မေတ္တသုတ်၏။ အာနုဘာဝတော၊
အာနုတော်ကြောင့်။ ယက္ခာ၊ ဘိလူးတို့သည်။ ဝါ၊ ဘုမ္မစိုး
နတ်တို့သည်။ သိသနံ၊ ကြောက်မက်ဘွယ်သော အဆင်းကို။
နေဝဒယေန္တိ၊ မပြဝံ့ကုန်။ ယမှိစေဝ-ယမှိစေဝ၊ အကြင်
မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကိုသာလျှင်။ ရတ္တိံ၊ ည၌၎င်း။
ဇိဝံ၊ နေ့၌၎င်း။ အတန္ဒိတော၊ မပျင်းရိသည်ဖြစ်၍။ အနု
ယုဉ္ဇန္တော၊ လုံ့လ ပြုသောသူသည်။

၄၇။ သုခံ၊ ချမ်းသာစွာ။ သုပတိ၊ အိပ်ရ၏။ သုတ္တောစ၊ အိပ်ပျော်သော်လည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစ်ခုတစ်ခုသော။ ပါပံ၊ မကောင်းစွာ အိပ်မက်ကို။ နပဿတိ၊ မမြင်မက်။ ဝေမာဒိ ဂုဏုပေတံ၊ ဤသို့ အစရှိသော ကျေးဇူးနှင့် ပြည့်စုံသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၄၈။ သန္တံ၊ ငြိမ်သက်စွာသော။ ယံပဒံ၊ အကြင် နိဗ္ဗာန်သည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံပဒံ၊ ထိုနိဗ္ဗာန်သို့။ အဘိသမေဓု၊ အာရုံပြုသောအားဖြင့် ကပ်၍။ ဝါ၊ လောကီဉာဏ်ဖြင့် သက်ဝင်၍။ အတ္တကုသလေန၊ အစီးအပျိုး၌ လိမ္မာသော သူသည်။ ကရဏီယံ၊ ပြုအပ်၏။ သက္ကောစ၊ ပြုခြင်းငှါ တတ်အားသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ဥဇ္ဇေ၊ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဟဇ္ဇေ၊ ကောင်းစွာ ဖြောင့်မတ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဝစောစ၊ ပညာရှိတို့ ဆိုလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ မုဒုစ၊ နူးညံ့သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အနတိမာနိစ၊ မာန်မရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၄၉။ သန္တုဿကော စ၊ ရောင့်ရဲလွယ် သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သုဘရောစ၊ မွေးမြူလွယ်သည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကိစ္စောစ။ နည်းသောကိစ္စ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သလ္လဟုကဂ္ဂတ္တိစ၊ ပေါ့သော အသက်မွေးခြင်း ရှိသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ သန္တိန္ဒြိ

ယေ ၁၈။ ငြိမ်သက်သော ဣန္ဒြေ ရှိသည်လည်း။ အဿ၊
 ဖြစ်ရာ၏။ နိပကောစ၊ ရင့်သော ပညာရှိသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ အပ္ပကစ္ဆောစ၊ မကြမ်းတမ်းသည်လည်း။
 အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။ ကုလေယု၊ ဒါယကာတို့၌။ အနန္တ
 ဝိဒ္ဓေါစ၊ မမက်မောသည်လည်း။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။

၅၀။ ယေန၊ အကြင် မကောင်းသောအမှုဖြင့်။ ဝိညု၊
 ဖိညာရှိကုန်သော။ ပရေ၊ တပါးသောသူတို့သည်။ ဥပ
 ဝဒေယျု၊ ကဲ့ရဲ့ကုန်ရာ၏။ ကိဉ္ဇိ၊ တစုံတခုသော။ တံ၊
 ထိုပညာရှိတို့သည် ကဲ့ရဲ့အံ့သောအမှုကို။ ခုဒ္ဒမ္ပိ၊ အနည်း
 ငယ်မျှ သော်လည်း။ နစအာစရေ၊ မကျင့်ရာ။ သဗ္ဗေ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိနောဝါ၊
 ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်သည်၎င်း။ ခေမိနောဝါ၊ ဘေးမရှိကုန်
 သည်၎င်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခိတတာ၊
 ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ် ရှိကုန်သည်လည်း။ ဘဝန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။-

၅၁။ အနဝသေသာ၊ အကြွင်းမရှိကုန်သော။ ယေကေစိ၊
 ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏဘူတာဝါ၊ ထွက်သက် ဝင်သက်
 ရှိကုန်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တသာဝါ၊ လန့်တတ်သော
 သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ထာဝရာဝါ၊ တည်ကြည် ငြိမ်သက်
 သော သတ္တဝါတို့ သည်၎င်း။ ဒီဃာ၊ ရှည်ကုန်သော။
 ယေ သတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဟန္တာဝါ၊
 ကြီးသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ မဇ္ဈိမာဝါ၊ မတို့မရှည်၊ မကြီး
 မငယ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ရဿကာ၊ တို့သော

သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဏ္ဏကထူလာစ၊ ကြုံသော သတ္တဝါ၊ ဆိုသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။

၅၂။ ဒိဋ္ဌာ၊ မြင်အပ်ကုန်သော၊ ယေသတ္တာဝါ၊ အကြင် သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဒိဋ္ဌာ၊ မမြင်အပ်ကုန်သော။ ယေ သတ္တာဝါ၊ အကြင်သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဒုရော၊ အဝေး၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အဝိဒုရော၊ မနိုးမဝေးသောအရပ်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေသတ္တာဝါ၊ ထိုသတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ဘူတာဝါ၊ ဖြစ်ပြီး သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သမ္ဘဝေသီဝါ၊ နောင်ဖြစ်လတ္တံ့ သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ တနည်းကား-သမ္ဘဝေသုတ်၌။ သီဝါ၊ ကိန်းသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ သုခိတတ္တာ၊ ချမ်းသာသော ကိုယ်စိတ်ရှိကုန်သည်။ ဟောန္တိ၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၅၃။ ပရော၊ သူတပါးသည်။ ပရံ၊ သူတပါးကို။ နနိ ကုပ္ပေထ၊ အမျက်မထွက်ရာ။ ကတ္ထစိ၊ တစုံတခုသောအမှု၌။ နံ၊ ထိုသူတပါးကို။ ဗျာရောသနာ-ဗျာရောသနာယ၊ ချုပ်ချယ် သော စကားဖြင့်၎င်း။ ပဋိဗ္ဗသညာ-ပဋိဗ္ဗသညာယ၊ အမျက် ထွက်သော အမှတ်ဖြင့်၎င်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစီမျှ။ နာတိ မညေထ၊ မထေမဲ့မြင် မအောက်မေ့ရာ။ အညမညဿ၊ အချင်းချင်း၏။ ဒုက္ခံ၊ ဆင်းရဲကို။ နဏုစ္ဆေယျ၊ အလိုမရှိရာ။

၅၄။ မာတာ၊ အမိသည်။ နိယံပုတ္တံ၊ မိမိကိုမှီ၍ဖြစ်သော၊ ဧကပုတ္တံ၊ တယောက်ထည်းသောသားကို။ ဣာယုသာ၊ အသက်ကြောင့်။ အနုရက္ခေ ယထာ၊ အဖန် တလဲလဲ

စောင့်သကဲ့ ။ - ဝေမှီ၊ ထို့အတူ၎င်း။ သဗ္ဗဘူတေသု၊
ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၌။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။
မာနသံ၊ မေတ္တာစိတ်ကို။ ဘာဝယော၊ ပွားစေရာ၏။

၅၅။ ဥဒ္ဓံ၊ အထက်၌၎င်း။ အခေါစ၊ အောက်၌၎င်း။
တိရိယဉ္ဇ၊ ဖိလား၌၎င်း။ သဗ္ဗလောကသ္မိံ၊ ခပ်သိမ်းသော
လောက၌။ အသမ္မာခံ၊ ကျဉ်းမြောင်းခြင်းလည်း မရှိ
ထသော။ အဝေရံ၊ အတွင်းရန်လည်းမရှိထသော။ အသပတ္တံ၊
အပရန်လည်း မရှိထသော။ အပရိမာဏံ၊ အတိုင်းမသိသော။
မာနသံ၊ မြတ်နိုးခြင်းတည်းဟူသော။ မေတ္တဉ္ဇ၊ မေတ္တာစိတ်
ကိုလည်း။ ဘာဝယော၊ ပွားစေရာ၏။

၅၆။ ယာဝတာ၊ အကြင်မျှလောက်။ ဝိတမိဒ္ဓေါ၊
ကင်းသော ငိုက်မည်းခြင်းရှိသည်။ အဿ၊ ဖြစ်ရာ၏။
တာဝတာ၊ ထိုမျှလောက်။ တိဋ္ဌဝါ၊ ရပ်သော်၎င်း။ စရံဝါ၊
သွားသော်၎င်း။ နိသိန္ဓောဝါ၊ ထိုင်သော်၎င်း။ သယာ
နောဝါ၊ လျောင်းသော်၎င်း။ ဧတံသတိံ၊ ထိုမေတ္တာ
စိတ်နှင့် ယှဉ်သောသတိကို။ အဓိဋ္ဌေယျ၊ အမြဲဆောက်တည်
ရာ၏။ ဧတံဝိဟာရံ၊ ထိုမေတ္တာစိတ်နှင့် ယှဉ်၍နေခြင်းကို။
ဗြဟ္မံ၊ မြတ်သော။ ဝိဟာရံ၊ နေခြင်းဟူ၍။ ဣဓ၊
ဤသာသနာတော်၌။ အာဟု၊ ဆိုကုန်၏။

၅၇။ ဒိဋ္ဌိဉ္ဇ၊ မှားသော အယုသို့လည်း။ အနုပဂ္ဂမ္မ၊ မကပ်
မှု၍။ သီလဝါ၊ သီတင်းရှိသည်ဖြစ်၍။ ဒဿနေန၊ မှန်ပညာ
နှင့်။ သမ္မုန္ဓော၊ ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ကာမေသု၊ ဝတ္ထုကာမ၊
ကိလေသာ ကာမတို့၌။ ဂေဓံ၊ တပ်ခြင်းကို။ ဝိနေယျ၊
ဖျောက်ရာ၏။ သော၊ ထိုသူသည်။ ဂဗ္ဘသေယျ၊ အမိဝမ်း၌

ပဋိသန္ဓေ နေခြင်းသို့။ ပုန၊ တဖန်။ ဇာတု၊ အကယ်မလွှဲ
သဖြင့်။ နှုဟိဇ္ဇတိ၊ မရောက်။

မေတ္တသတ္တံ၊ မေတ္တသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဗ္ဗတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၄ - ခန္ဓသုတ် အနက်

၅၇ - ၅၉။ သဗ္ဗာသိဝိသ ဇာတိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော အဆိပ်
လျှင်သော မြေလေးပါးတို့၏။ ၂။ ယောရံ၊ ပြင်းစွာသော။
ဝိသံ၊ အဆိပ်ကို။ ဒိဗ္ဗမန္တာ ဂဒံဝိယ၊ နတ်၌ဖြစ်သော ဆေး
မန္တရားကဲ့သို့။ ယံ၊ အကြင်ခန္ဓပရိတ်သည်။ နာသေတံ၊
ဖျောက်တတ်၏။ သဗ္ဗတ္ထ၊ ခပ်သိမ်းသော။ အာဏာဒိဗ္ဗတ္တံ၊
အာဏာခေတ်ဖြစ်သော ကုဋေတသိန်းသော စကြာဝဠာ၌။
သဗ္ဗပါဏိနံ၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ သေသံ၊ မြေဆိပ်မ
ကြွင်းသော။ ပရိဿယဉ္ဇာပိ၊ ဘေးရန်ကိုလည်း။ သဗ္ဗဒါ၊
ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သဗ္ဗသောပိ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြား
အားဖြင့်လည်း။ နိဝါရေတိ၊ မြစ်တတ်၏။ တံ ပရိတ္တံ၊
ထိုခန္ဓသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သုတော်ကောင်း
တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၀။ ဝိရူပက္ခေဟိ၊ ဝိရူပက္ခနဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။
မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဧရာပထေဟိ၊ ဧရာပထ နဂါးမင်းတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဆပ္ပာပုတ္တေဟိ၊ ဆပ္ပာပုတ္တနဂါးမင်း
တို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တကွ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။

ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ကဏှာဂေါတမ ကေဟိစ၊
ကဏှာဂေါတမ နဂါးမင်းတို့နှင့်လည်း။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊
ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၆၁။ အပါဒကေဟိ၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။
သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ ဒွိပါဒကေဟိ၊ အခြေနှစ်ချောင်းရှိသော
သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်း
သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ စတုပ္ပဒေဟိ၊ အခြေ
လေးခုရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊ တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။
မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗဟုပ္ပ
ဒေဟိ၊ များသောအခြေရှိသော သတ္တဝါတို့နှင့်။ သဒ္ဓိံ၊
တက္ခ။ မေ၊ ငါ၏။ မေတ္တံ၊ ချစ်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။

၆၂။ မံ၊ ငါ့ကို။ အပါဒကော၊ အခြေမရှိသော သတ္တဝါ
သည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။
ဒွိပါဒကော၊ အခြေနှစ်ခုရှိသော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊
မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ စတုပ္ပဒေ၊ အခြေလေးခုရှိ
သော သတ္တဝါသည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။
မံ၊ ငါ့ကို။ ဗဟုပ္ပဒေ၊ များသောအခြေရှိသော သတ္တဝါ
သည်။ မာဟိံ သိ၊ မညှဉ်းဆဲစေသတည်း။

၆၃။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါ
တို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏာ၊ ထွက်သက်
ဝင်သက်ရှိသော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ ကေဝလာ၊ အကြွင်း
မရှိကုန်သော။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘူတာစ၊

ထင်ရှားဖြစ်သော သတ္တဝါတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ-သဗ္ဗာနိ၊
ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဘဒြာနိ၊ ကောင်းမြတ်သော အမြင်တို့ကို။
ပဿန္တု၊ မြင်စေကုန်သတည်း။ ကိဉ္စိ၊ တစိုးတစိမျှ။ ပါပံ၊
မကောင်းမှုသို့။ မာအာဂမဒ၊ မရောက်စေကုန်သတည်း။

၆၄။ ဗုဒ္ဓေါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အပ္ပမာဏော၊
နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ ဓမ္မော၊ တရား
တော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊ နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော
ကိလေသာမရှိ။ သံဃော၊ သင်္ဃာတော်သည်။ အပ္ပမာဏော၊
နှိုင်းယှဉ်ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာမရှိ။ သရီသပါနိ၊
ကင်း၊ သန်းတို့သည်၎င်း။ အဟိ၊ မြေသည်၎င်း။ ဝိစ္ဆိကာ၊
ကင်း၊ ပုဇွန်သည်၎င်း။ သတပဒီ၊ ကင်းခြေများသည်၎င်း။
ဥဏ္ဏနာဘိ၊ ပင့်ကူသည်၎င်း။ (ပင့်ကူနတ်လည်းဟူ)။
သရုဗ္ဗ၊ တက်တူသည်၎င်း။ (အိမ်မြှောင်လည်းဟူ)။
မူသိကာ၊ ကြွက်သည်၎င်း။ ပမာဏ ဝန္တာနိ၊ နှိုင်းယှဉ်
ကြောင်းဖြစ်သော ကိလေသာရှိကုန်၏။

၆၅။ မေ ငါသည်။ ရက္ခာ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။
ကတာ၊ ပြုအပ်ပြီ။ မေ ငါသည်။ ပရိတ္တံ၊ အရံအတားကို။
ကတံ၊ ပြုအပ်ပြီ။ ဘူတာနိ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ ပဋိကမန္တု၊
ဖဲလေကုန်လော့။ သောအဟံ၊ ထိုငါသည်။ ဘဂဝတော၊
မြတ်စွာဘုရားအား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။ သတ္တန္တံ၊ ခုနစ်
ဆူကုန်သော။ သမ္မာသမ္မုဒ္ဓါနံ၊ ဝိပဿီအစရှိသော ဘုရား
ရှင်တို့အား။ နမော၊ ရှိခိုးပါ၏။

ခန္ဓသုတ္တံ၊ ခန္ဓသုတ်ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၅ - မောရသုတ် အနက်

၆၆ - ၆၇။ ဗောဓိသမ္ဘာရေ၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်၏ အဆောက်အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်တော်မူထသော မောရယောနိယံ၊ ဥဒေါင်း၏အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊ ဖြစ်ထသော။ ယေန၊ အကြင် မောရပရိတ်ဖြင့်။ သံဝိဟိတာရက္ခံ၊ စီရင်အပ်သော နောင်ရှောက်ခြင်း ရှိထ သော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ဝနစေရာ၊ တော မုဆိုးတို့သည်။ စိရသံ၊ မြင့်ရှည်စွာ ကာလပတ်လုံး။ ဝါယ မန္တာပိ၊ လုံ့လပြုကုန်သော်လည်း။ ဂဏှိတုံ၊ ဖမ်းယူအံ့ သောငှာ။ နေဝသက္ခိံသု၊ တေတံနိုင်ကုန်။ ဗြဟ္မမန္တန္တိ၊ မြတ်သောမန္တရားဟူ၍။ အက္ခာတံ၊ ဟောတော်မူအပ်သော၊ တံပရိတ္တံ၊ ထိုမောရပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်း တို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၆၈။ စက္ခုမာ၊ လူထို့၏မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိသဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင် လည်း ရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေမင်းသည်။ ဥဒေဟိ၊ တက်လတ်၏။ တံတသ္မာ၊ ထို့ကြောင့်။ ဟရိသဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့်တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပ ဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်းသော အရောင်လည်း ရှိထသော။ တံ၊ ထိုရှင်နေမင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ နမဿာမိ၊ ရှိခိုး၏။ အဇ္ဇ ယနေ။ ဒိဝသံ၊ တနေပတ်လုံး။ တယာ၊ အရှင် မှန်မင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဝိဟရေမု၊ နေကုန်အံ့။

၆၉။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်ပြီး ထသော။ ယေ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ သဗ္ဗဓမ္မေ၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ရောက်ကုန်၏။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ တေစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သောမော၊ ရောထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံပရိတ္တံ၊ ဤအရံအတားကို။ ကတော၊ ပြု၍။ သေနာ-သေနာယ၊ အစာရှာအံ့သောဂှီ။ စရတိ၊ သွား၏။

၇၀။ ခက္ခမာ၊ လူတို့၏ မျက်စိလည်း ဖြစ်ထသော။ ဧကရာဇာ၊ မြတ်သော မင်းလည်း ဖြစ်ထသော။ ဟရိယဝဏ္ဏော၊ ရွှေ၏ အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်း ရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသော၊ မြေ၌ ထွန်းသော အရောင်လည်းရှိထသော။ အယံ၊ ဤနေ့မင်းသည်။ အပေတိ၊ ဝင်၏။ တံတသ္မံ၊ ထိုကြောင့်။ ဟရိယဝဏ္ဏံ၊ ရွှေ၏အဆင်းနှင့် တူသော အဆင်းလည်းရှိထသော။ ပထဝိပ္ပဘာသံ၊ မြေ၌ထွန်း

သော အရောင်လည်း ရှိထသော။တ၊ ထိုနေမင်းကို။ အဟံ၊
ငါသည်။နမသာမိ၊ ရှိခိုး၏။အဇ္ဇ၊ ယနေ့။ရတ္တိံ၊ တညဉ့်ပတ်
လုံး။ တယာ၊ အရှင်နေမင်းသည်။ ဂုတ္တာ၊ စောင့်အပ်ကုန်
သည် ဖြစ်၍။မယံ၊ ငါတို့သည်။ဝိဟာရေမု၊နေကုန်အံ့။

၇၁။ ဗြာဟ္မဏာ၊ မကောင်းမှုကိုလည်း အပပြုကုန်
ပြီးထသော။ယေ၊အကြင် မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။သဗ္ဗဓမ္မေ၊
ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို။ ဝေဒဂူ၊ သိခြင်းသို့ ရောက်ကုန်
၏။တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။မေ၊ငါ၏။နမော၊ရှိခိုးခြင်း
သည်။အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ဇေတစ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့
သည်လည်း။မံ၊ ငါ့ကို။ ပါလယန္တု၊ စောင့်ရှောက် စေကုန်
သတည်း။ ဗုဒ္ဓါနံ၊ သစ္စာလေးပါးကို သိကုန်ပြီးသော ပုဂ္ဂိုလ်
တို့အား။မေ၊ ငါ၏။နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။ဗောဓိယာ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်၊ သဗ္ဗညုတဉာဏ်
အားလည်း။မေ၊ငါ၏။ နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ဖြစ်စေ
သတည်း။ ဝိမုတ္တာနံ၊ ကိလေသာမှ လွတ်ကုန်ပြီးသော
ပုဂ္ဂိုလ်တို့အား။ မေ၊ ငါ၏။နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ဝိမုတ္တိယာ၊ အရဟတ္တဖိုလ်အား။မေ၊ငါ၏။
နမော၊ရှိခိုးခြင်းသည်။အတ္ထု၊ဖြစ်စေသတည်း။ ဣတိ၊ဤသို့။
သောမောရော၊ ထိုဥဒေါင်းမင်းသည်။ ဣမံ ပရိတ္တံ၊ ဤအရံ
အတားကို။ကတွာ၊ပြု၍။ဝါသံ၊နေခြင်းကို။အကပ္ပယံ၊ ပြု၏။

မောရသုတ္တံ၊ မောရ ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....O.....

၆ - ဝဋ္ဋသုတ် အနက်

၇၂။ ဗေ ဓိသမ္ဘာရေသဗ္ဗညု ဝဉ္စာဏ်၏ အဆောက်
အဦဖြစ်သော ပါရမီသုံးဆယ်တို့ကို။ ပူရေန္တံ၊ ဖြည့်
တော်မူထသော။ ဝဋ္ဋဇာတိယံ၊ ငုံး၏ အမျိုး၌။ နိဗ္ဗတ္တံ၊
ဖြစ်ထသော။ မဟာသတ္တံ၊ ဘုရားလောင်းကို။ ယဿပရိတ္တဿ၊
အကြင် ပရိတ်တော်၏။ ဧတဇေန၊ တန်ခိုးအာနုဘော်
ကြောင့်။ ဒါဇ္ဇိ၊ တောမီးသည်။ ဝိဝဇ္ဇယံ၊ ကြည်ဖဲ၏။

၇၃။ သာရိပုတ္တဿ၊ သာရိပုတ္တရာ အမည်ရှိတော်
မူသော။ ဧထရဿ၊ မထေရ်အား။ လောကနာထေန၊ လူသုံး
ပါးတို့၏ ကိုးကွယ်ရာဖြစ်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။
ဘာသိသံ၊ ဟောတော်မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊ ကမ္ဘာ
ပတ်လုံးတည်ထင်သော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော အာနုဘော်
ရှိထသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုငုံးမင်း ပရိတ်ကို။ ဟေ၊ အရှင်
သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၇၄။ လောကေ၊ လောက၌။ သီလဂုဏော၊ သီလ၏
ကျေးဇူးသည်၎င်း။ သစ္စံ၊ သစ္စာသည်၎င်း။ သောဓေယျဉ္စ၊
ကိုယ်နှုတ်နှလုံး စင်ကြယ်သည်၏ အဖြစ်သည်၎င်း။ အနုဒ္ဒ
ယာစ၊ သတ္တဝါတို့အား သနားခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။
ဧတေန သစ္စေန၊ ထိုသို့သော သစ္စာစကားဖြင့်။ အနုတ္တရံ၊
အတုမရှိသော။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အဟံ၊ ငါသည်။
ကာဟာမိ၊ ပြုဘူး၏။

၇၅။ ဓမ္မဗလံ၊ သစ္စာတရား၏အစွမ်းကို။ အာဝဇ္ဇေတွာ၊
ဆင့်ခြင်၍။ ပုဗ္ဗကော၊ ရှေး၌ ဖြစ်တော်မူကုန်ပြီးသော။

ဇိနေ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့ကို။ အဟံ၊ ငါသည်။ သရိတွာ၊
အောက်မေ့၍။ သစ္စဗလံ။ သစ္စာ၏ အစွမ်းကို။ အဝဿာယ၊
အမှီပြု၍။ သစ္စကိရိယံ၊ သစ္စာပြုခြင်းကို။ အာကာသိံ၊
ပြုဘူး၏။

၇၆။ ဇာတဝေဒ၊ အိုတောမီး။ မေ၊ ငါ၏။ ပက္ခာ၊
အတောင်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အပတနာ၊ မပျံ
နိုင်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ ပါဒါ၊ ခြေတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ အဝဉ္ဇ
နာ၊ မသွားတတ်ခဲ့။ မေ၊ ငါ၏။ မာတာ ပိတာစ၊ အမိအဘ
တို့သည်လည်း။ နိက္ခန္ဓာ၊ ထွက်သွားခဲ့ကုန်ပြီ။ ဇာတဝေဒ၊
အိုတောမီး။ ပဋိက္ခမ၊ ဖဲကြည့်လေလော့။

၇၇။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မယျံ
မယာ၊ ငါငဲ့မင်းသည်။ သစ္စော၊ သစ္စာကို။ ကတေ၊ ပြုသည်
ရှိသော်။ သစ္စကတေန၊ ပြုအပ်သော သစ္စာနှင့်။ သဟ၊ တကွ။
သိခိ၊ တောမီးသည်။ ဥဒကံ၊ ရေသို့။ ပတုဘ၊ ရောက်၍။ ဝဇ္ဇေ
သိယထာ၊ ဖဲကြည့်သကဲ့သို့။ မဟာပဇ္ဇလိတော၊ ကြီးသော
အလှူရှိသော။ သိခိ၊ တောမီးသည်။ သောဠသ ကရိသာနိ၊
တဆယ် ခြောက်မင်းပယ်စာတို့ တိုင်တိုင်။ ဝဇ္ဇေသိ၊ ဖဲကြည့်
လေ၏။ သာရိပုတ္တ၊ သာရိပုတ္တရာ။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စေန၊ သစ္စာ
စကားနှင့်။ သမော၊ တူသောတရားသည်။ နတ္ထိ၊ မရှိ။ သော
ပါရမီ၊ ဤပါရမီသည်ကား။ မေ၊ ငါ၏။ သစ္စပါရမီ၊ သစ္စာ
ပါရမီတည်း။

ဝဇ္ဇပရိတ္တံ၊ ဝဇ္ဇသုတ် ပရိတ်တော်သည်။
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....ပ.....

၇-ဓဇဂုသုတ် အနက်

၇၈။ ယဿ၊ အကြင်ဓဇဂုသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ အနုဿ ရုဏောနာပိ၊ အောက်မေ့ကာမျှတည်းဖြင့်လျှင်။ အန္တလိ၊ ကွေပိ၊ ကေခင်းကင်၌ တည်ကုန်လျက်လည်း။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါ တို့သည်။ ဘုမိယဝိယ၊ မြေ၌ကဲ့သို့။ သဗ္ဗထာ၊ ခပ်သိမ်းသော အပြားအားဖြင့်။ ပတိဋ္ဌ၊ တည်ရာကို။ အဓိဂစ္ဆန္တိ၊ ရကုန်၏။

၇၉။ ယက္ခစောရာဒိ သတ္တဝါ၊ ဘီလူး၊ သူခိုး စသည်တို့ ကြောင့် ဖြစ်သော။ သဗ္ဗပဒဝဇာလမှာ၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါ တည်းဟူသော ကုန်ရက်မှ။ မုတ္တာနံ၊ လွတ်ကုန် သောသူတို့ကို။ ဂဏနာ၊ ရေတွက်ခြင်းသည်။ နစအတ္ထိ၊ မရှိ သလျှင်ကတည်း။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုဓဇဂုသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဟေ၊ အရှင်သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၈၀-၈၁။ ဘန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင် မဟာ ကဿပ။ ဣဒံဇေလံ၊ ဤဓဇဂုသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ မေ-မယာ၊ အာနန္ဒတ္ထေရေန၊ ငါအာနန္ဒာမထေရ်သည်။ ဧဝံ၊ ဤသို့။ ခုလံ၊ ကြားလိုက်ရ၏။ တနည်းကား။ အန္တေ မဟာကဿပ၊ အရှင်မဟာ ကဿပ။ ဣဒံ၊ ဤ ဓဇဂုသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သမ္ပုခါ၊ မျက်မှောက် နတ်မှ။ မေ၊ ငါ၏။ သုတံ၊ ကြားခြင်းသည်ကား။ ဧဝံ၊ ဤသို့လျှင်တည်း။ ဧကံ၊ တပါးသော။ သမယံ၊ အခါ၌။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သာဝတ္ထိယံ၊ သာဝတ္ထိ ပြည်၌။ အနာထ ပိဏ္ဍိကဿ၊ အနာထပိဏ္ဍိ သေဋ္ဌေး၏။ အာရာမေ၊ နှလုံးမွေ့လျော်ဘွယ်ရှိသော။ ဇေတဝနေ၊

လောကန် . ကျောင်းတော်၌။ ဝိဟရတိ၊ နေတော်မူ၏ ။
 တကြွခေါ၊ ထိုသို့ နေတော်မူသောအခါ၌လျှင်။ ဘဂဝါ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဘိက္ခုဝေါတိ၊ ရဟန်းတို့ဟူ၍။ ဘိက္ခု။
 ရဟန်းတို့ကို။ အာမန္တေသိ - အာလပတိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။
 ဘဒ္ဒန္တတိ၊ ဩဋ္ဌ် အရှင်ဘုရားဟူ၍။ ဇောတိက္ခ။ ထိုရဟန်း
 တို့သည်။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရားအား။ ပစ္စယောသု၊
 ဝန်ခံကုန်၏။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဧတံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။
 ဘူတပုပ္ဖံ၊ ရှေး၌ ဖြစ်ဘူးသည်ကား။ ဒေဝါသုရသင်္ဂါမေ၊
 တာဝတိံသာနတ်၊ အသုရာတို့၏ စစ်သည်သည်။ သမုပ
 ဗျူဠော၊ ကောင်းစွာတက်သည်။ အဟောသိ၊ ဖြစ်၏။
 ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အထခေါ၊ သို့အခါ၌။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။
 ဣန္ဒော၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊ သိကြားမင်းသည်။
 တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာ နတ်ပြည်၌ နေကုန်သော။
 ဒေဝေ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ ခေါ်တော်မူ၏။ မာရိသာ၊
 ငါနှင့် တူကုန်သော အချင်းနတ်တို့။ သင်္ဂါမ ဂတာနံ၊
 စစ်မြေအရပ်၌ သွားကုန်သော။ ဝေါဒေဝါနံ၊ သင် နတ်တို့
 အား။ ဘယံဝါ၊ ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊
 ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ လောမဟံ
 သောဝါ၊ ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ၊
 အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊ ဖြစ်ငြားအံ့။ တသ္မိံ သမယေ၊
 ထိုသို့ ဖြစ်သော အခါ၌။ မမေဝ၊ ငါ၏ သာလျှင်။ ဇေဂ္ဂံ၊
 တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊
 သင့်စွ။ မမ၊ ငါ၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊
 ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်

ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံ ဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်
တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမ ဟံသောဝါ၊
အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊
ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထို ဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမ ဟံသသည်။
ပဟိယံဿတိ၊ ပျောက်လတ်သတည်း။

၈၂။ မေ ငါ၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်
ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။
ဥလ္လောကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ပဇာ
ပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။
ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။
ဝေါ၊ သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်
၎င်း။ ယံ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော
အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမ ဟံသောဝါ၊ အကြင်
ကြက်သီး မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။
သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသ သည်။ ပဟိယံဿတိ၊
ပျောက်လတ်သတည်း။

၈၃။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိအမည်ရှိသော။ ဒေဝ
ရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ စေ၊ အကယ်၍။
နော ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
မကြည့်မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏအမည်ရှိသော။
ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဓဇဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဝရုဏဿ၊

ဆယ်စောင်တို့

ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂုံ၊
တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊
သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်
သည်၎င်း။ ယော လောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး
မွေးညှင်းထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊
ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊
ပျောက်လတ်သတည်း။

၇၄။ ဝရုဏဿ၊ ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊
နတ်မင်း၏။ ဇေဂုံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဝေါ၊ အကယ်၍။ နော
ဥလ္လောကေယျာထ၊ မကြည့်မိကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့ မကြည့်
မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။
ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂုံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော
ကေယျာထ၊ ကြည့်ကုန်လော့။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဤသာနဿ၊
ဤသာနအမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂုံ၊
တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံ၊ ကြည့်ကုန်သော။ ဝေါ၊
သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်
သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး
မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊
ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊
ပျောက်လတ်သတည်း။ ဣတိ၊ ဤသို့။ သက္ကော၊ သိကြား
မင်းသည်။ တာဝတိံသေ၊ တာဝတိံသာနတ်ပြည်၌ နေ
ကုန်သော။ ဒေဝေါ၊ နတ်တို့ကို။ အာမန္တေသိ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၈၅။ ဘိက္ခုဝေါ ရဟန်းတို့။ ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြေဿ၊
 အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကဿ၊ သိကြားမင်း၏။ တံခေါပန
 ဇေဂ္ဂံ၊ ထိုတံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော
 နတ်တို့အား၎င်း။ ပဇာပတိဿ၊ ပဇာပတိ အမည်ရှိသော။
 ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော
 ကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ဝရုဏဿ၊
 ဝရုဏ အမည်ရှိသော။ ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊
 တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လောကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့
 အား၎င်း။ ဤသာနဿ၊ ဤသာန အမည်ရှိသော။
 ဒေဝရာဇဿ၊ နတ်မင်း၏။ ဇေဂ္ဂံ၊ တံခွန်ဖျားကို။ ဥလ္လော
 ကယတံဝါ၊ ကြည့်သော နတ်တို့အား၎င်း။ ယံဘယံဝါ၊
 အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင်
 ကိုယ်ခက်တရော် ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယော လောမ
 ဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။
 ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊ ယို ဘယ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊
 လောမဟံသသံသည်။ ပဟိယေထာပိ။ ပျောက်သည်မှလည်း
 ဖြစ်ရာ၏။ နောပဟိယေထာပိ၊ မပျောက်သည်မှလည်း
 ဖြစ်ရာ၏။

၈၆။ တံ၊ ထို ပျောက်ခြင်း၊ မပျောက်ခြင်း သည်။
 ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခုဝေါ ရဟန်းတို့။
 ဒေဝါနံ၊ နတ်တို့၏။ ဣန္ဒြေဿ၊ အရှင်ဖြစ်သော။ သက္ကော၊
 သိကြားမင်းသည်။ အဝိတရာဂေါ၊ မကင်းသော ရာဂရှိ၏။
 အဝိတဒေါသော၊ မကင်းသော ဒေါသရှိ၏။ အဝိတမော
 ဟော၊ မကင်းသော မောဟရှိ၏။ ဘိရူ၊ ကြောက်တတ်၏။

ဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် ရှိတတ်၏။ ဥတြာသိ၊ လန့်တတ်၏။
ပလာယိ၊ ပြေးတတ်၏။

၈၇။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အဟဉ္ဇ၊ ငါသည်ကား။ ခေါ၊
အကယ်မလွဲသဖြင့်။ ဝေံ၊ ဤသို့။ ဝဒါမိ၊ ဟော၏။
ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရည ဂတာနံဝါ၊ တော၌ မူလည်း
နေကုန်ထသော။ ရုက္ခမူလ ဂတာနံဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌ မူလည်း
နေကုန်ထသော။ သုညာဂါရ ဂတာနံဝါ၊ ဆိတ်ငြိမ်ရာ အရပ်၌
မူလည်း နေကုန်ထသော။ တုမ္ဘာကံ၊ သင်တိအား။ ဘယံဝါ၊
ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ ကိုယ်ခက်တရော်
ရှိသောအဖြစ်သည်၎င်း။ လောမ ဟံသောဝါ၊ ကြက်သီး
မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ သစေ၊ အကယ်၍။ ဥပ္ပဇ္ဇေယျ၊
ဖြစ်တုံအံ။ တသ္မိံ သမယေ၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသ
ဖြစ်သောအခါ၌။ မမေဝ-မမံဝေ၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကိုသာ
လျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၈။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
ကိလေသာ တို့မှ ဝေးတော်မူသော ကြောင့်လည်း။ ဝါ၊
ကိလေသာ ရန်တို့ကို သတ်တော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။
ဝါ၊ သံသရာစက်၏ အကန်တို့ကို ဖျက်ဆီးတော်မူတတ်
သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ပစ္စည်းလေးပါးစသော ပူဇော်
အထူးကို ခံတော်မူထိုက်သောကြောင့်လည်း။ ဝါ၊ ဆိတ်ကွယ်
ရာ၌ မကောင်းမှုကို ပြုတော်မမူသောကြောင့်လည်း။ အရဟံ၊
အရဟံမည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။
ဣတိပိ၊ ဤသို့ ကောင်းစွာ သယမ္ဘူဉာဏ်ဖြင့် မိမိ အလိုလို
ညာစွာလေးပါး တရားတို့ကို သိတော် မူတတ်သောကြောင့်

လည်း။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သော
ဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး
ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရုဏ တဆယ့်ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူသော
ကြောင့်လည်း။ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ဗုဒ္ဓော၊ ဝိဇ္ဇာစရုဏသမ္ဗုဒ္ဓ မည်
တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊
ဤသို့ နိဗ္ဗာန်သို့ သွားတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။
သုဂတော၊ သုဂတ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊
ဤသို့ ကောင်း သော စ ကား ကို ဆို တော် မူ တတ် သော
ကြောင့်လည်း။ သုဂတော၊ သုဂတ မည် တော် မူ ၏။
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
ကာမလောက၊ ရူပလောက၊ အရူပလောက။ တနည်းကား။
သတ္တလောက၊ သင်္ခါရလောက၊ သြကာသလောကဟူသော
လောကသုံးပါးကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်လည်း။
လောကဝိဒ္ဓ၊ လောကဝိဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ အတုမရှိသော
တရားတော်ဖြင့် ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။
အနုတ္တရော၊ အတုမရှိသော။ ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသ
ဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ သောဘဂဝါ၊
ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ လွန်သောသူ
မရှိသောကြောင့်လည်း။ အနုတ္တရော၊ အနုတ္တရ မည်တော်
မူ၏။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆုံးမတော်မူအပ်သော ဝေနေယျ
သတ္တဝါတို့ကို ဆုံးမတော် မူတတ်သောကြောင့်လည်း။
ပုရိသဒမ္မသာရထိ၊ ပုရိသဒမ္မသာရထိ မည်တော်မူ၏။
သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ နတ်

လူတို့၏ ဆရာဖြစ်တော် မှုသောကြောင့်လည်း။ သတ္တဝါ
 ဒေဝမနုဿာနံ၊ သတ္တဝါဒေဝ မနုဿာန မည်တော်မူ၏။
 သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့
 ခပ်သိမ်းသော တရားတို့ကို သိတော်မူတတ်သောကြောင့်
 လည်း။ ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓမည်တော်မူ၏။ တနည်းကား။ ဣတိပိ၊
 ဤသို့ နတ် လူတို့ကို သိစေတတ်သောကြောင့်လည်း။
 ဗုဒ္ဓေါ၊ ဗုဒ္ဓ မည်တော်မူ၏။ သောဘဂဝါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား
 သည်။ ဣတိပိ၊ ဤသို့ ဆည်းပူးအပ်သော ပါရမီဟူသော
 ဘုန်းရှိတော်မူသောကြောင့်လည်း။ ဘဂဝါ၊ ဘဂဝါ
 မည်တော်မူ၏။ ဣတိ၊ ဤသို့။ မမေဝ၊ ငါ၏ ဂုဏ်ကိုသာ
 လျှင်။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၈၉။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ မမံ၊ ငါဘုရား၏
 ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့
 အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။
 ယံ ဆန္ဒိ တတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်
 သည်၎င်း။ ယောလောမ ဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး
 မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတံ၊ ဖြစ်တုံအံ့။
 သော၊ ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိတတ္တံ လောမဟံသသည်။ ပဟိ
 ယိဿတံ၊ ပျောက်လတ်သတည်း။

၉၀။ မံ၊ ငါဘုရား၏ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နော
 အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့
 မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ ဓမ္မံ၊ ငါဟောတော်မူ
 အပ်သော တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊
 အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၁။ ဘဂဝတာ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သွာက္ခာတော၊
 ကောင်းစွာ ဟောတော်မူအပ်သော။ ဓမ္မော၊ တရားတော်
 သည်။ သန္တိဋ္ဌိကော၊ မျက်မှောက်၌ အကျိုးကို ပေးတတ်၏။
 အကာလိကော၊ အခါမလင့် အကျိုးကိုပေးတတ်၏။ ဧဟိပဿိ
 ကော၊ လာလှည့် ရှုလှည့်ဟူသော စကားကို ဆိုထိုက်၏။
 ဩပနေယျိကော၊ နတ်ရွာ နိဗ္ဗာန်သို့ ဆောင်ခြင်းကိုထိုက်၏။
 ပစ္စုတ္တံ-ပဋိအတ္တံ၊ အသီးအသီး မိမိ မိမိတို့၌၊ ဝိညုဟိ၊
 မဂ္ဂဋ္ဌာန်လေးယောက်၊ ဖလဋ္ဌာန် လေးယောက် ဖြစ်သော
 ပညာရှိတို့သည်။ ဝေဒိတဗ္ဗော၊ သိအပ် ခံစားအပ်၏။ ဣတိ၊
 ဤသို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊
 အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၂။ ဟိ၊ သင့်စွာ။ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
 ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊ သင်တို့
 အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆန္ဒိ
 တတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။
 ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြိုက်သီးမွေးညှင်းထခြင်း
 သည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆန္ဒိ
 တတ္တံ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ်
 သတည်း။

၉၃။ ဝေ၊ အကယ်၍။ ဓမ္မံ၊ တရားတော် ဂုဏ်ကို။ နော
 အနုဿရေယျာထ၊ မအောက်မေ့ကုန်အံ။ အထ၊ ထိုသို့
 မအောက်မေ့မိကုန်သည်ရှိသော်။ သံသံ၊ ငါ့တပည့် သင်္သာ
 ကော်၏ ဂုဏ်ကို။ အနုဿရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၉၄။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊
 တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ သုပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ ကောင်းစွာ
 ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝက
 သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။ ဥဇ္ဇပ္ပဋိပဇ္ဇော၊
 ဖြောင့်ဖြောင့်ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။
 သာဝက သံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာသည်။
 ဉာယပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ အသင့်အားဖြင့် ကျင့်တတ်၏။ ဘဂဝတော၊
 မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဝကသံဃော၊ တပည့်ဖြစ်သော
 သင်္ဃာသည်။ သာမိဓိပ္ပဋိပဇ္ဇော၊ အရိုအသေ ပြုခြင်းကို
 ခံထိုက်အောင် ကျင့်တတ်၏။ စတ္တာရိ၊ လေးပါးကုန်သော။
 ယဒိဒံ-ယာနိပုရိသ ဟုဂါနိ၊ အကြင် ယောက်ျားမြတ်၏
 အစုံတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေ ပုရိသပုဂ္ဂလာ၊ ထိုလေးပါး
 အစုံဖြစ်သော ယောက်ျားတို့သည်ကား။ အဠ၊ ရှစ်ယောက်
 တို့တည်း။ ဘဂဝတော၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ ဧသ ဧသော
 သာဝကသံဃော၊ ထို တပည့်ဖြစ်သော သင်္ဃာတော်သည်
 ကား။ အာဟုနေယျော၊ ဆောင်၍ ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။
 ပါဟုနေယျော၊ ဧည့်သည်တို့အား ရည်၍ထားသော ပစ္စည်း
 အလှူဖြင့် ပူဇော်ခြင်းကို ခံထိုက်၏။ ဒက္ခိဏေယျော၊
 မြတ်သောအလှူကို ခံထိုက်၏။ အဉ္စလိကရဏိယော၊
 လက်အုပ်ချီခြင်းကို ခံထိုက်၏။ လောကဿ၊ လူအများ၏။
 အနုတ္တရံ၊ အတုမရှိသော။ ပုညက္ခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏
 စိုက်ပျိုးရာ လယ်ယာမြေကောင်းသဘွယ်လည်း ဖြစ်၏။
 ဣတိ၊ ဤသို့။ သံဃံ၊ သင်္ဃာတော်ဂုဏ်ကို။ အနုဿဓရေ
 ယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။

၉၅။ ဟိသင်္ဂု၊ ဘိက္ခဝေ၊ ရဟန်းတို့။ သံဃံ၊ သံဃာ
 တော် ဂုဏ်ကို။ အနုဿရတံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော။ ဝေါ၊
 သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင်ကြောက်ခြင်းသည်
 ၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက်တရော်ရှိသော
 အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီး
 မွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝိဿတိ၊ ဖြစ်တုံအံ့။ သော၊
 ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်။ ပဟိယိဿတိ၊
 ပျောက်လတ်သတည်း။

၉၆။ တံ၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသ ပျောက်
 ခြင်းသည်။ ကိဿဟေတု၊ အဘယ်ကြောင့်နည်း။ ဘိက္ခဝေ၊
 ရဟန်းတို့။ တထာဂတော၊ ဝိပဿိ အစရှိသော ရှေးဘုရား
 တို့၏ လာခြင်းကဲ့သို့ ကောင်းသော လာခြင်းရှိသော သင်တို့
 ဆရာ ငါဘုရားသည်။ အရဟံ၊ ဆိတ်ကွယ်ရာ၊ အရပ်၌
 မကောင်းမှုကို ပြုခြင်းငှါ မထိုက်။ သမ္မာသမ္ဗုဒ္ဓေါ၊ ကောင်းစွာ
 ကိုယ်တိုင် သစ္စာလေးပါး တရားကို သိတော် မူတတ်၏။
 ဝိတရာဂေါ၊ ကင်းသော ရာဂရှိ၏။ ဝိတဒေါသော၊ ကင်း
 သော ဒေါသရှိ၏။ ဝိတမောဟော၊ ကင်းသော မောဟရှိ၏။
 အဘိရူ၊ မကြောက်တတ်။ အဆမ္ဘိ၊ ကိုယ်ခက်တရော် မရှိ
 တတ်။ အနုတြာသီ၊ မလန့်တတ်။ အပလာယီ၊ မပြေးတတ်။
 ဣတိတဿွာ၊ ထို့ကြောင့်။ ပဟိယိဿတိ၊ ပျောက်လတ်
 သတည်း။

၉၇။ ဘဂဝါ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သော
 စကားကို။ အဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။ သုဂတော၊ မြတ်စွာ
 ဘုရားသည်။ ဣဒံ၊ ဤသို့သောစကားကို။ ဝတောန၊ မိန့်ဦး၍။

ထထ၊ ထိုနောက်မှ။ အပရံ၊ တပါးသော၊ တော်ကြိုသို့သော
စကားကို။ သတ္ထိ၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ အံဝေါစ၊ မိန့်တော်မူ၏။

၉၈။ ဘိက္ခုဝေ၊ ရဟန်းတို့။ အရညေဝါ၊ တော၌၎င်း။
ရုက္ခမူလေဝါ၊ သစ်ပင်ရင်း၌၎င်း။ သုညဂါရေဝါ၊ ဆိတ်
ကွယ်ရာ အရပ်၌၎င်း။ သမ္မုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏ဂုဏ်ကို။
တုမေ၊ သင်တို့သည်။ အနုဿရေထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။
တုမှာကံ၊ သင်တို့၏။ ဘယံ၊ ကြောက်ခြင်းသည်။ နောသိယာ၊
မဖြစ်ရာ။

၉၉။ လောကဇေဋ္ဌံ၊ လူတို့၏ အကြီး ဖြစ်ထသော။ နရာ
သဘံ၊ လူတို့ထက်လည်း မြတ်ထသော။ ဗုဒ္ဓံ၊ မြတ်စွာဘုရား၏
ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့
မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။
နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်ထသော။
သုဒေသိတံ၊ ကောင်းစွာဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်
ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

၁၀၀။ နိယျာနိကံ၊ သံသရာမှ ထုတ်၍ ဆောင်သွားတတ်
ထသော။ (ဝဋ္ဋဒုက္ခမှ ဆောင်တတ်သောလည်းပေး) သုဒေ
သိတံ၊ ကောင်းစွာ ဟောအပ်ထသော။ ဓမ္မံ၊ တရားတော်၏
ဂုဏ်ကို။ စေ၊ အကယ်၍။ နောသရေယျာထ၊ မအောက်မေ့
မိကုန်အံ့။ အထ၊ ထိုသို့ မအောက်မေ့မိကုန်သည် ရှိသော်။
အနုတ္တရံ၊ အတု မရှိသော။ ပုညခေတ္တံ၊ ကောင်းမှု၏ ပွားရာ
လယ်ယာ မြေကောင်း သဘွယ်လည်း ဖြစ်ထသော။ သံသံ၊
သံသံတော်၏ဂုဏ်ကို။ သရေယျာထ၊ အောက်မေ့ကုန်လော့။

ပရိတ်ကြီး အနက်

။ ဘိက္ခုဝေါရဟန်းတို့။ ဝေံ၊ ဤသို့ဆိုအပ်ခဲ့ပြီးသော နည်းဖြင့်။ ဗုဒ္ဓည၊ ငါဘုရား၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ ဓမ္မည၊ တရားတော်၏ ဂုဏ်ကို၎င်း။ သံဃည၊ သံဃာတော်၏ဂုဏ်ကို၎င်း။ သရန္တာနံ၊ အောက်မေ့ကုန်သော သင်တို့အား။ ယံဘယံဝါ၊ အကြင် ကြောက်ခြင်းသည်၎င်း။ ယံဆမ္ဘိတတ္တံဝါ၊ အကြင် ကိုယ်ခက် တရော်ရှိသော အဖြစ်သည်၎င်း။ ယောလောမဟံသောဝါ၊ အကြင် ကြက်သီးမွေးညှင်း ထခြင်းသည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ သော၊ ထိုဘယ၊ ဆမ္ဘိတတ္တံ၊ လောမဟံသသည်။ နဟေဿတိ၊ မဖြစ်လတ် သတည်း။

ဓဇဂ္ဂသုတ္တံ၊ ဓဇက်သုတ် ပရိတ်တော်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

ဂ အာဠာနာဠိယသုတ် အနက်

၁၀၂။ နာထဿ၊ မြတ်စွာဘုရား၏။ သာဓုသမ္ပတေ၊ ကောင်း၏ဟူ၍ သမုတ်အပ်ထသော။ သာသနေ၊ သာသနာ တော်၌။ အပ္ပသန္ဓေဟိ၊ မကြည်ညိုကုန်ထသော။ စဏ္ဍေဟိ၊ ကြမ်းကြုတ်ကုန်ထသော။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ ကိဗ္ဗိသ ကာရိဘိ၊ ကြမ်းကြုတ်သောအမှုကို ပြုတတ်ကုန် ထသော။ အမနံသေဟိ၊ ဘီလူးတို့သည်။

၁၀၃။ စတဿန္တံ၊ လေးပါးကုန်သော။ ပရိသာနံ၊ ပရိ သတ်တို့ကို။ အဟိံ သာယစ၊ မညှဉ်းဆဲစိမ့်သောငှါ၎င်း။ ဂုတ္တိ ယာစ၊ စောင့်စိမ့်သောငှါ၎င်း။ မဟာဝီရော၊ ကြီးမြတ်သော လုံ့လရှိတော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ယံ ပရိတ္တံ၊ အကြင် အာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။ ဒေသေသိ၊ ဟောတော်

မူပြီ၊ တံပရိတ္တံး ထို အာဠာနာဠိယသုတ် ပရိတ်တော်ကို။
ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြကုန်အံ့။

၁၀၄။ စက္ခုမန္တဿ၊ စက္ခုငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထ
သော။ သိရီမတော၊ ဘုန်းကြက်သရေနှင့် ပြည့်စုံတော်
မူထသော။ ဝိပဿိဿစ၊ ဝိပဿိ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
သဗ္ဗ ဘူတာနုကမ္ပိနော၊ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့ကို
သနားတော်မူတတ်သော။ သိခိဿာပိစ၊ သိခိ မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၅။ နှာတကဿ၊ မကောင်းမှုကို ဆေးပြီးထသော။
တပဿိနော၊ ခြိုးခြံသော အကျင့်ကိုလည်း ကျင့်တတ်ထ
သော။ ဝေဿဘုဿစ၊ ဝေဿဘူ မြတ်စွာဘုရား အား
လည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ မာရသေနာ ပမဒ္ဒိနော၊ မာရ်စစ်သည်ကို
နှိမ်နင်းတတ်သော။ ကကုသန္ဓဿ၊ ကကုသန် မြတ်စွာ
ဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။
အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၆။ ဗြာဟ္မဏဿ၊ မကောင်းမှုကို အပပြုပြီးထသော။
ဝုသိမတော၊ ငါးပါးသော ဝသိဘော်နှင့် ပြည့်စုံထသော။ ဝါ၊
သုံးပြီးသော မဂ် ဟူသော သီတင်းလည်းရှိထသော။ ကော
ဏာဂမနဿစ၊ ကောဏာဂုံ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊
ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

သဗ္ဗဓိ အလုံးစုံသော အရာ၌။ ဝါ၊ ခပ်သိမ်းသော ကိလေ
သာမှ။ ဝိပုမုတ္တဿ၊ ကင်းလွတ်တော်မူပြီးသော။ ကဿ
ပဿစ၊ ကဿပ မြတ်စွာဘုရားအားလည်း။ မေ၊ ငါ၏။
နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၇။ ယော၊ အကြင်ဂေါတမ ဘုရားသခင်သည်။
သဗ္ဗဒုက္ခာပန္နဒနံ၊ အလုံးစုံသော ဆင်းရဲခြင်းကို ပယ်ဖျောက်
တော် မူတတ်သော။ ဣမံဓမ္မံ၊ ဤတရားကို။ ဒေသေသိ၊
ဟောတော်မူ၏။ အ ဂီရသဿ၊ ကိုယ်ငတ်မှ ထွက်သော
အရောင်ရှိထသော။ သိရိမတော၊ ဘုန်းကြွက်သရေနှင့်
ပြည့်စုံတော်မူထသော။ သကျပုတ္တဿ၊ သာကီဝင်မင်းသား
ဖြစ်တော်မူထသော။ တဿ၊ ထိုဂေါတမ ဘုရားသခင်အား။
မေ၊ ငါ၏။ နမော၊ ရှိခိုးခြင်းသည်။ အတ္ထု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၀၈။ လောကော၊ လောက၌။ နိဗ္ဗုတာ၊ ငြိမ်းလေကုန်ပြီး
ထသော။ ယေစာပိဇနာ၊ အကြင် မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။
ယထာဘူတံ၊ ဟုတ်မှန်သော အလျောက်။ ဝိပဿိသံ၊ မြင်ကုန်
ပြီး။ တေဇနာ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အ-ပိသုဏာ၊
ချောပစ်သော စကားကိုမဆိုကုန်။ အထ၊ ထိုမှို့။ မဟန္တာ၊
မြတ်ကုန်၏။ ဝီတသာရဒါ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်း
ရှိကုန်၏။

၁၀၉။ ဝိဇ္ဇာစရဏသမ္ပန္နံ၊ ဝိဇ္ဇာသုံးပါး၊ ဝိဇ္ဇာရှစ်ပါး စရဏ
တဆယ် ငါးပါးနှင့် ပြည့်စုံတော်မူထသော။ မဟန္တာ၊
မြတ်စွာထသော။ ဝီတသာရဒံ၊ ကင်းသော ရွံ့ကြောက်ခြင်း
ရှိထသော။ ဒေဝမနုဿာနံ၊ နတ်လူတို့၏။ ဟိတံ၊ အစီးအပွား
လည်းဖြစ်ထသော။ ဂေါတမံ၊ ဂေါတမ အမျိုးလည်း ဖြစ်ထ

သော။ ယံဗုဒ္ဓံ၊ အကြင်မြတ်စွာဘုရားကို။ နမံဿန္တိ၊ ရှိခိုးကုန်၏။

၁၁၀။ ဧတေစ၊ ထိုဝိပဿီ အစရှိသော မြတ်စွာဘုရား၊ ခုနစ်ဆူတို့သည်၎င်း။ အညေ၊ တပါးကုန်သော၊ အနေကသတ ကောဋ္ဌိယော၊ အကုဋ္ဌေ အရာမက များကုန်သော။ သမ္ပုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်၎င်း။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ အသမ · သမာ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါ၊ သာဝကတို့နှင့် မတူကုန်သည် ဖြစ်၍ ဘုရားချင်းသာ တူကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်၏။

၁၁၁။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ ဒသဗလူပေတာ၊ ဆယ်ပါးသော ဌာနာဌာန အစ ရှိသော အားနှင့် ပြည့်စုံကုန်၏။ ဝေသာမုဇ္ဇေဟိ၊ ဝေသာရဇ္ဇ ဉာဏ်တို့နှင့်။ ဥပါဂတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်း ကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာ သော။ အာသဘံ၊ ပုရိသဉာသဘ၏ အဖြစ် တည်းဟူသော။ ဌာနံ၊ အရာဖြစ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ်ကို။ ပဋိဇာနန္တိ၊ ဝန်ခံ ကုန်၏။

၁၁၂။ ဧတေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ ပရိသာသု၊ ပရိသတ်တို့၌။ ဝိတသာရဒါ၊ ရဲရင့်ကုန်သည်ဖြစ်၍။ သိဟနာဒံ၊ ကေသရာဇာ ခြင်္သေ့မင်းကဲ့သို့ ရဲရင့်သောစကားကို။ နဒန္တိ၊ ဆိုကုန်၏။ လောကေ၊ လောက၌။ အပ္ပဋ္ဌိဝတ္တိယံ၊ သူတပါးတို့ မလည်စေနိုင်သော။ ဗြဟ္မစက္ကံ၊ မြတ်သော မေ့စကြာ တရား

တော်ကို။ ပဝတ္တန္တိ၊ လည်စေကုန်၏။ (ဟောကုန်၏ ဟုလိုသည်။)

၁၁၃။ နာယကာ၊ လူသုံးပါးတို့၏ ခရီးညွှန် ဖြစ်တော် မူသောဘုရားရှင်တို့သည်။ အဋ္ဌာရသဟိ၊ တဆယ် ရှစ်ပါးကုန် သော။ ဗုဒ္ဓဓမ္မဟိ၊ ဘုရား၏ကျေးဇူးတရားတို့နှင့်။ ဥပေတာ၊ ပြည့်စုံကုန်၏။ ဗာတ္ထိံ သ လက္ခဏပေတာ၊ သုံးဆယ် နှစ်ပါး သောလက္ခဏာကြီးနှင့်လည်း ပြည့်စုံကုန်၏။ အသိတာနုဗျဉ္ဇ နာဓရာ၊ ရှစ်ဆယ်သော လက္ခဏာငယ်တို့ကိုလည်း ဆောင် ကုန်၏။

၁၁၄။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ တေ၊ ထိုမြတ်စွာ ဘုရားတို့သည်။ ဗျာမပ္ပဘာယ၊ တလံမျှလောက်သော ကိုယ်တော်၏ အရောင်ဖြင့်။ သုပဘာ၊ ကောင်းစွာ ထွန်းပ ကုန်၏။ မုနိကုဉ္ဇေရာ၊ ရဟန်းတို့ထက်လည်း မြတ်ကုန်၏။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဧတေဗုဒ္ဓါ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရား တို့သည်။ သဗ္ဗညုနော၊ ခပ်သိမ်းသောတရားကို သိတတ် ကုန်၏။ ခိဏာသဝါ၊ ကုန်ပြီးသော အာသဝေါ ရှိကုန်၏။ ဇိနာ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်ကုန်၏။

၁၁၅။ မဟာပဘာ၊ များသော ကိုယ်တော်အရောင် လည်း ရှိကုန်၏။ မဟာတေဇာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာပညာ၊ ကြီးသော ပညာလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာဗ္ဗလာ၊ ကြီးသောခွန်အားလည်း ရှိကုန်၏။ မဟာ ကာရု ၏ကာ၊ များသော ကရုဏာလည်း ရှိကုန်၏။ ဓိရာ၊ လုံ့လ လည်း ရှိကုန်၏။ သဗ္ဗေသာနံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော သတ္တဝါ တို့၏။ သုခါဝဟာ၊ ချမ်းသာကို ဆောင်တတ်ကုန်၏။

၁၁၆။ သဗ္ဗေသံ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ပါဏိနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့၏။ ဒိပါစ၊ ကျန်းလည်းမည်ကုန်၏။ နာထာစ၊ ကိုးကွယ်
 ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ပတိဋ္ဌာစ၊ တည်ရာလည်း မည်ကုန်
 ၏။ တာဏာစ၊ စောင့်ရှောက် ရာလည်း မည်ကုန်၏။
 လေဏာစ၊ ပုန်းကွယ်ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဂတိစ၊ လားရာ
 လည်း မည်ကုန်၏။ ဗန္ဓုစ၊ အဆွေလည်း မည်ကုန်၏။
 မဟေဿာသာစ၊ မြတ်သောလေးသမားလည်း မည်ကုန်
 ၏။ သရဏာစ၊ အောက်မေ့ရာလည်း မည်ကုန်၏။ ဟိတေ
 သိနောစ၊ စီးပွားကိုသည်း ရှာကြံလေ့ရှိကုန်၏။

၁၁၇။ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဇတေ၊ ထိုမြတ်စွာ
 ဘုရားတို့သည်။ သဒေဝကဿ၊ နတ်နှင့်တကွသော။
 လောကဿ၊ လူ၏။ ပရာယဏာ၊ လည်းလျောင်းရာလည်း
 မည်ကုန်၏။ အဟံ၊ ငါသည်။ ပုရိသုတ္တမေ-ပုရိသုတ္တမာနံ၊
 ယောက်ျားတကာတို့ထက် မြတ်ကုန်သော။ တေသံ၊
 ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့၏။ ပါဒေ၊ ခြေတော်တို့ကို။ သိရသာ၊
 ဦးခေါင်းဖြင့်။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၈။ ဇတေ တထာဂတေ၊ ထိုမြတ်စွာဘုရားတို့ကို။
 သယနေ၊ အိပ်သော အခါ၌၎င်း။ အာသနေ၊ ထိုင်သော
 အခါ၌၎င်း။ ဌာနေ၊ ရပ်သောအခါ၌၎င်း။ ဂမနေစာပိ၊
 သွားသော အခါ၌၎င်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။
 ဝေသာစေဝ၊ ဝစီဒွါရဖြင့်၎င်း။ မနသာစေဝ၊ မနောဒွါရ
 ဖြင့်၎င်း။ ဝန္ဒာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

၁၁၉။ သန္တိကရာ၊ ကိလေသာ၏ ငြိမ်းခြင်းကိုလည်း
 ပြုတတ်ကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့သည်။ တုဝံ၊

သင်္ဂု။ သဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ သုခေန၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ တေဟိ၊ ထိုမြတ်စွာ
ဘုရားတို့သည်။ ရက္ခိတော၊ စောင့်အပ်သော။ တံ၊ သင်သည်။
သန္တောစ၊ ငြိမ်သက်သည်၎င်း။ သဗ္ဗဘယေဟိ၊ ခပ်သိမ်းသော
ဘေးတို့မှ။ မုတ္တောစ၊ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၂၀။ တုဝံ၊ သင်သည်။ သဗ္ဗရောဂ ဝိနိမုတ္တောစ၊ ခပ်
သိမ်းသောအနာမှ ကင်းလွတ်သည်၎င်း။ သဗ္ဗသန္တာပဝဇ္ဇိ
တောစ၊ ခပ်သိမ်းသော ပုပန်ခြင်းမှကင်းသည်၎င်း။ သဗ္ဗဝေရံ၊
ခပ်သိမ်းသော ရန်ကို။ အတိက္ကန္တောစ၊ လွန်နိုင်သည်၎င်း။
နိဗ္ဗုတောစ၊ ငြိမ်းခြင်းသည်၎င်း။ ဘဝ - ဘဝါဟိ၊ ဖြစ်စေ
သတည်း။

၁၂၁။ တေ သံ၊ ထို မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ သီလေနစ၊
သီတင်းဖြင့်၎င်း။ သစ္စေနစ၊ သစ္စာဖြင့်၎င်း။ ခန္တိမေတ္တာဗလေ
နစ၊ သည်းခံခြင်းမေတ္တာဟူသော အစွမ်းဖြင့်၎င်း။ တေပိ၊ ထို
မြတ်စွာဘုရားတို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်
၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမော ငါတို့ကို။ အနု
ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၂။ ပုရတ္ထိမသ္မိံ ဒိ သာဘာဂေ၊ အရှေ့မျက်နှာအဘို့၌၊
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်သော။ ဘုတာ၊ ဂန္ဓဗ္ဗနတ်
တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့သည်လည်း။
အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊ ချမ်းသာ
သဖြင့်၎င်း။ အမော ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်
သတည်း။

၁၂၃။ ဒက္ခိဏသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ တောင်မျက်နှာအဘို့။
 မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုး ရှိကုန်သော။ ဒေဝါ၊
 ကုမ္ဘာနတ်တို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟေပိ၊ ထိုကုမ္ဘာ
 နတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
 သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊
 စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၄။ ပစ္စိမသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ အနောက်မျက်နှာ
 အဘို့။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ နဂါ၊
 နဂါးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟေပိ၊ ထိုနဂါးတို့သည်
 လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေနစ၊
 ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊
 စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၅။ ဥတ္တရသ္မိံ ဒိသာဘာဂေ၊ မြောက်မျက်နှာ
 အဘို့။ မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသော တန်ခိုးရှိကုန်သော။ ယက္ခာ၊
 ဘီလူးတို့သည်။ သန္တိ၊ ရှိကုန်၏။ ဟေပိ၊ ထိုဘီလူးတို့
 သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။ သုခေန
 စ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနုရက္ခန္တု၊
 စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၆။ ပုရတ္ထိမေန၊ အရှေ့မျက်နှာအရပ်၌။ ဓတရဋ္ဌော၊
 ဂန္ဓဗ္ဗနတ်တို့ကို အစိုးရသော ဓတရဋ္ဌနတ်မင်း၎င်း။ ဒက္ခိ
 ဏေန၊ တောင်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရုဠကောစ၊ ကုမ္ဘာ
 နတ်တို့ကို အစိုးရသော ဝိရုဠကနတ်မင်း၎င်း။ ပစ္စိမေန၊
 အနောက်မျက်နှာအရပ်၌။ ဝိရူပက္ခောစ၊ နဂါးတို့ကို အစိုး
 ရသော ဝိရူပက္ခ နတ်မင်း၎င်း။ ဥတ္တရံဒိသံ၊ မြောက်မျက်နှာ

အရပ်၌။ ကုဝေရောစ၊ ဘိလူးတို့ကို အစိုးရသော ကုဝေရ
နတ်မင်း၎င်း။

၁၂၇။ လောကပါလာ၊ လူတို့ကို စောင့်တတ်ကုန်ထ
သော။ ယသသိနော၊ အခြံအရံများကုန်ထသော။ စတ္တာ
ရော၊ လေးယောက်ကုန်သော။ ဇတေမဟာရာဇာ၊ ထိုနတ်မင်း
တို့သည်။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်မင်းကြီး
တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ ‘အနာ’ မရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနု
ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၈။ အာကာသဋ္ဌာ၊ ကောင်းကင်၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ ဘူမဋ္ဌာ၊ မြေ၌ တည်ကုန်သော။
ဒေဝါစ၊ နတ်တို့သည်၎င်း။ နာဂါစ၊ နဂါးတို့သည်၎င်း
မဟိဒ္ဓိကာ၊ ကြီးသောတန်ခိုးရှိကုန်၏။ တေပိ၊ ထိုနတ်၊ နဂါး
တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနု
ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၂၉။ ဣဒ္ဓိမန္တောစ၊ တန်ခိုးကြီးသည်လည်း ဖြစ်ကုန်
သော။ ယေဒေဝါစ၊ အကြင်နတ်တို့သည်လည်း။ ဣဓသာ
သနေ၊ ဤသာသနာတော်၌။ ဝသန္တိ၊ နေကုန်၏။ တေပိ၊
ထိုနတ်တို့သည်လည်း။ အရောဂေနစ၊ အနာမရှိသဖြင့်၎င်း။
သုခေနစ၊ ချမ်းသာသဖြင့်၎င်း။ အမေ၊ ငါတို့ကို။ အနု
ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။

၁၃၀။ သဗ္ဗိတိယော၊ ခပ်သိမ်းသော ဥပဒ္ဒဝေါတို့သည်။
ရက္ခန္တု၊ ကင်းစေကုန်သတည်း။ ယောဇကာ၊ စိုးရိမ်ခြင်း

သည်၎င်း။ ရောဂေါ၊ အနာသည်၎င်း။ ဝိနာသတု၊ ပျောက်စေ
 သတည်း။ တေ၊ သင့်အား။ အန္တရာယာ၊ အန္တရာယ်
 တို့သည်။ မာဘဝန္တု၊ မဖြစ်စေကုန်သတည်း။ သုခံ၊
 ချမ်းသာခြင်းနှင့် ပြည့်စုံသည်ဖြစ်၍။ ဒီဃာယုကော၊
 ရှည်သောအသက်ရှိသည်။ ဘဝ၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၃၁။ အဘိဝါဒနသီလိဿ၊ ရတနာသုံးပါးအား ရှိသေ
 ရှိခိုးသော အလေ့ရှိထသော။ နိစ္စံ၊ အမြဲလျှင်။ ဝုစ္ဆာ၊ စာယံ
 နော၊ သီလစသော ကျေးဇူးဖြင့် ကြီးသောသူကို ရှိသေ
 သော အလေ့ ရှိထသော။ ပုဂ္ဂလဿ၊ ပုဂ္ဂိုလ်အား။ အာယု၊
 အသက်သည်၎င်း။ ဝဏ္ဏော၊ အဆင်းသည်၎င်း။ သုခံ၊
 ချမ်းသာသည်၎င်း။ ဗလံ၊ ခွန်အားသည်၎င်း။ စတ္တာရော၊
 လေးပါးကုန်သော။ ဓမ္မာ၊ ကျေးဇူးတို့သည်။ ဝစ္ဆန္တိ၊
 ပွားကုန်၏။

အာဠာနာဠိယသုတ္တံ၊ အာဠာနာဠိယသုတ်သည်။
 နိဠိတံ၊ ပြီးပြီ။

.....၀.....

၉ - အင်္ဂုလိမာလသုတ် အနက်

၁၃၂။ ယံပရိတ္တံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်တော်ကို။
 ဘဏန္တဿ၊ ရွတ်သောထေရ်၏။ နိသိန္နဋ္ဌာနဓောဝနံ၊ နေရာ
 အရပ်ကို ဆေးသော။ ဥဒကမ္ပိ၊ ရေမျှသည်လည်း။ သဗ္ဗံ၊
 ခပ်သိမ်းသော။ ပရိဿယံ၊ ဘေးရန်ကို။ ဝိနာသေတိဇေ၊
 ပျောက်စေသလျှင်ကတည်း။

၁၃၃။ ယံ၊ အကြင်အင်္ဂုလိမာလပရိတ်သည်။ သောတ္ထိ
 နာ၊ ချမ်းသာသဖြင့်။ ဘဒ္ဒဝုဋ္ဌာနုဋ္ဌ၊ ကိုယ်ဝန်ဖွားခြင်း

ကိုလည်း။ တခံဏေ၊ ထိုခဏ၌။ သာဓေတိ၊ ပြီးစေတတ်၏။
 အင်္ဂုလိမာလဿ၊ အင်္ဂုလိမာလအမည်ရှိသော။ ထေရဿ၊
 မထေရ်အား။ လောက နာထေန၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။
 ဘာသိတံ၊ ဟောတော် မူအပ်ထသော။ ကပ္ပဋ္ဌာယံ၊ အာယု
 ကပ်ပတ်လုံး တည်ထသော။ မဟာတေဇံ၊ ကြီးသော တန်ခိုး
 လည်း ရှိသော။ တံပရိတ္တံ၊ ထိုအင်္ဂုလိမာလ ပရိတ်ဟော
 ကို။ ဟေ၊ အရှင် သူတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။
 ဘဏာမ၊ ရုတ်ကြကုန်အံ့။

၁၃၄။ ဘဂိနိ၊ နှမ။ အဟံ၊ ငါသည်။ ယတော၊ အကြင်
 အခါမှ။ ပဋ္ဌာယ၊ စ၍။ အဂိယာယ၊ မြတ်သော။ ဇာတိယာ၊
 အဖြစ်ဖြင့်။ ဇာတော၊ ဖြစ်၏။ တတော၊ ထိုအခါမှစ၍။
 သဉ္စိစ္စ၊ သေစေလိုသော စေတနာ ရှိသည်ဖြစ်၍။ ပါဏံ၊
 အသက်ရှိသော သတ္တဝါကို။ ဇိဝိတာ၊ အသက်မှ။ ဝေါရော
 ပေတာ ဣတိ၊ ချဘူး၏ဟူ၍။ နာဘိဇာနာမိ၊ ငါမသိ။
 တေနသစ္စေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားဖြင့်။ တေ၊ သင့်အား။
 အောတ္ထိ၊ ချမ်းသာခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
 ဂတ္တဿ၊ ဝမ်း၌ရှိသော သတ္တဝါအား။ သောတ္ထိ၊ ချမ်းသာ
 ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

အင်္ဂုလိမာလသုတ္တံ၊ အင်္ဂုလိမာလသုတ်သည်။
 နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁ - ဗောဇ္ဈင်သုတ် အနက်

၁၃၅။ သံသာရေ၊ သံသရာ၌။ သံသရန္တာနံ၊ ကျင်လည်
 ကုန်သောသူတို့၏။ သဗ္ဗဒုက္ခဝိနာလနေ၊ ခပ်သိမ်းသောဆင်းရဲ

ကို ဖျောက်တတ်ကုန်ထသော။ မာရသေနာပမဒ္ဒနေ၊ ကိလေ
သာ ဟူသော မာရ်စစ်သည်ကို နှိပ်စက်တတ် ကုန်ထသော။
သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေ၊ အရဟတ္တမဂ်၏
အင်္ဂါဖြစ်ကုန်ထသော။

၁၃၆။ ယေ ဣမေဓမ္မေ၊ အကြင်တရားတို့ကို။ ဗုဇ္ဈိတွာဝ၊
သိ၍သာလျှင်။ သတ္တာ၊ သတ္တဝါတို့သည်။ တိဘဝါ၊ သုံးပါး
သောဘဝမှ။ မုတ္တကာ၊ ကင်းလွတ်ကုန်၏။ ဥတ္တမာ၊
မြတ်ကုန်၏။ အဇာတိံ၊ ပဋိသန္ဓေနေခြင်း မရှိထသော။
အဇရံ၊ အိုခြင်းမရှိထသော။ အဗျာဓိံ၊ နာခြင်းမရှိထသော။
နိဗ္ဗယံ၊ ဘေးလည်း မရှိထသော။ အမတံ၊ သေခြင်းမရှိ
သော နိဗ္ဗာန်သို့။ ဂတာ၊ ရောက်ကုန်၏။

၁၃၇။ ဝေမာဒိဂုဏူပေတံ၊ ဤသို့အစရှိသော ကျေးဇူး
တို့နှင့် ပြည့်စုံထသော။ အနေကဂုဏသင်္ဂဟံ၊ များသော
ကျေးဇူးတို့ကိုလည်း တကယူရာဖြစ်ထသော။ ဩသဓဇ္ဇေ၊
ဆေးလည်းဖြစ်ထသော။ မန္တဉ္စ၊ မန္တရားလည်း ဖြစ်ထ
သော။ ဣမံဗောဇ္ဈင်္ဂဉ္စ၊ ဤဗောဇ္ဈင်ကိုလည်း။ ဟော၊ အရှင်
သုတော်ကောင်းတို့။ မယံ၊ ငါတို့သည်။ ဘဏာမ၊ ရွတ်ကြ
ကုန်အံ့။

၁၃၈။ သတိသင်္ခါတော၊ သတိဟူ၍ ဆိုအပ်သော။
ဗောဇ္ဈင်္ဂါစ၊ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှို့။ ဓမ္မာနံ
ဂိစယော၊ ဓမ္မဝိစယ သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ဝီရိယဉ္စ၊ ဝီရိယ
သမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပီတိစ၊ ပီတိသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ ပဿဒ္ဓိစ၊
ပဿဒ္ဓိသမ္မောဇ္ဈင်၎င်း။ တထာ၊ ထိုမှို့။ အပဇရ၊ တပါး
ကုန်သော။

၁၃၉။ သမာဓုပေက္ခာ၊ သမာဓိ၊ ဥပေက္ခာ ဖြစ်ကုန်သော။
 ဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ သမ္မောဇ္ဈင်တို့၎င်း။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။
 ဧတေဗောဇ္ဈင်္ဂါ၊ ထိုသမ္မောဇ္ဈင်တို့ကို။ သဗ္ဗဒဿိနာ၊
 ခပ်သိမ်းသောတရားတို့ကို မြင်တော်မူတတ်သော။ မုနိနာ၊
 မြတ်စွာဘုရားသည်။ သမ္မာ၊ ကောင်းသောအပြားဖြင့်။
 ဧကွာတာ၊ ဟောတော်မူအပ်ကုန်၏။ ဘာဝိတာ၊ ပွားစေ
 အပ်ကုန်၏။ ဗဟုလိကတာ၊ အကြိမ်များစွာ ပြုအပ်ကုန်၏။

၁၄၀။ အဘိညာယ၊ ရှေ့ရှုသိအပ်သော တရားတို့ကို
 သိခြင်းအကျိုးငှါ၎င်း။ နိဗ္ဗာနာယစ၊ ကိလေသာ ငြိမ်းခြင်း
 အကျိုးငှါ၎င်း။ ဗောဓိယစ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ်အကျိုးငှါ
 ၎င်း။ သံဝတ္တန္တိ၊ ဖြစ်ကုန်၏။ ဧတေန သစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့
 မှန်သောစကားကိုဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။
 ဧက၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊
 ဖြစ်စေတည်း။

၁၄၁။ ဧကသ္မိံ၊ တပါးသော။ သမယေ၊ အခါ၌။ နာထော၊
 ပြုတ်စွာဘုရားသည်။ မောဂ္ဂလာနဉ္စ၊ မောဂ္ဂလာန် မထေရ်ကို
 ၎င်း။ ကဿပဉ္စ၊ ကဿပမထေရ်ကို၎င်း။ ဂိလာနေ၊ နာကုန်
 သော။ ဒုက္ခိတေ၊ ဆင်းရဲကုန်သော။ တေ၊ ထိုမထေရ်တို့ကို။
 ဒိဿာ၊ မြင်၍။ သတ္တ၊ ခုနစ်ပါးကုန်သော။ ဗောဇ္ဈင်္ဂေါ၊ ဗောဇ္ဈင်
 တို့ကို။ အဒေသယိ၊ ဟောတော်မူပြီ။

၁၄၂။ တေစ၊ ထိုမထေရ်တို့သည်လည်း။ တံ၊ ထိုဟော
 တော်မူသော ဗောဇ္ဈင်တရားတော်ကို။ အဘိနန္ဒိတော၊ အလွန်
 နှစ်လို၍။ တင်္ဂဏေ၊ ထိုခဏ၌။ ရောဂါ၊ အနာမှ။ မုစ္ဆိံသု၊
 လွတ်ကုန်၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့ မှန်သောစကားကို

ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၃။ ကေဒါ၊ တပါးသောအခါ၌။ ဓမ္မရာဇာပိ၊ တရား
မင်းဘုရားသည်လည်း။ ဂေလညေန၊ အနာသည်။ အဘိပဋ္ဌိ
တော၊ လွန်စွာ နှိပ်စက်အပ်သည်ဖြစ်၍။ စုန္ဒုတ္ထေရေန၊ စုန္ဒု
မထေရ်ကို။ တံယေဝ၊ ထို ဗောဇ္ဈင်ခုနစ်ပါး တရားကိုသာ
လျှင်။ သာဒရံ၊ ရှိသေခြင်းနှင့်တကွ။ ဘာဏာပေတွာနံ၊
ဟောစေလတ်၍။

၁၄၄။ သမ္မောဒိတွာန၊ နှစ်လိုတော်မူ၍။ ဌာနသော၊
ဟောသောခဏ၌။ တမ္ပာအာဗာဓါ၊ ထိုအနာမှ။ ဝုဇ္ဇာသိ၊
ထတော်မူ၏။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကို
ဆိုသဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌။ တေ၊ သင်၏။
သောတ္ထိ၊ စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၄၅။ တိဏ္ဍန္နမ္ပိသုံးပါးလည်းဖြစ်ကုန်ထသော။ မဟေသိ
နံ၊ မဟာကဿပမထေရ် မောဂ္ဂလာန်မထေရ် မြတ်စွာဘုရား
တို့အား။ တေအာဗာဓါ၊ ထိုအနာတို့သည်လည်း။ ပဟီနာ၊
ပျောက်ကုန်၏။ မဂ္ဂဟတာ ကံလေသာဝ၊ မဂ်ဖြင့် ပယ်အပ်
သော ကံလေသာတို့ကို။ အနုပ္ပတ္တိဓမ္မတံ၊ တဖန် မဖြစ်
ကောင်းသောသဘောသို့။ ပတ္တာဝေ၊ ရောက်ကုန်သည်သာ
တည်း။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သောစကားကိုဆိုသ
ဖြင့်။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသောအခါ၌။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိ၊
စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

ဗောဇ္ဈင်သုတ္တံ၊ ဗောဇ္ဈင်သုတ် ပရိတ်တော်သည်၊
နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီးပြီ။

၁၁ ပုဗ္ဗဏှသုတ် အနက်

၁၄၆ - ၇ - ၈ ။ ယံဒုန္နိမိတ္တဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော
 နိမိတ်သည်၎င်း။ ယံအဝမင်္ဂလဉ္စ၊ အကြင် မကောင်းသော
 အမင်္ဂလာသည်၎င်း။ သကုဏဿ၊ ငှက်၏။ အမနာပေါ၊
 မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယောသဒ္ဒေါစ၊ အကြင် အသံသည်၎င်း။
 ယောပါဟဂ္ဂဟောစ၊ အကြင်မကောင်းသောပြုတ်သည်၎င်း။
 အကန္တံ၊ မနှစ်လိုဘွယ်သော။ ယံ ဒု သု ပိ န ဉ္စ၊ အကြင်
 မကောင်းသော အိပ်မက်သည်၎င်း။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ ဧတေ
 ဒုန္နိမိတ္တာဒယော၊ ထိုမကောင်းသော နိမိတ် အစရှိသည်တို့
 သည်။ ဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ မြတ်စွာဘုရား၏ အာနုဘော်
 ကြောင့်။ ဓမ္မာ နု ဘာ ဝေန၊ တရားတော်၏ အာနုဘော်
 ကြောင့်။ သံဃာနုဘာဝေန၊ သံဃာတော်၏ အာနုဘော်
 ကြောင့်။ ဝိနာသံ၊ ပျက်စီးခြင်းသို့။ ဇန္တု၊ ရောက်စေ့ကုန်
 သတည်း။

၁၄၉။ ဒုက္ခပတ္တာ၊ ဆင်းရဲခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။
 သဗ္ဗေပိ၊ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနေ၊ သတ္တဝါ
 တို့သည်။ နိဒ္ဒါက္ခာစ၊ ဆင်းရဲမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊
 ဖြစ်စေ့ကုန်သတည်း။ ဘယပတ္တာ၊ ဘေးသို့ ရောက်ကုန်
 သော။ သဗ္ဗေပိ အလုံးစုံလည်းဖြစ်ကုန်သော။ ပါဏိနေ၊
 သတ္တဝါ တို့သည်။ နိဗ္ဘယာစ၊ ဘေးမရှိကုန်သည်လည်း။
 ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေ့ကုန်သတည်း။ သောကပတ္တာ၊ စိုးရိမ်
 ခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေပိ အလုံးစုံလည်း ဖြစ်

ကုန်သော။ ပါဏိနော၊ သတ္တဝါတို့သည်။ နိဿောကာစ၊ စိုးရိမ်ခြင်းမရှိကုန်သည်လည်း။ ဟောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။

၁၅၀။ ဧတ္တာဝတာစ၊ ဤမျှလောက်သော အစဉ်ဖြင့်။ အမေဟိ၊ ငါတို့သည်။ သမ္ဘတံ၊ ဆည်းပူးအပ်သော။ ပုညသမ္ပဒံ၊ ကောင်းမှု၏ ပြည့်စုံခြင်းကို၊ သဗ္ဗေ၊ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ အနုမောဒန္တု၊ ဝမ်းမြောက်စေကုန်သတည်း။ သဗ္ဗသမ္ပတ္တိသိဒ္ဓိယာ၊ ခပ်သိမ်းသော စည်းစိမ်၏ ပြီးခြင်းငှါ။

၁၅၁။ သဒ္ဓါယ၊ ဖန်ကြည်သဖြင့်။ ဒါနံ၊ အလှူကို။ ဒဒန္တု၊ ပေး စေကုန် သတည်း။ သဗ္ဗဒါ၊ ခပ်သိမ်းသော အခါ၌၊ သီလံ၊ သီတင်းကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်စေကုန်သတည်း။ ဘာဝနာဘိရတာ၊ ကမ္မဋ္ဌာန်းစီးဖြန်းခြင်း၌ အလွန်မွေ့လျော်ကုန်သည်။ တောန္တု၊ ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ အာဂတာ၊ တရားနာအံ့သောငှါ လာကုန်သော။ ဒေဝါ၊ နတ်တို့သည်။ ဂစ္ဆန္တု၊ သွားကုန်လော့။

၁၅၂။ ဗလပတ္တာ၊ အားဆယ်ပါးသို့ ရောက်ကုန်သော။ သဗ္ဗေ ခပ်သိမ်းကုန်သော။ ဗုဒ္ဓါစ၊ မြတ်စွာဘုရားတို့၏၎င်း။ ပစ္စေကာနဉ္စ၊ ပစ္စေကဗုဒ္ဓါတို့၏၎င်း။ အရဟန္တာနဉ္စ၊ ရဟန္တာတို့၏၎င်း။ ယံဗလံ၊ အကြင်ဉာဏဗလသည်။ အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တဿ ဉာဏဗလဿ၊ ထိုဉာဏဗလ၏။ တေဇေန၊ တန်ခိုးဖြင့်။ သဗ္ဗသော၊ ထိုက်ဝန်းကျင်သော အရပ်မှ။ ရက္ခံ၊ အစောင့်အရှောက်ကို။ ဗန္ဓာယံ၊ ဖြစ်၏။

၁၅၃-၄-၅။ ဣဝါ၊ ဤလူ့ပြည်၌၎င်း။ ဟုရဝါ၊ နဂါး
 ပြည် ဂဠုန်ပြည်၌၎င်း။ သဂ္ဂေသုဝါ၊ နတ်ပြည်တို့၌ ၎င်း။
 ယံကိဉ္ဇိ၊ အမှတ်မရှိသော။ ဝိတ္တံ၊ နှစ်သက်အပ်သော။ ပဏီ
 တံ၊ တောင်တအပ်သော။ ယရတနံ၊ အကြင်ရတနာသည်။
 အတ္ထိ၊ ရှိ၏။ တံရတနံ၊ ထိုရတနာသည်။ တထာဂတေန၊
 မြတ်စွာဘုရားနှင့်။ သမံ၊ တူသော ရတနာသည်။ နနော
 အတ္ထိ၊ မရှိသည်သာလျှင်ကတည်း။ ဗုဒ္ဓေ-ဗုဒ္ဓဿ၊ မြတ်စွာ
 ဘုရား၏။ ဓမ္မေ-ဓမ္မဿ၊ တရားတော်၏။ သံဃေ-သံဃဿ၊
 သင်္ဃာတော်၏။ ဣဒမ္ပိရတနံ။ အယမ္ပိရတနဘာဝေါ၊ ဤရတ
 နာ၏ အဖြစ်သည်လည်း။ ပဏီတံ-ပဏီတော၊ မြတ်၏။ ဧတေ
 န သစ္စေန၊ ဤသို့သော သစ္စာကြောင့်။ ပါဏီနံ၊ သတ္တဝါ
 တို့အား။ သုဝတ္ထိ၊ ကောင်းသော စီးပွားချမ်းသာသည်။ ဟော
 တု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၅၆-၇-၈။ တေ၊ သင့်အား။ သဗ္ဗမင်္ဂလံ၊ ခပ်သိမ်းသော
 မင်္ဂလာသည်။ ဘဝတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သဗ္ဗဒေဝတာ၊
 ခပ်သိမ်းသောနတ်တို့သည်။ တံ၊ သင့်ကို။ ရက္ခန္တု၊ စောင့်
 စေကုန် လတည်း။ သဗ္ဗဗုဒ္ဓါနုဘာဝေန၊ ခပ် သိမ်း သော
 မြတ်စွာဘုရားတို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗဓမ္မာ
 နုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော တရားတော်တို့၏ အာနုဘော်
 တော်ကြောင့်။ သဗ္ဗသံဃာနုဘာဝေန၊ ခပ်သိမ်းသော သင်္ဃာ
 တော်တို့၏ အာနုဘော်တော်ကြောင့်။ သဒါ၊ အခါခပ်သိမ်း။
 တေ၊ သင့်အား။ သုခိ၊ ချမ်းသာခြင်းတို့သည်။ ဘဝန္တု၊
 ဖြစ်စေကုန်သတည်း။ (နှစ်ဂါထာကား - ဓမ္မာနုဘာဝေန၊
 သံဃာနုဘာဝေန၊ သာထူးသည်။)

၁၅၉။ မဟာကာရုဏီကော ၊ မြတ်သော ကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ တနည်းကား၊ များသောကရုဏာနှင့် ယှဉ်ထသော။ နာထော၊ မြတ်စွာဘုရားသည်။ သဗ္ဗပါဏိနံ ခပ်သိမ်းသော သတ္တဝါတို့၏။ ဟိတဝယ၊ အစီးအပျိုး အလို့ငှါ၊ သဗ္ဗာ၊ ခပ်သိမ်းသော။ ပါရမီ၊ ဆယ်ပါးသော ပါရမီတို့ကို။ ပူရေတွာ ဖြည့်တော်မူ၍။ ဥတ္တမံ၊ မြတ်စွာသော။ သမ္မောဓိံ ၊ အရဟတ္တမဂ်ဉာဏ် သဗ္ဗညုတဉာဏ်သို့။ ပတ္တော၊ ရောက်တော်မူပြီ။ ဧတေနသစ္စဝဇ္ဇေန၊ ထိုသို့မှန်သော စကားကို ဆိုခြင်းကြောင့်။ တေ၊ သင်၏။ သောတ္ထိံ၊ စီးပွား ချမ်းသာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၀။ သကျာနံ၊ သာကီဝင်မင်းတို့၏။ နန္ဒိဝစုနော၊ နှစ် လိုခြင်းကို ပွားစေတတ်သောမြတ်စွာဘုရားသည်။ ဝေါဓိယာ၊ ဗောဓိပင်၏။ မူလေ၊ အရင်း၌။ ဇယန္တောယထာ၊ မာရ် ငါးပါးကို အောင်တော်မူလေသကဲ့သို့။ ဝေမေဝ၊ ထိုအတူ ၎င်း။ ဇယော၊ အောင်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ဇယမဂ်လေ၊ အောင်အပ်သော မဂ်လာ၌။ တဝ၊ သင်အား။ ဇယဿု၊ အောင်စေသတည်း။

၁၆၁။ သဗ္ဗ ဗုဒ္ဓါနံ၊ ခပ်သိမ်းသော မြတ်စွာဘုရားတို့၏။ အဘိသေကေ၊ ဗုဒ္ဓါဘိသေက မဂ်လာကို ခံယူရာဖြစ်ထသော။ ပုထုဝိပုက္ခလေ၊ မြေပြင်၌ အထူးတင့်တယ်ထသော။ သိသေ၊ မြေပြင်၏ ဦးထိပ်လည်း ဖြစ်ထသော၊ အပရာဇိတပလ္လုကေံ၊ မာရ်ငါးပါးကို အောင်မြင်သော ပလ္လင်တော်၌၊ အဂ္ဂပတ္တော၊ လူသုံးပါးထက် မြတ်သော သဗ္ဗညုတဉာဏ် ကျေးဇူး သို့

ထောက်တော်မူသော မြတ်စွာဘုရားသည်။ ပမောဒတိ၊ ဝမ်း
မြောက်တော်မူ၏။

၁၆၂။ ဝေ၊ ဤအတူ၎င်း။ တဝ၊ သင်အား။ သုနုက္ခတ္တံ၊
ကောင်းသောနုက္ခတ်သည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမင်္ဂ
လံ၊ ကောင်းသောမင်္ဂလာသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
လုပဘာတံ၊ ကောင်းစွာ မိုးသောက်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊
ဖြစ်စေသတည်း။ သုဟုဋ္ဌိတံ၊ ကောင်းစွာ စီးပွားခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုခဏောစ၊ ကောင်းသောခဏ
သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ သုမုဟုတ္တောစ၊
ကောင်းသောမုဟုတ်သည်လည်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။
ဗြဟ္မစာရိသု၊ မြတ်သောအကျင့်ကို ကျင့်သော သူတော်
ကောင်းတို့အား။ သုယိဋ္ဌံ၊ ကောင်းစွာ ပူဇော်ခြင်းသည်။
ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၃။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ကာယကမ္မံ၊ ကာယကံ
သည်၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ ဝါစာကမ္မံ၊ ဝစီကံသည်
၎င်း။ ပဒက္ခိဏံ၊ မြတ်သော။ မနောကမ္မံ၊ မနောကံသည်
၎င်း။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။ ပဒက္ခိဏေ၊ မြတ်သော
ကာယကံ၊ ဝစီကံ၊ မနောကံ၌။ တေ၊ သင်၏။ ပဏိဓိ၊
ဆောက်တည်ခြင်းသည်။ ဟောတု၊ ဖြစ်စေသတည်း။

၁၆၄။ တေ၊ ထိုခပ်သိမ်းသော လူနတ်တို့သည်။ 'ပဒက္ခိ
ဏာနိ၊ ' မြတ်သောအမှုတို့ကို။ ကတ္တာန၊ ပြု၍၊ ပဒက္ခိဏေ၊
'မြတ်ကုန်သော။ အတ္ထေ၊ အကျိုးတို့ကို။ လဘန္တိ၊ ရကုန်၏။

အတ္တလံဒွါ၊ ရအပ်သော အကျိုးရှိကုန်သော။ တေ၊ ထိုသူ
 တော်ကောင်းတို့သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်းသာခြင်း ရှိကုန်
 သည်။ ဗုဒ္ဓသာသနော၊ မြတ်စွာဘုရား သာသနာတော်၌။
 ဝိရုဇာ၊ ပြန်ပွားခြင်းသို့ ရောက်ကုန်သည်။ သဗ္ဗေဟိ၊ ခပ်
 သိမ်းကုန်သော။ ဥာတိတိ၊ အဆွေအမျိုးတို့နှင့်။ သဟ၊
 တက။ အရောဂါ၊ အနာကင်းကုန်သည်။ သုခိတာ၊ ချမ်း
 သာခြင်းရှိကုန်သည်။ ဟောထ၊ ဖြစ်ကုန်လော့။

ပုဗ္ဗဏှသုတ္တံ၊ ပုဗ္ဗဏှသုတ်သည်။

နိဋ္ဌိတံ၊ ပြီး၏။

ပရိတ်ကြီးအနက် ပြီးပြီ။

၈ - သိင်္ဂါလောဝါဒသုတ်ထွက်
 [ကျင့်ဝတ်]

တံလောကလုံး၊ ညွတ်ရုံးဦးချ၊ နှိုင်းမမျှသား၊ ဘုရားရွှေစက်၊
 ရောင်ပြိုးပြက်ကို၊ ဦးထက်တင်ထား၊ ရှိညွတ်တွား၍၊ သားနှင့် မိဘ၊
 တံပည့်စသည်၊ ပြုရအံ့ဝတ်၊ ချွတ်မူပါယ်ရှာ၊ လားမည့်တာကြောင့်၊
 သုတ်ပါထေယျ၊ ကျမ်း၌ပြသည်၊ လောကကျင့်ရာ၊ အကျဉ်းမှာပိမ့်။ ။
 နတ်ရွာဘို့လုံးလုံး၊ ကျက်၍သုံး။

သားသွီးကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ကျွေးမွေးမပျက်၊ ဆောင်ရွက်စီမံ၊ မွေခံထိုက်စေ၊ လှူမျှ
 ဝေ၍၊ စောင့်လေမျိုးနွယ်၊ ဝတ်ငါးသွယ်။ ။ ကျင့်ဘွယ်
 သားတို့တာ။

မိဘကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လတ်၊ အတတ်သင်
 စေ၊ ပေးဝေနှီးရင်း၊ ထိမ်းမြားခြင်းလျှင်၊ ဝတ်ငါးအင်။ ။
 ဘခင်မယ်တို့တာ။

တပည့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ညီညာကြ၊ ဆုံးမ နာယူ၊ လာမူကြိုဆီး၊ ထံနီးလုပ်
 ကျွေး၊ သင်တေးအံ့ရွတ်၊ တပည့်ဝတ်။ ။ မချွတ်ငါးခုသာ။

ဆရာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အတတ်လည်းသင်၊ ပဲ့ပြင်ဆုံးမ၊ သိပ္ပမချန်၊ ဘေးရန်
 ဆီးကာ၊ သင့်ရာအပ်ပို့၊ ဆရာတံ။ ။ ကျင့်ဘို့ဝတ်ငါးဖြာ။

လင့်ကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မထေမဲကင်း၊ အပ်နှင်းဥစ္စာ၊ မိစ္ဆာမမှား၊ ဝတ်စား
ဆင်ယင်၊ မြတ်နိုးကြင်။ ။ ငါးအင်လင်ကျင့်ရာ။

မယားကျင့်ဝတ် ငါးပါး

အိမ်တွင်းမှုလုပ်၊ သိမ်းထုပ်သေချာ၊ မိစ္ဆာကြဉ်ရှောင်၊
လျော်အောင်ဖြန့်ချိ၊ ပျင်းရိမမှု၊ ဝတ်ငါးဆူ။ ။ အိမ်သူ
ကျင့်အပ်စွာ။

မိတ်ဆွေကျင့်ဝတ် ငါးပါး

ပေးကမ်းချီးမြှင့်၊ ကိုယ်နှင့်ယှဉ်ထား၊ စီးပွားဆောင်ရွက်၊
နှုတ်မြှက်ချိုသာ၊ သစ္စာမှန်စေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။ ကျင့်လေ
မိတ်သဟာ။

ဒါယကာကျင့်ဝတ် ငါးပါး

မေတ္တာစိတ်သက်၊ ဆောင်ရွက်ချစ်ကြင်၊ ခင်မင်နှုတ်ချို၊
လှိုလျှင်ဖိတ်ထား၊ ကတ်အားလှူစေ၊ ဝတ်ငါးထွေ။ ။
ပြုလေဒါယကာ။

ရဟန်းကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး

မကောင်းမြစ်ထာ၊ ကောင်းရာညွှန်လစ်၊ အသစ်ဟော
ကြူး၊ နာဘူးထပ်မံ၊ နတ်ထံတင်ရာ၊ မေတ္တာလည်းပြု၊
ရဟန်းမှု။ ။ ခြောက်ခုလွန်စသော။

ကျမ်းသိင်္ဂါလ၊ သုတ်ဝယ်ပြု၊ သုံးဝမြတ်ဆရာ ။ ။
ကျင့်ဝတ်မပြု၊ ပါယ်လေးထွေ၊ လားလေရှည်မြင့်ကြာ။ ။
ဤသည့်ဝတ်ကုန်၊ ဆွေမျိုးစုံ၊ ခြောက်ဘုံထက်နတ်ရွာ ။ ။
လှည်းဘီးပြင်က၊ နားစောင့်ချသို့၊ မိဘနှင့်သား၊ မယားနှင့်
လင်၊ အရှင်နှင့်ကျွန်၊ ထေရ်မှန်တကာ၊ မိတ်သဟာနှင့်၊
ဆရာ တပည့်၊ တည့်တည့်မချွတ်၊ ကျင့်ဝတ်စုံလင်၊ ဖြူသန့်
စင်မှု၊ ရှင်လည်းမကွေ၊ သေလည်းမကွာ၊ နတ်ရွာလှူပြည်၊
လှည့်လည်အတူ၊ စံစားမှု၍၊ နိဗ္ဗူ ရှေ့ပြည်၊ ဝင်အံ့သည်တည့်၊
မတည်ကျင့်ဝတ်၊ ချွတ်သူတို့မှာ၊ မလွတ်သာသည်၊ လေးရွာ
ဘို့ လုံးလုံး လူဖြစ်ရှုံး။

ဥစ္စာပျက်ကြောင်း ခြောက်ပါး

သေစာသောက်စား၊ လမ်း သွား ခါ မှဲ့၊ ရှင်သဘင်၊
ပျော်ရွှင် အန်လောင်း၊ မကောင်းမိတ်ဖျင်း၊ ပျင်းရိခြင်း
ကား ။ ။ ယိုယွင်းဥစ္စာ ပျက်ကြောင်းတည်း။

သေအရက်သောက်ခြင်း အပြစ်ခြောက်ပါး

ဥစ္စာယုတ်ခြင်း၊ ငြင်းခုံများစွာ၊ ရောဂါထူပြော၊ ကျော်
စောမဲ့ထုံ၊ မလုံအင်္ဂါ၊ ပညာနည်းရှား၊ ဤခြောက်ပါး
ကား ။ ။ သောက်စားသေစာ အပြစ်တည်း။

အခါမဲ့ သွားလာခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး

ကိုယ်သွားမယား၊ တခြားဥစ္စာ၊ လုံရာမဲ့ရှောင်၊
မကောင်းအရာ၊ ရွံရှာလေအပ်၊ ရိုးစွပ်ရောက်မှု၊ ဆင်းရဲစွဲ။
ခြောက်ခုခါမဲ့ သွားပြစ်တည်း။

သဘင်ပွဲလမ်းအပြစ် ခြောက်ပါး

က၊ခြင်းတလီ၊ သီခြင်းတသီး၊ မှတ်တီးတသင်း၊ ပြိန်ဖျင်း
တအုပ်၊ လက်ခုတ်တတည်၊ အိုးစည်တဖြာ၊ ရှိရာရှာ၍၊ ဥစ္စာ
ပျက်မှု၊ ဤခြောက်ခုကား။ ။ကြည့်ရှုသဘင် အပြစ်တည်း။

လောင်းတမ်းကစားသူအပြစ် ခြောက်ပါး

အောင်သူရန်ပွား၊ ရှုံးသားစိုးရိမ်၊ စည်းစိမ်လျော့ပါး၊
တရားသဘင်၊ မဝင်သက်သေ၊ မိတ်ဆွေနှိမ်ဆိုး၊ မလိုထိမ်းမြား၊
ဤခြောက်ပါးကား။ ။ပျော်ပါးကြွအန် အပြစ်တည်း။

မိတ်ဆွေပျက် ခြောက်ပါး

ကြွအန်ကြူးထ၊ မိန်းမကြူးဗေ့၊ သေစာကြူးမှု၊
အတုပြုငြား၊ လှည့်စားတထောက်၊ မျက်မှောက်လှည့်ချက်၊
နိုင်ထက်လုယူ၊ ဤသူခြောက်ပါး၊ မိတ်ဖြစ်လားကြောင့်။ ။
ပျက်ပြားမိတ်ဆွေ အပြစ်တည်း။

ပျင်းရိခြင်းအပြစ် ခြောက်ပါး

အချမ်းပြင်းဝှန်၊ အလွန်ပူနှိုး၊ မိုးချုပ်လှမော၊ စောလှ
လွန်းရောင်၊ ဆာလောင်ပြင်းပြ၊ ဝမ်းဝလွန်ထေ၊ နေက
ပညာ၊ မပွားရာသည်။ ။ခြောက်ဖြာပျင်းသူ အပြစ်တည်း။

စာကြီးအကဲကျင့်ဝတ် ခြောက်ပါး
ထကြွနိုးကြား၊ သနားသည်းခံ၊ ဝေဘန်ကြည့်ရှု၊ ဤ
ခြောက်ခုကား။ ။ ကြီးသူ့ကျင့်ရာ တရားတည်း။

ကိုယ်ကျိုးသာငဲ့သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

လက်ချည်းလာ၍၊ ဥစ္စာဆောင်သယ်၊ နည်းငယ်ဖြင့်သာ၊
များစွာလိုရှိ၊ ဘေးထိရောက်ခါ၊ ပြုလာတုံဘိ၊ မိမိကျိုးငှါ၊
မှီလာ ပေါင်းယှဉ်၊ လေးယောက်စဉ်ကား ။ ။ အညဒတ္ထ၊
ဟရဘည်း။

နှုတ်ဖြင့်သာ ဟန်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

ရှေ့ဖြစ်စေ့စပ်၊ တထပ်နှောက်မှီး၊ ချည်းဆီးသဖြိုဟ်၊
ပေးလိုစဟန်၊ ပစ္စုပ္ပန်မူ၊ ပြည့်န့်ပျက်ပြား၊ ဤလေးပါးကား၊
မှတ်သားဝစီ ပရမတည်း။

ချစ်ဘွယ်ကိုသာ ဆိုတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းတု
လေးယောက်

မကောင်းခွင့်ပြု၊ ကောင်းမှုကိုလျှင်၊ ဆင်ခြင်မရှု၊ ခွင့်ပြု
သည်ပင်၊ ရှေ့တွင်ချီးမွမ်း၊ ဖုံးလွှမ်းကွယ်လျှင်၊ ကဲ့ရဲ့ချင်
သည်။ ။ လေးအင်ပီယ ဘာဏီတည်း။

ကျေးဇူးရွက်ဆောင်သော အဆွေခင်ပွန်းခပ်
လေးယောက်

မေ့လျော့ စောင့်လာ၊ ဥစ္စာစောင့်ရှောက်၊ ဘေးရောက်
ကိုးကွယ်၊ ပြုဘွယ်ရှိက၊ နှစ်ဆဥစ္စာ၊ ချေပေးလာသည်။ ။
လေးဖြာ ဥပ ဘာရကည်း။

ဆင်းရဲမကွာ ချမ်းသာမပစ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

လျှိုဝှက်စကား၊ ကြားစေတုံလျက်၊ သူလျှိုဝှက်၍၊
ဘေးတွေ့မစွန့်၊ မတွန့်တုံပါ၊ သူ့ကိုညွှာလျက်၊ ကိုယ်သက်
စွန့်မြောက်၊ ဤလေးယောက်ကား။ ။ မျှလောက် ချမ်းသာ
ဆင်းရဲတည်း။

အကျိုးစီးပွားကို ပြောကြားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

မကောင်း မြစ်ထာ၊ ကောင်းရာသွင်းထား၊ မကြား
တောင်း၊ အကြောင်းကြားလော၊ နတ်ရွာလမ်းပြ၊ ဤလေးဝ
ကား။ ။ မည်ရ အတ္ထုကျာယိတည်း။

အစဉ်သနားတတ်သော အဆွေခင်ပွန်းစစ်
လေးယောက်

ဥစ္စာခမ်းနား၊ မပွားသမြို့၊ မနှစ်လို ငြား၊ ပွားကရှင်မြို့၊
ကျေးဇူးမဲ့ကို၊ ဆိုသော်တားမြစ်၊ ကျေးဇူးဖြစ်ကို၊ ဆိုသော်
ချီးမွမ်း၊ သူတို့တမ်းကား။ ။ မိတ်ကျမ်းအနု ကမ္ပူတည်း။

အလေးအမြတ်ပြုအပ်သော အရပ်ခြောက်မျက်နှာ
အရှေ့ မိဘ၊ တောင်မှဆရာ၊ နောက်မှာမယား၊ မြောက်
ကားမိတ်ဆွေ၊ အောက်ခြေကျွန်များ၊ အထက်ဖျားကား။ ။
ပူဇော်ရဟန်း ခြောက်ရပ်တည်း။

ပျက်စီးလွယ်သော လူမလေးယောက်

သောက်ထုတ် သေရက်၊ ညဉ့်နက် လမ်းသွား၊ ရှုစား
သဘင်၊ ပျော်ရွှင်အစား၊ လေးရပ်မှာပင်၊ တူကုထင်သည်။ ။
လေးအင်ပါယာ သဟဲကည်း။

အလောင်းအလျာတို့ အလိုတော်ခြောက်ပါး

လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟကင်းလို့၊ တောခိုတဖြာ၊
ဆိတ်ရာငြိမ်သက်၊ ဝဋ်မှထွက်။ ။ ခြောက်ချက်လောင်းလျာ
လိုတော်တည်း။

မပြတ်ဆင်ခြင်ရာသော တရားငါးပါး

အိုခြင်းတဖြာ၊ နာခြင်းတထွေ၊ သေခြင်းတခြား၊ ကွဲပြား
တတန်၊ ကံလျှင်ဥစ္စာ၊ ဤငါးဖြာကို မကွာနေ့ည၊ ဥာဏ်
သက်ဝင်၍ ဆင်ခြင်ကြ။

အကျိုးဆောင်သော တရားတပါး

သေခြင်းထပါး၊ ဤတရားကား၊ စီးပွား မြားမြောင်၊
အကျိုးဆောင်သည်။ ။ အိုအောင်အောက်မေ့ စီးဖြန်းကြ။
သိင်္ဂါလောဝါဒ ကျင့်ဝတ် ပြီး၏။

.....O.....

၉-ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း

၁။ တိလောကဟု၊ မရနိုင်တူ၊ ဘက်မပြုသည်၊ သုံးဆူ
ရတနာ၊ မာတာပိတာ၊ ဆရာစသား၊ အရှင်များကို၊ ပြစ်မှား
မဆို၊ ရိုသေကြစေ၊ သံမဏေက၊ သူငယ်စသား၊ တပည့်
များတို့၊ မှတ်သားကြပ်ကြပ်၊ မပြတ်သို့ပင်၊ ဆုံးမသင်သည်၊
ဝမ်းတွင်အမြဲသွတ်။

၂။ ဂယောကီဂယက်၊ ကျက်ကျက်ပျောက်ပျောက်၊
စားသောက်အိပ်နေ၊ မရှိစေနှင့်၊ သေသွေသပ်သပ်၊ စိတ်ယူ
စွဲ၍ အမြဲမှတ်။

၃။ ဆရာသမား၊ မိဘအားကို၊ နိုးကြားမပြတ်၊ မျက်
သစ်ဒန်ပူ၊ လုံ့လကူသည်၊ ယူ၍မပြတ်၊ နေ့တိုင်းကပ်။

၄။ ဘုရားခြေရင်း၊ ကျောင်းတလင်းတွင်၊ မြက်သစ်ပင်
ကို၊ မြင်လျှင်မဖွယ်၊ မတင့်တယ်သော်၊ လှည့်ဖယ်မပြတ်၊
တံမြက်ခတ်။

၅။ သုံးဆောင်ရေနှင့်၊ သောက်ရေအိုးတွင်၊ ရေနည်း
မြင်သော်၊ ခေါ်ငင်ညီညွတ်၊ သွား၍ခပ်။

၆။ ရေခပ်သွားလည်း၊ ကစား၍သာ မနေနှင့်၊ ကစား
၍သာ၊ ရေမှာကြာသော်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊
ခံမည်သာကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၇။ နေ့ညဉ့်နံနက်၊ ကိန်းစက်မွေရာ၊ သင်ဖြူးဖျာကို၊
ခင်းကာယူငြား၊ ခေါက်သွင်းထား။

၈။ သင်္ကန်းသပိတ်၊ ပရိက္ခရာ၊ ကြံသွားခါသော်၊ ယူရာ
သည်များ၊ ပြင်၍ထား။

၉။ ခရီးပန်းပင်၊ လာသည်မြင်သော်၊ အလျင်လှမ်းယူ၊
ဝတ်သင်္ကန်းကို၊ ချွေးစွန်းမှုကား၊ နေပူဖြန့်လွှား၊ သွင်း
ခေါက်ထား။

၁၀။ ရေချမ်းကပ်လျက်၊ ခြေလက်ဆုပ်နယ်၊ မှုကြီးငယ်
ကို၊ လွှဲဖယ်မသွား၊ ယပ်လေခပ်၍ နေထံပါး။

၁၁။ ကိုယ်လက်ဖိန်း၍၊ ကျိန်းစက်သောခါ၊ ဟစာစာ
နှင့်၊ ပျာပျာလောင်လောင်၊ တဟောင်ဟောင်သည်၊ ခေါင်
ခေါင်ကြမ်းကို မနင်းနှင့်။

၁၂။ ရိုင်းစိုင်းနိုးကယ်၊ မကိုင်းညွတ်ဘဲ၊ မတ်ကတ်တိုး၍
မသွားနှင့်။

၁၃။ စားဘွယ် စားရာ၊ ကပ်သေခါလည်း၊ ချဉ်းလာ
နိုးစေ၊ ခြေစုံနေ၍၊ ရိုသေကိုင်းညွတ်၊ ချဉ်း၍ကပ်။

၁၄။ ဘုဉ်းပေးဆိုတန်း၊ ရဟန်းတို့အား၊ စားမည်လား
ဟု၊ စကားသည့်နွယ်၊ မမေးနှင့်။

၁၅။ မိဦး၊ ဘဦး၊ ဆရာ့ဦးကို၊ ခူး၍အလျှင် မစားနှင့်။

၁၆။ မိဘ ဆရာ၊ ထားသည့်တာကို၊ မျက်နှာကွယ်လျှင်၊
မယူငင်နှင့်၊ လိုချင်သောအား၊ စားချင်ငြားက၊ ဝပ်တွားခယ၊
တောင်းပါကြ။

၁၇။ သပိတ်ဆွမ်းခွက်၊ ဆောင်ရွက်မပြတ်၊ ဆွမ်း၊ ဟင်း
ဗျတ်ကို၊ ပွတ်တုညစ်ကြေး၊ မြူမွေးမတင်၊ စင်အောင်ဆေး။

၁၈။ ကျောင်းတွင်၊ အိမ်တွင်၊ မသန့်စင်၍၊ မြင်သည်
ရိုသော်၊ ယူငင်သိမ်းဆည်း၊ အထည်းသိငြား၊ ကောင်းကောင်း
ထား။

၁၉။ အမှု နည်းများ၊ ခန့်ထားရိုသော်၊ တခွန်းခေါ် က၊
ကြားသော်ဇော၊ ချဉ်ကပ်ကြ။

၂၀။ ကိစ္စရှိငြား၊ သွားသည်များ၊ လျင်လျားခဏ၊
လာပါကြ။

၂၁။ ဖျားနာ ကျောင်းတွင်၊ ရှိခဲ့လျှင်သော်၊ ကြင်ကြင်
နာနာ၊ ညီညာဖြဖြ၊ ဆေးဝါးပေး၍၊ လုပ်ကျွေးကြ။

၂၂။ သိတင်းသုံးချင်း၊ ချစ်ဟုန်ပြင်းသည်၊ ပဉ္စင်းနှင့်ရှင်၊
ညီတွင်အကို၊ လွန်ကြည်ညိုသည်၊ ငါတို့အဘ၊ မှတ်ပါကြ။

၂၃။ အသက် ကြီးငယ်၊ ဝါကြီးငယ်ကို၊ လွဲဖယ်မသွေ၊
နှိမ်ချလေ။

၂၄။ ရိုသေတုပ်ကွ၊ ဆည်းကပ်ကြလျက်၊ ခန့်ညကြည်
ဖြူ၊ နည်းခံယူ၍၊ ကြီးသူခေါ်က၊ ကြကြလည်းလာ၊ ဟောဗျာ

ကျွန်ုပ်၊ ပုဆစ် တုပ်လျက်၊ ဖုံးအုပ် ခြေလက်၊ လွန်ငြိမ်သက်
သည်၊ ကျောင်းထွက်သူပေ၊ ဆိုရစေ။

၂၅။ တရားပေစာ၊ ဟောသော ခါလည်း၊ နှုတ်မှာ
မစောင့်၊ တထောင့်စကား၊ တဟားဟားသည်၊ ရိုင်းကား
မိုက်မဲ၊ မပြောနှင့်။

၂၆။ လှူဘွယ် ဒါနိုးဘွယ်၊ ကြီးငယ်တစ်တည်း၊ ရောက်
လာသည်ကို၊ လှယ်ကာဏ၊ သူ့ခွက်ယောက်ကို၊ မပျောက်
နေည၊ ပေးလိုက်ကြ။

၂၇။ ကွမ်းဆေးမီးလျှင်၊ ဧည့်သည်ပြင်သော်၊ အလှူ
ဏ၊ တည်ပါကြ။ (ဘုန်းကြီး ရဟန်းပယောဂ မပါစေရ)

၂၈။ မင်းသွား ငါသွား၊ ငြင်းခုံ ပွားအောင်၊ စကား
တောက်ဆတ်၊ မဆိုအပ်။

၂၉။ မပြတ်မချာ၊ သူလည်းလာ၍၊ ငါ၏ထံပါး၊ စေစား
ရ၍၊ နေပါကြ။

၃၀။ ရဟန်းသင်္ဃာ၊ တည်းခိုလာသော်၊ သင့်ထုအထူး၊
ဖျာသင်ဖြူးနှင့်၊ လာ၍ဖြဖြ၊ ခင်းကုန်ကြ။

၃၁။ ပရိသတ်လည်း၊ မပြတ်ကျောင်းတွင်၊ ရှိလျှင်တထွေ၊
တပည့်တွေကို၊ တပြည်တရွာ၊ သွားသောခါလည်း၊ ညီညာ
လျှောက်ပတ်၊ လက်ကန်တော့ကို၊ ကောင်းကောင်း ထိုးကုန်
လတ်။

၃၂။ မလျှပ်မပေါ်၊ ခေါ်လျှင်လည်းရ၊ ထကြွပွေ့သိမ်း၊
ဣန္ဒြေနှင့်၊ ငြိမ်ငြိမ်နေဘိ၊ မျက်စိမငြိမ်း၊ နားမငြိမ်းသည်၊
ဟိန်းဟဲ့ မဆိုရစေနှင့်။

၃၃။ မျက်မှောက် ကောင်းငြား၊ ပြင်တပါးမှ၊ တခြား
မကျင့်ကြလေနှင့်။

၃၄။ မတင့်တယ်ငြား၊ ရန်စကားဖြင့်၊ ထွေပြားပေလီ၊
တစီစီနှင့်၊ တဟိဟိသည်၊ ကျီစား၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၃၅။ ဟိနုနုတ္ထ၊ မဆဲကြနှင့်၊ ကြီးကငယ်သည်၊ နှင်ဟယ်
ကိုမျှ၊ မဆိကြနှင့်၊ ရန်စချုပ်ချည်၊ ရှောင်လွှဲဖည်၍၊ သတ်
မည်ကိုထား၊ လက်ဖျားနှင့်မျှ၊ မတို့ကြနှင့်၊ ချစ်ခင်ရိုသေ၊
အချင်းချင်းကို၊ သင့်တတ်စေဟု၊ မအေ၊ ဖျင်း၊ တဝမ်းတွင်းသို့၊
သားရင်းတူကွ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

၃၆။ သက်နိုး အဝတ်၊ ချစ်ထား ပစ်လေ၊ မရိုသေ၍၊
ကလေကဝ၊ စုတ်ရှုလတ်လည်း၊ သူ့အဝတ်ကို၊ မဝတ်နှင့်။

၃၇။ တယောက်ကိစ္စ၊ ကိုင်တွယ်ကြသော်၊ ခြေကြွ လက်
သာ၊ မနေရာသည်၊ တတ်ပါသမျှ၊ ညီညာကြ။

၃၈။ ဆရာ့နေခင်း၊ အင်းပျဉ် ညောင်စောင်း၊ လည်း
လျှောင်း ဘုံလျှို၊ ထိုထိုထက်မှာ၊ မနေရာသည်၊ မြင့်ရာမသင့်၊
မထိုင်နှင့်။

၃၉။ ရှေ့ကစူးစူး၊ ဒူးလက်ကိုထောင်၊ ထိုင် ဆောင့်
ကြောင်နှင့်၊ ပေါင်ထောင် လက်ကား၊ အပါးကြပ်ကြပ်၊
မနေအပ်။

၄၀။ ရှင်နှင့် သူငယ်၊ သောက်ရေအိုးကို၊ တခြားကယ်၊
သုံးဘွယ်မသင့်၊ ကျောင်းဦးရေကို မသောက်နှင့်။

၄၁။ ကြီးသား ငယ်သူ၊ ရှင်လူကစ၊ ဟူသမျှလည်း၊ မိတ
ဏရာ၊ အပ်မှာမမှတ်၊ ယုတ်မြတ်မသိ၊ ကျိုးမရှိဘဲ၊ မိမိကို

၄၁။ နာမနာလျက်၊ ဆထက်လွန်စွာ၊ တူသူငါကို၊ မပါ
မည်လား၊ ဘယ်ခံညားဟု၊ တုတုပပ၊ ပြစ်မှားကြလျင်၊ မိဒဏ်
ဘဒဏ်၊ ဆရာဒဏ်ကို၊ ခံရလိမ့်မည်၊ မယွင်းခွဲ။

၄၂။ ရံဟန်းသင်္ဘော၊ အရိယာကို၊ လူသာမဏေတို့၊ ကြို့
ကြို့ ငဲ့ ငဲ့၊ ကဲ့ရဲ့ ကျီစား၊ လှည့်စားမပြု၊ တုဘက်မဆို၊
ရိုသေကြစေ မြေပွေး မြေဟောက်၊ မထိစောက်သို့၊
ရွှေကြော့ကံစေ။

၄၃။ မွေတော်ခါတ်တော်၊ ရုပ်တုတော်ကို၊ ဖူးမျှော်မပြတ်၊
ရှေ့ကျောင်းဦးမှ၊ ဖြည့်ကြ ဝတ်တက်၊ နံနက်မိုးသောက်၊
ချိန်ခါရောက်သော်၊ ဝတ်လျှောက်မပြတ်၊ လက်အုပ်တင်
ထား၊ ဘုရား၊ တရား၊ သင်္ဘော၊ ရတနာသုံးပါး၊ ဂုဏ်ဟော်
များကို၊ ကြိုးစားလုံ့လ၊ ဆောက်တည်ကြ။

၄၄။ ငါကားသည်စာ၊ သည်ဂါထာကို၊ မြဲစွာကြပ်မတ်၊
ဆရာအပ်သော်၊ တတ်လှစေချင်၊ ငါ့ကိုသုင်ဟု၊ ထိပ်တင်
လည်းရွက်၊ လျင်လျင်ရအောင်၊ ကြိုးစားကျက်။

၄၅။ အချိန်တန်၍၊ စာအံဆိုလျှင်၊ မရွှင်မျက်နှာ၊ မသင်္ဘ
မချို၊ ထိုထိုအကြံ၊ ကြိုးစွာဖန်၍၊ မအံတခါ၊ အံတခါနှင့်၊
မျက်နှာတပါး၊ စာတခြားလည်း၊ စကားပြောဟော၊ တသော
သောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၄၆။ မပြတ်အသံ၊ တည်ညံသည်၊ စာအံ စာဘတ်၊
ကြပ်ကြပ်မြဲမြဲ၊ သည်လည်းညသတ်၊ ပြတ်ပြတ်သားသာ၊
စကားဆိုထော့၊ ပီလှစေ။

၄၇။ သင်ပုန်းထန်းရွက်၊ ပေထက်စီကာ၊ ရေးသောခါ
လည်း၊ အကုရာကို၊ သေချာလှစေ၊ စာလုံးကိုလည်း၊ လှ
လတ်စေ။

၄၈။ မပျင်းမရို၊ လုံ့လရှိ၍၊ သတိအထဲ၊ အရိုးစွဲအောင်၊
တဖေါင်ဖေါင်လျှင်၊ သန်းခေါင် ညဉ့်နက်၊ သင်ကျက်သမျှ၊
စတုန်စေ၊ နေ့ကိုအလွတ်၊ ရွတ်နိုင်စေ။

၄၉။ ရဟန်း မောင်ရှင်၊ သူငယ်သွင်သို့၊ မသင်မရွတ်၊
မဘတ်စာပေ၊ မရေမရာ၊ နေသာကုန်ငြား၊ ရက် သာ များ
အောင်၊ စကားဖေါင်ဖွဲ၊ တုံ့လှုံ ကျယ်ပွား၊ စကားပြောဟော၊
တသောသောသည်၊ ရယ်မော၍လည်း၊ မနေနှင့်။

၅၀။ တယောက်တခြား၊ စကားမဆို၊ ကိုယ်စီ ကိုယ်ငါ၊
သင်ပုန်းပေမှာ၊ လက်မကွာအောင်၊ စာရေးကြ။

၅၁။ နားပန်းဆံနှင့်၊ နောက်ဆံလည်းထား၊ မြူထွား
ခေါင်းပေါင်း၊ နားဇွောင်းဝတ်ကာ၊ ပန်းပန်ကာနှင့်၊ သိကာ
မြူးရှင်၊ ရွှေငွေဆင်၍၊ သင်တို့သည့်နယ်၊ မကျင့်နှင့်။

၅၂။ သင်္ကန်းမှာလဲ၊ ပိန္နဲအပြင်၊ လှစေချင်၍၊ လွင်လွင်
ပပ၊ ပြုကြမသင့်၊ နှင်းဆိုးနှင့်၊ တိမ်ညက်ဆိုးကို၊ မဝတ်နှင့်။

၅၃။ ဒသသီဆယ်ပါး၊ ဘုရားမုခပါဌ်၊ ရှင်ကျင့်ဝတ်ကို၊
စောင့်ကြမဲ့ထွေ၊ ညီလှစေ။

၅၄။ ရှေးဆရာမွန်၊ သီလဝံသ၊ ထေရ် ဂုဏ်၊ နံ့မျှ
အကျော်၊ မိန့်တော် နှုတ်ထွက်၊ ဆုံးမချက်ကို၊ သက်သက်
သာသာ၊ ပါဌ်ဂါထာနှင့်၊ လက်မဟုတ်၊ ကျမ်းရိုးထုတ်ကို၊
နှုတ်ဖြင့်မှတ်မည်၊ ခက်လှသည်ကြောင့်၊ ရမည်မှန်စွာ၊ လွယ်

ပါစေကြောင်း၊ စိတ်ဖြင့် ကြံ၍၊ ဥာဏ်ဖြင့် လောင်းသည်။
ကောင်းကောင်း ကျက်မှတ်ကြလေကုန်။

၅၅။ ဗဟုသုတ၊ တတ်ပ ချင်လျှင်၊ သင်သာ ခိုက်ကို၊
သင်လိုက်ကြ။

၅၆။ သို့ပင် တစေ၊ မနေရသာ၊ ကျောင်းက ခွါသော်၊
နောင်ခါနောင်တ၊ ရှိတတ်စွ။

၅၇။ အတတ် ပညာ၊ တတ်မှ သာလျှင်၊ ကျောင်းမှာ
နေကျိုး၊ နယ်မည်ပ။

၅၈။ ဆုံးမစကား၊ ဆိုသည်များကို၊ မှတ်သားဝမ်းထဲ၊
စိတ်မစွဲလျှင်၊ သဲဒဏ်၊ ရေဒဏ်၊ ပေးရမှန်သည်၊ ခံမည်သာ
ကြံလော၊ မင်းတို့ကျော။

၅၉။ ယခုအခါ၊ သာသနာမူ၊ လူဖြစ် မည်မျှ၊ ရခဲလှ၏၊
လူမှ သာမဏော၊ ဖြစ်ပေမြတ်ခြင်း၊ ပဉ္စင်းသင်္ဘော၊ ဖြစ်ပြန်ပါမူ၊
ဆိုရာမရှိ၊ မြတ်ခေါင်ထိဟု၊ သိကြပါစေ၊ သည့်ထက်သည်သာ၊
မြတ်ရာသို့သာ၊ လှမ်းပါလေ။

၆၀။ ရှင်သီလဝံသ၊ ထေရ်ဂုဏ၏၊ ဆုံးမစကား၊ မနာ
ကြားကာ၊ လားလိမ့်ပါယ်ရပ်ရွာ။

၆၁။ ပစ္စုပ္ပန်၊ ခုဘဝ၊ နေရာ ကိုယ်ထီးသာ။

၆၂။ ပညာမရ၊ လျှစ်ပေါ်လှ၊ သူများနောက်လိုက်သာ။

၆၃။ နောက်လိုက် ဝန်ထမ်း၊ လူညစ်နွမ်း၊ ဝမ်းမျှမဝပါ။

၆၄။ မျက်နှာ ညှိုးပါး၊ လူငနွား၊ အများ စေစားရာ။

၆၅။ စေစားလေလေ၊ ပိုးမသေ၊ ခြေနှင့် ကျောက်စရာ။

၆၆။ ခြေကျောက်ပါးတီး၊ လူမိုက်ကြီး၊ နှုတ်သီးတစာစာ၊

၆၇။ ဘယ်ငှါကိုမှ၊ စွဲမရ၊ တလွရွံ့ဘွယ်သာ။

- ၆၈။ ဝတ်ရာတောင့်တ၊ ဝမ်းမဝ၊ ချေးရ သူ့ ဥစ္စာ။
- ၆၉။ ရကာသော်ကား၊ ငတောင်းစား၊ ရှောင်ရှား နေလေပါ။
- ၇၀။ တောမှာ ပုန်းအောင်း၊ မိုးလေခေါင်း၊ ပြောင်းရွှေ့ရပ်ဝေးစွာ။
- ၇၁။ ရပ်ရွာတပါး၊ ရောက်တုံငြား၊ လားလားမလုပ်ပါ။
- ၇၂။ ပမာသွင်သွင်၊ တွေ့လေမြင်၊ ကိုင်ငင်ထိုးတွန်းကာ။
- ၇၃။ ကျင်နာရိပွပ်၊ တလျှပ်လျှပ်၊ ရက်ပြတ်ဝတ်ဘို့ပါ။
- ၇၄။ ရှာဖွေချေးငှား၊ မရငြား၊ သွား၍ခိုးလေပါ။
- ၇၅။ ခိုးပါမိလေ၊ ထိုးခုတ်သေ၊ ကျလေပါယ်ရပ်ရွာ။
- ၇၆။ ဤစာရွှေကျမ်း၊ ဆုံးမခဏ်၊ ရဟန်းလူရှင်၊ လွန်ကြည်လင်၊ ထင်လိမ့် ယခုပါ။
- ၇၇။ ဝါယာလုံ့လ၊ ကြိုးပမ်းကာ၊ ရလိမ့်ဉာဏ်ပညာ။
- ၇၈။ လိမ္မာ သိဘတ်၊ လောကဓါတ်၊ တတ်လိမ့်များ၊ ဂုဏ်အင်။
- ၇၉။ သိမြင်ကျမ်းဂန်၊ သူ့ထက်လွန်၊ ဂုဏ်မွန်အများထင်၊
- ၈၀။ ရှင်လူအများ၊ လွန်ခံ့ညား၊ သိကြားနတ်အသွင်။
- ၈၁။ ရှင်ရှင်လန်းလန်း၊ ပွင့်သစ်ပန်း၊ မနှမ်းမျက်နှာမြင်။
- ၈၂။ မြင်မြင်သမျှ၊ ကြည်ညိုကြ၊ သိပွဂုဏ်မြတ်ရှင်။
- ၈၃။ လိုအင် ပြည့်စုံ၊ ရောက်လာပုံ၊ ဂုဏ်ကြောင့် လွန်ပေါ်ထင်။
- ၈၄။ ရပ်ခွင်တပါး၊ ပြောင်းလည် သွား၊ ဘိုး များကျောက်အသွင်။

- ၈၅။ ကောင်းကင် မိုးဝ၊ ရောင်ထွန်းပ၊ လ ပြ ည့် ဝ န်း အသွင်။
- ၈၆။ သံသရာဘဝ၊ ပြောင်းလှည့်ကြ၊ ဒေဝနတ်ဘုံတွင်။
- ၈၇။ များဖြင့် နတ်ပေါင်း၊ ရံသိန်းသောင်း၊ လောင်းတော် နတ်အသွင်။
- ၈၈။ ပဉ္စင်းငါးမည်၊ နတ်တို့စည်၊ မည်သည် မဆုံးအင်။
- ၈၉။ ဒေဝကညာ၊ ဆင်းကလျာ၊ ရပ်လာ ပတ်ကုံးအင်။
- ၉၀။ ပျော်ရွှင်စံစား၊ လွန်ရှည်လျား၊ ဘုရားမိတေးတွင်။
- ၉၁။ အလျင်လက်ဦး၊ သူ့ထက်ထူး၊ ဖူးရမချွတ်ပင်။
- ၉၂။ ပဉ္စင်း ညီနောင်၊ လူ နတ် မြှောင်၊ အောင်လိမ့် နိဗ္ဗာန်ခွင်။

၉၃။ ပြီးပေစသတ်၊ ဆုံးမအပ်သည်၊ ကျမ်းမြတ်လင်္ကာ၊ ထေရ်မဟာလျှင်၊ မိန့်မှာသည့်တိုင်း၊ အားသံလှိုင်း၍၊ နေ့တိုင်း၊ လုံ့လ၊ ထုတ်ကောင်းကြသည်၊ များလှ ဖြာဖြာ၊ သိဿာ တပည့်၊ မမေ့စေရာ၊ နှုတ်ထဲကလျှင်၊ ထုတ်ပြသေချာ၊ အရာရာ ကို၊ စိတ်မှာ မှတ်ထား၊ ယူတုံငြားမှာ၊ မခြားနိဗ္ဗာ၊ မှာကမ်း ငူသို့၊ လွယ်ကူရောက်ကြောင်း၊ မြတ်ရေ လောင်းသည်။ ။ အပေါင်းသိဿ၊ မှတ်ကုန်ကြ။

ရှင်မဟာသီလဝံသ ဆုံးမခဏ်း ပြီး၏။

၁၀ - သိုးသူတော်ဦးစွ စကားပုံ

မြန်ဇမ္ဗူပေါ်၊ ဥာဏ်ယူမျှော်သည်၊ သူတော်ကျွန်ုပ်၊
နား၏တန်းဆာ၊ နားဝင်သာအောင်၊ လက်ပုဒ်ဖြင့်၊
အာလုပ်ချိုမြ၊ စကားပုံသရုပ်၊ အမျိုးထုတ်ပြုံးလျှင်၊
အချုပ်ကိုပြခဲ့မည်။

ဗုဒ္ဓဆာယာကို တွယ်ရမည်။ ယုတ်လှတာကို ပယ်ရ
မည်။ ဗုဒ္ဓဆာယာကိုတွယ်မှ အေးမြရာသည်။ ယုတ်လှတာ
ကိုပယ်မှ ဘေးပကွာသည်။

သေရည်ကိုမသောက်နှင့်။ ရေကြည်ကိုမနှောက်နှင့်။
သေရည်ကိုသောက်က အပါယ်ဘုံသို့ ကျတတ်သည်။ ရေ
ကြည်ကိုနှောက်က အနယ်အမှန်တို့ ထတတ်သည်။

ထင်တိုင်းလည်း နှိပ်၍မဆိုနှင့်။ ဝင်တိုင်းလည်း
သိပ်၍မမျှီနှင့်။ ထင်တိုင်းနှိပ်၍ဆိုက ရန်အသွယ်သွယ်
ပွားတတ်သည်။ ဝင်တိုင်းသိပ်၍မျှီက အန္တရာယ်များ
တတ်သည်။

ဂေါဏ်မံသံကိုလည်း မစားနှင့်။ ကောဓခြံရံကိုလည်း
မပွားနှင့်။ ဂေါဏ်မံသံကိုစားက မိဘသဘွယ် ဖြစ်ပေသည်။
ကောဓခြံရံကိုပွားက အဓိကရ အပါယ်နှစ်ချေသည်။

အယုတ်တရားကို အလိုမရှိနှင့်။ မဟုတ်စကားကို
မဆိုဘိနှင့်။ အယုတ်တရားကိုအလိုရှိက ဘဂဝါ၏စကားကို
ပယ်ရာကျချေသည်။ မဟုတ်စကားကိုဆိုဘိက သမာဓိ
တရားတို့ ကွယ်လွှာရလေသည်။

မြို့သလိပုံနှင့် ကလေးကိုမစနှင့်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြားမချနှင့်။ မြို့သလိပုံနှင့် ကလေးကိုမက ကလေး အမိုက်မို့ ဆဲတတ်သည်။ လူကိုယုံသဖြင့် အကြားချက အရေးမစိုက်သမို့ မှီတတ်သည်။

အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှလျှင် သတိထားလင့်။ တန်ခိုးနုပင်သူ ထမင်းဝလျှင် မကြည့်စားနှင့်။ အမျိုးယုတ်သူ အဆင်းလှက စာဂတန်တုတ်သည်။ တန်ခိုးနုပင်သူ ထမင်းဝက မာနထန်တတ်သည်။

အဟုတ်အမှန်ကိုလည်းသိမှ။ အလုပ်အကြံလည်း ရှိမှ။ အဟုတ်အမှန်ကိုသိက သံသရာဘေးပ၍ အနေကျယ် ကြံမည်။ အလုပ်အကြံရှိက ဆန်ရှာရေးလှ၍ အခြေတယ် ကြံမည်။

သေဋ္ဌေးလိုကြယ်သော်လည်း မာန်စွယ်မထနှင့်။ မြေပွေးကိုငယ်သော်လည်း အလမ္ပိယမပြုနှင့်။ သေဋ္ဌေးလို ကြယ်သည့်ဟု မာန်စွယ်ထက အရိုအသေနဲ့လို့ ပြေမုန်း တတ်သည်။ မြေပွေးကိုငယ်သည်ဟုအလမ္ပိယပြုက ထိုမြေ ခဲလို့ မကြာခဏ သေဆုံးတတ်သည်။

မတော်ဘဲမဝယ်နှင့်။ မခေါ်ဘဲ မလယ်နှင့်။ မတော် ဘဲဝယ်လေက အသပြဒနေ ရှုံးတတ်သည်။ မခေါ်ဘဲ လယ်ချေက မကြာခဏ မုန်းတတ်သည်။

မတော်တာကို မြီးမစားနှင့်။ အဖော်မပါလျှင် ခရီး မသွားနှင့်။ မတော်တာကိုမြီးစားက ဘေးရန်ရလို့ ရောဂါ ပွားသည်။ အဖော်မပါဘဲ ခရီးသွားက အရေးမလှသမို့ သေဘက် များတတ်သည်။

ခရီးကိုလည်း အပြင်းမသွားနှင့်။ မီးကိုလည်း အကြွင်း
မထားနှင့်။ ခရီးကိုအပြင်းသွားက မှားတတ်သည်။ မီးကို
အကြွင်းထားက ပွားတတ်သည်။

ဆရာပြောသမျှကို အပြုံးမမှားလေနှင့်။ အနာရောဂါ
ကို မကြီးပွားစေနှင့်။ ဆရာပြောသမျှကို အပြုံးမှားက မုချ
မှောက်တတ်သည်။ အနာရောဂါကြီးပွားက ဒုက္ခရောက်
တတ်သည်။

စကား စကား ပြောပါများ စကားထဲက ဇာတိပြု၍
မာနတန်ခွန် ထူတတ်သည်။ ဘုရားတရား ဟောဖန်များက
တရားထဲက ပါဠိရ၍ ဒါနအလွန် လှူတတ်သည်။

အမျိုးဋီဇ်မှ အရိုးကိုကြရာသည်။ တန်ခိုးလျှပ်မှ
အဘိုးတန်ပါသည်။

သံသရာလောက၊ နှစ်အကျိုး၊ ပွားတိုးစေမှု၊ အာရုံ
ပြုလျက်၊ ဦးနုမည်ခေါ်၊ ငါသူတော်လျှင်၊ နာပျော်ဘွယ်ရာ၊
ဆုံးမစာကို၊ တကာ၊ တကာမ၊ မှတ်သားကြ၍၊ နေ့ည
လေ့ကျက်ကြ ပါကုန်လော့။

ဘိုးသူတော်ဦးနု စကားပုံ ပြီး၏။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ

၁။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပုခင်၊ မဲ့ဆံကျင်
သည်၊ အိမ်တွင်မနေ၊ သွားပါလေဟု၊ သံချေစကား၊ ကြံချို
ပျားသို့၊ မိအားဆုံးမ၊ အတတ်ရအောင်၊ ကျောင်းဆောင်
ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်တို့၊ သက်နဲ့လူကြော့၊ သွားပါတော့ဟု၊
ပြောပြောတောင်းပန်၊ သားရွှေရံကို၊ လျင်ထန်မိမင်း၊
ဆီနုနှင်းနှင့်၊ ထုံသင်းမေးပေါင်း၊ လိမ်းပြီးလှောင်း၍၊
နားဋ္ဌောင်း၊ လက်ကောက်၊ ခြူးပြောက်အင်္ကျီ၊ ဖဲနီ ဖဲဝါ၊
ခါသာ သက္ကလတ်၊ ကိုယ်လုံးဝတ်၍၊ လက်စွပ်၊ ခြေကျဉ်း၊
ကြော့ကြော့ရှင်းနှင့်၊ မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်
သက်နဲ့၊ သားမင်းစံကို၊ ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငှါဟု၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်..... သက်နဲ့ရွှေတောင်
အမဲ့မောင်။

၂။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်သလေး၊ အကြံ့ကျွေ
သည်၊ တွေးတွေးဆဆ၊ မကြောင့်ကြနှင့် မိဘဆရာ၊ စောင်
မပါအံ့၊ ပညာဉာဏ်ရောင်၊ ထွန်းပြောင်ကြက်သရေ၊ တတ်
မျိုးတွေကို၊ စုစေကြိုးစား၊ ဆရာ့ပါးဝယ်၊ ရွှေသားသက်ဝေ၊
မဲ့ဖအေလျင်၊ သင်စေချင်လှ၊ မောင့်ဖတသီး၊ ဝါးလည်း
တသွယ်၊ ဖွားငယ် ဖွားကြီး၊ ဝရီးတူက၊ ရှင်ပြုလူစုံ၊ လှ
ကြေးမုံကို၊ အကုန်ကြွင်းမဲ့၊ သုံးဆယ် ရှစ်ဖြာ၊ မင်္ဂလာက၊
တေ၊ ဇာဝိ၊ ဇာတ်ပေါင်းတွေနှင့်၊ နှိုင်းဖွေလိမ္မာ၊ သဒ္ဓါ
ရှစ်စောင်၊ အကုန်ဆောင်၍၊ လင်းပြောင်ရွန်းရွန်း၊ တက်နေ
ထွန်းသို့၊ ကျမ်းဘိဓမ္မာ၊ ခုနစ်ဖြာကို၊ ရွတ်ခါသွင်သွင်၊

တတ်စေချင်၏။ ငါးအင်ဝိနည်း၊ လွန်သိမ်းဆည်းမှ၊ ခမည်း
မောင်မင်း၊ နှလုံးသွင်း၍၊ ဝမ်းတွင်းပြင်းစွာ၊ မှတ်စိမ့်ငါဟု၊
ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင်
အမဲ့မောင်။

၃။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်မျက်ပွင့်၊ ခါချိန်
သင့်ကို၊ မောင်မင့်ဆရာ၊ ကျောင်းတော်သာကာ၊ မျှော်ကာ
လည်းကြည့်၊ ငါ့တပည့်ဟု။ ရွှေမှည့်သိင်္ဂါ၊ ကျမ်းပေစာကို၊
အသာလည်းဖွင့်၊ ငံ့ပေလင့်အံ့၊ မမြင့်မကြာ၊ အိမ်မှာမနေ၊
ကျောင်းမှာနေဟု၊ ခုလေသွားပါ၊ ဆိုသောခါလည်း၊ မာတာ
မိခင်၊ ကျေးဇူးရှင်လည်း၊ ထိပ်တွင်ရွှေကြာ၊ ပန်းပမာသို့
တင်ကာဝပ်တွား၊ မြတ်ထံပါးသို့၊ မခြားခုပင်၊ သွားစေချေ
၍၊ ရွှေစင်သက်ဝေ၊ မကြာစေနှင့်၊ လူရေးလူရာ၊ ရှိပါမည်
ကြောင်း၊ မိခင်မောင်း၍၊ သားကောင်းရွှေလှော်၊ မိမျက်
ဖျော်ကို၊ ကျောင်းတော်ဗိမာန်၊ ဇေတဝန်သို့၊ မြတ်မွန်ထံပါး၊
အပ်နဲ့ထားသည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၄။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်လူပျို၊ မဲ့ပန်းညို
သည်၊ အိမ်ကိုမမင်၊ မပျော်ရွှင်နှင့်၊ မိခင်မေတ္တာ၊ ဆုံးမ
ပါလျက်၊ မခံရွက်သော်၊ လူပျက် လူချော်၊ လူသရော်နှင့်၊
ပေါင်းဖော်ယှဉ်ကပ်၊ ပျက်ချေတတ်၏။ သားမြတ် ရွှေငုံ၊
ပမာပုံကို၊ ယူတုံယှဉ်သော၊ မယ်မင်းပြောအံ့၊ မစ္ဆောပုပ်
ဟောင်၊ ငါးသေကောင်ကို၊ ပညောင်ရွက်မှာ၊ ထုပ်ပိုးပါ
လည်း၊ ငါးသာမပုပ်၊ ပညောင်ရွက်အုပ်မှာ၊ ပုပ်လေသည်သာ၊
ဥပမာသို့၊ ရွှေဝါသက်ပေး၊ မှရင်သွေးလည်း၊ ဝေးဝေးလျှင်
စွာ၊ လူသုံးဖြာကို၊ ကောင်းစွာကြည့်ဖဲ၊ အယူစွဲ၍၊ ဝမ်းထဲ

ခွံ့ခွံ့၊ ယုန်လျှင်ကြုံ့သို့၊ ဆိုတုံ့မဝံ့၊ စောင်းမာန်ညံ့လျက်၊
 ကြောက်ရွံ့ရိုသေ၊ မိမိအေကို၊ ရှိသေခညွတ်၊ ဟုတ်ပေ
 ဘတ်၏၊ သက်မှတ်ပလေ၊ မအေမိုခင်၊ သွန်ဆင်လိမ္မာ၊
 ဟတ်ကြောင်းရှာ၍၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထားနဲ့သည်၊ သက်
 နဲ့ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၅။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရွဲလုံး၊ မဲ့ဆံထုံးမာ၊
 ပန်းကုံးပမာ၊ မယ်ဆင်ပါလျက်၊ ကောင်းရာ မြော်မြင်၊
 ကောင်းစေချင်၍၊ ကောင်းတင်စေဌား၊ ထံပါးဆရာ၊ နေ
 သာခါဝယ်၊ ရွှေသားလျှံဝင်း၊ ပုံမယွင်းသို့၊ မောင်မင်း
 ပုန်းသာ ဂျက်ရွှေ၏။ တန္တုပုံကို၊ အမည်ဆိုအံ့၊ အပျို
 အရွယ်၊ ကြီးငယ်မဟူ၊ ကောင်းပါမူကား၊ ကြည်ဖြူခံ့ညား၊
 လျှိုးဝပ်တား၍၊ ရွှေသားဝမ်းတွင်း၊ နှလုံးသွင်းလော့၊
 မယ်မင်းပြုပြင်၊ အကုန်ဆင်၍၊ ရွှေစင်သက်နှံ့၊ သားမင်းစံကို၊
 ကျမ်းဂန်လိမ္မာ၊ တတ်စိမ့်ငါ့ဟု၊ ဆရာမြတ်ထံ၊ အပ်ထား
 နဲ့သည်၊ သက်နဲ့ရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၆။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ပန်းဖူး၊ ရွှေလှိုဦး၍၊
 ပျံ့ပြူးသာယာ၊ ငယ်ဆိပ်သာကာ၊ တတ်ပါစေချင်၊ မြင်ပါ
 စေလို၊ ဆိုတိုင်းယှဉ်၍၊ ကြံသင်ရေးရာ၊ အဖြာဖြာကို၊
 ဆရာမြတ်ထံ၊ ဆုံးမခံ၍၊ သက်နဲ့ထံသင်း၊ သားမောင်မင်းကို၊
 မယ်မင်းသွန်သင်၊ ဘယက်သွင်သို့၊ အိမ်တွင်မထား၊ မပျော်
 ပါးနှင့်၊ လူလားမြောက်ခါ၊ မနေပါတည့်၊ သင်သာခိုက်တွင်၊
 အရိုက်အပုတ်၊ အတုပ်အနှောင်၊ ကျောင်းရွှေဆောင်သို့၊
 မဲ့မောင်ကြိုးစား၊ နှလုံးထားလော့၊ ထုက်ဖျားဆရာ၊ ပညာ

သင်ကြောင်း၊ ရိုက်ပုတ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်းတော်မှာ၊
သည်ဆရာ၏၊ ပညာအသိ၊ ဖြစ်ဘိစေချင်၊ ဘမိခင်နှင့်၊
တူပင်အပ်နှံ၊ သားရွှေရံကို၊ သင်အံ့မည်ကြောင်း၊ တဖြည်း
ဖြည်း၊ ဆိုမြက်ဟသည်၊ ကြွကြွလှမ်းပါ၊ ချစ်လှစွာ၍၊ ဓာန
မြတ်ထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊ သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၇။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်နုနယ်၊ ပုလဲသွယ်
သို့၊ အမယ်မွေးမိ၊ တတ်သိစေလို၊ ပြည့်နှုံးဆိုအံ့၊ လူလူ
သင်ထား၊ ငှက်ကျေးသားမှာ၊ သင်ကြားနားမှာ၊ သူ့ဘာသာ
ဖြင့်၊ ဗုဒ္ဓမိန့်မှာ၊ ဒုတ္တိသာကို၊ လမ်းမှာပြည့်လှမ်း၊ ရွတ်
စီးဖြန်း၍၊ နေ့ချမ်းညလျှင်၊ တောင်လက်သင်၍၊ မုခ်ဝင်
ခေါင်စွန်း၊ လေသာနန်း၌၊ ဖြန့်သန်းလူးလာ၊ နေသည့်ခါမှာ
လဟာမိုးပြင်၊ ထက်ကောင်းကင်က၊ စွန်လျှင်စုတ်ထွေ၊ ပါရ
လေသော်၊ သံချေညံ့ညံ့၊ ဘဝဂ်လျှံမျှ၊ ရွတ်အံလန်းလန်း၊
ကမ္မဋ္ဌာန်းကို၊ မပန်းမပင်၊ သူ့ဂုဏ်အင်ကြောင့်၊ စွန်လျှင်
မနေ၊ လွတ်လိုက်ပေ၏၊ အရှေ့မကြာ၊ ထိုအနာကြောင့်၊
နိစ္စာတဝ၊ မရဏာဖြင့်၊ ပြောင်းကြနတ်ထံ၊ ကျေးသားစံသို့၊
သက်နှံလူပျို၊ သားပန်းညိုလည်း၊ လိုလိုရာရာ၊ တတ်ပညာ
ကို၊ ဝမ်းမှာသွတ်ကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်း
ဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံသည်၊
သက်နှံရွှေတောင် အမဲ့မောင်။

၈။ သားရွှေတောင်၊ မောင်ငယ်ရင်သား၊ မိစကား
ကို၊ ရွှေနားချိုချို၊ အမယ်ဆိုအံ့၊ ပုံကိုနားထောင်၊ ဤလူ
ဘောင်ကွင်၊ မိုက်ခေါင်အုတ်၊ မိုက်လှဘိသည်၊ ဒိဋ္ဌိယုများ၊
မြေသမားလည်း၊ သုံးပါးရကနာ၊ မြတ်ဓမ္မကို၊ နားမူမဝင်၊

ပိတ်သောသွင်သို့၊ မမြင်မျက်ကန်း၊ မောဟလွမ်း၍၊ လူစွမ်း
 ဘာသာ၊ အရွာရွာသို့၊ မြေရှာသွားချင်၊ တည်းလေဝင်
 သော်၊ ရွာတွင်အများ၊ ယောက်ျားမိန်းမ၊ နေ့ညမကာ၊
 သရဏဂုံ၊ မြတ်သုံးစုံကို၊ ကြည်ယုံဆောက်တည်၊ မြည်ကြ
 သည်ကို၊ နားလည်းမဝင်၊ မြေသခင်လည်း၊ ငြီးချင်ဘွယ်
 သာ၊ တစာစာနှင့်၊ သည်ရွာတွင်ပင်၊ မနေချင်ဟု၊ မြေ
 လျင်ဖမ်းမည်၊ သွားဖလသည်ကို၊ တောလည်သို့ရောက်၊
 ထူးတွင်းပေါက်၌၊ မြေဟောက်ငန်းဟန်၊ ပြီးစွာဖန်၍၊
 သဏ္ဍာန်မယွင်း၊ နဂါးမင်းကို၊ အလျင်းမနေ၊ ဖမ်းရှာချေဟု၊
 ပျက်ထွေအမျက်၊ ချောင်းချောင်းထွက်မျှ၊ လိုက်လေက
 လျင်၊ ကြောက်အင်ကြီးစွာ သေအံ့ငါ့ဟု၊ ပြေးရှာပင်ပန်း၊
 အစွမ်းဂုဏ်ကို၊ ကိုယ်ပင်မယုံ၊ အသည်းတုန်မျှ၊ ထိုရွာ
 ကလျင်၊ ကြားရစကား၊ သုံးပါးရတနာ၊ မြတ်ဂါထာကို၊
 ပြေးကာယောင်ယမ်း၊ အမှန်းမသိ၊ ရွတ်မိကာကာ၊ ဂုဏ်တေ
 ဇာကြောင့်၊ ကြားကဝမ်းတွင်း၊ နဂါးမင်းလည်း၊ ချက်ခြင်း
 ယူလေ၊ မသင့်ချေဟု၊ ရိုသေမသတ်၊ အသက်လွတ်၍၊ ကြည်
 ညွတ်လှတင့်၊ ပန်းနှစ်ပွင့်ကို၊ ချီးမြှင့်ပူဇော်၊ မြတ်ဂုဏ်တော်
 ကြောင့်၊ မိုက်ဖော်မဝင်၊ ဖြစ်သောသွင်သို့၊ သဇင်ကြက်ရုံး၊
 သားရွှေတုံးကို၊ မြတ်ဆုံးအချာ၊ ရတနာကို၊ ထိပ်မှာ
 ပန်းယန်၊ ပန်ပါစေကြောင်း၊ အမယ်မောင်း၍၊ ရွှေကျောင်း
 ဝိဟာ၊ တတ်ပညာကြောင့်၊ မြတ်ဆရာထံ၊ အပ်ထားနှံ့သည်၊
 သက်နဲ့ရွှေတောင် အမဲမောင်။

သားရွှေတောင် ဆုံးမစာ ပြီး၏။

ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်ခြင်း၏

အကျိုးကျေးဇူး။

ဗုဒ္ဓေါ ဗုဒ္ဓေါတိ၊ ကိတ္တယန္တဿ၊ ကာယေ ဘဝတိ ယာ ပိတိ၊ ဝရမေဝဟံ သာပိတိ။ ကာသိနေနာပိဇမ္မုဒ္ဓိပဿဟူ၍ ငြိတ်စွာဘုရား ဟောတော်မူသည်နှင့်အညီဘုရား-ဘုရားဟူ၍ လည်းကောင်း၊ တရား-တရား ဟူ၍ လည်းကောင်း။ သံဃာ သံဃာ ဟူ၍လည်းကောင်း ကြားရသောသူတို့၏ ကိုယ်၌ဖြစ် သော ပိတိသည် ဇမ္မုဒ္ဓိပါကျွန်းလုံးကို အစိုးရသည်ထက် မြတ်၏။ မျက်စိကိုဖွင့်၍ကြည့်ကာမျှနှင့်လည်း များစွာသော အကျိုးဖြစ်တွန်းစေနိုင်သောဘုရားရှင်ကိုရှိခိုးပူဇော် ဖူးမျှော် ခြင်းငှါ သွားရာ၌ ခြေလှမ်းတလှမ်းတွင် ဖြစ်သော ကုသိုလ်၏ ကြီးမြတ်သည်ကိုလည်း။

သတံဟတ္ထိ သတံအဿာ၊ သတံအဿတရိရထာ၊ သတံ ကညာသဟဿာနိ အာမုတ္တမနိက္ခဏလာ၊ ကေသာပဒင်္ဂိထိ ဟာရဿ ကာလံနန္ဒိတိ သောဠသိ ဟူ၍ ဟောတော်မူ၏။

အဓိပ္ပါယ်ကား။ ။ဆင်တသိန်း၊ မြင်းတသိန်း၊ အဿမိုရ် ကသော ရထားတသိန်း၊ လှပ ယဉ်ကျေးသော ကျောက်စိ ပတ္တမြားနားဇွောင်းဝတ်ဆင်သော သတို့သမီးတသိန်း ရသည် ထက် ဘုရားရှိခိုး ပူဇော်သွားသူ၏ ခြေတလှမ်း၌ ဖြစ်သော စေတနာ၏အကျိုးကို ၁၆-စိတ်စိတ်၍တစိတ်မျှမမှီနိုင်။ ထိုသို့ ဟောခြင်းသည်လည်း နိဒဿနမျှသာဟု မှတ်ယူကုန်ရာ၏။

အနန္တငါးပါး ဘုရားရှိခိုး

(ဗုဒ္ဓဂုဏော) အနန္တောဟု။ ကျော်ဇောထင်ရှား။ သုံးပါး
ရပ်သူ။ နတ်လူဗြဟ္မာ။ သတ္တဝါကို။ ခေမာသာခေါင်။ နိဗ္ဗာန်
သောင်သို့။ ရွှေဘောင်မဂ္ဂင်။ သဘောယာဉ်နှင့်။ ကယ်တင်
ဆောင်ယူ။ ပို့တော်မူသည်။ နတ်လူတို့ထိပ်ပန်း။ ရဟန်းတို့
ဆရာ။ အစိန္တေယျာဟု။ အနန္တဂုဏ်အင်။ ကျေးဇူးရှင်ကို။
အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(ဓမ္မဂုဏော) အနန္တောဟု။ တည်သောကမ္ဘာ။ သတ္တဝါ
လူနတ်။ အထပ်ထပ်ကို။ လေးမြတ်ကြင်နာ။ အဝိဇ္ဇာနှင့်။
တဏှာသံယော။ ကိလေတောမှ၊ ဆေးကြော သုတ်သင်။ မြူ
မတင်အောင်။ ရှောင်ကြဉ်ပေတတ်။ တရားမြတ်ကို။ အဟံ၊
အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(သံဃဂုဏော) အနန္တောဟု။ လောဘ၊ ဒေါသ၊ မောဟ
ကင်းကွာ။ တဏှာကာမ။ ကိလေသနှင့်။ ရာဂအမိုက်။ နှစ်
ခြိုက်မပျော်၊ မမေ့လျော့ဘဲ၊ ရှင်တော်ဟောကြား၊ မြတ်တရား
ကို။ မှတ်သားကြည်ညို။ မဂ်ဖိုလ်နိဗ္ဗာန်။ ရောက်ကြောင်း
မှန်သည်။ မြတ်မှန်ထေရ်ကျော်။ သံဃာတော်တို့။ ဂုဏ်တော်
ကြီးစွာ။ အနန္တကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။ ဝန္တေ ဝန္တာမိ၊
ရှိခိုးပါ၏။

(မာတာပိတုဂုဏော) အနန္တောဟု။ အပြောကျယ်စွာ၊
သံသရာဝယ်။ မာတာပိတ။ မိနှင့်ဘတို့။ ရေကြည်ကလလ။
တည်ဦးစ၊ က။ ချိုချည်ပူဇော်။ ရှင်းရှင်းပြတ်အောင်။ မပြတ်

ယုယ၊မိဘတို့မှာ။ စိုးရိမ်စွာဖြင့်။ အစာဆိမ့်အေး။ နို့ချို၊
ပေး၍၊ ကျေးသည့်မိခင်။ မွေးဘရွှင်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်
သည်။ ဝဇ္ဇေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

(အာစရိယဂုဏော) အနန္တောဟု။ မိန့်ဟောအရ။
ကောက်ယူပြသော်။ နယနည်းနာ။ အဖြာဖြာကို။ လိမ္မာစေ
ကြောင်း။ မေတ္တာလောင်း၍။ မကောင်းကိုကြဉ်။ ကောင်းရာ
ယှဉ်လျက်။ နှုတ်မြွက်သံချို။ ဆုံးမဆိုသား။ အဟိုမျှားစွာ။
သံသရာဝယ်။ သုံးသွယ်သောကပ်၊ လေးရပ်အပါယ်။ ရှစ်သွယ်
ရပ်ပြစ်။ ဆိုးညစ်ယုတ်မာ။ အဖြာဖြာကို။ ခေမာဘုမ္မိ။ ဘေး
မရှိအောင်။ နိဗ္ဗာန်သောင်သို့။ ရောက်အောင်ပြည့်စုံ။
သွန်သင်ပေတတ်။ ဆရာမြတ်ကို။ အဟံ၊ အကျွန်ုပ်သည်။
ဝဇ္ဇေ ဝန္တာမိ၊ ရှိခိုးပါ၏။

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ နိဒါန်း။

၁။ အစိန္တေယျံ ဗုဒ္ဓမြတ်စွာ
မင်္ဂလာမောင်း ရိုက်ညောင်းဆော်ကာ
တရားစည်ကြီး ခတ်တီးပါဘုရား
ကျွန်နတ်သား လျှောက်ထားတောင်းမန်ရွာစ

၂။ သုံးဆယ် ရှစ်ပါး တရားမင်္ဂလာ
သေချာမှတ်သား နတ်သားဒေဝါ
ရွှေနှုတ်တော်ဖွင့် ကျူးရင့်သာယာ
ငါဘုရား ဟောကြားဒေသနာ။

“အသေဝနာစ ဗာလာနံ”

၃။ အသေဝန ဗာလရွှောင်ခွါ
ပညာရှိမြတ် ဆည်းကပ်လေပါ
ရတနာသုံး ညွတ်ရုံးပူဇာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

‘ပတိရူပ’

၄။ ပတိရူပ ဒေသနေရာ
ရှေးကပြုစု ကောင်းမှုပုညာ
ကိုယ် ကိုစောင့်ရှောက် ဆောက်တည်မကွာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။

“ဗာဟုဿစွဉ္ဇ”

၅။ ဗဟုသုတ များလှဖြာဖြာ
အပြစ်မရှိ တတ်သိပညာ
ဝိနည်းတရား သင်ကြားခါခါ
ကောင်းစကား ဟောကြားအပ်သသ်သာ။

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

“မာတာပိတု”

၂၆။ မိဘနှစ်ပါး ကျေးဇူးခါခါ
သာ နှင့်မယား ထောက်ထားသင်္ဂဟာ
နှောက်ယှက်မရှိ ပြုဘိမ္မသာ
ဤသုံးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ■

“ဒါနုဇ္ဇ”

၂၇။ အလှူဒါန ပြုကြမကွာ
တရားကိုကျင့် ထောက်ပံ့ညာတကာ
အပြစ်မရှိ ပြုဘိမ္မသာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ■

“အာရတိ ဝိရတိ”

၂၈။ မကောင်းမှုမှ ဝေးလှကြည့်ခွါ
အထူးသဖြင့် ရှောင်သင့်သည်သာ
သေရည်မတွေ့ မမေ့စရာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ

“ဂါရဝေါစ”

၂၉။ ရိုသေနှိမ့်ချ ကျင့်ကြမကွာ
ရသမျှဘဲ ရောင့်ရဲကြပါ
သူ့ကျေးဇူးသိ နာဘိဓမ္မာ
ဤငါးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ■

“ခန္တိစ”

၃၀။ သည်းခံတံ ခံဆုံးမလွယ်ရာ
ရဟန်းသူမြတ် ဖူးလတ်ကြည်သာ

မင်္ဂလာ ရှစ်လုံးဖွဲ့ကဗျာ

ဆွေးနွေးပြောကြား တရားပေစာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ■

“တပေါစ”

၁၁။ နှိုးခြံတဝ ကျင့်ကြမကွာ
မြတ်သည်ကိုကျင့် သိသင့်သစ္စာ
နိဗ္ဗာန်ဖျက်မောက် ဆိုက်ရောက်မကြာ
ဤလေးပါး တရားမင်္ဂလာ။ ■

“ဖုဋ္ဌဿ”

၁၂။ လောကဓံငွေ့ ကြုံတွေ့ရှစ်ဖြာ
နကမ္မတိ မရှိသောကာ
ကိလေမြူဓွေး ဘေးမရှိရာ
ဤလေးပါး ဘုရားရဟန္တာ။ ■

“မင်္ဂလာ၏ အကျိုး”

၁၃။ သုံးဆယ့်ရှစ်ပါး တရားမင်္ဂလာ
ဘေးရန်ခပ်သိမ်း ဟင်းငြိမ်းချမ်းသာ။
ကျင့်သူအပေါင်း ရောက်ကြောင်းနတ်ရွာ
မင်္ဂလိမ္မန်း ရှေ့နန်းပြည့်စေမာ။ ■

“နိဂုံး”

၁၄။ ရှစ်လုံးဖွဲ့နှင့် သုံးဆယ့်ရှစ်ဖြာ
စီကာရေးရ မြန်မာ့ကဗျာ
အောင်စည်တီးလို့ အပြီးတက်မှာ
နတ်လူများ ခေါ်ငြားသာစုသာ။

294.312, 2-1

A1MMGB010467

ဦးပညာဝံသ

ငါးမျက်နှာကျောင်းသစ် စဉ့်ကူးမြို့။

